

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + Keep it legal Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

G 578.100.32

HARVARD COLLEGE LIBRARY

ARISTEAE AD PHILOCRATEM EPISTVLA CVM CETERIS DE ORIGINE VERSIONIS LXX INTERPRETVM TESTIMONIIS.

LVDOVICI MENDELSSOHN

SCHEDIS VSVS EDIDIT

PAVLVS WENDLAND.

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI.

MCM.

G 578.100.32

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEVBNERI.

Printed in Cormany

MEMORIAE

•

LVDOVICI MENDELSSOHN

SACRVM.

. .

CONSPECTVS

pag.
Praefatio
De Mendelssohnii meritis VI. VII
De codicibus
De Eusebii textu XXXXII
De Iosephi textu XXII
De ratione huius editionis XXII. XXIII
De editionibus XXIII—XXV
De aetate libelli XXVI. XXVII
De testimoniis XXVII. XXVIII
Addenda et Corrigenda XXIX. XXX
Aristeae epistula
Veterum testimonia de origine versionis LXX
interpretum
Index verborum
Observationes grammaticae 221-225
Index nominum
Index auctorum in Testimoniis laudatorum . 228. 229

1

Cum Ludovicus Mendelssohn dira morte suis et litteris ereptus esset, uxor eius Alexandra, communi quoque litterarum nostrarum amore cum marito coniuncta, summa liberalitate omnes quae ad Aristeam, Iosephum, Philonem pertinebant schedas mihi tradidit, quem postremum communia Aristeae studia numero amicorum viri doctissimi adiunxerant, nunc viduae egregiae amicitia atque cum ille ampliora molitus criticam fruentem. Aristeae editionem commentario illustrandam suscepisset, equidem hoc consilio immutato satis habui commentario omisso textum recensere, ita tamen, ut paulum ultra fines solitos critici apparatus procedens, plenissimum indicem et observationes grammaticas addens, quantum fieri posset, legentium utilitati consulerem, non sine fructu copiis a Mendelssohnio ad libellum interpretandum collectis nunc ut qui legent sciant, quantum in hoc opere usus. Mendelssohnio debeam, moneo omnes collationes eum paravisse, de codicum fide et ratione qua adhibendi essent ita iudicavisse, ut certissimum ducem sequi liceret. priorem autem partem (usque ad p. 17, 11 huius editionis) recensitam et commentariis instructam ad umbilicum ita perduxerat, ut collega eius Krascheninnikov in Actorum universitatis Iurievensis (olim Dorpatensis) vol. V imprimendam curaret¹). accedit quod de difficillimis posterioris

1) Aristeae quae fertur ad Philocratem epistulae initium apparatu critico et commentario instructum edidit L. Mendelssohn Iurievi 1897. partis locis in schedis ita disputaverat, ut quam lectionem partis locis in schedis ita disputaverat, ut quam recomm probaret constaret. in hac autem posteriore parte me paulo saepius quam in priore a Mendelssohnii iudicio dis-cessisse consentaneum est, cum dubium non sit, quin ipse pleno apparatu collecto et posterioribus curis adhibitis interdum aliter iudicaturus fuerit. et quod ipse Mendelssohn speraverat firmissimo textus fundamento posito inventum iri, qui emendando textui operam darent, id iam antequam libellus prelo traderetur aliquatenus contigit. adiutores enim in interpretando et emendando textu exstiterunt Hermannus Diels et Udalricus de Wilamowitz-Moellendorff, quorum operam non eis solis locis contineri. quibus nomina eorum exstant, grato animo profiteor. quodsi aliis haec editio probabitur, hoc potissimum iuvabit, meam operam non indignam esse nomine viri de litteris optime meriti; maiorque laudis pars ei tribuenda erit, qui primus qua via et ratione procedendum esset docuit. mihi quidem hic libellus aptissimus esse videtur, qui et in philologorum seminariis tractetur, ut historia graeci posterioris aetatis sermonis illustretur, et ab eis qui theologiam do-cent ad explicandas graecas Iudaeorum litteras et cognoscenda varia et Iudaeorum et Christianorum de sacra scriptura iudicia adhibeatur. guam arte enim fabula primum ab Aristea narrata cum eis rebus cohaereat quas tractant qui introductiones quae dicuntur scribunt et qui de canone agunt, ex testimoniis quae in altera parte collegi apparet.

His de Mendelssohnii meritis praemissis ad codices epistulae transeundum est. quotquot exstant libri manuscripti epistulae, omnes eam exhibent coniunctam cum clarissima illa in Octateuchum catena¹), cuius variae exstant recensiones, fundamentum esse videtur catena a Procopio Gazaeo composita, post ab eodem, ut ipse testatur, in breviorem commentariorum formam nominibus scripto-

1) cf. e. gr. Ehrhard in Krumbacheri Hist. byz. litt.² p. 126. 127; Achelis, Hippolytstudien p. 95 ss.; Lietzmann, Catenen p. 17 ss. rum omissis redacta¹). Procopii catena quin pendeat ab amplissimis illis copiis librorum Origenis, Pamphili, Eusebii opera in Caesareensi bibliotheca collectis²), dubium non est, et in catena nobis servata Hexapla adhibita sunt (cf. Field I p. 6). potest conici ipsum Procopium Aristeae epistulam catenae suae praeposuisse, nec plane veri dissimile videatur, in editionibus hexaplaris versionis graecae textus a Pamphilo et Eusebio curatis Aristeam suum locum habuisse. sed has meras conjecturas esse non nego. quamquam non modo in catenis, sed etiam in nonnullis bibliis suum locum Aristeas videtur habuisse (v. ad p. 133, 19). ne illud quidem demonstrari potest, ipsum Procopium epistulam Aristeae catenae inseruisse. deest enim in magna parte codicum (deest etiam in Nicephori editione catenae), neque mentio eius in brevioribus Procopii commentariis invenitur. hoc tamen constare videtur, epistulam, etiamsi Procopius non ipse adiecerit, satis antiquo tempore additam esse ex libro a bibliotheca Caesareensi pendente, quod communia librorum et Eusebii vitia docent (v. p. XXI). Caesaream igitur ut Philonis et Origenis, ita Aristeae omnis memoria redit quasi redintegrata ab Eusebio, qui omnes quas nancisci poterat librorum et doctrinae copias collegit et in compendia quaedam ita redegit, ut rationes fere a viro maioris ingenii, Origene, perceptas certius fundaret et systemate quasi contineret. ut minoris ipse ingenii, ita maioris doctrinae et constantiae, admiranda arte in variis doctrinae copiis disponendis et digerendis versatus.

 cf. Neu entdeckte Fragmente Philos p. 29 ss. — cod. Athous 3079 saec. XI (v. Lambros, Catalogue of the greek manuscripts on Mount Athos Cambridge 1895 vol. I p. 271) continet Προποπίου τοῦ Γαζαίου ὑπομνήματα εἰς τὴν παλαιὰν διαθήπην (Gen. — IV Reg.). initio mutilus est, incipit a verbis πρῶτον ἀγγέλων ἐπὶ τῆς κατὰ Ἱβραὰμ διηγήσεως.

2) operae pretium faciet, qui catalogum librorum ab Origene, Eusebio, eorum discipulis adhibitorum restituere conabitur. Origenes interdum eos libros, quos nominatim Eusebius laudat, tacite adhibuit. Ut igitur hic omittam Iosephum, cuius in textu constituendo minor quam expectaveris fructus est (v. infra p. XXI), archetypum Procopianum — sic enim brevitatis causa nominare liceat — et excerpta Eusebiana praecipua subsidia sunt, quibus in recensendo textu nitimur. et primum exponam, quibus catenae codicibus epistula tradita, quae singulorum codicum ratio et auctoritas sit. atque cum tres librorum familiae distinguendae sint, a classe quam a nomino exordiar. cui hi codices adnumerandi sunt:

Codex Laurentianus 44 ex eis qui postea accesserunt L (seriei I) membr. saec. X/XI continet catenam in Pentateuchum¹) et (a manu saec. XIV exaratos) alios libros Veteris Testamenti sine catena, Aristeae epistulam inde a fol. 2.

Eidem classi adnumerandus est Parisinus 129 bomb. saec. XIII, quo fundamento editionis suae M. Schmidt usus est (deest autem initium usque ad p. 6, 18 owrnolag), et Vaticanus 1668 saec. XIII (XII Lietzmann, continet catenam in solam Genesim), quem in Mendelssohnii usum Lumbroso contulit. ad unam autem familiam hos tres codices pertinere inde apparet, quod omnes eadem verba omittunt, quae in L deesse adnotavi ad p. 8, 9, 10, 18, 3. 4. 23, 1. 2. 24, 6. 7. 46, 10. 11. 47, 17. 18. 53, 9. 10. 55, 9. 71, 15. 16. 74, 8, ut omittam multa his codicibus vitia communia esse. raro inter se discedunt. velut solus Parisinus p. 11, 20 post gavñrai interpolavit ooi Evvouov, ut etiam alibi suo arbitrio traditis verbis mederi studuit (v. ad p. 67, 12) et codice L deterior est. p. 20, 19. 79, 19 Vaticanus verba in L Parisino falso omissa habere, p. 17, 12 διασαφήσαι ποιήσω (L Par. melius διασαφήσαι, unde διασαφήσω Mend.) exhibere videtur. contra solus L p. 19, 4 έκτυπον (έκτοπον ceteri, etiam Par. Vat.), 28, 10 zic (om. ceteri, etiam Par. Vat.) recte habet.

1) in Octateuchum catenam, nisi partem modo librorum Octateuchi exstare adnoto, ceteri codices continent.

Quartus hic nominandus est Turicensis C 11 saec. XIII (fort. saec. XIV init.). quem Vratislaviam missum Leopoldus Cohn inspexit et mecum communicavit p. 47, 17. 18 eum habere lacunam classis a propriam, contra liberum esse eis lacunis, quae in classe b (vel b^2) inveniuntur. ex eiusdem collatione, quae usque ad p. 6, 10 pertinet, didici Turicensem paucis propriis vitiis exceptis semper cum L Vaticano¹) consentire.

Denique huic classi accedit Barberinus IV 56 membr. в formae quartae saec. XII. binas habet columnas sexagenorum versuum. exstat fol. 1 ss. Synopsis quae dicitur Athanasii²), sequitur fol. 6-9" Aristeae epistula, cuius deest et prior pars usque ad p. 31, 18 et postrema inde a p. 75, 21: cf. ibi adnotata. continet praeter catenam in Octateuchum commentarium in Apocalypsim et excerpta Philonea⁸). quam arta cognatione cum classe a coniunctus sit, ea re probatur, quod in ea, quam solam tradit, parte postrema sex lacunas modo commemoratas habet et p. 64, 2. 3 verba in classe b omissa cum classe a et cum codice M habet. interdum cum Vaticano 1668, cuius ab L Par. discrepantiae exempla modo attuli, ab L Par. discedit: 48, 14. 15 & βασιλεύς om. (cum MVAC). 35, 12 αὐτοῖς. 45, 7 περιειλῆφθαι. ut multis laborat propriis vitiis, ita non raro sua virtute splendet: p. 63, 19. 20 εὐσεβεῖ δέ σοι (spatium, tum δέ σοι Par.; δέ σοι Vat., δέ σοι ενσεβεί ceteri). - 64, 10 ήσαν (om. ceteri, etiam Par. Vat.). - 65, 1 λυπήσας (λυπῆσαι ceteri, etiam Par. Vat.). --65, 14 τοῦτον (αὐτὸν ceteri, Par. Vat.). — 67, 14 παιδία (παιδείαν ceteri, Par. Vat.). — 69, 3 δὲ (om. ceteri, Par. Vat.). - cf. ad p. 58, 11, et p. 45, 16 lectio aloylas so-

1) Parisinum hic conferri non posse monui. — p. 3, 9 Turicensis cum Μ ποιοῦμεν scripsit.

2) cf. E. Klostermann, Analecta 1895 p. 80.

3) cf. *Philonis Opera* vol. III ed. We. p. XV. — cum Barberini scriba orthographiam maxime neglegat, ut e. gr. $\alpha \iota$ et ε , $\varepsilon \iota$ et η vel $o\iota$, η et ι , o et ω inter se permutentur et magna in terminationibus licentia sit, talia menda codicis B propria *in apparatu* neglexi. lius codicis B ad verum textum $\epsilon i \lambda o \gamma / \alpha \varsigma$ (v. Addenda) proxime accedere videtur. talia ne putes coniectura inventa esse, animadvertendum est interdum eum in veris lectionibus cum aliis codicibus consentire, dissentire ab L Par.: 50, 6 $\pi \acute{\alpha} \nu \tau \alpha$ (L Par. Vat. 1668 mendum sanare conati sunt $\pi \breve{\alpha} \sigma \alpha \nu$ scribentes). 68, 14 $\breve{\alpha} \nu$ (cum M, $\breve{\epsilon} \sigma \eta \sigma \epsilon \nu$ $\breve{\alpha} \nu$ ceteri). 73, 8 $\sigma o \varphi \breve{\alpha} \varsigma$ (cum M, $\sigma \alpha \varphi \breve{\omega} \varsigma$ ceteri). ex eodem igitur archetypo et haec cum aliis codicibus communia et propria codicis B bona repetenda videntur, et ita codicis B prae ceteris eiusdem classis praestantiam explicaveris, ut eo tempore ex archetypo *a* eum derivatum esse conicias, quo nondum tot maculis inquinatum fuerit. quae autem propria mala habet B, ea post nata sunt¹).

Transeo ad alteram classem b, quae primum ea re ab a segregatur, quod in eius codicibus loci illi in a omissi exstant. et cum b multo rarius verba genuina omittat, tamen desunt in omnibus huius classis codicibus 64, 2. 3 $\pi\alpha\vartheta\dot{\omega}_{\mathcal{G}}$ — $\pi\alpha\tau\dot{\alpha}$, quae classis a et codex M servavit. et ut hac nota tota classis insignita est, ita certissima sunt discrimina, quibus concluditur duos huius classis ordines discernendos esse, b^1 et b^2 . in b^2 enim p. 70, 6. 7. 73, 15. 16 lacunae sunt, b^1 lacunis liber est, ut cetera discrimina, quae facile in apparatu inveniuntur, omittam.

Ordinis igitur b^1 hi codices sunt:

Codex Venetus 534 membr. saec. XI, minutissimis eis- V que interdum evanidis litteris scriptus.

Vaticano-Palatinus 203 membr. saec. XI continet ca- P tenam in Genesim et Exodum. binis columnis scriptus est.

Eidem ordini ascribendi sunt

Ottobonianus 32 saec. XV.

Monacensis 82 saec. XVI, qui post catenam in Genesim et Exodum Aristeam exhibet. lacunas enim classis a non

1) itaque in Hermae vol. XXXIV p. 426 codicem B propriam classem (2) efficere minus recte dixi; nisi quod hoc proprium habet, quod praeter catenam excerpta exhibet. habent, habent lacunam p. 64, 2. 3 classis b propriam, rursus integri sunt, ubi codices classis b^2 lacunis laborant. quod de Ottoboniano¹) adnotavit Mendelssohn, de Monacensi²) C. Weyman me docuit.

Dénique huc pertinere videtur

Parisinus 5 saec. XIII/XIV, quem M. Schmidt adhibuit. eo teste incipit p. 16, 18 a voce Σαμματαΐος (sic), omittit foliis circiter decem amissis p. 23, 1 — 54, 16 κατασκευ $\tilde{\eta}$ έπι τέλει, item folio interciso 69, 15 - 74, 16 ήρώτα - $\beta \alpha \sigma \iota \lambda \varepsilon \dot{v} c$, magnus huius codicis cum classe b, major cum b^1 consensus est. nam ut pauca afferam, habet p. 17, 11. 59, 5. 59, 15 easdem atque VP corruptelas, habet p. 74, 17 cum MVP interpolatum $\tau_i \nu \dot{\epsilon}_s$. huic igitur ordini b^1 Parisinum adscribam. nam $\cdot e$ lacunis ordinis b^2 propriis nihil concludi potest, quippe quae in textu folii amissi inveniantur. sed non praeteream silentio, si Schmidtium testem sequaris, esse cur de contaminatione alius exemplaris cum archetypo ordinis b^1 suspiceris. Schmidtio enim teste p. 18, 3. 4 exstat lacuna classis a propria, 61, 13 cum M νοήσαιο, 61, 1 cum classe a τόν απολιπόντα scriptum est. accedit, quod de lacuna p. 64, 2. 3 classis b propria Schmidtius silet, nisi hoc fortuito fecit. in codicem mutilum et neglegenter scriptum collatione facta accuratius inquirere nihil intererat.

Alterius ordinis b^2 sunt

- A Vaticanus 383 membr. saec. XIII. continet catenam in Genesim et Exodum.
- C Vaticanus 747 membr. saec. XI, in quo duobus foliis amissis a p. 19, 9 — 31, 19 magna lacuna hiat.

Vaticanus 746 membr. saec. XIII, codicis C paene ge-

1) in Mendelssohnii schedis nihil inveni nisi collationis Ottoboniani initium, quam Lumbroso fecit. unde confirmatur Ottobonianum huius classis esse.

2) cum Palatinus in fine duobus foliis teste Stevensono mutilus sit, Monacensis teste Hardtio in Exod. 40, 22 desinat, hunc ex illo transscriptum esse conici potest.

mellus, quem Lumbroso in Mendelssohnii usum contulit. folia 1—12, quae epistulam continent, saec. XV suppleta esse H. Hinckius (v. Lumbroso, *Recherches* p. 351) testatur. deest initium usque ad p. 5, 16 $\tau \tilde{\omega} \nu \pi \rho \alpha \gamma \mu \acute{\alpha} \tau \omega \nu^{1}$).

Parisinus 128 membr. saec. XII, quem passim Zotenbergius petente Schmidtio inspexerat, totum excussit Lumbroso, Atti della Acad. di Torino IV p. 522 ss.

Burneianus 34 saec. XV, quem ibidem p. 533 ss. Lumbroso contulit.

Angelicanus 114 saec. XVI (v. Piccolomini, Index codicum graec. Bibl. Ang. p. 154) catenam in Genesim continet. Ioannes Graeven petenti mihi, ut examinaret, respondit eum habere et lacunam classis b aliaque vitia et proprios ordinis b^2 hiatus; contra verba in classe a omissa exhibet.

Eadem testatur Alfredus Schiff de Atheniensis 389 saec. XV (v. Sakkelionis Catalogum p. 68).

Restant pauci codices, de quibus nihil compertum habeo. quos hoc loco nomino, quia probabiliter ad classem b quippe latissime propagatam referri videntur³):

Smyrnaeus scholae evangelicae A—1 (v. Papadopulos-Kerameus p. 4 Catalogi) saec. XII. is fol. 1 frustulum tantummodo epistulae huius continet.

Escurialensis Σ I 6, anno 1586 a Nicolao Turriano scriptus, continet catenam in Genesim et Exodum. verisimile est eum ex codice nobis adhuc servato descriptum esse, fortasse e Parisino 130; Parisiis enim et Venetiae Nicolaus codices transscripsit.

Parisinus 130, qui continuatur Parisino 132, saec. XV/XVI a Georgio Gregoropulo³) scriptus, in ipsa catena, quod quidem e Lietzmanni excerptis (l. c. p. 38 ss.) et

1) Vaticanus 746 notam, quam Lumbroso, Atti p. 523 e margine Parisini 128 (addita autem est saec. XIV) edidit, p. 19, 1 post zov zovcov in textu habet. alterum interpretamentum (v. Lumbroso p. 526) ad p. 32, 14 solus Parisinus habet.

2) de codice, quem famosus ille Simonides ex Oeconomi editione confinxerat, v. Al. Lykurgos, *Enthüllungen über den* Simonides-Dindorfschen Uranios ed. 2 Lipsiae 1856 p. 54.

3) v. de eo Legrand, Bibliographie hellénique II p. 261 ss.

fragmentis Hippolyteis (ed. Achelis) concludere liceat, ita cum Parisino 128 congruit, ut eum cum aliqua verisimilitudinis specie ordini b^2 ascribere liceat.

Tertiam classem, quae propius ad a quam ad b accedit, pretio familiae a fortasse paulo antecedit, efficit

Monacensis 9 membr. saec. XI, qui ante catenam in М Genesim et Exodum fol. 1-20 Aristeae epistulam tradit¹). solus habet proprias non paucas lacunas (v. e. gr. p. 1, 6. 3, 1. 6, 2. 9, 9. 12, 9. 17, 4. 5. 16. 19. 29, 22. 35, 22. 23. 36, 19) et corruptelas. idem saepe cum LB et in ea parte, in qua B deficit, cum L genuinum textum servavit. sed MLB eodem modo errant e. gr. p. 37, 2 (¿niζητηθέντων). 38, 10 (δ om.). 43, 12. 47, 9. 10. 69, 23 (τυγγάνη). 71, 7, item ML p. 10, 4. 14, 9. 10. 16, 1. 83, 19. — ut sua menda, ita etiam bona M habet. velut solus veram lectionem tradit p. 9, 19. 9, 21. 10, 7. 52, 3. 56, 2. 61, 1. (67, 18). 74, 6. 77, 21. 79, 17. 18. omisi autem eos locos, quibus correctura alterius manus invenitur. nam quamquam nonnulla M² vix coniectura invenisse videtur (v. ad p. 61, 14. 62, 5. 81, 3), tamen alia ab M² coniectura novata esse certum videtur (v. p. XVII).

1) cf. de eo Lagarde, Genesis graece p. 5. 6. — pauca, quibus infra utemur, addenda sunt de historia codicis. in interiore operculo legitur: 'Vetus Testamentum graece cum commentariis illustr. principi Christoph. a Toxite Kheto donatum, cuius rei honorarii loco accepit centum aureos' (princeps Wirtenbergensis Christophorus a. 1551—1569 regnavit; de Toxitae Rheti [Michael Schütz] vita cf. Urkun/en sur Gesch. der Universität Tübmgen 1877 p. 652). proximos annos mansit codex Tubingae, et in fine codicis (v. Hardtii Catalogum I p. 48) Martinus Crusius testatur se codicem a Ioanne Hermanno Uxenbachio arcis Tubingensis praefecto commodatum a. 1576/1277 totum perlegisse. a. 1634 codex cum aliis in Monacensem bibliothecam translatus est (v. Stälin, Zur Geschichte und Beschreibung alter und neuer Büchersammlungen des Königreichs Würtemberg. Stuttgart u. Tübingen 1838. p. 36 ss. et R. Roth, Die fürstliche Liberei auf Hohentübingen in libro cui inscribitur Verzeichniss der Doctoren der philos. Fakultät. Tübingen 1888. p. 38 ss.). Ex codice eiusdem atque M¹) familiae fluxerunt etiam duo fragmenta Parisini 950 miscellanei saec. XV p. 351-370, prius p. 3, 11-4, 17 $\varkappa\alpha\tau\alpha\sigma\tau\alpha\vartheta\epsilon i_S - \pi\acute{\alpha}\nu\vartheta'\acute{\nu}\pi\sigma\chi\epsilon i_{gi\alpha}$, alterum p. 18, 19 - 30, 20 $\delta\acute{\nu}o\ \gamma\grave{\alpha}\varrho\ \pi\acute{\eta}\chi\epsilon\omega\nu - \pi\varrho\&s$ $\vartheta\epsilon\omega\varrho\ell\alpha\nu$. quae excerpta accurate contulit Papageorgius²). conspirant autem cum solo M p. 4, 3. 4, 9. 19, 9. 21, 20. 22, 13. 15. 20. 25, 10. 28, 8. 29, 22, ut omittam eos locos, quibus M etiam cum aliis codicibus praeter excerpta Parisina congruit. fuisse igitur praeter M alium eiusdem classis testem Parisini excerpta docent. quodsi Schardius Italum codicem se adhibuisse testatur, concinit autem Schardii textus fere cum M, conici posse videatur, alium huius familiae codicem a Schardio exhaustum esse. sed accuratius res investiganda est.

Proficisci autem par est ab ipsius Schardii testimonio. ait igitur in epistula dedicatoria: 'cum mihi praeterita hyeme Italiam lustrandi gratia obeunti singulari cuiusdam eximii viri humanitate (nomini etenim certis de causis parco) Aristeae libellus ostensus esset, ... eius obtinendi facultate data, quae ad eius descriptionem pertinerent, perquam lubenter suscepi', quodsi perlustramus codices Italos supra a me

1) postquam codicem M Berolinum missum ipse denuo contuli, haec addenda vel corrigenda sunt: p. 1, 7 etiam noor verbi προσμανθάνειν in lacuna intercidit. - 13, 17 in margine τής ήλικίας (non ταῖς ήλικίαις) habet. — 25, 6 είναι] οὐσαν Μ. - 31, 2 πέντε om. M. - 42, 9. 10 πεποιθότας etiam M1 habuisse videtur. — 45, 9 ήμῶν συστάσεως iam recens manus in mg. M habet. - 47, 14 καλώς om. M. - 49, 1 άξιών M. -49, 14 obrivos M2, rivos M1. - 50, 4 ovvérvye M. - 52, 12 πράξοι M, sed ει prima manus in mg. - 55, 23 ο ανθρωπος. - 59, 6 έπί] έν M. - 59, 8 η πωλείν etiam M. - 65, 17 κακοπαθείν Μ. - 70, 9 των om. Μ. κατεργαζόμενον M². - 70, 11 ó Deòs M. - 74, 1 ovde yag dialineis M. - 75, 20 prius τό] τῶ M². - 16, 1 ἐν fort. Crusius addidit. atque a manu quam M² significavi recentior (Garbitii?) differt, quae p. 45, 9 ήμων συστάσεως in mg. addidit, 76, 16. 18 όπλίζεται et βιοίς correxit.

2) Über den Aristeasbrief, München 1880, p. 46-48.

commemoratos, hoc certissime efficitur nullo eorum Schardii editionem niti, quippe quae miro modo concinat cum uno M, a ceteris omnibus procul distet. veri igitur simillima videbatur coniectura deperditum quendam codicem Italum a Schardio adhibitum esse, gemellum codicis M. cuius amissi codicis accuratiorem notitiam me nancturum esse sperabam e Basileensi O IV 10 saec. XVI foliorum 301). in postremo enim folio Bonifacius Amerbach scripsit Donum Simonis Schardii Magdeburgensis'. hoc esse Italum exemplar, quod describendum se curasse testatur, patet. at spes amissi cuiusdam codicis Itali accuratius cognoscendi multum me fefellit. nam postquam Ericus Bethe precibus meis obsecutus p. 1-5 editionis meae contulit, statim intellexi Basileensem ex Vaticano 383 (= A) transscriptum esse. hunc autem eundem Vaticanum Schardius p. 87 fontem variarum lectionum textui addendarum adhibuit (v. infra p. XXIII). A autem (et Basileensis) quam maxime ab editione Schardii discedit ita, ut nullo modo statui possit vel Basileensem prelo traditum (quod H. Omont 1. c. coniecit) vel Vaticanum fontem editionis principis esse. quid igitur? fingamus praeter A alium amissum codicem Italum a Schardio descriptum? at cur de eo tacuit? cur eos qui legunt de Italo narrationem eamque cum mantissa ex A deprompta comparant eo induxit, ut putarent A esse illud exemplar Italum? alia coniectura facilior videtur. abiciamus illum ficticium Italum nobis amissum. revera fundamento editionis exemplari Monacensi (tum Tubingensi) nisus est, ad quod corrigendum non ita multis locis A adhibuit. facile autem Schardio. qui Tubingae amicos habebat, codicis usus patebat²), et fortasse cum Garbitii versione (v. infra p. XXIV) ei textus a Garbitio ex M descriptus missus est.

Quae coniectura ut argumentis confirmetur, ea ratio,

1) cf. H. Omont, Centralblatt für Bibliothekswesen vol. III p. 394.

2) fortasse per B. Amerbachium, cui dux Christophorus saepius litteras dabat (v. R. Roth I. c. p. 26).

quae inter editionem principem et M intercedit, investiganda est. primum igitur Schardii textus in tot vitiis cum M conspirat, ut veri dissimillimum sit omnia haec vitia ad archetypum commune codicis M et ficticii illius Itali referenda esse. immo non pauca scribae codicis M tribuenda videntur. quod duobus locis haud scio an comprobetur excerptis Parisini 950: p. 3, 16 ov in archetypo codicum exciderat, quod recte Eus. tradit. in M particulam yao coniectura additam esse (exstat autem extra lineam in margine) Parisinus probat, in quo deest. unde igitur, si defuit in archetypo codicum M Parisini, Schardius sumere poterat nisi ex M? p. 29, 15 Schardius, cum in M Exτυπών (Paris. ἐκτυποῦν) inveniret, ἐκ τόπων impressit, in mantissa ex A έκτυποῦν correxit. accedit alterum idque gravius argumentum, quod Schardius paene omnes correcturas ab M² profectas ipse quoque praebet¹), etiam eas, quae certe proprio arbitrio atque libidine inventae sunt, velut p. 11, 20 φανείται. 47, 15 περί. 48, 19 χρησίμων. 70, 9 μηθένα κατεργαζόμενον. 76, 16 δπλίζεται. 76, 18 Biois²). etiam nomen ineptum Zárovy p. 16, 16 ex voce ζήτει falso lecta fictum videtur. tantum igitur abest, ut Schardii textus codicis instar habendus sit, ut elementa, quibus quasi compositus est, distinguere adhuc et ad suos auctores referre liceat: 1. fundamentum est textus codicis M cum correcturis manus alterius. 2. non pauca vitia codicis M Schardius ex A emendavit vel lacunas supplevit. velut codicem A relicto M recte secutus est p. 1, 6. 7. 4, 3. 6, 2. 9, 9. 20, 3. 4. 31, 19. 36, 19. 44, 13. 16 (nai rónov om. M). 47. 9. 10. 65, 2-5. 73, 21. 81, 15, non recte 18, 173). 22, 10. 11. 34, 5. 37, 9. 72, 3 (ὑποδεικνύντας Α, -τα Schard).

1) v. p. XIV. de correcturis, quae p. 76, 16. 18 inveniuntur, v. p. XV adnot. 1.

2) ipse non semel eo inclinabam, ut statuerem M^{\pm} (agnoscitur autem atriore atramento) esse Garbitii vel Schardii manum, sed vetustior esse videtur. haec autem manus praeter Aristeae epistulam etiam alibi in codice invenitur.

3) quod έγγραφα cum A scripsit, lin. 18 δι' ἀγράπτων coniecit.

ARISTEAS.

b

83, 18. et bene haec codicum contaminatio, quae Schardii, non codicis deperditi est, illustratur p. 7, 21, ubi lectionem codicis M παρήχθησαν in textum recepit, meliorem codicis A παρεισήγθησαν in margine posuit. 3. ut omittam vitia multa vel a Schardio in scribendo vel a typotheta commissa, accedunt lectiones, quae editoris coniecturae habendae sunt. bene igitur emendavit p. 9, 7 xal (un) codd., idem vitium p. 31, 9). 11, 17 avrà (avràs codd.). 20, 3 έκτύπωσιν (έκτύπων codd.). 22, 18 απέδωκε (αποδέδωκε codd.). 30, 9 δύνηται (sic Vat. 1668, δύναται ceteri). 52, 6 βλιμάζων (βλημάζων codd. praeter B2). 77, 19 παιδείας (cum L, ceteri παιδεία); cf. ad p. 4, 4, 4, 16. 30, 3. 70, 5. 76, 11. 12. minus feliciter emendatio ei cessit p. 11, 19. 13, 10. 71, 9. omnia haec talia mihi videntur esse, ut Schardii ingenio tribui possint, ad deperditum codicem confugere necesse non sit. quem si habuisset, saepius futurum fuisse censeo, ut Schardii lectiones ab M alienae, ut interdum cum solo A concinunt, ita in aliis codicibus praesertim classis a saepius invenirentur, quippe quae multo propius quam b ad M accedat. sed quae modo de p. 30, 9. 52, 6, 77, 19 adnotavi et quae eiusdem generis addenda sunt de p. 2, 10 (rà om. L Schard). 9, 12 (κατεσταλμένους VP Schard). 46, 12 (viveral B Schard). 50, 15 (eloiv aig L Schard), tam pauca et ita comparata sunt, ut sine dubitatione casui tribuas.

Haec si recte vel probabiliter disputata sunt, sequitur, ut solas Schardii coniecturas in apparatu proferamus, ceterum opinione Schardiani codicis amissi sublata Schardium testem neglegamus. in editione, quia tum opinione amissi codicis imbutus eram, Schardii lectiones, quae alicuius momenti esse videbantur, item consensum Schardii et codicis M in gravioribus rebus adnotavi. quod fecisse non paenitet, cum sperem alios meam coniecturam de Schardii codice examinaturos esse.

Recte Mendelssohn lectionibus codicum M, LB, VPAC¹)

1) adnoto, quibus numeris Holmes tom. I praef. cap. III

in apparatum receptis firmum fundamentum, in quo textus constitueretur, iaci iudicavit. praesto autem erat ipsius collatio codicum ML, collatio codicis P quam Lumbroso fecit, duplex collatio codicum BVAC, una a Mendelssohnio facta, altera quam codicum BAC in Mendelssohnii usum Lumbroso instituit; codicis autem V collationem Lumbroso in libro *Recherches sur l'économie politique de l'Égypte* p. 352 ss. edidit. pluribus codicibus adhibitis (nisi novi, praesertim classis M, reperientur) nihil fructus redundaturum esse expertus dico; saepe enim collationes inspexi. quod ut appareret, inde a p. 19, 9 in lacuna codicis C alios codices classis b^2 interdum testes produxi.

Loci corrupti, interpolati, lacunosi probant omnes codices ex uno archetypo derivatos esse. multa autem eaque gravissima omnium nostrorum codicum, nonnulla etiam Eusebii vitia inde explicantur, quod in archetypo maiuscularum litterarum genus exstabat; in quo cum deesset prosodia, saepe verba plura falso in unum contracta, unum in plura non recte diductum est¹). velut p. 2, 15 δηλοῦν ασμένως ex δηλούντες μέν ώς σέ. 6, 5 Ζηνα και Δία. ούτω ex ζην & και δια τούτο. 9, 16 έφ' ώ ex έφη. 18, 12 έπιταγής ex έπι τὰ τῆς. 26, 11 λειτουργούντων ex λειτουργών τῶν. 28, 19 ώστε ύπολαμβάνειν ex ὡς τύπον λαμβάνειν. 50, 6 δ' ύμιν ex δύναμιν. 52, 11 κάλλιστα ex καλώς τά. 54, 4 είδείη ex εί δε είη. 69, 14 τελείωσιν έξει σοι ex τέως ίν έξισοι. 78, 22 εί πεπλεόνακα ex είπα πλείονα και. 84, 6 íoroùs ex sis roùs conjectura recuperandum erat. interdum ipsas formas litterarum archetypi agnoscere licet, velut cum 76, 16 πλίζεται pro παίζεται, 41, 1 συναλισγόμενοι pro συνμισγόμενοι vel συμμισγόμενοι traditur. nec miraberis δαπάνη pro δαπάνην 56, 13, τὰ χρήματα τῆς βασιlelas pro tà renouna tỹ βασιλεία 77, 4 traditum, terminationes omnino saepe permutatas, velut 9, 3, 21, 21, 22, 1.

codices nominaverit: M = 25, L = 52, P = 14, A = 78, C = 57, Vaticanus 746 = 73, Paris. 5 = 54, Vatic. 1668 = 79. 1) cf. Usener in *Dionysii Hal. Opusc.* I p. XXXXX.

XIX

P*

23, 9. 13. 24, 7. 26, 7. 27, 16. 31, 20. 36, 2. 38, 8. 48, 11. 50, 18. 53, 8. 59, 10. 13. 60, 12. 62, 3. 70, 14.

Antequam quid Eusebii ex Aristeae epistula excerpta valeant exponam, pauca de Praeparationis evangelicae codicibus monenda sunt. collati autem sunt a Mendelssohnio hi codices:

Venetus 341, ex bibliotheca Bessarionis, saec. XV. huius simillimus est ita, ut paene nihil novi ex eo discamus, Parisinus 468 (e).

Alius classis, quae textum saepe mutilatum et immutatum praebet, optimus codex Bononiensis 3643 (o) videtur. quem cum Mendelssohn non inspexisset, satis videbatur g adhibere Laurentianum VI 9 saec. XIV, illius gemellum¹), b et Parisinum 465 saec. XIII, cuius textus paulo magis etiam quam g depravatus et decurtatus est.

Denique arte coniuncti sunt Neapolitanus II Aa 16 (n) et Parisinus 467 saec. XVI (d). quorum alterius d modo collatio praesto erat, sed nihil ad constituendum textum utilitatis habere videbatur. d enim fere cum g consentit, raro ad i accedit, propria vitia non pauca habet.

i igitur ducem potissimum in Eusebii textu constituendo sequi debemus. farraginem autem Gaisfordianam non abieci, priusquam diligenter collatam nihil adferre ad restituendum Eusebii textum intellexi. — iam qua fide Eusebius in excerpendo Aristea versatus sit et quae ratio inter ipsius et codicum nostrorum textum intercedat exponendum est. Eusebius igitur fide pro illa aetate satis laudabili Aristeae textum descripsit. raro per neglegentiam verba quaedam omisisse videtur: v. adnotata ad 3, 13. 15, 17. 16, 3. 43, 3. 11. 48, 5. 83, 9. interdum verba paulum mutavit, ut sensus tamen idem maneret;

1) sed ex o descriptus esse non videtur, cf. Philos Schrift über die Vorsehung p. 95. f c pendere a g pars excerptorum a Mendelssohnio collata confirmare videtur. ceterum cf. de codicibus E. Schwartzii praef. ad Tatianum p. V et Bonwetsch, Methodius I p. XX.

qua in re saepius id spectasse videtur, ut pro volgaribus verbis elegantiora vel scriptoribus magis usitata poneret: v. p. 11, 11 τετύγηκε (Ar. τέτευγε). 12, 13 γρηματοφύλακας (Ar. δισποφύλαπας). 41, 14. 42, 1. 12 ter πετεινών (Ar. πτηνών). cf. 11, 2. 81, 19. 20. - 45, 12 verba transposuisse videtur. 13, 19. 20 male zartornoa et gol posuit, 13, 19 corruptum έπιγειοῶν in ἐπιχοίνων non bene mutavisse videtur; cf. 14, 14. 83, 1. - 45, 1 flosculum Platonis sui quin interpolaret se non continuit; 45, 4 utrum Eusebii an Eusebii interpolatoris interpolationem, qui verba scripturae amuleti1) vice fungi voluerit, statuam, dubito. sed haec omnia et pauca similia adeo non vituperabit qui cogitaverit, quanta licentia alii excerptores in tradendis scriptorum verbis versati sint, quam aliena ab illa aetate diligentia ea sit, quam horum temporum philologi postulant, ut admiretur potius, quam locuples testis fere Eusebius sit. cuius textum integritate et praestantia omnibus nostris codicibus praestare nulla pagina non docet: v. e. gr. unam p. 3, ubi ter intra paucas lineas solus veram lectionem servavit. quod autem p. VIII dixi, codices nostros ab eodem archetypo Caesareensi atque Eusebium pendere. id inde confirmatur, quod eadem vitia manifesta et apud Eusebium et in omnibus codicibus deprehenduntur: v. p. 11, 17 αὐτὰς (αὐτὰ leg.). 37, 1 (διὰ) βραγέων. 38, 8 προδήλους (προδηλώσας leg.). 39, 10 θείη (θεωθείη leg.). 40, 10 παρ' όλην την [πασαν] κτίσιν. 41, 1 συναλισγόμενοι (συμμισγόμενοι leg.). 46, 17 λαβόντες (έλαβον vel έλαβόν τινες leg.). 83, 11. 12 Eus. tradit περί τούτων τά περί τοῦ Δημητρίου, in archetypo nostrorum codicum a priore ad alterum neol aberratum, tum tov pro tov scriptum erat, ut restaret περί των Δημητρίου. emendandum autem est τὰ παρὰ τοῦ Δημ. cf. quae modo de p. 13, 19 dixi. addo alios locos, qui quin corrupti sint dubium non est, quomodo sanandi sint dubitari potest: 4, 6. 39, 13. 19. 43, 10. 47, 5. iam cum Eusebium optimi

1) v. SAB 1898 p. 586. 587, von Dobschütz, Christusbilder p. 179. 124. textus testem habeamus, eo usi quae ratio inter hunc testem et nostros codices intercedat, quae singulorum codicum auctoritas sit, examinare possumus. consentit igitur cum vera Eusebii lectione solus M p. 10, 14 (14, 20)¹), M³ (quem haec e codice sumpsisse quam coniectura invenisse probabilius videtur) p. 12, 1. 39, 16. 44, 2. cum Eus. congruunt in vera lectione MLA p. 12, 21. 26, 18, MLB 43, 1, MVP 41, 15, B (38, 8). 38, 10. 42, 9. 10 (πεποιθότας fort. etiam M¹), LA 48, 6, VPAC 14, 9. 10, AP 10, 14, A 44, 6.

Iosephi paraphrasim non tantum valere ad constituendum textum, quantum in tam antiquo teste facile expectes, iam dixi. verba difficilia interdum non reete intellexit (v. ad p. 99, 20. 100, 11. 103, 1. 108, 10. 11. 113, 14. 24) vel omittere maluit. interdum Iosephi textus eisdem atque codices mendis laborasse videtur (v. e. gr. ad p. 20, 19. 83, 18. 108, 10. 16). raro e Iosepho Aristeae textum emendare licebat: v. p. 9, 22. (18, 6. 21, 20). 51, 13. 82, 1. 84, 6. interdum Eusebii auctoritatem in tradenda genuina lectione confirmat: 3, 20. 11, 17. (13, 7). 82, 12^2), et interdum diiudicandis variis codicum lectionibus cum utilitate adhibetur. sèd etiam speciosae eius lectiones ne iusto citius praeferantur, cavendum est: v. ad p. 6, 5. 10, 3 (cf. Ind. p. 202). 15, 7. 21, 11.

Quod ex singulorum codicum cum Eusebio consensu de eorum pretio aliquatenus discere licet, hoc confirmatur eis rationibus, quae in parte a solis codicibus tradita textui constituendo adhibendae videbantur. eclectica enim ratione ita fere usi sumus, ut M sincerissimus testis videatur, parvo intervallo B et L sequantur, minoris pretii sit classis b, quamquam ea ipsa quoque non raro sequenda erat. et ut pauca dicam de ratione huius editionis, eas modo emendationes, quae certae videbantur, in textum

1) vitia, in quibus M Eus. 41, 11 (cf. 48, 1) consentiunt, fortuito nata esse videntur. idem cadit in consensum Eusebii et codicis B 42, 15.

2) sed 10, 12. 12, 8 eos sequi nolui.

recepi; sicubi certam émendationem nondum inventam esse putabam, textum quamvis corruptum retinebam, coniecturas in apparatu ponebam. neque inutile videbatur in tam difficili auctore addere notas, quibus auctoris textum vel explicarem vel a coniecturis non necessariis vindicarem.

Quoniam de libris manuscriptis disputavimus, de editionibus pauca monenda sunt, primum latina epistulae versio a Matthia Palmerio Pisano a. 1471 edita¹), postea saepius repetita, etiam in codicibus tradita est. adhibuit autem Matthias Palmerius codicem ordinis b1. codicemne nobis servatum adhibuerit, fortasse accuratior investigatio docebit; codicem V non adhibitum esse certum videtur. de vetustiore versione a Leonardo Aretino confecta et in Laurentiano XXV 9 servata²) v. Lumbroso, Recherches p. 359. 369. — editio princeps graeci textus a. 1561 prodiit a Simone Schardio curata³). continet post Epistulam dedicatoriam ad Huldrichum Fuggerum et Argumentum libri 1. textum graecum, de quo v. p. XV ss. 2. sequentur p. 88 variae lectiones "iuxta exemplar Vaticanae"4). quod esse codicem A cum alia tum p. 15, 18 κατά πολύ. 25, 2 κρατιστεῦον (κρατιστεύων Schard) τὰ πάντα.

1) in Bibliis latinis Romae a. 1471 excusis (v. Lumbroso p. 359). exemplar Berolinense titulo caret, annum 1471 in fine praefationis habet. — de Palmerio v. *Biographie universelle* ancienne et moderne vol. XXXII p. 51.

2) eius primam partem usque ad p. 14, 6 Mendelssohn descripsit. Leonardi codicem classis b, fortasse ordinis b^1 , fuisse non sine dubitatione conicio, cum interpres elegantiae studiosus non raro aliquantum a verbis traditis discedat.

3) Aristeae de legis divinae ex Hebraica lingua in Graecam conversione Cum conversione Latina, autore Matthia Garbitio. Basileae per Ioannem Oporinum. — anni numerus 1561 et Schardii nomen in fine epistulae dedicatoriae exstat. de Schardio mortuo a. 1564 v. Allg. Deutsche Biographie vol. XXX p. 579.

4) quas Schwebel, De Pseudaristea commentatio Onoldi 1770 p. 10 varias lectiones 'prouti ex cod. Vaticano depromptas' accepit ab amico Britanno (p. 3), nihili sunt. pars ex Schardii appendice sumpta est, aliis locis Schardii textus per errorem pro lectionibus in appendice Schardiana obviis proferri videtax.

33, 4. 5 èv èlaïnoïs. 68, 4 nav. 76, 17 neoibolns. 80, 19. εύξωνται probant, dummodo concedas interdum errasse Schardium, interdum suas correcturas intermiscuisse. -3. p. 1-98 denuo numeratis seguitur interpretatio latina Matthiae Garbitii¹), professoris Tubingensis, eleganter nec sine peritia graeci sermonis facta, Schardio per Lieblerum Tubingensem missa; Garbitius enim a. 1554 mortuus erat. quae versio cum Tubingae ad codicis exemplar facta sit, quaestio oritur, quem codicem Garbitius in manibus habuerit. qua in re hoc maxime animadvertendum est versionem Garbitii p. 25, 10 (Tỹs ölng Iovdalas om.). 28, 8 (ταλάντου). 29, 22 (τῶν προειρ. om.). 44, 16 (καὶ τόπον om.). 53, 15 (alterum zarà). 57, 13 (altaug). 76, 16 (δπλίζεται cum M3). 76, 18 (βιοίς cum M3) cum M concinere, ut alia omittam. p. 1, 5. 6 codicis M lacunam coniectura explevisse videtur. concluseram igitur codicem M in interpretando Garbitio praesto fuisse, antequam cognovi tum Monacensem Tubingae fuisse (v. supra p. XIV adn. 1; frustra codicem Garbitii Tubingae Schmidt quaesivit) et ita coniecturam meam optime confirmari vidi. neque hoc obstare videtur coniecturae, quod p. 6, 2. 65, 2 Garbitii versio caret lacunis codicis M. Schardius enim Garbitii opus interdum correxisse videtur, ut eosdem fere in margine editionis et versionis titulos addidit.

Quae secutae sunt editiones graeci textus omnes pendent ab editione Schardii²). tandem Mauricius Schmidt

1) de Garbitio v. Bök, Gesch. der Universität zu Tübingen Tübingen 1774 p. 92.

a. 1868 novum fundamentum iacere studuit¹). sed ne huic quidem, quamquam nonnulla feliciter emendavit, res feliciter cessit. Parisinum enim 129, quo potissimum nisus est, deteriorem classis a codicem, pluris, Schardianum textum minoris quam par erat aestimavit, miris etiam opinionibus (v. p. 250) imbutus erat de Aristeae dialecto Alexandrina cum Ionica mixta. equidem, ut Ionicae dialecti vestigia illa Schmidtii errori debentur, ita de Alexandrina omnino non aliter atque de Africitate iudicandum esse censeo (v. infra p. 170). agnoscimus hominum Aegyptiorum imperitiam sermonis et orthographiae. agnoscimus Iudaeorum proprietates quasdam, quae iam Cleomedem vel Posidonium offenderunt. sed quomodo quis in tanta litterarum, praesertim aliarum regionum, ruina Alexandrinam vel Aegyptiacam dialectum eruere velit, non video, et eius notae certae, quas sibi agnovisse videntur, cum etiam extra Alexandriam reperiantur, probant dialectum illam adhuc nobis non notam et apud litteratos scriptores omnino quaerendam non esse.

Restat, ut eos nominem, qui emendando Aristeae operam dederunt; omitto autem quos supra data occasione nominavi et quos ad singulos apparatus locos laudabo.

C. L. Struve, Opuscula selecta II p. 195-197. 270. 277. 310. 311. 329. Lipsiae 1854.

C. G. Cobet, Ло́уюс 'Едия́с vol. I p. 177 ss. Lugd. Bat. 1866.

Lumbroso, Dell'uso delle iscrizioni e dei papyri per la critica del libro di Aristea: Atti della R. Accad. delle scienze di Torino vol. IV 1868/9 p. 229-254.

L. Mendelssohn, Zum Aristeasbriefe: Rhein. Mus. XXX 1875 p. 631. 632.

Kuiper, De Aristeae ad Philocratem fratrem epistola: Mnemosyne XX 1892 p. 252-272.

etiam Anonymi Oxoniensis notae, quas Lumbroso, Atti

1) apud Merx, Archiv für wiss. Erforschung des A. T. Halle 1868 p. 241-312. IV p. 554—556 edidit, omnes mihi coniecturae videntur, non codicis cuiusdam lectiones, ut Lumbroso suspicatur. ipse alibi propediem de nonnullis locis accuratius agam. de aliis virorum doctorum studiis ad Aristeam pertinentibus v. Schürer, Gesch. des jüd. Volkes³ III p. 471 ss. Germanicam versionem edidi a. 1899 apud E. Kautzsch, Die Apokryphen und Pseudepigraphen des Alten Testaments.

Quaestionem difficillimam quae est de origine libri hic ita tangam, ut complectar breviter argumenta, quibus mea sententia nititur, alio fortasse loco fusius eam exponam et cur aliorum opiniones non probandae videantur ostendam, quin Ptolemaeorum aetate scriptus sit libellus, post ea quae Lumbroso exposuit dubitari non debebat. nonnulla posteriorem aetatem et labefactatum iam imperium indicare videntur¹). priorem aetatem auctor ita non cognitam habet, ut Arsinoae liberos tribuat (§ 41). cladem Philadelphi apud Coum insulam victoriam dicat (180), de Demetrio, Menedemo, Theopompo, Theodecte ineptiat. quid? quod facere non potest, quin suam aetatem ab aetate Philadelphi discernat (28. 182)? in nominum tabula (47 ss.) Mattathias, ter Iudas, ter Simon, ter Ionathan invenitur, unde apparet auctorem posteriore Maccabaeorum aetate fuisse. et Eleazarus pontifex ipse Iudaeos regit nec Aegyptiis nec Syris subjectos. accedit, quod alia nomina posteriorem aetatem significare videntur. inter nomina interpretum p. 16, 15. 16 occurrunt nomina 'Avavlag et Xelnlag (hunc enim ex Epiphanio supplendum esse certum est), uno tantum nomine dirempta. Ananias autem et Chelcias Cleopatrae III duces exeunte saec. II cum Ptolemaeo X Lathuro in Palaestina pugnabant (Ios., Ant. XIII 349 ss. N.). atque fortasse non fortuito Dositheus homonymi Iudaei ducis

1) cf. § 187. 196. 230. 246. 258. 289. et quae § 250 de difficultate cum muliere concorditer vivendi dicuntur, in posteriora tempora Ptolemaeorum cadere videntur, cum mulieres regno perniciei esse coeperant; v. Strack, *Die Dynastie der Ptolemäer* p. 2 ss.

Ptolemaei Philometoris, Andreas medici Philopatoris (v. Wissowae RE vol. I p. 2136), Sosibius eiusdem Philopatoris consiliarii homonymi admonet. neque veri dissimile est ipsum auctorem suum nomen ab Aristea historico saec. II scribente deprompsisse. deinde nepos Iesus Sirach, cum in Aegypto circa a. 130 scribens in prologo versionem legis et prophetarum arguit saepe a veritate Hebraica discedere, nihil de tanta versionis auctoritate, quantam Aristeas ei tribuit, compertum habet¹). denique doguouarooguddxov et gl- $<math>\lambda ov$ titulus, quem novit Aristeas, altero saec. institutus est (v. Strack, Rh. M. LV p. 168 ss.). quae cum ita sint, libellus noster posteriori Maccabaeorum aetati tribuendus est. eum ante Romanorum a. 63 in Palaestinam invasionem scriptum esse patet.

Non parvam eamque non inutilem, ut mihi videtur, operam in colligendis testimoniis de origine versionis graecae consumpsi, Hodium, Oeconomum²), alios duces secutus, textum auctorum, quantum fieri poterat, e codicibus vel e coniectura emendans, non pauca illorum collectionibus addens, quae omissa erant vel quae proxima aetate inventa sunt. quomodo fabula ab Aristea enarrata paulatim a Iudaeis et Christianis aucta vel exornata sit, quan-

1) ceterum hunc prologum Aristeas novisse videtur: Prologus. Aristeas § 7.

ού μόνον αύτους τους άναγινώσχοντας (scripturam sacram) δέον έστιν έπιστήμονας είναι, άλλα και τοξς έχτος δύνασθαι τους φιλομαθοῦντας χρησίμους είναι και λέγοντας και γράφοντας... έν τούτοις (libris) ίχανὴν έξιν περιποιησάμενος. φιλομαθῶς γὰς ἔχοντι τῶν δυναμένων ὡφελῆσαι διάνοιαν δέον ἐστὶ μεταδιδόναι μάλιστα μὲν πᾶσι τοῖς ὁμοίοις

§ 121 οὐ μόνον τὴν τῶν ³Ιουδαϊκῶν γοαμμάτων ἕξιν περιεποίησαν ἑαυτοῖς.

2) Oeconomi librum (v. supra p. XXIV adn. 2) frustra Berolini, Bonnae, Gottingae quaesivi. sed ex eo excerptus scriptorum et locorum catalogus in Mendelssohnii schedis inveniebatur, ut sperem me nihil omisisse, quod ex ipso libro discere potuerim. neque graviora testimonia me fugisse, cum Adolfus Harnack testimonia perlegerit, confido. tum valuerit ad confirmandum ecclesiae iudicium de auctoritate interpretationis spiritu divino natae, quomodo fabula a paucis prudentioribus addubitata, ab Epiphanio et grege nebulonum vel stolidorum iam in ecclesia regnantium ita adhibita sit, ut iurantes in verba textus traditi suam segnitiem summae sapientiae nomine iactarent venditarentque, Origenem damnarent, philologiam criticam sacrum textum genuinum restituentem pellerent ex ecclesia, denique quomodo Hieronymi acumen philologum simul et versutia effecerit, ut aliqua sane hexaplarium studiorum pars in usum occidentalis ecclesiae verteretur et servaretur, cum nomen summi theologi et optimi Christiani non sine culpa ipsius Hieronymi ignominia afficeretur et oblivione obrueretur, — haec omnia alio loco¹) accurate exponam.

Restat officium gratissimum, ut omnibus eis, qui Mendelssohnium vel me ipsum consilio et doctrina adiuverunt, gratias agam. multis suo loco quid debeam dixi, omnes nominare non possum. commemorentur H. Gelzer, qui de fontibus orientalibus nonnulla, quae vel fugiebant me vel mihi non praesto erant, me docuit, G. Lumbroso optime et libris editis et collationibus de Aristea meritus, L. Cohn, qui partem Philoneam composuit et, dum in plagulis corrigendis me, ut solet, adiuvat, et de Aristeae textu bene meritus est et interdum ab errore me revocavit, denique I. Lietzmann, qui quae ipse de catenarum codicibus collegit mecum communicavit et Testimoniorum syllogen meam non sine fructu examinavit.

1) in Preuscheni annalibus, qui inscribuntur Zeitschrift für die neutestamentliche Wissenschaft und die Kunde des Urchristentums.

Scribebam Wilmersdorfii m. Aprili a. 1900.

P. Wendland.

ADDENDA ET CORRIGENDA

p. 2, 4. 5 ποὸς τὴν ἐομηνείαν Cohn cum 1, 14. 2, 1 coniungit et 2, 5 post νόμου lacunam statuit, in qua necessaria esse dicta sit ἑομηνεία.

2, 22 oot neel fortasse ex lin. 18 huc delatum est.

8, 1 anequivovro nunc conicio, v. Ind.

8, 5. 6 τοιούτο (τό) τού βασιλέως πρόσταγμα coni. Cohn.

8, 21 adnot. corr. παρά τον πόλεμον.

9, 3 nunc άπονέμοντες δμολογουμένως conicio.

15, 16, 17 adnot. corr. onusiov.

16, 11 ss. 142, 17 ss. de Salomonis nominum tabula cf. Assemannum, Bibl. orientalis III 1 p. 322.

20, 11 ξχοντας ξχαστζον ἄλλζου (vel ίδίου) γένους τὴν χρόαν e. gr. conicio, cf. p. 29, 12 ἀπαυγάζοντες ξκαστος ἀνεξήγητον τῆς ίδιότητος τὴν φυσικὴν χρόαν.

23, 10 v. p. 186 adnot.

26, 18 adnot. avéndeuntos corr.

28, 6 όλοκαυτούσιν coni. Cohn.

28, 8 aut örros aut lin. 9 Exacrov scrib. Elxorros falso conieci, v. p. 224 b.

28, 16 of ante Slavanavousvol cum codd. add.

32, 18 adnot. cf. Ind.

37 adnot. alt. corr. 1 pro 11.

39, 11 fort. avontov cum Eus. scrib.

41, 14 πάντα pro ταῦτα cum codd. scrib.

45, 16 nunc soloyías (rectae rationis) conicio.

46, 17 labourss] praestat fort. Elabou rives.

47, 19 un9er corr., item 66, 18.

53, 14 nunc προστάξεων conicio.

58, 17 av (anav)ra nune conicio.

60, 12 8 déor iam Schmidtius coniecit.

70, 2 xowig an xatig?

76, 14 corr. ηφώτα.

p. 87: Iosephi latini codicem S. Marcianum (M) in libris contra Apionem Boysen a Laur. (L) pendere affirmat; quod in Antiquitatum libros cadere non videtur. earum duo codices Berolini exstant. contuli codicem 263 saec. XI fere cum M concinentem, inspexi codicem 226 saec. XII, qui ipse quoque codici M quam L cognatior est.

89 adnot. 3 Mosquensi addo numerum 317 Vladimiri, v. eius Catalogum p. 445.

137: etiam hic nominandus erat Mar Salomo, v. p. 88. 89.

149, 16 adnot. addo Athoum 3620 saec. XI [Athanasii] de interpretibus caput continentem (v. Lambros, Catal. vol. Ip. 328) et Hierosolymitanos apud Papadopulos Kerameus, '*Ieqosolv*- $\mu \iota \tau \iota \kappa \eta$ $\beta \iota \beta \lambda \iota o \vartheta \eta \kappa \eta$ vol. III p. 2. IV p. 2. propediem Karo et Lietzmann in Indice Catenarum Catalogi tractatuum de interpretibus codices enumerabunt.

155, 13 de Iosephi christiani codicibus cf. Papadopulos Kerameus l. c. vol. I p. 132. III p. 3.

158, 17 de Nicetae catena cf. Papadopulos Kerameus l. c. II p. 362.

quae p. XX de Bononiensi dixi, confirmata sunt collatione maioris excerptorum partis, quam Leopoldus Cohn mense Aprili Bononiae morans fecit.

XXX

ł

ARISTEAE AD PHILOCRATEM EPISTVLA CVM CETERIS DE ORIGINE VERSIONIS LXX INTERPRETVM TESTIMONIIS.

INDEX SIGLORVM

- M = Monacensis 9.
- L = Laurentianus 44 ex eis qui postea accesserunt.
- B Barberinus IV 56.
- V = Venetus 534.
- P = Vaticano-Palatinus 203.
- A = Vaticanus 383.
- C = Vaticanus 747.

Eus. - Eusebius, cuius codices notantur:

- i = Venetus 341.
- b = Parisinus 465.
- g = Laurentianus VI 9.

Ios. = Iosephus.

v = Schardii et Schmidtii communis lectio.

1017EL51-1

ΑΡΙΣΤΕΑΣ ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙ.

'Αξιολόγου διηγήσεως, & Φιλόκρατες, περί τῆς γε-1 νηθείσης ήμιν έντυχίας πρός Ἐλεάζαρου τὸυ τῶν Ἰουδαίων ἀρχιερέα συνεσταμένης, διὰ τὸ σὲ περί πολλοῦ πεποιῆσθαι πας' ἕκαστα ὑπομιμνήσκειν συνακοῦσαι, 5 περί &ν ἀπεστάλημεν καὶ διὰ τί, πεπείραμαι σαφῶς ἐκθέσθαι σοι, κατειληφῶς ἡν ἔχεις φιλομαθῆ διάθεσιν[.] ὅπερ μέγιστόν ἐστιν ἀνθρώπω, προσμανθάνειν ἀεί τι 2 καὶ προσλαμβάνειν ῆτοι κατὰ τὰς ἱστορίας ἡ καὶ κατ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πεπειραμένω. οὕτω γὰρ κατασκευά-10 ζεται ψυχῆς καθαρὰ διάθεσις[.] ἀναλαβοῦσα τὰ κάλλιστα καὶ πρὸς τὸ πάντων κυριώτατον νενευκυῖα τὴν εὐσέβειαν ἀπλανεῖ κεχρημένη κανόνι διοικεῖ.

Τὴν προαίρεσιν ἔχοντες ἡμεῖς πρὸς τὸ περιέργως 3 τὰ θεῖα κατανοεῖν ἑαυτοὺς ἐπεδώκαμεν εἰς <τὴν πρὸς>

3 συνισταμένης L || 4 ύπομιμνήσκειν Diels ("quod omni occasione admonebas tua multum interesse comperire..."): ὑπο μιμνήσκων codd., ὑπομιμνήσκοντα coni. Mend. || 5 ών] οὕ Α || 6.7 κατειληφώς — ἀνθοώπφ om. M || 8.9 κατ' αὐτὸ τὸ L: κατά ταυτὸ τὸ ceteri || 9 πεπειραμένω e corr. M, v: πεπειραμένων ceteri || 10 διάθεσις καθαφά transpon. A | <ῆτις> ἀναλα βοῦσα vel ἀναλαβοῦσά τε coni. Mend., <ἐἀν> ἀναλαβοῦσα et διοική conicio || 11 κυριώτερον A || 13 τὴν <οὖν τοιαύτην> coni. Diels | περιέργως πρός τὸ transp. Kuiper, sed recte Wil. τὴν προαίρεσιν non cum codd. ad διοικεί, sed ad ἕχοντες rettulit || 14 προεδώκαμεν L | τὴν πρὸς add. Wil.

ARISTEAS.

τόν προειρημένον άνδρα πρεσβείαν, καλοκάγαθία καί δόξη προτετιμημένον ύπό τε των πολιτων και των άλλων και κατακεκτημένον μεγίστην ωφέλειαν τοις σύν έαυτῶ καί τοῖς κατὰ τοὺς ἄλλους τόπους πολίταις πρὸς την έρμηνείαν τοῦ θείου νόμου διὰ τὸ γεγράφθαι παρ' 5 4 αύτοις έν διφθέραις Έβραϊκοις γράμμασιν. ήν δή καί έποιησάμεθα ήμεις σπουδή. * * * λαβόντες καιρόν πρός τον βασιλέα περί των μετοικισθέντων εls Αίγυπτον έκ τῆς Ἰουδαίας ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ βασιλέως πρώτως κεπτημένου τήν τε πόλιν και τα κατά την Αί-10 γυπτον παρειληφότος, άξιόν έστι και ταῦτά σοι δη-5 λώσαι. πέπεισμαι γάρ σε μαλλον έχοντα πρόσκλισιν ποός την σεμνότητα καί την των άνθρώπων διάθεσιν των κατά την σεμινήν νομοθεσίαν διεξαγόντων περί ών προαιρούμεθα δηλοῦν ἀσμένως ἀκούσεσθαι, προσ- 15 φάτως παραγεγενημένον έκ τῆς νήσου πρός ήμᾶς καὶ βουλόμενον συναχούειν όσα πρός έπισκευήν ψυγής 6 υπάργει. και πρότερον δε διεπεμψάμην σοι περί ών ένόμιζον άξιομνημονεύτων είναι την άναγραφήν. ην μετελάβομεν παρά των κατά την [λογιωτάτην] Αίγυπτον 20 λογιωτάτων ἀργιερέων περί τοῦ γένους τῶν Ιουδαίων. 7 φιλομαθώς γάρ έχοντι σοι περί] των δυναμένων ώφε-

2 τετιμημένον L (Cohn) || 3 κατακεπημένον LA: κατακτημένον V, κατεκτημένον PC, κατεκτημένον M || 6 αὐτοῦ L (an αὐτῷ?) || 6.7 δὲ et σπουδὴν Kuiper (Mend.), sed ῆν ad πρεσβείαν spectat || 7 lacunam statuit Diels, ἂ δὲ διελέχθημεν e. gr. suppleo (cf. lin. 11 καὶ ταῦτα et Ind. s. v. οὖτος) || 10 τὰ om. L || 12 πρόσ κλισιν e corr. C: πρόσκλησιν ceteri || 15 δηλοῦν ἀσμένως Schmidt: δηλοῦντες μὲν ὡς σὲ (ὦστε M Schard) codd. || 17 ὑπακούειν M || 18 διεπεμψάμεθα περί V || 20 λογιωτάτην secl. Wil. || 21 περί] παρὰ M || 22 σοι secl. Kuiper, περί Diels, μοι coni, Schmidt

8 cf. ad p. 4, 14-19 || 22 cf. Iesum Sirach, Prologum.

λήσαι διάνοιαν δέον έστὶ μεταδιδόναι μάλιστα μὲν πᾶσι τοῖς ὁμοίοις, πολλῷ δὲ μᾶλλον σοὶ γνησίαν ἔχοντι τὴν αίǫεσιν, οὐ μόνον κατὰ τὸ συγγενὲς ἀδελφῷ καθεστῶτι, ἀλλὰ καὶ τὸν τρόπον τῆ πρὸς τὸ καλὸν ὁρμῆ 5 τὸν αὐτὸν ὅντα ἡμῖν. χουσοῦ γὰο χάοις ἢ κατασκευή 8 τις ἄλλη τῶν τετιμημένων παρὰ τοῖς κενοδόξοις ἀφέλειαν οὐκ ἔχει τὴν αὐτήν, ὅσον ἡ παιδείας ἀγωγὴ καὶ ἡ περὶ τούτων φρουτίς. Γνα δὲ μὴ περὶ τῶν προλεγομένων μηκύνοντες ἀδόλεσχόν τι ποιῶμεν, ἐπὶ τὸ 10 συνεχὲς τῆς διηγήσεως ἐπανήζομεν.

Κατασταθείς έπι τῆς τοῦ βασιλέως βιβλιοθήμης 9 Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐχρηματίσθη πολλὰ διάφορα πρὸς τὸ συναγαγείν, εἰ δυνατόν, ἄπαντα τὰ κατὰ τὴν οἰκουμένην βιβλία, καὶ ποιούμενος ἀγορασμοὺς καὶ 15 μεταγραφὰς ἐπὶ τέλος ἤγαγεν, ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ, τὴν τοῦ βασιλέως πρόθεσιν. παρόντων οὖν ἡμῶν ἐρωτη- 10 θείς, πόσαι τινὲς μυριάδες τυγχάνουσι βιβλίων, εἶπεν ὑπὲρ τὰς είκοσι, βασιλεῦ΄ σπουδάσω δ' ἐν ὀλίγω χρόνω πρὸς τὸ πληρωθῆναι πεντήκοντα μυριάδας τὰ λοιπά. 20 προσήγγελται δέ μοι καὶ τὰ τῶν Ίουδαίων νόμιμα μεταγραφῆς ἅξια καὶ τῆς παρὰ σοὶ βιβλιοθήκης εἶναι.

1 έστι от. М | διδόναι М | μάλιστα] μᾶλλον V || 2 γνησίως V || 4 τὸν τρόπον hic posuit Kuiper: post καθεστῶτι tradunt codd. || 7 ὅσην coni. Schmidt, sed cf. § 72 | παιδεία αὐτὴ καὶ V | διαγωγὴ P || 9 ποιοῦμεν Μ || 10 ἐπανήξωμεν Α || 12 διάφορα om. Eus. codd. bg || 13 εἰ δυνατόν om. Eus. || 16 οὖν Eus.: γὰρ Μ, om ceteri || 17 βιβλίων τυγχάνουσιν bg | εἶπεν om. i || 18 σπουδάσω Eus.: πληρώσω codd. || 20 προσήγγελται Eus. (cf. Ios.): προσαγγέλλεται codd. || τὰ Eus.: om. codd. || 21 καὶ om. bg

11 - 4, 9 κατασταθείς - λάβη Eus. Praep. ev. VIII 2, 1-4. pergit p. 10, 11.

1=

- 11 'τί τὸ κωλῦον οὖν', εἶπεν, 'έστί σε τοῦτο ποιῆσαι; πάντα γὰο ὑποτέτακταί σοι τὰ ποὸς τὴν χοείαν.' ὁ δὲ Δημήτοιος εἶπεν 'ἑρμηνείας προσδεῖται χαρακτῆρσι γὰο ἰδίοις κατὰ τὴν Ιουδαίων χοῶνται, καθάπεο Alγύπτιοι τῆ τῶν γοαμμάτων θέσει, καθὸ καὶ φωνὴν 5 ἰδίαν ἔχουσιν ὑπολαμβάνονται Συριακῆ χοῆσθαι, τὸ δ' οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ἕτερος τρόπος.' μεταλαβὼν δὲ ἕκαστα ὁ βασιλεὺς εἶπε γραφῆναι ποὸς τὸν ἀρχιερέα τῶν Ιουδαίων, ὅπως τὰ προειοημένα τελείωσιν λάβη.
- 12 Νομίσας δὲ ἐγὰ καιρὰν εἶναι περὶ ὧν πολλάκις 10 ἠξιώκειν Σωσίβιόν τε τὰν Ταραντῖνον καὶ ἀνδρέαν τοὺς ἀρχισωματοφύλακας περὶ τῆς ἀπολυτρώσεως τῶν μετηγμένων ἐκ τῆς Ἰουδαίας ὑπὰ τοῦ πατρὸς τοῦ βασιλέως — ἐκεῖνος γὰρ ἐπελθὼν τὰ κατὰ κοίλην Συρίαν καὶ Φοινίκην ἅπαντα συγχρώμενος εὐημερία μετὰ ἀν- 15 δρείας τοὺς μὲν μετφκιζεν οῦς δὲ ἠχμαλώτιζε, φόβω πάντα ὑποχείρια ποιούμενος. ἐν ὅσω καὶ πρὸς δέκα μυριάδας ἐκ τῆς τῶν Ἰουδαίων χώρας εἰς Αἰγυπτον 13 μετήγαγεν. ἀφ' ὧν ὡσεὶ τρεῖς μυριάδας καθοπλίσας

1 εἰπεῖν ἐστιν i, ἐστιν εἰπεῖν bg | εἶπεν αὐτὸς τοῦτο V || 2 ἀποτέτανται Eus. || 3 δεῖται M || 4 'Ιουδαίαν Schard Eus. (ex 'Ιουδαίων corr. b), fort. recte, cf. § 83 | <παl> καθάπερ coni. Diels, θέσιν de scriptura Iudaeorum et Aegyptiorum sinistrorsum currente intellegens || 4-6 Αἰγύπτιοι. ὑπολαμβάνονται <μὲν Συριακῆ χρῆσθαι τῆ τῶν γραμμάτων θέσει, τὸ δ' οὐν ἕσιιν, ἀλλ ἕτερος τρόπος, καθὸ καὶ φωνὴν ἰδίαν ἔχουσιν e. gr. coni. Mend., vix recte || 5 καθὰς Paris. 950 || 6 post ὑπολαμβάνονται add δὲ Eus., μὲν Mend., γε τῆ vel μὲν γὰς τῆ addiderim | Συριακαῖς b || 9 λάβοι g, λάβωσι M || 11 ἡξίωσα συνεχῶς τοὺς περί τὸν V || 13 ἑκ] ἀπὸ L || 16 τοὺς Schard || 17 ἕπαντα M

14-19 (cf. § 22. 35) significat alteram expeditionem Ptolemaei Soteris a. 312 factum. de qua Hecataeus Abderita apud Ios. Contra Apionem I § 186 N. 194 et Diod. XIX 93, 7.

άνδρων έκλεκτων είς την χώραν κατώκισεν έν τοις φρουρίοις (ήδη μεν και πρότερον ικανών είσεληλυθότων σύν τῷ Πέρση καὶ πρὸ τούτων ἑτέρων συμμαγιών έξαπεσταλμένων ποὸς τὸν τῶν Αἰθιόπων βασιλέα 5 μάγεσθαι σύν Ψαμμητίχω. άλλ' ού τοσούτοι τω πλήθει παρεγενήθησαν όσους Πτολεμαίος ό τοῦ Λάγου μετήγαγε). καθώς δε προείπομεν, επιλέξας τους άρί- 14 στους ταις ήλικίαις και όώμη διαφέροντας καθώπλισε, τὸ δὲ λοιπὸν χύμα πρεσβυτέρων καὶ νεωτέρων ἔτι δὲ 10 γυναικών είασεν είς την οίκετείαν, ούγ ούτως τη προαιρέσει κατά ψυγήν έγων ώς κατακρατούμενος ύπό των στρατιωτών δι' άς έπεποίηντο χρείας έν τοις πολεμικοίς άγῶσιν —· ήμεῖς δὲ ἐπεί τινα παρεύρεσιν εἰς τήν ἀπόλυσιν αὐτῶν ἀπελάβομεν, καθώς προδεδήλωται, 15 τοιούτοις έχοησάμεθα λόγοις πούς τον βασιλέα "μή- 15 ποτε άλογον ή έλέγχεσθαι ύπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων. ὦ βασιλεῦ. τῆς γὰο νομοθεσίας κειμένης πάσι τοῖς Ιουδαίοις, ην ήμεις ού μόνον μεταγράψαι έπινοουμεν άλλά καί διερμηνεύσαι, τίνα λόγον έξομεν πρός άπο-20 στολήν έν οίκετείαις ύπαρχόντων έν τη ση βασιλεία πληθών ίκανών; άλλά τελεία και πλουσία ψυγή άπό-

1 έπλελεγμένων L | πατέλεπεν V || 2 μέν] μέν οὖν P 3 σὑν om. L in fine versus | συμμάχων Wil. || 4 Αἰγυπτίων L || 5 Ψαμμιτίχω PAC, e corr. L | τῶ πλήθει om. L || 9 alt. δὲ] δὲ καὶ A || 10 οἰκετίαν MLPAC | τὴν προαίρεσιν conicio (cf. § 3) || 13 ἐπί Μ¹VP || 14 ἐλάβομεν conicio, v. Ind. || 20 οἰκετίαις MLPC || 21 post ἰπανῶν fort. add. Ἰουδαίων (cf. Ios.) | ἀπόλυσον propter hiatum post ἀλλὰ vel post ταλαιπωρίαις transp. Mend., ψυχῦ (χρώμενος) coni. Cohn

1. 2 (cf. § 36) De Iudaeorum coloniis et castellorum custodia v. Ios. Ant. XII § 7-9. C. Apion. II 44 (43 Hecataeus laudatur). Susemihl, Gesch. d. griech. Litt. in der Alexandrinerzeit II 602. 603. || 2. 3 (cf. § 35) fort. non intellexit Hecataei verba apud Ios. C. Apion. I § 194. || 4. 5 cf. Diod. I 67.

λυσον τούς συνεχομένους έν ταλαιπωρίαις, κατευθύνοντός σου την βασιλείαν τοῦ τεθειχότος αὐτοῖς θεοῦ 16 τον νόμον, καθώς περιείργασμαι τον γάρ πάντων έπόπτην και κτίστην θεών ούτοι σέβονται, ών και πάντες, ήμεις δέ, βασιλεύ, προσονομάζοντες έτέρως Ζήνα 5 καί Δία ούτω δ' ούκ άνοικείως οί πρώτοι διεσήμαναν. δι' δν ζωοποιούνται τὰ πάντα και γίνεται, τούτον άπάντων ήγεισθαί τε και κυριεύειν. ύπερηρκώς δέ σύμπαντας άνθρώπους τη λαμπρότητι της ψυχης άπό-17 λυσιν ποίησαι των ένεχομένων ταις ολκετείαις.' ούδέ 10 πολύν χρόνον έπισχών, και ήμων κατά ψυχήν πρός τόν θεόν εύχομένων την διάνοιαν αύτοῦ κατασκευάσαι πρός τὸ τοὺς ἅπαντας ἀπολυθήναι — κτίσμα γὰο ὄν θεοῦ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων καὶ μεταλλοιοῦται καὶ τρέπεται πάλιν ύπ' αύτοῦ. διὸ πολλαχῶς καὶ ποικίλως 15 έπεκαλούμην τον κυριεύοντα κατά καρδίαν. ίνα συν-18 αναγκασθή καθώς ήξίουν έπιτελέσαι μεγάλην γάρ είχου έλπίδα περί σωτηρίας άνθρώπων προτιθέμενος λόγον, ότι την έπιτέλειαν δ θεός ποιήσει των άξιουμένων. δ γάρ πρός δικαιοσύνην και καλών έργων 20

2 σov] $\sigma ot L(M^{1?})$, $\sigma \in M^{2}$ | $\tau \eta \nu$ $\beta \alpha \sigma i \lambda \epsilon (\alpha \nu om. M \parallel 3 \nu o \mu o \nu$. Radis yàq πεqueiqyaσμαι, τòν transp. Kuiper, sed v. Ios. || 5 δt seel. Kuiper | $\delta \beta \alpha \sigma i \lambda \epsilon v$ transp. Kuiper, sed v. Ios. || 5 δt seel. Kuiper | $\delta \beta \alpha \sigma i \lambda \epsilon v$ transp. Kuiper, sed v. Ios. || 5 δt seel. Kuiper | $\delta \beta \alpha \sigma i \lambda \epsilon v$ transp. Kuiper, sed v. Ios. || 10s. (probat Mend.), sed id fort. ex lin. 6 sumpsit | $Z \eta \nu \alpha \kappa \alpha t$ $\Delta i \alpha$. $\sigma v \tau \omega$ Schmidt ($Z \eta \nu \alpha$ etiam Ios.): $\xi \eta \nu \cdot \tilde{\alpha} \langle \xi \eta \nu / / \alpha$, 1 litt. erasa M) kal dià to vo to codd. || 6 δ' om. L || 10 olketlars MLPAC | $o v \delta t$ onicio (cf. p. 7, 3) || 15 $\pi o \lambda \lambda \alpha \delta \tau \kappa \alpha t$ $\pi o i \kappa (\lambda \alpha i s M \parallel 17 \gamma \alpha \phi o m. L \parallel 18 \langle \tau \omega \nu \rangle \dot{\alpha} \nu \partial \phi \dot{\omega} \pi \omega \nu$ Mend., sed v. § 292 || 20 $\epsilon \lambda \epsilon \eta \mu o \sigma v \eta \nu V$

5-7 cf. Orphica fr. 164 Ab., Diod. I 12, 2, Cornuti cap. 2 et quae collegit Mendelssohn p. 23. Aristobulus apud Eus. Praep. XIII 12, 7: καθώς δὲ δεῖ σεσημάγκαμεν περιαιφοῦντες τὸν διὰ τῶν ποιημάτων Δία καὶ Ζῆνα΄ τὸ γὰρ τῆς διανοίας αὐτῶν ἐπὶ θεὸν ἀναπέμπεται.

έπιμέλειαν έν δοιότητι νομίζουσιν άνθρωποι ποιείν. κατευθύνει τὰς πράξεις καὶ τὰς ἐπιβολὰς ὁ κυριεύων άπάντων θεός -. δ δε διανακύψας και προσβλέψας ίλαρο το προσώπω. πόσας ύπολαμβάνεις μυριάδας 19 5 έσεσθαι;' έφη. παρεστώς δε 'Ανδρέας άπεφήνατο' βραχεί πλείον μυριάδων δέκα.' δ δέ μικρόν γε'. είπεν, "Αριστέας ήμας άξιοι πραγμα.' Σωσίβιος δέ και των παρόντων τινές τοῦτ' εἶπον. 'και γάρ ἄξιόν έστι τῆς σῆς μεγαλοψυχίας, ὅπως χαριστήριον ἀναθή 10 τω μεγίστω θεώ την τούτων απόλυσιν μεγίστως γαο τετιμημένος ύπό τοῦ κρατοῦντος τὰ πάντα καὶ δεδοξασμένος ύπεο τούς προγόνους, εί και μέγιστα ποιήσεις γαριστήρια, καθηκόν έστί σοι.' διαγυθείς δε εύ μάλα 20 τοις όψωνίοις είπε προσθειναι και σώματος έκάστου 15 πομίζεσθαι δραγμάς είποσι και περί τούτων έπθειναι πρόσταγμα, τὰς δὲ ἀπογραφὰς ποιείσθαι παρ' αὐτά. μεγαλείως χρησάμενος τη προθυμία, του θεου την πάσαν έπιτελέσαντος ήμων προαίρεσιν καί συναναγκάσαντος αὐτὸν ἀπολυτοῶσαι μή μόνον τοὺς συνεληλυ-20 θότας τῶ στρατοπέδω τοῦ πατρὸς ἀλλὰ καὶ εἴ τινες προήσαν η μετά ταῦτα παρεισήγθησαν εἰς την βασιλείαν * * * ύπεο τὰ τετρακόσια τάλαντα την δόσιν

1 έπιτέλειαν conicio, cf. § 272 || 2 έπιβονλὰς L || 3 ἀναπύψας V (coni. Schmidt) || 4. 5 ἕσεσθαι μυφιάδας prius M (quibus obstat etiam Ios.) || 6 βραχὐ A | ἕνδεπα Ios. || 7 ἀξιῶ V || 8 ποῦτ'] τότ '(,,tum') vertit Garbitz || 9 ἀναθῆς conicio, nam μεγαλοψυχία vix subiectum est || 15 ἑπατὸν είποσι Ios. || 21 πασήχθησαν M || 22 παίπερ supplet Mend., ὑπὲρ ζγοῦν > coni. Schmidt, maiorem lacunam statuo, in qua aulici dicebant, si ceteri quoque praeter Ptolemaei captivos liberarentur, summam 330 fere talentorum (quae duplicatur p. 10, 5), quae numero 100000 hominum responderet, non sufficere, immo plus 400 talentis opus esse (cf. adnot. ad versionem meam) | τριαχόσια L

21 απέφαινον είναι. και του προστάγματος δε το αντίγραφον ούκ άγρηστον οίομαι κατακεγωρίσθαι πολλώ γάο ή μεγαλομέρεια φανερωτέρα και εύδηλος έσται τοῦ βασιλέως, τοῦ θεοῦ κατισχύοντος αὐτὸν εἰς τὸ σωτηρίαν γενέσθαι πλήθεσιν ίκανοις. ήν δε τοιούτο. 5 'Τοῦ βασιλέως προστάξαντος, ὅσοι τῶν συνεστρα-22 τευμένων τω πατρί ήμων είς τούς κατά Συρίαν καί Φοινίκην τόπους έπελθόντες την των Ιουδαίων χώραν έγκρατεῖς έγένοντο σωμάτων Ιουδαϊκών καὶ ταῦτα διακεκομίκασιν είς τε την πόλιν και την χώραν η και πεπρά- 10 κασιν έτέροις, δμοίως δε και εί τινες προήσαν η και μετά ταῦτά είσιν είσηγμένοι τῶν τοιούτων, ἀπολύειν παραχρήμα τούς έχοντας, χομιζομένους αύτίκα έκάστου σώματος δραχμάς είχοσι, τούς μέν στρατιώτας τη των όψωνίων δόσει, τούς δε λοιπούς από της βασιλικής 15 23 τραπέζης. νομίζομεν γάρ και παρά την τοῦ πατρός ήμῶν βούλησιν και παρά τὸ καλῶς ἔχον ήχμαλωτεῦσθαι τούτους, διά δέ την στρατιωτικήν προπέτειαν τήν τε γώραν αὐτῶν κατεφθάρθαι καὶ τὴν τῶν Ἰουδαίων μεταγωγήν είς την Αίγυπτον γεγονέναι. ίκανή γάρ 20 ήν ή παρά το πεδίον γεγονυία έχ των στρατιωτών

1 ἀποφαίνον M || 2 κατακεχωρίσθαι VP: κατακεχώρισται ceteri (probat Mend.) || 3 μεγαλομέρεια Schmidt: μεγαλομοιρία codd. || 5 τοιοῦτον M || 6 verba τοῦ βασιλέως προστάξαντος ad decretum rettuli (cf. § 29) | προτάξαντος M | στρατευομένων V || 8 τῆ et χώρα M || 9.10 ἐγκρατεῖς — χώραν om. L || 10 τε om. V || 13 χομιζομένου L || 14 τοὺς ἔχοντας ante δραχμὰς add. M | δραγμὰς L | ἐκατὸν εἴκοσι Ιος. an <ãμα vel <ἐν > τῆ? cf. Ios. | post τοὺς add. ἔχοντας L || 19 τῶν om. L || 21 παρὰ πόδα (πόδας Wil.) Schmidt (sed opponitur praeda in terra facta et vis hominibus illata), παρὰ πόλεμον Naber apud Kuiperum, qui ipse ex Iosephi ineptiis frustra verum elicere studet. in campo i. e. pugnae loco intellegit Mend.

ώφέλεια. διο παντελώς άνεπιεικής έστι και ή των άνθρώπων καταδυναστεία. πασιν ουν άνθρώποις το δί- 24 καιον ἀπονέμειν ὑμολογούμενοι, πολλῷ δὲ μαλλον τοῖς άλόγως καταδυναστευομένοις, και κατά παν έκζητουντες 5 το καλώς έχου πρός τε το δίκαιου και την κατά πάντων εύσέβειαν προστετάγαμεν όσα των Ιουδαϊκών έστι σωμάτων έν οίκετείαις παντί και καθ' δυτινοῦν τρόπον έν τη βασιλεία, κομιζομένους τούς έχοντας το προκείμενον πεφάλαιον απολύειν και μηδένα κακοσχόλως περί 10 τούτων μηδέν οίκονομείν, τάς δ' άπογραφάς έν ήμέραις τρισίν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἕχχειται τὸ πρόσταγμα, ποιείσθαι πρός τούς καθεσταμένους περί τούτων, καταδειπνύντας εύθύ και τα σώματα. διειλήφαμεν γαο 25 καί ήμιν συμφέρειν και τοις πράγμασι τουτ' έπιτελε-15 σθήναι. τον δε βουλόμενον προσαγγέλλειν περί των άπειθησάντων, έφ' ώ τοῦ φανέντος ένόγου την πυρείαν έξειν, τὰ δὲ ὑπάρχοντα τῶν τοιούτων εἰς τὸ βασιλικὸν άναληφθήσεται.

Είσδοθέντος δὲ τοῦ προστάγματος, ὅπως ἐπαναγνω- 26 20 σθῆ τῷ βασιλεῖ, τὰ ἄλλα πάντ' ἔχοντος πλην τοῦ ʿκαὶ εἴ τινες προῆσαν ἢ καὶ μετὰ ἰταῦτά εἰσιν εἰσηγμένοι τῶν τοιούτων', αὐτὸς τοῦτο ὁ βασιλεὺς προσέθηκε

3 бродочобрегов v: бродочорие́гов M (quod prius ante аточе́нено роз.) et prius L, ut vid.; бродочори́егов ceteri || 5. 6 πа́чта L¹ || 6. 7 έστιν τῶν σωμάτων VP || 7 οἰπέταις L, οἰπετίαις ceteri | πάντα V, πάντη coni. Wil. | παὶ v: μὴ codd. | όντιναοῦν MLA || 9 πεφάλαιον om. M || 12 καθεσταμένους Schmidt: πατεσταμένους MLAC, πατεσταλμένους VP || 14 prius καὶ om. M || 16 ἐφ' ῷ Mend.: ἔφη codd. (ἔφην P) | πνοίαν M || 18 ἀναλημφθήσεται v (et prius M), ἀναλυμφθήσεται P || 19 δὲ M Schard: om. ceteri || 20 καὶ τὰ μὲν ἄλλα los. || <δμοίως δὲ) καὶ Schmidt (probat Mend.) || 20. 21 καὶ εἰ MLVC: εἰ καὶ PA || 21 εἰσιν εἰσηγμένοι M Schard: εἰσηγμένοι εἰσι ceteri (sed cf. § 22) || 22 αὐτὸ los.: αὐτὸ codd.

μεγαλομερεία και μεγαλοψυχία χρησάμενος, έκέλευσέ τε την των διαφόρων δόσιν άθρόαν ούσαν άπομερίσαι τοις ύπηρέταις των ταγμάτων και βασιλικοις τραπεζί-27 ταις. ούτω δοχθέν έκεκύρωτο έν ήμέραις έπτά. πλείον δε ταλάντων έξακοσίων έξήκοντα ή δόσις έγεγόνει 5 πολλά γάρ και των έπιμαστιδίων τέκνων σύν ταις μητράσιν ήλευθερούντο. προσανενεχθέντος δέ, εί και περί τούτων είκοσαδραχμία δοθήσεται, και τοῦτ' ἐκέλευσεν ὁ βασιλεύς ποιείν, ὁλοσχερῶς περί τοῦ δόξαντος ἅπαντ' ἐπιτελῶν. 10

28 Ώς δὲ κατεπράχθη ταῦτα, τὸν Δημήτριον ἐκέλευσεν εἰσδοῦναι περὶ τῆς τῶν Ἰουδαϊκῶν βιβλίων ἀντιγραφῆς — πάντα γὰρ διὰ προσταγμάτων καὶ μεγάλης ἀσφαλείας τοῖς βασιλεῦσι τούτοις διωκεῖτο, καὶ οὐδὲν ἀπερριμμένως οὐδ' εἰκῆ διόπερ καὶ τὰ τῆς εἰσδόσεως καὶ τὰ τὸ τῶν ἐπιστολῶν ἀντίγραφα κατακεχώρικα καὶ τὸ τῶν ἀπεσταλμένων πλῆθος καὶ τὴν ἑκάστου κατασκευὴν διὰ τὸ μεγαλομερείς καὶ τέχνη διαφέρειν ἕκαστον αὐτῶν —· τῆς δὲ εἰσδόσεώς ἐστιν ἀντίγραφον τόδε·

1 μεγαλομοιρία codd. $\parallel 2 \tau \eta \nu A$ (Ios.): om. ceteri \parallel 3 πραγμάτων Schard \mid κα] και τοῖς Ios. $\parallel 4 πλείων ML$ (sed M hab. accentum in ras.) $\parallel 5$ έξαχοσίων] τετραχοσίων Ios. (probat Mend. p. 32, sed v. ad p. 7, 22) $\parallel 7$ έλευθεροῦντο L(M¹)VPC $\mid \delta h$ M Schard: om. ceteri $\parallel 8$ έχατον είχοσι δραχμαί Ios. $\parallel 11$ τῶ Δημητρίω L $\parallel 12$ έκδοῦναι Eus. cod. i et Ios. plerique codd. $\mid άκριβείας Eus. et Ios. <math>\parallel 13$ καὶ (μετὰ) conicio, cf. Ind. $\mid άκριβείας Eus. (ἐπιμελείας Ios.), sed$ $v. § 45 <math>\parallel 14$ διωκεῖτο M (accentum posuit M³, olim erat in ω) Schard i (cf. Ios.): διάκητο ceteri, διοικεῖται g (διωκεῖται b) καὶ AP Eus.: om. ceteri $\parallel 15$ τὰ] τὸ Eus. $\mid ἐκριδοῦεως Li \parallel$ 18 μεγαλομοιρία codd. $\parallel 19$ ἐκδόσεως i $\mid ἀντίγραφον ἐστὶν$

11 — 16, 10 Eus. l. c. VIII 2, 5 — 5, 5: καὶ μεθ' ἔτερα ἐπιλέγει: ὡς δὲ κατεπράχθη — ἔρρωσο. pergit § 310.

Βασιλεί μεγάλω παρά Δημητρίου.

Προστάξαντός σου, βασιλεῦ, περί τῶν ἀπολιπόντων είς την συμπλήρωσιν της βιβλιοθήκης βιβλίων, όπως έπισυναγθή και τὰ διαπεπτωκότα τύχη τῆς προσηκού-5 σης έπισκευής, πεποιημένος ού παρέργως την έν τούτοις έπιμέλειαν προσαναφέρω σοι. τα δε του νόμου 30 των Ιουδαίων βιβλία συν έτέροις όλίγοις τισιν άπολείπει τυγγάνει γαο Έβραϊκοῖς γράμμασι καὶ φωνῆ λεγόμενα, αμελέστερον δε και ούχ ως υπάρχει σεσή-10 μανται, καθώς ύπό των είδότων προσαναφέρεται προνοίας γάρ βασιλικής ού τέτευγε. δέον δ' έστι και 31 ταῦθ' ὑπάρχειν παρὰ σοὶ διηκριβωμένα διὰ τὸ καὶ φιλοσοφωτέραν είναι και ακέραιον την νομοθεσίαν ταύτην ώς αν ούσαν θείαν. διὸ πόρρω γεγόνασιν οι τε 15 συγγραφείς και ποιηται και το των ίστορικών πληθος τῆς ἐπιμνήσεως τῶν προειρημένων βιβλίων καὶ τῶν κατ' αύτὰ πεπολιτευμένων [καὶ πολιτευομένων] ἀνδρών, διά τὸ άγνήν τινα καί σεμνήν είναι την έν αύτοις θεωρίαν, ώς φησιν Έκαταιος δ'Αβδηρίτης. έαν 32 20 ούν φαίνηται, βασιλεύ, γραφήσεται πρός τον άρχιερέα τον έν Ιεροσολύμοις αποστείλαι τους μάλιστα καλώς βεβιωκότας και πρεσβυτέρους όντας άνδρας, έμπείρους

2 προστετατόχος bg | ἀπολιπόντων codd.: ἀπολειφθέντων Eus., ἀπολειπόντων (ἔτι λειπόντων Ιοs.) Mend., sed v. Ind. || 3 εἰς συμπλήρωσιν τῆς διὰ βιβλιοθήκης βιβλίων bg || 11 τετύχηκε(ν) Eus. | ἔτι bi || 12 ταῦτ' L, prius M, VPC || 15 ἱστοgiῶν b || 17 αὐτὰ v: αὐτὰς codd. ibg. vix licet scribere βίβλων, v. Ind. | καὶ πολιτευομένων om. Eus. Ios. || 19 τούτοις Schard || 19 - 12, 5 ῶς - παντός om. b || 19 φησιν om. i || 20 οὖν om. g | φαίνηται Eus.: φανήται codd. (φανείται M^{*}) || 20. 21 τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἀρχιερέα g || 22 ὅντας om. Eus., post ἄνδρας transp. Diels

15. 16 cf. Philonis Vitam Mosis I 1.

11

29

τῶν κατὰ τὸν νόμον τὸν ἑαυτῶν, ἀφ' ἑκάστης φυλῆς ἕξ, ὅπως τὸ σύμφωνον ἐκ τῶν πλειόνων ἐξετάσαντες καὶ λαβόντες τὸ κατὰ τὴν ἑρμηνείαν ἀκριβὲς ἀξίως καὶ τῶν πραγμάτων καὶ τῆς σῆς προαιρέσεως θῶμεν εὐσήμως. εὐτύχει διὰ παντός.'

5

- 33 Τῆς δὲ εἰσδόσεως ταύτης γενομένης ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς γραφῆναι πρὸς τὸν Ἐλεάζαρον περὶ τούτων, σημάναντα καὶ τὴν γενομένην ἀπολύτρωσιν τῶν αἰχμαλώτων. ἔδωκε δὲ καὶ εἰς κατασκευὴν κρατήρων τε καὶ φιαλῶν καὶ τραπέζης καὶ σπονδείων χρυσίου μὲν 10 ὁλκῆς τάλαντα πεντήκοντα καὶ ἀργυρίου τάλαντα ἑβδομήκοντα καὶ λίθων ἰκανόν τι πλῆθος — ἐκέλευσε δὲ τοὺς βισκοφύλακας τοῖς τεχνίταις ὧν ἂν προαιρῶνται τὴν ἐκλογὴν διδόναι — καὶ νομίσματος εἰς 34 θυσίας καὶ τὰ ἄλλα πρὸς τάλαντα ἑκατόν. δηλώσομεν 15 δἑ σοι περὶ τῆς κατασκευῆς, ὡς ἂν τὰ τῶν ἐπιστολῶν ἀντίγραφα διέλθωμεν. ἦν δὲ ἡ τοῦ βασιλέως ἐπιστολὴ τὸν τύπον ἔχουσα τοῦτον.
- 35 'Βασιλεύς Πτολεμαΐος 'Ελεαζάφφ ἀρχιεφεῖ χαίφειν καὶ ἐφοῶσθαι. 20

'Επεί συμβαίνει πλείονας των Ιουδαίων είς την ημετέραν χώραν χατωχίσθαι γενηθέντας άνασπάστους

1 alterum ròv om. g | ἀφ' M²A Eus. Ios.: ἐφ' ceteri || 6 εἰσόδου M, ἐκδόσεως i || 8 σημάναντας Eus. (δηλοῦντας Ios.) γεναμένην V || 9 τε om. M || 10 σπονδείων ML Eus.: σπονδίων ceteri et pars codd. Ios. || 11. 12 καὶ ἀφγυρίου τάλαντα ἑβδομήκοντα om. Ios. || 12 ἰκανόν] καλόν i || 13 χοηματοφύλακας Eus. | τοῖς om. i | ἂν om. L || 13. 14 προαιροῦνται b || 14 νομίσματα L || 15 τὰ ἄλλα i, τἄλλα bg (cf. § 40, τὰς λοιπὰς χρείας Ios.): ἄλλα codd. || 19 ἀρχιεφεῖ Ἐλεαζάφω bg || 21 ἐπεὶ συμβαίνει text. M, L¹A Eus.: ἐπισυμβαίνει ceteri (in mg. M) || 22 κατωκεῖσθαι bgi (κατωκίσθαι Schmidt, κατφχισμένων Ios.) κατοικεῖσθαι codd. || γενηθέντας L || ἀχαστάστους LVP(M¹)i (cf. Ios. C. Apion. I 194): ἀνασπάστους ACbg, ἀναστάτους M²

έκ των Ιεροσολύμων ύπο Περσων καθ' δν έπεκράτουν χρόνον, έτι δε και συνεληλυθέναι τῷ πατρί ήμῶν είς την Αίγυπτον αίγμαλώτους - ἀφ' ὧν πλείονας είς 36 τό στρατιωτικόν σύνταγμα κατεγώρισεν έπὶ μείζοσι 5 μισθοφορίαις, όμοίως δε και τους προόντας κρίνας πιστούς φρούρια κτίσας απέδωκεν αύτοις, όπως το των Αίγυπτίων έθνος φόβον μη έχη δια τούτων και ημείς δέ παραλαβόντες την βασιλείαν φιλανθρωπότερον άπαντωμεν τοις πασι, πολύ δε μαλλον τοις σοις πολίταις -. 10 ύπεο δέκα μυριάδας αίγμαλώτων ήλευθερώκαμεν άπο- 37 δόντες τοις χρατούσι την κατ' άξίαν άργυρικην τιμήν, διορθούμενοι καί εί τι κακῶς ἐπράχθη διὰ τὰς τῶν όγλων δομάς, διειληφότες εύσεβως τοῦτο πραξαι καί τῷ μεγίστω θεῷ χαριστικόν ἀνατιθέντες, ὅς ἡμῖν τὴν 15 βασιλείαν έν ελοήνη και δόξη τη κρατίστη παρ' όλην τήν οίκουμένην διατετήρηκεν είς τε τὸ στράτευμα τούς άχμαιοτάτους ταις ήλιχίαις τετάχαμεν, τούς δέ δυναμένους και περί ήμας είναι, της περί την αύλην πίστεως άξίους, έπὶ χρειῶν καθεστάκαμεν. βουλομένων 38 20 δ' ήμων και τούτοις χαρίζεσθαι και πάσι τοις κατά τήν οίκουμένην 'Ιουδαίοις και τοις μετέπειτα, προηρήμεθα τον νόμον ύμων μεθεομηνευθήναι γράμμασιν Έλληνικοῖς ἐκ τῶν παο' ὑμῖν λεγομένων Έβραϊκῶν

2 συνεισεληλυθέναι Pi || 3 post δν add. xal Eus. || 5 παφόντας VPAC || 7 μή om. Eus. Ios., fort. recte; per Iudaeos Aegyptios coercere volebat | ἔχει VP || 10 δν ante ὑπὲφ add. Schard || 13 πφάσσειν Eus. || 14 χαφιστήφιον bene Schmidt (cf. § 19) || 15 τῆ Eus.: om. codd. || 17 τῆ ήλικία M (sed corr. in mg.) Schard || 18 καl om. VP | τῆς] καὶ τῆς bi (cf. Ios.), καὶ τοὺς g || 19 ἐπὶ χφειῶν Schmidt et Anon. Oxon.: ἐπὶ χειφῶν codd. (ἐπιχειφῶν LM), ἐπικφίνων Eus. || καθεστάκαμεν Schmidt: κατεστάκαμεν codd., κατέστησα Eus. || 20 τούτοις] σοι Eus. || 22 ἡμῶν M || 23 ὑμῖν g (ἡμῖν b): ὑμῶν codd. i || 23. 14, 1 ἑβφ. λεγ. γφαμμ. transp. Eus.

γραμμάτων, ίν' ύπάρχη και ταῦτα παρ' ἡμῖν ἐν βιβλιο-39 θήκη σύν τοις άλλοις βασιλικοίς βιβλίοις. καλώς ούν ποιήσεις και της ήμετέρας σπουδης άξίως έπιλεξάμενος άνδρας καλώς βεβιωκότας πρεσβυτέρους, έμπειρίαν έχοντας τοῦ νόμου καὶ δυνατούς έρμηνεῦσαι, ἀφ' έκά- 5 στης φυλής έξ, όπως έχ των πλειόνων το σύμφωνον εύρεθή διά το περί μειζόνων είναι την σκέψιν. οίόμεθα γάρ έπιτελεσθέντος τούτου μεγάλην άποίσεσθαι 40 δόξαν. ἀπεστάλχαμεν δὲ περί τούτων Άνδρέαν τῶν άρχισωματοφυλάκων και 'Αριστέαν, τιμωμένους παρ' 10 ήμιν. διαλεξομένους σοι και κομίζοντας άπαργάς είς τὸ ίερὸν ἀναθημάτων καὶ εἰς θυσίας καὶ τὰ ἄλλα άργυρίου τάλαντα έκατόν. γράφων δε και σύ πρός ήμας περί ών αν βούλη κεχαρισμένος έση και φιλίας άξιόν τι πράξεις, ώς έπιτελεσθησομένων την ταχίστην 15 41 περί ών αν αίρη. έρρωσο.' πρός ταύτην την έπιστολήν άντέγραψεν ένδεχομένως δ Έλεάζαρος ταῦτα.

> ⁸ Ελεάζαφος ἀρχιεφεύς βασιλεί Πτολεμαίφ φίλφ γνησίφ χαίφειν.

Εἰ αὐτός τε ἔροωσαι καὶ ἡ βασίλισσα 'Αρσινόη, ἡ 20 ἀδελφή, καὶ τὰ τέκνα, καλῶς ἂν ἔχοι καὶ ὡς βουλό-

1 καί ταῦτα] τὰ αὐτὰ καί b || 3 ἐπιλέξας Eus., cui obstat etiam Ios. || 5 δυναμένους L || 9 τούτων Eus.: τούτου codd. | 9.10 τῶν ἀρχισωματοφυλάκων VPACi: τῶν σωματοφυλάκων bg, τὸν ἀρχισωματοφύλακα LM (Ios.) || 10 'Αρισταΐον Ios. bg || 13 ἀρυρά g, b -ίους an -ίου habeat incertum | γράφε L Eus. (sed v. Ios.) | δὲ om. bg || 14 ἀν βούλη v (cf. Ios.): ἀν βού' b, ἀν βούλει g, ἐἀν βούλη (βούλει L) codd. i | κεχαρισμένος Eus.: καὶ χαρισάμενος (χαριζόμενος A) codd., tum γὰρ add. Eus., sed v. Ios. || 16 ταῦτα (om. τὴν ἐπιστολὴν) bg || 17 ἐκδεχομένως Diels, v. Ind. s. ἐνδ. | ταῦτα codd.: τάδε i, οῦτως bg || 18 ἀρχιερεὐς Ἐλεάζαρος Ios. || 20 εἰ Eus. (cf. Ios.): öm. codd. | ἔρφωσαι Eus.: ἔρφωσο codd., sed ο in ras. M² || 20.21 ἡ ἀδελφή om. bg Ios.

μεθα και αυτοί δε ύγιαίνομεν. λαβόντες την παρά 42 σοῦ ἐπιστολήν μεγάλως ἐχάρημεν διὰ τήν προαίρεσίν σου καί την καλήν βουλήν καί συναγαγόντες το παν πλήθος παρανέγνωμεν αύτοις, ίνα είδωσιν ην έχεις 5 πρός τον θεόν ήμων εύσέβειαν. έπεδείξαμεν δε καί τάς φιάλας ας απέστειλας, χουσας είχοσι και άργυρας τριάκοντα, κρατήρας πέντε και τράπεζαν εις άνάθεσιν καί είς προσαγωγήν θυσιών και είς έπισκευάς ών αν δέηται τὸ ἰερὸν ἀργυρίου τάλαντα ἑκατόν. ἅπερ ἐκό- 43 10 μιζον 'Ανδρέας των τετιμημένων παρά σοί και 'Αριστέας, άνδρες καλοί και άγαθοί και παιδεία διαφέροντες καί της σης άγωγης καί δικαιοσύνης άξιοι κατά πάντα. οί και μετέδωκαν ήμιν τα παρά σου, πρός α και παρ' ήμῶν ἀχηχόασιν ἁρμόζοντα τοῖς σοῖς γράμμασι. πάντα 44 15 γάρ όσα σοι συμφέρει, καί εί παρά φύσιν έστίν, ύπακουσόμεθα - τοῦτο γὰρ φιλίας καὶ ἀγαπήσεως σημεϊόν έστι — · μεγάλα γαο και σύ και άνεπίληστα τούς πολίτας ήμῶν κατὰ πολλούς τρόπους εὐηργέτηκας. εὐ- 45 θέως ούν προσηγάγομεν ύπερ σοῦ θυσίας και τῆς 20 άδελφής και των τέκνων και των φίλων και ηύξατο παν το πλήθος. ίνα σοι γένηται καθώς προαιοή διά

3 καλλίστην bg | πῶν τὸ transp. C || 4 ἀνέγνωμεν MV (Ios.), παρέγνωμεν P | αὐτοῖς] αὐτὴν αὐτοῖς bg (αὐτὴν Ios.) | ίδωσιν M || 7 καὶ κρατῆρας Ios., fort. recte || 8 alterum sig om. bg || 9 δἑηται codd. Ios.: προσδέηται Eus., fort. recte (v. Ind.) | ἀργύριον M¹, corr. M² || 9. 10 ἐκόμιζον codd.: ἐκόμιζεν bg, ἐκόμισεν i (ἐκόμισαν Ios.) || 10. 11 ᾿Αρισταῖος bg Ios. 12 σῆς om. bg | post καὶ add. τῆς b || 14 πράγμασι Eus. 16. 17 ἐστὶ σημεῖν Eus. vulg. | 17 καὶ σὺ ML: καὶ σοὶ VP, om. AC Eus. || 18 πολλοῦς] πολὺ A, πολλοῖς C | τρόπους Eus.; om. codd. (πολυμερῶς Ios.) | εὐεργέτηκας V

1 ss. cf. Eupolemus apud Eus. Praep. ev. IX 32 (Freudenthal, Alexander Polyhistor p. 226. 110).

παντός καὶ διασώζη σοι τὴν βασιλείαν ἐν εἰρήνη μετὰ δόξης ὁ κυριεύων ἀπάντων θεός, καὶ ὅπως γένηταί σοι συμφερόντως καὶ μετὰ ἀσφαλείας ἡ τοῦ ἀγίου 46 νόμου μεταγραφή. παρόντων δὲ πάντων ἐπελεξάμεθα ἄνδρας καλούς καὶ ἀγαθοὺς πρεσβυτέρους, ἀφ' ἐκά- 5 στης φυλῆς ἕξ, οὒς καὶ ἀπεστείλαμεν ἔχοντας τὸν νόμον. καλῶς οὖν ποιήσεις, βασιλεῦ δίκαιε, προστάξας, ὡς ἂν ἡ μεταγραφὴ γένηται τῶν βιβλίων, ἵνα πάλιν ἀποκατασταθῶσι πρὸς ἡμᾶς ἀσφαλῶς οἱ ἄνδρες. ἔρρωσο.²

47 Είσι δὲ πφώτης φυλῆς· Ἰώσηφος Ἐζεκίας Ζαχαφίας
ἀἰῶἀννης Ἐζεκίας Ἐλισσαῖος. δευτέφας· Ἰούδας Σίμων Σομόηλος ἀδαῖος Ματταθίας Ἐσχλεμίας. τφίτης·
Νεεμίας Ἰώσηφος Θεοδόσιος Βασέας Ἐονίας Δάκις.
48 τετάφτης· Ἰωνάθας ʿΑβφαῖος Ἐλισσαῖος ʿΑνανίας Χα- 15
βφίας * * *. πέμπτης· Ἰσακος Ἰάκωβος Ἰησοῦς Σαββαταῖος Σίμων Δευίς. ἕκτης· Ἰούδας Ἰώσηφος Σίμων
49 Ζαγαφίας Σομόηλος Σελεμίας. ἑβδόμης· Σαββαταῖος

1 έν om. LM¹ || 2 κυριεύων] κυριευώντων L || 3 σοι om. Eus. || 4 δὲ om. Eus., ut ὅπως γένηται ... referatur ad sequentia, sed v. Ios. | ἐπελεξάμεθα (ἀπελεξάμεθα L) codd.: ἐπελεξάμην Ios. (sed v. appar.) i, ἐξελεξάμην bg || 6 καὶ om. g ἀπεστάλκαμεν Eus., fort. recte (πεπόμφαμεν Ios.) || 9 ἀσφαλῶς post ἀνδφες transp. A, om. VP || 11 Ἰώσηπος Schmidt || 11. 12 alterum utrum Ἐξεκίας corruptum vid. (Ἰεξεκίας coni. Schmidt, Ἐξείας Mend.) || 13 Ματθίας A | Σελεμίας Epiph., cf. I. 18 || 14 Ἰώσηπος Schmidt | Βασαίας Μ, Βασαίας L, Βασαίος Schard | Δάκης M Schard || 15. 16 Χαβρίας codd.: Ζαχαρίας Epiph. recte, ut vid. || 16 sextum nomen om. codd. (ξήτει in mg. M¹, Σάτους add. v, ex Epiph. Χελκίας suppl. || 17

11 sqq. Epiphanii (Michaelis, Mar Salomonis) nominum tabulam v. infra in altera libri parte testimonia continente.

Σεδεχίας 'Ιάχωβος "Ισαχος 'Ιησίας Νατθαϊος, ἀγδόης Θεοδόσιος 'Ιάσων 'Ιησοῦς Θεόδοτος 'Ιωάννης 'Ιωνάθας, ἐνάτης: Θεόφιλος "Αβομιος "Αφσαμος 'Ιάσων 'Ενδεμίας Δανίηλος, δεχάτης 'Ιερεμίας Έλεάζαφος Ζαχαφίας Βα- 50 5 ναίας Έλισσαϊος Δαθαΐος, ἐνδεχάτης: Σαμούηλος 'Ιώσηφος 'Ιούδας, 'Ιωνάθης Χαβεῦ Δοσίθεος, δωδεκάτης: 'Ισάηλος 'Ιωάννης Θεοδόσιος "Δόσαμος, 'Δβιήτης, 'Εζέχηλος, οι πάντες έβδομήκοντα δύο.'

Καὶ τὰ μὲν ποὺς τὴν τοῦ βασιλέως ἐπιστολὴν 51 10 τοιαύτης, ἐτύγχανεν ἀντιγραφῆς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἐλεάζαρον, ὡς δὲ ἐπηγγειλάμην, καὶ τὰ τῶν κατασκευασμάτων διασαφήσω: πολυτεχνία γὰρ διαφέροντα συνετελέσθη τοῦ βασιλέως πολλὴν ἐπίδοσιν ποιουμένου καὶ παρ' ἕπαστου ἐπιθεωροῦντος τοὺς τεχνίτας: διὸ 15 παριδεῖν οὐδὲν ἡδύναντο οὐδὲ εἰκῆ συντελέσαι. πρῶ- 52 τον δέ σοι τὰ περὶ τῆς τραπέζης ἐξηγήσομαι. πρῶ- 52 τον δέ σοι τὰ περὶ τῆς τραπέζης ἐξηγήσομαι. πρῶεθυμεῖτο μὲν οὖν ὁ βασιλεὺς, ὑπέροπλόν τι ποιῆσαι τοῖς, μέτροις τὸ κατασκεύασμα. προσέταξε δὲ πυθέσθαι τῶν ἀνὰ τὸν τόπου, πηλίκη τίς ἐστιν ἡ προοῦσα 20 καὶ κειμένη κατὰ τὸ ἱερὸν ἐν Ἱεροσολύμοις; ὡς δ' ἀπε- 53

1-2 Σεδεκίας - Θεοδόσιος om. P || 1 'Ιησίας LAC(P?): 'Ιεισίας MV | Ματθαίος Α Εριρh. || 2 'Ιωνάθαν Schmidt || 3 έννάτης Α | 'Ενδεμίας 'Ιάσων transp. M Schard, 'Ενδεμίας suspectum (Νεεμίας?) || 4 Δανιήλ L || 4.5 post 'Ιερεμίας ex lin. 3 'Αρσαμος 'Ιάσων 'Ενδεμίας add., sed Ζαχ. Βαν. Έλ. om. M Schard || 4 'Ελιέξερος Εριρh. (Lazar Michael) || 4. 5 Βαναίας L: Βανέας VPAC, Βάναίος Schmidt || 6 'Ιωνάθας P | Χαβεῦ (in V α litt. dubia) corruptum, Χαλέβ Εριρh. || 7 'Ισαλος Εριρh. || 7.8 'Εξέκηλος Μ, 'Εξεκίηλος Εριρh. || 9 έπιστολήν MC²: ἐπιβολήν ceteri (v s. o scr. L) || 10 ύπο M²: ύπλες ceteri | τον om. Schard || 11 τὰ] τὰ κατὰ VP || 12 διασαφήσω Mend.: διασαφήσαι L, διασαφήσαι ποιήσω ceteri, an διασαφήσω σοι? || 15 οὐδὲν] οὐδὲ Α || 16 σοι om. M || 19 τόπον ζ'Ιουδαίων> conicio | ἐστιν om. M || 20 ἰερῶν V

ABISTEAS.

2

φήναντο τὰ μέτρα, προσεπηρώτησεν, εί κατασκευάσει μείζονα. τινές μέν ούν και των ιερέων και των άλλων έλεγον μηδεν έπιχωλύειν, ό δε είπε βούλεσθαι καί πενταπλην τοις μεγέθεσι ποιήσαι, διστάζειν δέ. 54 μήποτε άχρηστος γένηται πρός τας λειτουργίας. ού 5 γάρ αίρεισθαι τὸ κεισθαι μόνον ἐν τῶ τόπω (τά) παρ' αύτοῦ, πολύ δὲ μαλλον χάριν έξειν, ἐἀν τὰς καθηκούσας λειτουργίας έπι των ύπ' αύτου κατεσκευα-55 σμένων οίς καθήκε ποιώνται δεόντως. ού γαρ ένεκεν σπάνεως γρυσού τὰ προσυντετελεσμένα βραγύμετρα 10 καθέστηκεν, άλλα φαίνεται πρός τινα λόγον, είπεν. ούτως συνεστηκέναι τοις μέτροις. έτι γάρ έπιταγής ούσης ούθεν αν έσπάνιζε διόπεο ού παραβατέον ούδ' 56 ύπερθετέον τὰ καλῶς ἔχοντα. τῆ μὲν οὖν ποικιλία των τεχνων έκέλευσεν ότι μάλιστα χρήσασθαι, σεμνώς 15 άπαντα διανοούμενος και φύσιν έχων άγαθήν είς τὸ συνιδείν πραγμάτων έμφασιν. όσα δ' αν ή άγραφα. ποός καλλονήν έκέλευσε ποιείν όσα δε διά γραπτών. 57 μέτρα αύτοῖς κατακολουθήσαι. δύο γὰρ πήγεων τὸ μήκος, (πήγεος δε το εύρος.) το δε ύψος πήγεος και 20 ήμίσους συνετέλουν, χουσίου δοχίμου στερεάν πάντοθεν την ποίησιν έργασάμενοι, λέγω δε ού περί τι

З калічен LP | είπεν MVP || 3. 4 βούλεσθαι — διστάζειν om. L || 5 μήτε VP, μή ποτε ceteri || 6 τὰ add. Schmidt (τὰναθήματα Ios.) || 8 καταθηπούσας V || 9 ἕνεπε Μ, ἕνεπα ν || 10 βραχύμετρα M²: βραχὺ μέτρα ceteri || 11 είπεῖν M || 12 ἐπιταγῆς Mend.: ἐπὶ τὰ τῆς codd. (post τὰ ras. 1 litt. in L), ἐπιτάσεως coni. Diels "si forma amplificata esset" || 13 ἂν om. C 17 ἕγγραφα A Schard || 19 <τὰ) μέτρα Wil., sed fort. post μέτρα interpungendum | παφακολουθῆσαι M || 20 πήχεος δὲ τὸ εὖρος supplevi ex LXX (καὶ πήχεος τὸ εὖρος) et Ios. (ἑνὸς δὲ τὸ εὖρος) | πήχεως M¹VP

19 - 19, 3 sumpsit ex Exodo 25, 22-24.

περιεπτυγμένου τοῦ χρυσοῦ, τὸν δὲ ἐλασμὸν αὐτὸν έπιδεδέσθαι. στεφάνην δ' έποίησαν παλαιστιαίαν xv- 58 κλόθεν, τὰ δὲ κυμάτια στρεπτά, τὴν ἀναγλυφὴν ἔχοντα σχοινίδων έκτυπον, τη τορεία θαυμαστως έχουσαν έκ 5 των τριών μερών. ήν γάρ τρίγωνα. και καθ' έκαστον 59 μέρος ή διατύπωσις της ένεργείας την αύτην διάθεσιν είγεν, ώστε, καθ' δ αν μέρος στρέφοιτο, την πρόσοψιν είναι την αυτήν, κειμένου δε κατά της στεφάνης το μέν είς αὐτὴν τὴν τράπεζαν ἀπόκλιμα τὴν διατύπωσιν 10 έχειν της ωραιότητος, τὸ δὲ ἐκτὸς κλίμα πρὸς τὴν τοῦ προσάγοντος είναι θεωρίαν. διὸ τὴν ὑπερογὴν 60 όξειαν είναι των δύο κλιμάτων συνέβαινε, μετέωρον έπικειμένην, ως προειρήκαμεν, τριγώνου κατεσκευασμένου [καθ' δ αν μέρος στρέφοιτο]. λίθων τε πολυ-15 τελών έν αύτω διαθέσεις ύπηργον άνα μέσον των σχοινίδων. Έτερος παρά έτερον πλοκήν είχον άμίμητον τη ποιήσει. πάντες δ' ήσαν δια τρημάτων κατειλημ- 61 μένοι χουσαίς περόναις πρός την ασφάλειαν. έπι δέ τών γωνιών αί κατακλείδες συνέσφιγγον [δέ] πρός

2. 3 xóxlæðer ML || 3 τρεπτὰ M || 4 σχοινίδων Mend.: σχοινιδῶν MLVP (ι in ras. ex η L), σχοινιδὸν AC (ι in ras. ex η A), σχοινιδῶν Schmidt | ἕπυπον L: ἕπιστον ceteri || 5 τρίγωνα L. Dindorf in Thesauro et Kuiper (cf. Ios.): τριγωνία codd. || 7 στρέφηται conicio || 9 τὴν αὐτὴν τράπεξαν M || 9 – 31, 19 ἀπόκλιμα – τινων desunt in C, in quo duo folia exciderunt | <ἀθέατον) vel <ἀφανῆ) τὴν διατ. conicio || 10 στεγειν pro ἕχειν Diels. non apparere oppositionem iam Mend. vidit, qui κλίμα <ἕτι μάλλον διά τδ) coniecit (cf. Ios., sed is multa turbavit). – expectes τῆς διατυπάσσεως τὴν ὡραιότητα, sed v. Ind. gramm. s. nomina || 13 κειμένην L || 14 καθ' – στρέgouro secl. Kuiper, ex lin. 7 huc delata || 15 ἐν αὐτῶ P(?), e corr. M: ἑαυτῶ L, ἐν ἑαυτῶ VA, prius M || 16 σχοινίδων (cum Ios.) scripsi: σχοινιδῶν codd. | ἕχων WiL, <ῶν) ἕτερος et είχεν coni. Diels || 19 αἰ secl. Kuiper, om. Paris. 950 | καταπλείδατ M | δὲ om. A (Vat. 746 et 1668), secl. Schard p. 87

2*

62 την συνοχήν. έκ πλαγίων δε κατά την στεφάνην κυκλόθεν τὰ πρòς την άνω πρόσοψιν φοθεσία κατεσκεύαστο διάλιθος, έκτύπωσιν έγουσα προσογής συνεχέσιν άναγλυφαις δαβδωταις, πυχνήν έχούσαις την 63 πρός άλληλα θέσιν περί όλην την τράπεζαν. ύπό δέ 5 την έκτύπωσιν των λίθων της δοθεσίας στέφανου έποίησαν οι τεχνίται πάγκαρπον έν ύπεροχή προδήλως έχοντα βοτούων και σταχύων έτι δε φοινίκων και μήλων έλαίας τε καί όρῶν και τῶν παραπλησίων, τούς δε λίθους έργασάμενοι πρός την των προειρημένων 10 καρπων διατύπωσιν, έχουτας έκάστου γένους την χρόαν, άνέδησαν τῷ χρυσίω κύκλω περί, ὅλην, τὴν τῆς τρα 64 πέζης κατασκευήν κατά κράταφον, μετά δέ τήν, τοῦ στεφάνου διάθεσιν δμοίως (κάτω τά) κατά την της ώσθεσίας διασκευήν κατεσκεύαστο καί τα λοιπά της 15 όαβδώσεως και διαγλυφής, ώστε και κατ' άμφότερα τά μέρη την τράπεζαν πρός την χρησιν πεποιήσθαι, καθ' δ αν μέρος αίρφνται, και την των κυματίων θέσιν καί την της στεφάνης είναι κατά το των ποδων 65 μέρος. ἕλασμα γὰρ ἐποίησαν καθ' ὅλου τοῦ πλάτους 20 τῆς τραπέζης στερεόν δακτύλων τεσσάρων, ώστε τοὺς

1. 2 никло́фер] o in ras. М || 3 ёнто́тюви v: ён то́тюр vel ёнто́тюр codd. | поовезді Kuiper (sed v. Ind. sub nomina) || 3. 4 ворязе́вия A Schard (Vat. 746, Kuiper): вироде́вия ceteri 4 ёдойваце е corr. M, VA: ёдойвад LP, prius M || 8 втаго́вия $\langle \pi \lambda \tilde{\eta} \partial \mathfrak{s} \rangle$ e. gr. suppleo | ёті дѐ на! Paris. 950 || 9 бойви prius M || 11 гобай vel дова́н МУРА: довійм L || 12 ёре́діява conicio | дова́в Schard | тір от. L || 13 ната́ in ras. L || 14 на́тю та̀ addidi || 15 діавленію мVР: натавненур LA, tum $\tilde{\eta}$ add. L, $\tilde{\eta}$ ceteri || 16 боле hic posni: lin. 18 post айдеятая habent codd. || 16–18 най нат² — айдёятая lin. 20 post µ́еод stransp. Schmidt (sed v. Ios.) || 18 айдеятая Mend.: айдеятая codd. || 19 боте наі тір тоїт ницатіви мана. L | ницатіви Mend.: хица́тою codd. (Ios.) | тіри айтіри апte είναι add. Mend. (cf. Ios.). ал. (най) натё? || 21 отеребя L

πόδας ένιεσθαι είς τοῦτο, περόνας (δε έν) κατακλείσιν έχοντας έσφίγγθαι κατά την στεφάνην. Ένα, καθ' δ αν αιρώνται μέρος, ή γρήσις ή τουτο δε κατά έπιφάνειαν θεωρείται αμφοτεροδεξίου της κατασκευής ού-5 σης. έπ' αύτης δε της τραπέζης μαίανδρον έκτυπον 66 έποίησαν έν υπερογή λίθους έγοντα κατά μέσον πολυτελείς των πολυειδών, άνθράχων τε και σμαράγδων έτι δε δνυγος και των άλλων γενων των διαφερόντων έν ωραιότητι. μετά δε την του μαιάνδρου διάθεσιν 67 10 έπέκειτο σχιστή πλοκή θαυμασίως έχουσα, δομβωτήν άποτελούσα την άνὰ μέσον θεωρίαν έφ' ή κρυστάλλου λίθος και το λεγόμενον ήλεκτρον ένετετύπωτο, αμίμητον θεωρίαν αποτελούν τοις θεωρούσι. τούς δέ 68 πόδας έποίησαν τὰς πεφαλίδας έγοντας πρινωτάς, ἀνά-15 κλαδιν (των) κοίνων ύπὸ την τράπεζαν λαμβανόντων. τά δε της έντος προσόψεως δρθήν έγοντα την πετάλωσιν. ή δ' έπ' έδάφους έρεισις τοῦ ποδὸς άνθρακος 69 λίθου πάντοθεν παλαιστιαία, χρηπίδος έχουσα τάξιν κατά την πρόσοψιν, όκτω δε δακτύλων το πλάτος 20 έγουσα έφ' δν έπίκειται το παν έλασμα του ποδός. κατεσπεύασαν δε έκφύοντα πισσον ακάνθω πλεκόμενον 70

1 δὲ ἐν addidi, περόνας (σύν) κατακλείδιν ἔροντας (πρός τὸ) coni. Mend. | κατάκλεισιν Μ, κάτὰ κλείδιν Α || 2 ἐχούσας L || 3 αίρῶνται Mend.: αίρῶνται cödd. || 4 θεωρήται VP || 7 πολνειδῶν Lumbroso, Recherches p. 128 (cf. Ios.): πολιάδων codd. || 8 δὲ] δὲ καὶ Schärd || 11. 12 κροστάλλου λίθος scripsi: κρυστάλλου λίθου codd., κρύσταλλος λίθος e Ios. Mend. 12 ἐνετετύπωτο ML: ἐνετύπωτο VPA || 15 τῶν addidi 16 τῆς secl.? | όρθην] ἀρχούντως L | ἐχόντων conicio, v. Ind. s. nomina || 18 παλαίσταία MVPA (Ios.): πάλαιστιαίου L || 20 δν] ὡ coni. Schmidt, οῦ Mend. (καθ΄ οῦ Ios.) || ἐπέκειτο bene coni. Mend. (ἐρήρειστο Ios.), ἐπήκτο Wil. | παρέλασμα M || 21 κατεσκεύασων Kuiper: κάτεσκεύασεν P, κατεσκεύασε ceteri | ἐκφόντες Kuiper (ἐκφύσαντες Ios.) || ἀκάνθη L | περιπλεκύμενον conicio

έχ του λίθου σύν αμπέλω περιειλουμένη χυχλόθεν τω ποδί σύν τοις βότουσιν, οι λιθουργείς ήσαν, μέχρι τῆς κεφαλῆς. ή δ' αὐτή διάθεσις ἦν τῶν τεσσάρων ποδών, πάντα έναργώς πεποιημένα και προηγμένα, της έμπειρίας και τέγνης τὰς ὑπερογὰς ἀπαραλλάκτως 5 έγοντα ποός την άλήθειαν, ώστε και διπίζοντος του κατά τὸν ἀέρα πνεύματος κίνησιν ἐπιδέχεσθαι τὴν τῶν φύλλων θέσιν, πρός την της άληθείας διάθεσιν τετυ-71 πωμένων άπάντων. ἐποίησαν δὲ τριμερὲς τὸ στόμα της τραπέζης, οίονει τρίπτυχον, πελεκίνοις συναρμοζό- 10 μενα γομφωτοίς πρός έαυτά κατά τὸ πάχος τῆς κατασκευής, άθέατον και άνεύρετον την των άρμων κατασκευάσαντες συμβολήν. ημιπηχίου δε ούκ έλασσον ην τὸ πάχος τῆς ὅλης τραπέζης, ὥστε πολλῶν εἶναι τα-72 λάντων την όλην διασχευήν. έπει γαρ ού προήρητο 15 τοίς μεγέθεσιν ούδεν προσθείναι δ βασιλεύς, όσον έδει δαπανηθήναι κατασκευαζομένων μειζόνων, ταῦτα άπέδωκε πλείονα και κατά την προαίρεσιν αύτου πάντα έπετελέσθη θαυμασίως και άξιολόγως έγοντα καί ταις τέγναις αμίμητα και τη καλλονή διαποεπή. 20 73 Των δε κρατήρων δύο μεν ήσαν (χουσοί) τη

1 περιειλουμένη Wil.: περιειλούμενον codd. (περιειλημένον V) | χύχλωθεν ML || 2 ο²] δ P || 4 έναργῶς ut vid. V (et Vat. 1668, ipse conieceram): ένεργῶς ceteri | προηγμένα Wil. (cf. Philostrati II Imag. p. 390, 12 K.): προσηγμένα codd. || 6 τὴν om. v || 6. 7 τοῦ πνεύματος τοῦ κατὰ τὸν ἀέρα M || 9 τρία μέρη coni. Mend. vel addi vult ante πελειίνοις, quod fort. subaudiri potest ad συναρμοζόμενα | σχήμα Ios. || 10. 11 συναρμοζόμενον A Schard || 12 ἀθέατον v: ἄθετον codd. || 13 ἕλασσον e corr. M: ἐλάσσονος LPA (prius M), ἐλάσσονα V | ἦν VA: ἢ MP, ἦ L || 15 ἐπειδὴ M | προείρητο LV || 16 ὅσων L, ὅσα coni. Cohn, v. Ind. || 17 μειζόνων, τοσούτο προσέδωκε e. gr. Diels || 18 ἀπέδωκε Schard: ἀποδέδωκε codd. || παχίνα Wil. || 19 ἀπετελέσθη L || 20 τὴν τέχνην M || 21 χρυσί addidi (Ios. χρύσεοι) || 21. 23, 1 τὴν κατασκευὴν e corr. M

κατασκευή, φολιδωτήν έχοντες από της βάσεως μέχοι τοῦ μέσου την διασκευήν τῆ τορεία και την τῶν λίθων άνὰ μέσον των φολίδων σύνδεσιν πολυτέγνως έγοντες. είτα μαίανδρος έπέκειτο πηγυαίος ύψει, την δ' έκτύ- 74 5 πωσιν ένυπηρχε δια λιθώσεως ποικίλης, έμφαίνων σύν ώραιότητι το της τέχνης φιλόπονον έπι δέ τούτου δάβδωσις, έφ' ή διαπλοκή δόμβων, δικτυωτήν έγουσα την πρόσοψιν έως έπι το στόμα το δ' άνα μέσον 75 άσπιδίσχοι λίθων έτέρων παρ' έτέρους, τοις γένεσι 10 παραλλαγήν έχόντων, τετραδακτύλων ούκ έλαττον, άνεπλήρουν το της καλλονης έναργές. έπι δέ της στεφάνης τοῦ στόματος χρίνων τύπωσις σύν άνθεμίσι χαί βοτούων σχοινιαί διάπλοκοι διετυπούντο κυκλόθεν. οί μέν ούν διά του χρυσού τοιαύτην είχον την κατα- 76 15 σχευήν, χωρούντες ύπεο δύο μετοητάς οί δ' άργυροί λείαν είγον την διασκευήν, ένοπτρον δή γεγονυΐαν. πούς αύτό τοῦτο θαυμασίως ἔχουσαν, ώστε πῶν τὸ προσαγθέν απαυγάζεσθαι σαφέστερον μαλλον ή έν τοις κατόπτροις. ούκ έφικτον δ' έστιν έξηγήσασθαι τα 77 20 προσυντελεσθέντα πρός την της άληθείας έμφασιν. ώς γαρ έπετελέσθη. τεθέντων των κατασκευασμάτων έτέρου παρ' έτερον. λέγω δε πρώτον άργυρου κρατήρος, είτα χουσού, πάλιν ἀργυρού καὶ χουσού, παντελώς ανεξήνητος έγένετο της προσόψεως ή διάθεσις. 25 και των πούς την θεωρίαν προσιόντων ού δυναμένων

1. 2 $\dot{\alpha}\pi\dot{\alpha}$ — roosia xal om. L || 2. 3 $\tau \eta$ et surdései? || 3 súrdeser P | πολυτεχνώς VA || 5 $\langle \xi_{\chi}\omega\nu \rangle$ ér úπεροχη (cf. § 63, 66) διὰ conicio, παντοίος (cf. Ios.) ὑπήρχε διὰ coni. Mend., έμπαρεῖχε διὰ Wil. | έμφαῖνον e corr. M || 9 ἐτέρους Wil.: ἑτέροις codd. || 10 ἐλάττονες conicio || 13 σχοινια! Schmidt (cf. Ios.): σχοινίω codd. | κύκλωθεν L || 16 λίαν MVP | δη MVPA: δὲ L || 19 δὲ ἐστιν L || 20 συντελ. conicio || 20.21 πρός — τεθέντων in mg. L

ἀφίστασθαι διὰ τὴν πεφιαύγειαν καὶ τὸ τῆς ὅψεως 78 τεφπνόν. ποικίλη γὰφ ἦν ἡ τῆς ἐπιφανείας ἐνέφγεια: πφοσοφώντων γὰφ πφὸς αὐτὴν τὴν τοῦ χρυσίου κατασκευὴν ψυχαγωγία τις ἦν μετὰ θαυμασμοῦ, συνεχῶς ἐφ' ἕκαστον ἐπιβαλλούσης τῆς διανοίας τεχνίτευμα: καὶ 5 πάλιν ὅτε πφὸς τὴν τῶν ἀφγυφῶν πφοσβλέψαι τις θέσιν ἦθελεν, ἀπέλαμπε τὰ πάντα κυκλόθεν, ὡς ἅν τις ἑστήκη, καὶ διάχυσιν ἐποίει μείζονα τοῖς θεωμένοις. ὥστε παντελῶς ἀνεξήγητον εἶναι τῶν ἐνηφγημένων τὴν πολυτεχνίαν.

- 79 Τὰς δὲ χουσᾶς φιάλας διετόρευσαν στεφάνοις ἀμπέλου κατὰ μέσον, περί δὲ τὰ χείλη κισσοῦ τε καὶ μυρσίνης ἔτι δ' ἐλαίας ἀνέπλεξαν στέφανον ἔκτυπον, πολυτελεῖς ἐνιέντες λίθους· καὶ τὰς λοιπὰς δὲ τορείας διηλλαγμένως ἐπετέλεσαν, ἅπαντα φιλοτιμηθέντες εἰς 15 80 ὑπερογὴν δόξης τοῦ βασιλέως ποίῆσαι. καθόλου γὰρ
- οῦτ' ἐν τοῖς βασιλικοῖς ὑπῆρχε ὑισκοφυλακίοις τοιαύτη κατασκευή τῆ πολυτελεία καὶ τεχνουργία οῦτ' ἔν τινι ἄλλφ: πρόνοιαν γὰρ οὐ μικρὰν ἐποιεῖτο ὁ βασι-
- 81 λεός φιλοδοξών εἰς τὰ καλώς ἔχοντα. πολλάκις γὰο 20 τὸν δημόσιον χρηματισμὸν παρίει, τοῦς δὲ τεχνίταις παρήδρευεν ἐπιμελῶς, ἕνα καθηκόντως τῷ τόπῳ συντελέσωσιν, εἰς ὅν ἀπεστέλλετο τὰ τῶν ἔργων. διὸ πάντα σεμνῶς ἐγεγόνει καὶ καταξίως τοῦ τε ἀποστέλλοντος βασιλέως καὶ τοῦ προστατοῦντος ἀρχιερέως τοῦ 35 82 τόπου. καὶ γὰο τὸ τῶν λίθων πληθος ἄφθονον — καὶ

6 προσβλέψεται L || 6.7 θέσιν — αν τις om L || 7 έστήμη scripsi: έστημε codd. || 14 ένιέντες LP: ἐνέντες MVA | τορείας LA: πορείας MVP || 15 διηλλαγμένως LA (Vat. 746 et 1668): διηλαγμένως P, διηλαγμένας MV (alterum λ add. M^{*}) || 17 ὑπῆρχεν VPA || 19 έποίει VPA || 21 παρίει ML (Vat. 1668): παρήει VPA

24

μεγάλοι τοῖς μεγέθεσιν —, οὐκ ἕλαττον πεντακισχιλίων, καὶ ταῖς τέχναις κρατιστεύοντα πάντα, ώστε πενταπλασίως τοῦ χουσοῦ τιμιωτέραν εἶναι τὴν τῶν λίθων δόσιν καὶ τὴν τῶν τεχνῶν ἐνέργειαν.

5 Ππολαμβάνων ούν και τούτων την άναγοαφήν 83 άναγχαίαν είναι δεδήλωχά σοι. τα δ' έξης περιέγει την πρός του Έλεάζαρου όδου ήμιν γενομένην. την δε θέσιν της όλης γώρας πρώτον δηλώσω. ώς γάρ παρεγενήθημεν έπι του * * * και τόπου, έθεωρούμεν 10 την πόλιν μέσην κειμένην της όλης Ιουδαίας έπ' δοους ύψηλην έγοντος την ανάτασιν. έπι δε της ποουφής 84 κατεσκεύαστο το leody έκπρεπώς έχου καl of περίβολοι τρέζς, ύπερ έβδομήχοντα δε πήγεις τω μεγέθει. καί τὸ πλάτος ἀκόλουθον καὶ τὸ μῆκος τῆς κατὰ τὸν 15 οίκον διασκευής υπήρχε, μεγαλομερεία και χορηγία κατά πάντα ύπερβαλλούση διωκοδομημένων άπάντων. καί τοῦ θυρώματος δὲ καί τῶν περί αὐτὸ συνδέσμων 85 κατά τάς φλιάς και της των υπερθύρων άσφαλείας έκδηλος ήν ή των χρημάτων γεγονυία άφειδής δαπάνη. 20 του τε καταπετάσματος ή διατύπωσις θυρώσει κατά 86

1 μεγάλοις VP || 2 αρατιστεύον τὰ LA, αρατιστεύον τὰ V 8 δηλώσω M (tum ras. 1 litt.), L: δήλωσον VP, δηλωσαι A 9 έπι τοὺς τόπους (sic Schard) vel ἐπι τοὑτους τοὺς τόπους coni. Kniper, ἐπι τοὺς Ἰουδαίων τόπους Mend. | post τοῦ (τοὐ A) et ante καὶ spatium 8 litt. L, 4 litt. A (Vat. 746 et 1668, ceteri τοῦ καὶ) | τόπους MVP || 10 τῆς ὅλης Ἰουδαίας om. M Schard (secl. Kuiper, Mend.) | Ἰουδαίας Schmidt: Ἰουδαίων codd. || 11 ἀνάστασιν V, prius M || 12 εὐπρεπῶς L || 15 μεγαλομοιοία codd. || 16 ὑπερβαλλούση Schmidt: περιβαλλούση L, e corr. M, περιβαλούση ceteri (ὑπερβαλούση Vat. 746) || 17 prius καὶ] κὰκ Schmidt (probat Mend.) || 20 δυρώσει LA (cf. Ind. s. nomina): δυρωσι sine acc. VP(?), δύφωσι M, δυφῶσι Schmidt, δυρώμασι Anon. Oxon.

5 ss. cf. pauca, quae ex Hecataei urbis templique descriptione excerpsit Ios. C. Apion. I § 196-199.

παν δμοιοτάτη ύπηρχε. και μάλιστα δια την του πνεύματος ύποδοομήν άδιάλειπτον κίνησιν λαμβανούσης τῆς διυφῆς, διὰ τὸ ἀπ' ἐδάφους γινομένης τῆς ὑποδρομής κατά την κόλπωσιν μέγρι της άνω διατάσεως. ήδεϊάν τινα καί δυσαπάλλακτον την θεωρίαν έγοντος 5 87 τοῦ πράγματος. ή τε τοῦ θυσιαστηρίου κατασκευή συμμέτρως έγουσαν πρός τον τόπον καί τὰ θύματα (τά) διά τοῦ πυρὸς έξαναλούμενα τὴν διοικοδομήν είγε, της δ' άναβάσεως της πούς αύτό, πούς την εύκοσμίαν έχοντος τοῦ τόπου καθηκόντως τὸ κλίμα τῶν 10 λειτουργούντων ίερέων κεκαλυμμένων μέχρι των σφυ-88 οων βυσσίνοις χιτώσιν. δ δε οίχος βλέπει πρός έω, τὰ δ' ὀπίσθια αὐτοῦ πρὸς ἑσπέραν τὸ δὲ πῶν ἔδαφος λιθόστρωτον καθέστηκε και κλίματα πρός τους καθήκοντας τόπους έχει της των υδάτων έπιφορας ένεκεν, 15 ή γίνεται διά την σμήξιν των άπό των θυσιων αίμάτων πολλαί γάρ μυριάδες κτηνών προσάγονται κατά 89 τὰς τῶν ἑορτῶν ἡμέρας. ὕδατος δὲ ἀνέπλειπτός ἐστι

3 διὰ τὸ secl. Cohn | τὸ] τῆς coni. et alt. τῆς secl. Kuiper γενομ. v, γινόμενον coni. Mend., γίνεσθαι τῆν ὑποδορμῆν conicio ἀπὸ L || 5 ἔχειν, tum ras. 3 litt. L, παρέχοντος Kuiper || 6 κατασιενῆ in mg. add. L || 7 συμμέτρωσ Mend. (v. § 105): σύμμετρον codd. | ἔχουσαν Schmidt: ἔχουσα codd. (om. Vat. 1668) || 8 τὰ add. Mend. | τοῦ om. M || 9 δ'] τε Schmidt, sed gravior corruptela statuenda vid. || 10 ἔχον τοῦ τε Kuiper || 11 λειτουργούντων Mend.: λειτουργῶν τῶν codd. || 12 ἀπο βλέπει πρὸς ἦῶ Eus. || 15 ἐπιρροῆς Eus. || 16 σμίξιν LVP || 18 ἀνέκλειπος MLA Eus.: ἀνέκληπτος VP, ἀνεπίλειπτος Schmidt, sed v. § 185

12 — 27, 9 Eus. Praep. ev. IX 38: Περί δὲ τῶν ἐν τῆ Ἱεσυσαλὴμ ὑδάτων καὶ ὁ ᾿Αρισταῖος ἐν τῷ γραφέντι αὐτῷ βιβλίω περί τῆς ἑρμηνείας τοῦ τῶν Ἰονδαίων νόμον ταῦτα ἱστορεί (haec i, pro eis g tantummodo ᾿Αρισταίον περί τῶν ἐν Ἱερονσαλὴμ ὑδάτων). ὁ δὲ οἶκος — ἀπάντων. desunt haec in b. || 18 ss. de aguarum copia cf. Timocharem apud Eus. IX 35.

σύστασις, ώς αν και πηγής έσωθεν πολυρρύτου φυσικώς έπιρρεούσης, έτι δε θαυμασίων και άδιηγήτων ύποδοχείων ύπαργόντων ύπο γην, καθώς απέφαινον πέντε σταδίων κυκλόθεν τῆς κατὰ τὸ ἱερον καταβολῆς 5 και έκάστου τούτων σύριγγας άναρίθμους, καθ' έκαστον μέρος έαυτὰ συναπτόντων των δευμάτων καί 90 πάντα ταῦτα μεμολιβῶσθαι κατ' έδάφους και τῶν τοίχων, έπι δε τούτων κεχύσθαι πολύ τι πληθος κονιάσεως, ένεργως γεγενημένων άπάντων είναι δε πυχνά 10 τὰ στόματα πρός την βάσιν ἀοράτως ἔχοντα τοῖς πᾶσι πλήν αύτοις οίς έστιν ή λειτουργία, ώς δοπή και νεύματι πάντα καθαρίζεσθαι τὰ συναγόμενα παμπληθή των θυμάτων αίματα. πεπεισμένος δε και αύτος την 91 των υποδοχείων κατασκευήν δηλώσω, καθώς έπιστώθην 15 προήγαγου γάρ πλέου σταδίωυ τεσσάρων έχ της πόλεως, καί πρός τινα τόπου έκέλευσαν κατακύψαντα συνακούσαι του γινομένου ψόφου της απαντήσεως των ύδάτων ώστε συμφανές μοι γεγονέναι το μέγεθος των άγγείων, καθώς δεδήλωται.

Των δε ιερέων ή λειτουργία κατά παν άνυπέρ- 92 20

3 έπέφαινον Eus. || 5 έκάστου codd.: έκ Eus. | έχοντος male add. Schmidt, post anéquivov interpungens || 6 éavrà M (s eraso): Éautàs ceteri ig | osvuárov Eus.: ovuárov codd. (corr. in ό///μάτων Μ) || 7 ταῦτα πάντα Eus. | μεμολιβῶσθαι e corr. M, Eus.: μεμολιβοῦσθαι ceteri | ἔδαφος g || 7.8 τῶν τοίχων i: τοὺς τοίχους g, τοῦ τοίχου codd. (tum ras. 1 litt. M) 8 κεχύσθαι post πληθος transp. Α | τι om. Eus. || 8. 9 κονιά-σεως g: κονίας έως i codd. || 11 διπη L² || 11. 12 δεύματι Par. 128, πνεύματι Schard. ne quid mutes, v. Ind. s. gonή 12 παμπληθεί Α || 13 πεπεισμένος et αύτός e corr. M, v: πεπεισμένοις et αύτοις codd., πεπυσμένος coni. Wil. || 16 έκέ-λευσαν Schmidt: έκέλευσεν VP, έκέλευσε MLA, έκέλευσέ τις Schard || 19 έγγείων coni. Diels

20 ss. cf. Hecataeum apud Ios. § 199 et apud Diod. XL 3, 4.

βλητός έστι τη δώμη και τη της εύχοσμίας και σιγής διαθέσει πάντες γαο αυτοπελεύστως διαπονούσι πολλής γινομένης κακοπαθείας. και έκάστω το διατεταγμένον μέλει και αδιαλείπτως υπηρετουσιν, οι μεν την ξυλείαν, οί δε έλαιον, οί δε σεμίδαλιν, οί δε τα των 5 άρωμάτων, έτεροι τα της σαρκός όλοκαυτουντες, ίσχύι 93 διαφερόντως συγγρώμενοι. διαλαβόντες γάρ ἀμφοτέραις των μόσγων τα σχέλη, πλετον όντα ταλάντων δύο σχεδον έχάστου, άναρρίπτουσιν έχατέραις θαυμασίως είς ύψος ίκανον και ούχ αμαρτάνουσι της έπιθέσεως. 10 δμοίως δε και τα των προβάτων έτι δ' αιγών τοις βάρεσι καί πιμελή θαυμασίως έχει κατά παν γάρ έκλεγομένων οίς έπιμελές έστιν άμώμητα και τη παγύ-94 τητι διαφέροντα το προειοημένον έπιτελεϊται. πρός δε την ανάπαυσιν τόπος αύτοις έστιν αποτεταγμένος, 15 ού καθίζουσιν διαναπαυόμενοι τούτου δε γινομένου των διαλελοιπότων έγείρονται πρόθυμοι, ούδενός έπι-95 τάσσοντος τὰ τῆς λειτουργίας. ή τε πῶσα σιγή καθέστημεν, ώστε ύπολαμβάνειν, μηθένα άνθρωπου έν τώ τόπω παρείναι, πρός τούς έπταχοσίους παρόντων των 20 λειτουργών — καί των προσαγόντων δε τα θύματα

πολύ τι πληθος —, άλλα φόβφ και καταξίως μεγάλης θειότητος άπαντ' επιτελειται.

96

Μεγάλην δε έκπληξιν ήμιν παρέσχεν, ως έθεασά-

4 μέλλει VP, prius M | ἀδιαλήπτως VP || 7.8 ἀμφοτέρες VP || 8 πλείων L || ὅντος coni. Schmidt, an ἕλκοντος? | ταλάντου M | δύο om. M || 9 ἐκατέρες P || 10 είς L: om. ceteri || -12 βάρει. ML: βαρέει ceteri || 17 διαλελοιπόντων A. ne expectes e. gr. τινός διαλελοιπότος (χρόνου), ν. Ind. || -18 τε] γε Diels (ή δὲ Cohn), qui cum Schmidtio ειγή scribit || 19 ῶστε ὑπολαμβάνειν Schmidt: ὡς τύπον λαμβάνειν codd. | μηθ' ἕνα codd.

24 - 25, 18 sumpsit ex Exodo 28. 36.

μεθα τον Έλεάζαρου έν τη λειτουργία, τά τε τοῦ στολισμού και της δόξης, η συνίσταται διά την ένδυσιν ού φορεί χιτώνος και των περί αὐτὸν λίθων. χουσοί γάρ, κώδωνες περί τον ποδήρη είσιν αύτου. 5 μέλους ήχον ανιέντες ίδιάζοντα, παρ' έκάτερου δε τούτων άνθεσι πεποιχιλμένοι δοΐσχοι, τη χρόα θαυμασίως έγοντες, κατέζωσται δε διαφόρω ζώνη διαπρεπεί, διυ- 97 φασμένη καλλίστοις γρώμασιν. έπὶ δὲ τοῦ στήθους φορεί το λεγόμενον λογείον, έν ό συνεσφιγμένοι λί-10 θοι δεκαδύο διαλλάσσοντες τοις γένεσι, χουσώ κεκολλημένοι, τὰ τῶν φυλάρχων ὀνόματα κατὰ τὴν έξ ἀρχῆς διάταξιν γενηθείσαν, άπαυγάζοντες έκαστος άνεξήγητου της ίδιότητος την φυσικήν χρόαν. έπι δε της κε- 98 φαλής έχει την λεγομένην κίδαριν, έπι δε ταύτης την 15 αμίμητον μίτραν, το καθηγιασμένου βασίλειον έκτυποῦν ἐπὶ πετάλω χουσῷ γράμμασιν ἁγίοις τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ, κατὰ μέσον τῶν ὀφούων, δόξης πεπληρωμένον * * * δ κοιθείς άξιος τούτων έν ταις λειτουογίαις. ή δε συμφάνεια τούτων έμποιει φόβον και 99 20 ταραχήν, ώστε νομίζειν είς έτερου έληλυθέναι έκτος τοῦ κόσμου καὶ διαβεβαιοῦμαι πάντα ἄνθρωπον προσελθόντα τη θεωρία των προειρημένων είς έκπληξιν.

2 $\hat{\eta}$ P(2): $\hat{\eta}$ MVA, $\hat{\eta}_S$ L || 5 *Éuagrov* coni. Mend. || 5.6 rovrov A || 6 $\chi \rho o i \tilde{\alpha}$ LP(?) || 7 raté finorat M¹ ut vid.: raté finoro ceteri | $\delta troperet$ VP || 7.8 $\delta tropagué vot A || 9 <math>\lambda o \gamma e to v$ LM¹: $\lambda \delta \gamma to v$ ceteri || 12. $\hat{e}_X \sigma v ress$ add. Mend. post $\gamma e v \eta \partial \hat{e}_E \sigma a v$ VP, γ Exod. 36, 21. 28, 23 || 13 $\chi \rho o t \dot{a} v$ L || 15 $u \dot{\eta} r \rho a v$ VP, prius M || 15. 16 $\hat{e} sarva \delta v$ (sic) VP, $\hat{e} sa v \sigma a v$ M. $\hat{e} sa v \sigma v$ VP, fort. praestat (cf. § 58) || 16 ro M. om. ceteri || 17 uard ro $\mu \acute{e} \sigma o v$ L (v. Ind.) | $\delta \delta \acute{e} \eta_S$ L: $\delta \delta \acute{e} \eta$ ceteri || 18 $\hat{e} v$ roving ragrifuert redestor e. gr. supplet Mend. || 19 $\hat{e} u \rho a v \acute{e} sa v \sigma \sigma \sigma$ $\sigma g \acute{e} tiam hoc$ rarum vid. et cf. Ind. s. $\sigma v \mu \rho a v \acute{e} s v e$ onicio (cf. Callinici ed. Bonn. p. 131^a) || 22 rav roo e o t u v o o m. M.

ήξειν καί θαυμασμόν άδιήγητον, μετατραπέντα τη διανοία διά την περί έκαστον άγίαν κατασκευήν.

100 Πρός δε την επίγνωσιν απάντων επί την παρακειμένην άχραν τῆς πόλεως ἀναβάντες έθεωροῦμεν, ἡ κείται μέν έν ύψηλοτάτω τόπω, πύργοις έξησφαλι- 5 σμένη πλείοσι μέχρι κορυφής εύμήκεσι λίθοις άνωκοδομημένων αὐτῶν, ὡς μεταλαμβάνομεν, πρὸς φυλακήν τῶν 101 περί τὸ ίερὸν τόπων - ΐν', ἐὰν ἐπίθεσίς τις ἢ νεωτερισμός η πολεμίων έφοδος γένηται, μηθείς δύνηται όδον είς τούς περιβόλους ποιήσασθαι τούς περί τον οίκον, 10 έπικειμένων και όξυβελών έπι των πύργων της άκρας καί δογάνων ποικίλων και του τόπου κατά κορυφήν 102 όντος των προειρημένων περιβόλων -, ώσανεί φυλασσομένων των πύργων ύπὸ των πιστοτάτων άνδρων καί τη πατρίδι μεγάλας άποδείξεις δεδωκότων οίτινες 15 ούκ είχον έξουσίαν έξιέναι της άκρας, εί μή ταις έορταίς, και τοῦτο έκ μέρους οὐδε εἰσοδεύειν εἴων οὐ-103 δένα. μετά άποιβείας δε πολλής είχον, εί παί τις έπιταγή γένοιτο διά τοῦ προκαθηγουμένου πρός θεωοίαν είσδέξασθαί τινας. οίον και καθ' ήμας έγεγόνει. 20 μόλις γαο ανόπλους όντας ήμας δύο παρεδέξαντο πρός 104 το κατανοήσαι τα των θυσιών. έλεγον δε καί δι' δοχων πεπιστώσθαι τὸ τοιοῦτον. τοὺς γὰο πάντας δμωμοκέναι, κατ' ανάγκην έπιτελουμένου θείως τοῦ

1 ทีมยม L | ณัทยมงักทุ่ทุกรง L, sed cf. p. 27, 2 || 3 dè P(?)v: yào ceteri || 7 นุธุลงิลนุβลังพลง L || 8 รบร ที่ ที มลโ หยล-ระอุเธนอ่ร L || 9 นุกูฮิ' ะโร VP, prius M, นุทิ ชิะไร L, นุท์ รบร V อังหมุรณ v (Vat. 1668): อังหลาณ codd. || 14 สมธรณรสมพ VP || 17 ะโร นะอุดร L || 19 สอดมลซิทูนะ์ทอบ e corr. M || 20 déţaσซิลน M || 24 ะัสมระโอยนะ์ทอบร Wil. servans rò สอุลัyนa, sed Ind. aliud medii exemplum non praebet | รอบ et 31, 1 สอุลัyนลรอร Schmidt et Anon. Oxon. (cf. § 39): rò et สอุลัyนa codd.

κατὰ τὸν ὑρκισμὸν πράγματος, ὄντας πεντακοσίους μὴ παραδέξασθαι πλεῖον ἀνθρώπων πέντε κατὰ τὸ αὐτό· τοῦ γὰρ ἱεροῦ τὴν πᾶσαν εἶναι φυλακὴν τὴν ἄκραν, καὶ τὸν καταβαλλόμενον αὐτὴν [τὴν] πρὸς φυλακὴν 5 τῶν εἰρημένων οὕτως ἦσφαλίσθαι.

Τῆς δὲ πόλεώς ἐστι τὸ σχῆμα συμμέτρως ἔχον, 105 οἶον τεσσαφάχοντα σταδίων ὅντος τοῦ περιβόλου, καθόσον εἰκάσαι δυνατόν. ἔχει δὲ τὴν τῶν πύργων θέσιν θεατροειδῆ, καὶ φαινομένων διόδων τῶν ὑπο-10 κειμένων, τῶν δ' ἐπάνωθεν ἠθισμένων καὶ τὰς διὰ τούτων διεξόδους· ἀνάκλασιν γὰρ ἔχει τὰ τῶν τόπων, ὡς ἂν ἐπ' ὅρους τῆς πόλεως ἀκοδομημένης. εἰσὶ δὲ 106 καὶ διαβάθραι πρὸς τὰς διόδους· οἱ μὲν γὰρ μετέωροι τὴν ὁδείαν, οἱ δ' ὑπ' αὐτὰς ποιοῦνται, καὶ μάλιστα 15 διεστηκυίας τῆς ἱδείας, διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἀγνείαις ὅντας, ὅπως μηδενὸς θιγγάνωσιν ὡν οὐ δέον ἐστίν. οὐκ ἀλόγως δὲ τὴν πόλιν συμμετρίς καθηκούση κατε- 107 σκεύασαν οἱ πρῶτοι, σοφῶς δὲ ἐπινοήσαντες. τῆς γὰρ χώρας πολλῆς οὕσης καὶ καλῆς καί τινων μὲν πεδινῶν,

1 όρκισμον Mend.: όρισμον codd. || 2 ταύτό L || 4 τήν seel. Schmidt | ποδς φυλακήν Schmidt (cf. § 100): προσυλακήν codd. || 5 ήσφαλείσθαι M'VP || 6 σχήμα Schmidt: χῦμα MA, χύμα LV, χυμα P || 9 καl] μή Wil, quod certum vid. || 10 εἰθισμένων L, εἰήθισμένων (sic) M, ήνιγμένων coni. Wil, έσχισμένων κατά τὰς Diels || 11 ἀνάτασιν coni. Diels || 15 διεστηπυίας e corr. M: διεστηκότας ceteri (prius M) | τῆς] τὰς A || 18 ἐπινοήσαντες] hic incipit textus B || 19 τινων] πολλῶν M. hic pergit C (cf. ad p. 19, 9) | πεδινῶν μὲν transp. B | πεδεινῶν M'VP || 20 σαμαρεῖτην M'VP | λεγομένην Mend.: λεγομένων codd.

6 ss. cf. Hecataeum apud Ios. C. Apion. I 194 ss. || 17 - 33, 2 cf. Aristot. 'Αθην. πολ. c. 16.

απτόντων τη των Ιδουμαίων χώρα, τινών δε όρεινων, των πούς * * * την γεωργίαν και την έπιμέλειαν της γης γίνεσθαι συνεχώς, ίνα και διά τοῦτο οὖτοι τὴν εύκαρπίαν έχωσιν: ού και γινομένου γεωργείται πάντα μετά δαψιλείας πολλής έν πάση τη πορειοημένη χώρα. 5 108 των δε πόλεων δσαι μέγεθος έγουσι και την ακόλουθου εύδαιμονίαν, ταύταις συμβέβηκεν εύανδρείν, άμε+ λείσθαι δέ της χώρας, πάντων έπὶ τὸ κατὰ ψυχήν. ίλαροῦσθαι νενευκότων, καὶ τῆ κατασκευῆ πάντας ἀν+ 109 θρώπους έπὶ τὰς ήδονὰς εὐκαταφόρους εἶναι. τοῦτο 10 δε έγίνετο περί την Άλεξάνδρειαν υπερβάλλουσαν πάσας τω μεγέθει και εύδαιμονία τας πόλεις οι γαρ. άπό της χώρας είς αὐτὴν ἐπιξενούμενοι καταμένοντες 110 έφ' ίκανον είς έλάττωσιν ήγου τα της έργασίας. όθεν δ βασιλεύς, ίνα μή καταμένωσι, προσέταξε μή πλέον 15 είκοσιν ήμερων παρεπιδημείν και τοις έπι των χρειών. δμοίως δι' έγγράπτων διαστολάς έδωκεν, έαν άναγκαΐου. 111 ή κατακαλέσαι, διακρίνειν έν ήμέραις πέντε προ πολλού δε ποιούμενος και γρηματιστάς και τους τούτων ύπησέτας έπέταξε κατά νομούς. Όπως μή πορισμόν 20 λαμβάνοντες οί γεωργοί και προστάται της πόλεως

2 $\tau \tilde{\omega} v$] $\chi \varrho \eta$ $\tau \dot{\alpha}$ Mend., sed recte Wil. lacunam per duplex $\pi \varrho \delta \varsigma$ natam statuit, ut e. gr. suppleam $\mu \dot{\epsilon} \sigma \eta v \tau \eta v \chi \dot{\phi} \varrho \alpha v$ (fort. add. $\tau \dot{\sigma} \pi \omega v$, ut obroi habeat quo referatur) $\chi \varrho \eta$ $\tau \dot{\alpha} \tau \varrho \delta \varsigma \parallel 3 \kappa \alpha \dot{\epsilon}$ om. B. | obroi $\delta \iota \dot{\alpha}$ rovro transp. Schmidt | an rovrov? || 4 $\gamma \epsilon v o \mu \dot{\epsilon} v o v M \parallel 4.5 \pi \dot{\alpha} v \tau \alpha \mu \epsilon \tau \dot{\alpha}$ Mend.: $\mu \dot{\epsilon} v \pi \dot{\alpha} v \tau \alpha codd.$ || 8 $\tau \eta \varsigma \rfloor$ $\tau \dot{\epsilon} \varsigma M^{2}B$, fort. recte || 9 $\kappa \alpha \rvert$ $\kappa \alpha \lor \tau \alpha codd.$ || 8 $\tau \eta \varsigma \rfloor$ $\tau \dot{\epsilon} \varsigma M^{2}B$, fort. recte || 9 $\kappa \alpha \rvert$ $\eta \alpha \rvert \tau \sigma \lor v \ell \delta \iota \dot{\alpha} \tau \alpha coni.$ Schmidt, $\kappa \alpha \wr \langle \gamma \dot{\epsilon} \varrho \epsilon \dot{\epsilon} \sigma \epsilon \rangle$ Diels (cf. § 223) || 11 $\pi \epsilon \varrho \rvert \rbrack \dot{\epsilon} \pi \iota$ M | $\dot{\sigma} \pi \epsilon \varrho \delta \dot{\epsilon} \delta \tau \iota \partial \sigma \dot{\epsilon} \sigma \upsilon v \rho v \phi v \nabla PAC \mid 16 \epsilon \dot{\epsilon} - \kappa \sigma \sigma \iota \nabla P \mid 18 \pi \varrho \dot{\ell} \mid \pi \epsilon \varrho \iota \mid 16 \epsilon \dot{\epsilon} - \kappa \sigma \sigma \iota \nabla P \mid 18 \pi \varrho \dot{\ell} \mid \pi \epsilon \varrho \iota \circ \sigma \iota \sigma \sigma \dot{\epsilon}$ Letronne, Journal des savants 1828 p. 104: $\nu \dot{\rho} \mu \sigma \upsilon \sigma \sigma \dot{\epsilon}$

9. 10 cf. Epicurea fr. 397 ss.

έλαττωσι τὰ ταμιεία, λέγω δε τὰ τῆς γεωργίας πρόσφορα. παρεξέβημεν δε ταῦτα διὰ τὸ καλῶς ἡμῖν τὸν 112 Έλεάζαρον ύποδεδειγέναι τὰ προειρημένα. μεγάλη γάρ έστιν ή των γεωργουμένων φιλοπονία. και γαρ έλαϊ-5 κοις πλήθεσι σύνδενδρός έστι και σιτικοίς καρποίς αύτων ή γώρα και όσπρίοις έτι δε άμπέλω και μέλιτι πολλώ — τὰ μέν τῶν ἄλλων ἀχροδρύων καὶ φοινίκων ούδ' άριθμεϊται παρ' αύτοις -. κτήνη τε πολλά παμμινή και δαψιλής ή τούτων νομή. διὸ καλῶς ἔβλεψαν, 113 10 δτι πολυανθρωπίας οι τόποι προσδέονται, και την κατασκευήν της πόλεως και των κωμών έθεντο κατά λόνον. πολύ δε πληθος και των αρωμάτων και λί- 114 θων πολυτελών και χουσού παρακομίζεται διά τών 'Αράβων είς τον τόπον. έργάσιμος γάρ και πρός την 15 έμπορίαν έστιν ή χώρα κατεσκευασμένη και πολύτεγνος ή πόλις, ού σπανίζει δε ούδεν των διακομιζομένων διά τῆς θαλάσσης. ἔχει γὰο καὶ λιμένας εὐκαίρους 115 χορηγούντας τόν τε κατά την Άσκάλωνα και Ίόππην και Γάζαν, δμοίως δε και Πτολεμαΐδα την ύπο του 20 βασιλέως έχτισμένην μέση δε χειται πρός τούς προειοημένους τόπους, ούκ απέχουσα τούτων πολύ. έχει δέ

1 tà] tàs V, tàs et προσφοράς (vel ἀποφοράς) conicio || 4.5 έλαϊκοῖς MC: ἐν λαϊκοῖς LVP, ἐν ἐλαϊκοῖς BA || 6 αὐτῶν om. LB, fort. recte || 7 μὲν <γὰρ) Wil. || 8 τε LBA: τὰ ceteri || 10 δέονται VPAC || 15 ἐμπορείαν M¹VPC | ἐστὶν ή χώρα κατεσκευασμένη MLB: ἐστὶ κατεσκευασμένη ή χώρα VPAC || 16 post πόλις add. ἑστὶν B || 18 τόν M²: τῶν ceteri, τά ν, τούς coniciebam || 19 alt. καὶ om. ν | τοῦ om. B || 20 κατεσκευασμένην B || 20. 21 εἰρημένους L

4-14 hinc excerpta, quod fugit V. Rosium (Arist. Pseudep. p. 626), sub Aristotelis nomine tradit Georgius Cedrenus I p. 747 Bekk. et Georgius Monachus p. 599 Muralt.

ARISTEAS.

πάντα δαψιλη κάθυγρος ούσα πάντοθεν ή γώρα καί 116 μεγάλην ασφάλειαν έγουσα. περιροεί δ' αύτην ό λεγόμενος Ιορδάνης ποταμός ἀείρρους - ούκ ἕλαττον έξακισχιλίων μυριάδων άρουρων κατά τὸ άρχαῖον ούσης. μετέπειτα δε οί γειτνιώντες υπέβησαν αυτής, έξήχοντα 5 μυριάδες ανδρών έγκληροι καθειστήκεισαν έκατοντάοουροι — πληρούμενος δε ό ποταμός, καθώς ό Νείλος, έν ταις πούς του θερισμου ήμέραις πολλήν άρ-117 δεύει της γης. δς είς έτερον ποταμον έμβάλλει το δεύμα κατά την Πτολεμαίων χώραν, ούτος δε έξεισιν 10 είς θάλασσαν. άλλοι δε χείμαρροι λεγόμενοι κατίασι, περιλαμβάνοντες τὰ πρός τὴν Γάζαν μέρη καὶ τὴν 118 'Αζωτίων γώραν. περιέγεται δε άσφαλείαις αύτοφυέσι. δυσείσβολος ούσα και πλήθεσιν απραγμάτευτος δια τό στενάς είναι τάς παρόδους, κρημνών παρακειμένων 15 καί φαράγγων βαθέων, έτι δε τραχείας ούσης πάσης τής περιεχούσης πάσαν την χώραν όρεινής.

119 Ἐλέγετο δὲ καὶ ἐκ τῶν παρακειμένων ὀρέων τῆς ᾿Αραβίας μέταλλα χαλκοῦ καὶ σιδήρου συνίστασθαι πρότερον. ἐκλέλειπται δὲ ταῦτα, καθ' ὃν ἐπεκράτησαν 20 Πέρσαι χρόνον, τῶν τότε προστατούντων ποιησαμένων

1 post δαψιλη add. καl B | κάθυγρος LAC: καθύγρατος MBVP || 3 άείρους prius M, VPC || 4 ούσαν Struve et Anon. Oxon. || 5 (ώς) οί conicio (ώς, om. oí, Schmidt) | ύπέβησαν MB: ἐπέβησαν ceteri || 6 μυριάδων L | καθειστήκησαν VP || 6. 7 ἑκατοντάρουροι Mahaffy (Class. Review VIII 349): ἐκατονταρούροις codd., (ἕκαστος) ἐκατοντάρουρος coni. Struve 9 ἑμβάλλει LBVP: ἐκβάλλει MAC || 10 Πτολεμαέων conicio 13 ἀσφαλείαις e corr. M²: ἀσφαλῶς LB, ἀσφαλές ceteri (M¹) 15 περικειμένων coni. Diels (cf. § 139). παφακ. fort. ex lin. 18 invasit || 17 πῶσαν om. M || 19 μετάλα B, μέταλα MV, μετά P | χαλπᾶ καὶ σιδηρᾶ M || 21 οἱ Πέρσαι P | χρόνον Πέρσαι M

5. 6 Exod. 12, 37. Num. 11, 21.

· EPISTVLA

διαβολήν, ώς ἄχρηστος ή κατεργασία γίνεται καὶ πολυδάπανος, ὅπως μὴ διὰ τὴν μεταλλείαν τῶν εἰρημένων 120 συμβỹ καὶ τὴν χώραν καταφθείρεσθαι καὶ σχεδὸν διὰ τὴν ἐκείνων δυναστείαν ἀλλοτριωθῆναι, παρεύρεσιν 5 λαβόντων εἰς τοὺς τόπους εἰσόδου διὰ τὸ τὴν διαβολὴν γεγονέναι ταύτην. ὅσον οὖν καὶ περὶ τούτων ἔδει, κεφαλαιωδῶς σεσήμαγκά σοι, ὡ Φιλόκρατες ἀδελφέ· τὰ δὲ τῆς ἑρμηνείας ἑπομένως δηλώσομεν.

Έπιλέξας γάρ τους άρίστους άνδρας και παιδεία 121 10 διαφέροντας, άτε δή γονέων τετευχότας ένδόξων, οίτινες ού μόνον την των Ιουδαϊκών γραμμάτων έξιν περιεποίησαν έαυτοῖς, άλλὰ καὶ τῆς τῶν Ελληνικῶν έφρόντισαν ού παρέργως κατασκευής διο καί προς 122 τάς πρεσβείας εύθετοι καθεστήκεισαν καί τοῦτ' ἐπε-15 τέλουν ότε δέοι, και πρός τὰς δμιλίας και τὰς ἐπερωτήσεις τὰς διὰ τοῦ νόμου μεγάλην εὐφυΐαν εἶχον, τὸ μέσον έζηλωκότες κατάστημα — τοῦτο γὰρ κάλλιστόν έστιν -, αποτεθειμένοι το τραχύ και βάρβαρου της διανοίας, δμοίως δε και το κατοίεσθαι και νομίζειν 20 ύπερφρονείν έτέρους ύπερβεβηκότες, την δ' δμιλίαν καί τὸ συνακούειν καὶ πρὸς ἕκαστον ἀποκρίνεσθαι δεόντως παραδεδεγμένοι, και πάντες ταῦτα συντηοούντες και μαλλον έν τούτοις βουλόμενοι ύπερφέρειν έτερος έτέρου, και τοῦ καθηγουμένου πάντες άξιοι και 25 τῆς περί αὐτὸν ἀρετῆς. νοῆσαι δ' ἦν, ὡς ἠγάπησαν 123

2 προειοημένων V || 5 διὰ τοῦτο vel διὸ Wil. || 6 τοιαύτην M || 7 κεφαλαιωδῶς om. B || 8 δηλώσωμεν MV || 9 γὰρ] οὖν AC || 12 ἑαυτοῖς ML: αὐτοῖς B, αὐτοῖς VPAC 13 ἑφρόντησαν VP || 14 καθειστήκεισαν conicio (cf. § 116) 16 τὰς διὰ om. M, τὰς ἐκ e Paris. 129 Schmidt || 18 ἀποτεμένοι B || 22 παραδεδεγμένοι LB: παραδεδειγμένοι ceteri || 22. 23 καὶ πάντες — βουλόμενοι om. M || 24 ἑτέφω MB(L¹?)

2*

τον Έλεάζαρον δυσαποσπάστως έχοντες και έκεινος αύτός γωρίς και τοῦ πρός τὸν βασιλέα γεγραφέναι περί τῆς ἀποκαταστάσεως αὐτῶν πολλὰ παρεκάλεσε τὸν Ανδρέαν και ήμας, συναντιλαμβάνεσθαι παρακαλών, 124 καθ' δ αν δυνώμεθα. και ήμων έπαγγελλομένων 5 εύ φροντίσειν περί τούτων έφη και λίαν διαγωνιάν. είδέναι γάρ. ότι φιλάγαθος ών ό βασιλεύς πάντων μέγιστον ήγειται το μεταπέμπεσθαι καθ' δν αν τόπον όνομασθή τις άνθρωπος διαφέρων άγωνή και φρο-125 νήσει παρ' έτέρους. μετείληφα γαρ καλώς αὐτὸν λέ- 10 γειν, ότι περί έαυτον έχων άνδρας δικαίους καί σώφρονας την μεγίστην αν φυλακήν της βασιλείας έξειν. συμβουλευόντων παροησία ποός τὸ συμφέρον τῶν φίλων δ δή σύνεστι τοις αποστελλομένοις ύπ αύτου. 126 καί δι' δοκων έπιστουτο, μή προίεσθαι τους άνθρώ- 15 πους, εί τις έτέρα χρεία πρός τὰ κατ' ίδίαν αὐτῷ κατεπείνοι, ποός δέ την κοινήν πασι τοις πολίταις 127 έπανόρθωσιν έξαποστέλλειν αὐτούς. τὸ γὰρ καλῶς ζην έν τος τὰ νόμιμα συντηρείν είναι, τοῦτο δ' έπιτελεϊσθαι διὰ τῆς ἀχροάσεως πολλῶ μαλλον ἢ διὰ τῆς 20 άναγνώσεως. προτιθέμενος ούν ταῦτα καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια φανερός ήν την διάθεσιν, δς ήν πρός αύτούς.

2 αύτδς scripsi: αὐτοὺς codd., αὖ coni. Mend. | καl om. B | γέγραπται P || 4 καl ἡμᾶς Mend.: ποιῆσαι codd. || 6 εὖ φροντίσειν Wil. (Mend.): ἀφροντίσειν codd., φροντίσειν Mend. | τούτον B || 7 φιλάνθρωπος L || 10 μετειληφέναι coniciebam || 11 ἑαντόν] αὐτὸν L || 12 ἔξει Schmidt, ζόξειεν ἔξειν coni. Wil. || 14 ὑπ' ἐμοῦ coni. Wil. || 15 μὴ ⟨ἄν⟩ coni. Wil. || 16 αὐτῶν Diels || 17 κατεπείγει B || 19 εἶναι om. M || 22 δς] olog coni. Mend. Wil.

3 ss. cf. ad p. 15, 1.

"Αξιον δ' έπιμνησθηναι (διά) βραχέων των ύπο- 128 δειχθέντων ύπ' αύτοῦ πρός τὰ δι' ήμῶν ἐπιζητηθέντα νομίζειν γὰρ τοῖς πολλοῖς περιεργίαν ἔχειν τινὰ τῶν ἐν τῆ νομοθεσία περί τε τῶν βρωτῶν καὶ ποτῶν 5 καὶ τῶν νομιζομένων ἀκαθάρτων εἶναι κνωδάλων πυνθανομένων γὰρ ήμῶν, διὰ τί μιᾶς καταβολῆς οὕ- 129 σης τὰ μὲν ἀκάθαρτα νομίζεται πρός βρῶσιν, τὰ δὲ καὶ πρός τὴν ἁφὴν — δεισιδαιμόνως γὰρ τὰ πλεῖστα τὴν νομοθεσίαν ἔχειν, ἐν δὲ τούτοις παντελῶς δεισι-10 δαιμόνως —, πρός ταῦτα οὕτως ἐνήρξατο.

Θεωρείς', έφη, τὰς ἀναστροφὰς καὶ τὰς ὁμιλίας, 130

1 διὰ add. in Eus. Vigerus || 1. 2 ἐπιδειχθέντων i || 2 τὰ δι' Eus.: δ' MLBVP, om. AC | ἐπιζητηθέντων MLB || 3 νομίζω Schmidt, recte ut vid. | τινὰ ἔχειν LB || 4 ante περί add. λέγω δὲ Eus., fort. recte, si addas τὰ | τῶν om. Eus. | βρωμάτων MLBVP || 5 καί om. LB || 8 δεισιδαίμονος prius M, LBVP, e corr. A || 9 παντελῶς scripsi (v. Ind.): πάλιν πάνν AC Schard, πάλιν ceteri Eus., παντάπασι coni. Schmidt || 10 ἐνήρξατο πρός ταῦτα οῦτως bg || 11 δεωρεῖν bg

11 - 48, 6 Eus. Praep. ev. VIII 8, 56. 57: περί δε της έν τοίς ύπ' αύτου τεθείσι νόμοις έπεσκιασμένης καl (έπ. καl om. bg) άλληγορικής θεωρίας πολλά έχων είπειν έπαρκειν (άπαρκειν i) ήγούμαι τὰς Ἐλεαζάρου καὶ (καὶ — Ἐλεάζαρος om. b) Ἀριστοβούλου διηγήσεις, άνδρων τὸ μὲν γένος (ἀνδρῶν — γένος om. g) Έβραίων ἀνέκαθεν, τὸν δὲ χρόνον κατὰ τοὺς Πτολεμαίων (Πτολεμαίου ig, corr. Valck.) χρόνους διαπρεψάντων. ων δ' Ελεάζαρος και (δ?) τῶ τῆς ἀρχιερωσύνης ἀξιώματι τετιμημένος μικρῶ πρότερον ήμιν έδηλουτο, ός δή τοις παρά βασιλέως ώς αύτον ήκουσι πρεσβείας (πρέσβεσιν?) ένεκα της των Έβραϊκων λόγων είς (έπλ i) την Ελλάδα μεταβολής τον τρόπον υποτυπούμενος της έν τοις ίεροῖς νόμοις άλληγορουμένης ίδέας τοιαύτην πεποίηται τοῦ (τήν του g, την b) λόγου την (την om. b) διδασκαλίαν (διάσκεψιν b): «ξιον δε — φιλομάθειαν (9, 1—37). pergit: ταῦτα μεν ὁ ἀρχιε-φεὸς τοῖς ῆχουσιν ὡς αὐτὸν Ἐλλησι (πφέσβεσι?) περὶ τῆς ἀλληγορουμένης έν τοις ίεροις νόμοις ίδέας διεστείλατο ώς αν μέλλουσι ταῖς ἐκδοθησομέναις περιτεύξεσθαι τῶν γραφῶν ἑρμηνείαις. 11 - 48, 6 ed. Hilgenfeld, Barnabae epist.² Lipsiae 1877 p. 99-105. similia aliquatenus, sed non ex ipso Aristea hausta prae-

οίον ένεργάζονται πράγμα, διότι κακοῖς δμιλήσαντες διαστροφάς έπιλαμβάνουσιν άνθρωποι και ταλαίπωροι δι' όλου τοῦ ζην είσιν, έαν δὲ σοφοῖς και φρονίμοις συζωσιν, έξ άγνοίας έπανορθώσεως είς τον βίον έτυχον. 131 διαστειλάμενος ούν τὰ τῆς εὐσεβείας καὶ δικαιοσύνης 5 πρώτον δ νομοθέτης ήμων και διδάξας έκαστα περί τούτων ούκ απαγορευτικώς μόνον, αλλ' ένδεικτικώς καί τὰς βλάβας προδηλώσας και τὰς ὑπὸ θεοῦ γινο-132 μένας έπιπομπάς τοις αίτίοις — προϋπέδειξε γάρ πρώτον πάντων, ότι μόνος δ θεός έστι καί δια πάν- 10 των ή δύναμις αύτοῦ φανερά γίνεται πεπληρωμένου παντός τόπου τῆς δυναστείας, και ούθεν αὐτὸν λανθάνει των έπι γης γινομένων ύπ' άνθρώπων πρυφίως. άλλ' όσα ποιεί τις αύτῷ φανερά καθέστηκε, καί τά 133 μέλλοντα γίνεσθαι — ταῦτ' οὖν ἐξεργαζόμενος ἀχριβῶς 15 καί πρόδηλα θείς έδειξεν, ότι, καν έννοηθή τις κακίαν

1 olov] ol B | $\acute{e}ve\varrho\gamma\acute{a}\acute{a}veα$ MLVPAC Eus.: $\acute{e}\varrho\gamma\acute{a}\acute{a}veα$ Bg | $\acute{e}vo\mu\imath\acute{a}\acute{a}verses$ M || 2 $\acute{a}v\vartheta\varrho\acute{a}\piois$ g || 3 $\acute{o}\acute{e}$ $\acute{o}iov]$ dià i | $\tau\etav$ $\acute{g}a\etav$ bg || 4 $\acute{p}iov$] $v\acute{p}uov$ g | $\acute{e}v\acute{e}vvzov$ L || 5 o $\acute{v}v$ Eus.: om. codd. || 6 $\pi\varrho\breve{a}\tauov$ \acute{o} $vo\mu\partial\acute{e}\tau\etas$ Eus.: \acute{o} $\pi\varrho\breve{a}$ tos $vo\mu\partial\acute{e}\tau\etas$ M, \acute{o} $\pi\varrho\'{a}\sigmatov$ \acute{o} $vo\mu\partial\acute{e}\tau\etas$ Eus.: \acute{o} $\pi\'{a}$ ov codd. Eus., $\pi\varrhoo\acute{a}\acute{f}iovs$ dels coniciebam | $\acute{v}\pi\acute{o}$] $\acute{e}nd$ Bg deo B et Eus.: τov deo ceteri || 8. 9 $v_ivvo\mu\acute{e}vas$ i, γ evo- $\mu\acute{e}vas$ Bbg || 9 $\acute{v}\pi\acute{e}dsise$ M || 10 $\pi\varrho\breve{a}\tauov$ $\pi\acute{a}v\tauav$ B Eus.: $\pi\acute{a}v\tauav$ $\pi\varrho\breve{a}\tauov$ ceteri | \acute{o} om. MLB || 10. 11 $\acute{\eta}$ d $\acute{o}va\mu_{s}$ $a\acute{v}$ tov dià $\pi\acute{a}v\tauav$ bg || 11 post d $\acute{o}va\mu\acute{s}$ add. $\acute{e}\sigma\iotav$ VP | post $a\acute{v}\tauov$ add. $\acute{e}\sigma\imath$ M || 13 $\gamma\eta$ s s. scr. L, $\acute{e}\pi\iota_{i}v_{i}vo\mu\acute{e}vav$ B (om. $\gamma\eta$ s) | $v_ivo\mu\acute{e}vav$ i | $\acute{o}\pi$] $\acute{o}\pi$ dv s Chmidt | $uevg\acute{e}as$ VP, $x_{e}v\varphia\acute{a}s$ i || 14 $\pioi\eta$ B || 15 \acute{e} $\acute{e}\rho_{i}\alpha\acute{a}\mu\imath{e}vos$ bg $\acute{a}\pi\iota_{i}\rho$ B, m, bg || 16 $\pi_{e}\acute{o}\acute{o}\eta_{i}\omega$ dels (sic) V, $\pi\varrho_{e}\acute{o}\eta_{i}\omega$ dels AC xat $\acute{a}v$ bg, πat $\acute{e}x$ i

bet Barnabas. cf. etiam Philonem *De agric.* § 131. 145 ss. We. *De concup.* c. 5 ss., Clementem *Paed.* III § 75. 76. *Strom.* II § 67. V § 51. 52. || 37, 11 - 38, 2 cf. Menandri fr. 218 K.

έπιτελείν, ούκ αν λάθοι, μή ότι και πράξας, δια πάσης τῆς νομοθεσίας τὸ τοῦ θεοῦ δυνατὸν ἐνδειχνύμενος. ποιησάμενος ούν την καταργήν ταύτην και δείξας, 134 ότι πάντες οι λοιποί παο' ήμας άνθρωποι πολλούς 5 θεούς είναι νομίζουσιν, αύτοι δυναμικώτεροι πολλώ καθεστώτες ών σέβονται ματαίως (ανάλματα γαρ ποιή- 135 σαντες έχ λίθων χαι ξύλων ειχόνας φασιν είναι των έξευρόντων τι πρός τὸ ζῆν αὐτοῖς χρήσιμον, οἶς προσκυνοῦσι, παρὰ πόδας ἔχοντες τὴν ἀναισθησίαν. εἴτε 136 10 γάρ κατ' έκεινό τις θείη, κατά την έξεύρεσιν, παντελώς ανόητοι των γαο έν τη κτίσει λαβόντες τινα συνέθηκαν και προσυπέδειξαν εύγρηστα, την κατασκευήν αύτων ού ποιήσαντες αύτοί. διὸ κενὸν καὶ 137 μάταιον τούς δμοίους άποθεοῦν και γὰο ἔτι και νῦν 15 εύρετικώτεροι και πολυμαθέστεροι τῶν ἀνθρώπων τῶν πρίν είσι πολλοί, και ούκ αν φθάνοιεν αύτούς προσχυνούντες. και νομίζουσιν οι ταύτα διαπλάσαντες καί μυθοποιήσαντες των Έλλήνων οί σοφώτατοι καθεστάναι. των γαρ άλλων πολύ ματαίων τί δει και 138 20 λέγειν. Αίγυπτίων τε και των παραπλησίων; οίτινες

7. 8 cf. Doxographi p. 544, 10 sqq. Freudenthal, Alex. Polyh. p. 163. Diod. I 13, 1.

έπι θηρία και των έρπετων τα πλείστα και κνωδάλων την απέρεισιν πεποίηνται και ταυτα προσκυνουσι και 139 θύουσι τούτοις καί ζώσι και τελευτήσασι), συνθεωρήσας ούν έκαστα σοφός ών ό νομοθέτης, ύπό θεού κατεσκευασμένος είς έπίγνωσιν των άπάντων, 5 περιέφραξεν ήμας άδιαχόποις χάραξι και σιδηροίς τείγεσιν, όπως μηθενί των άλλων έθνων έπιμισγώμεθα κατά μηδέν, άγνοι καθεστωτες κατά σωμα και κατά ψυγήν, απολελυμένοι ματαίων δοξών, τον μόνον θεόν καί δυνατόν σεβόμενοι παρ' όλην την [πασαν] κτίσιν. 10 140 όθεν Αιγυπτίων οι καθηγεμόνες ίερεῖς, έγκεκυφότες είς πολλά και μετεσχηκότες πραγμάτων, άνθρώπους θεού προσονομάζουσιν ήμας. δ τοις λοιποις ού πρόσεστιν, εί μή τις σέβεται του κατ' άλήθειαν θεόν, άλλ' 141 είσιν άνθρωποι βρωτών και ποτών και σκέπης. ή 15 γάο πάσα διάθεσις αύτων έπὶ ταῦτα καταφεύγει. τοῖς δέ παο' ήμων έν ούδενι ταυτα λελόγισται, περί δέ τής του θεού δυναστείας δι' όλου του ζήν ή σκέψις

1 τῶν om. g | ἐπιπνωδάλων i || 2 ἄπεφ εἰσὶ M'BA | ταῦτα om. g || 4 οὖν codd. g: τοιγαφοῦν i | ἕπαστα σοφὸς ầν om. B | ante ὑπὸ add. καὶ Eus., fort. recte || 5 post ∂εοῦ add. σοφὸς ầν B | πατεσπευασμένα Cg || 7 μηθενὶ e corr. M, LB: μηθὲν ceteri (prius M), μηδενὶ Eus. | ἐπισμιγώμεθα BVP || 8 alt. κατὰ | καὶ g | tert. κατὰ om. g || 9 ἀπολελυμένων prius M, VPAC || 10 καὶ δυνατὸν om. bg (cf. ad p. 39, 9) | παξ' — πτίσιν om. g | πᾶσαν secl. Schmidt | πᾶσαν τὴν transp. B || 11 post Αἰγυπτίων add. δὲ b | Αἰγυπτίων οἱ Eus.: οἱ Αἰγυπτίων codd. | παθηγεμόνες om. bg | ἑπκευνφότες bg || 12 εἰς πράγματα P, γομμμάτων Diels, recte ut vid. || 14 τι VPA | κατὰ LPACb || 15 – 41, 3 ἡ γὰς — ποτῶν om. g || 15. 16 ἡ γὰς αὐτῶν δἰάθεσις ἑπὶ b || 16 κατανεόει conicio || 17 ἡμῶν codd. i, prius b: ἡμῖν L, e corr. b, fort. recte, cf. p. 13, 23 | δὲ om. VP || 18 τῆς τοῦ om. i

12 cf. e gr. I Paralip, 23, 14. II Esra 3, 2.

αὐτοῖς ἐστιν. ὅπως οὖν μηθενὶ συμμισγόμενοι μηδ' 142 δμιλούντες φαύλοις διαστροφάς λαμβάνωμεν, πάντοθεν ήμας περιέφραξεν άγνείαις, και δια βρωτων και ποτών καί άφων καί άκοῆς καί δράσεως, νομικώς. τὸ γὰρ 143 5 καθόλου πάντα πρός τὸν φυσικὸν λόγον ὅμοια καθέστηκεν, ύπό μιας δυνάμεως οίκονομούμενα, και καθ' Έν ἕκαστον έχει λόγον βαθύν ἀφ' ὧν ἀπεχόμεθα κατὰ τήν χρήσιν και οίς συγχρώμεθα. χάριν δε ύποδείγματος εν η δεύτερον έπιδραμών σοι σημανώ. μή γάρ 144 10 els του καταπεπτωκότα λόγου έλθης, ότι μυών καί γαλής ή των τοιούτων γάριν περιεργίαν ποιούμενος ένομοθέτει ταῦτα Μωυσῆς ἀλλὰ πρὸς ἁγνὴν ἐπίσκεψιν καί τρόπων έξαρτισμόν δικαιοσύνης ένεκεν σεμνώς ταῦτα ἀνατέτακται. τῶν γὰο πτηνῶν οἶς χοώμεθα 145 15 πάντα ήμερα καθέστηκε και διαφέρει καθαριότητι, πυοοίς και δσπρίοις χρώμενα πρός την τροφήν, οίον περιστεραί τρυγόνες άτταχοί πέρδιχες έτι δε γηνες καί τὰ ἄλλα όσα τοιαῦτα· περί ῶν δὲ ἀπηγόρευται 146

1 post avtois pergit őri µwőñs dixaiosúvns Évexev seµvõs (lin. 12. 13) ceteris om. b | odv Eus.: Év codd. | µŋdevi Eus. | svvµusyóµevoi Wil., svvalisyóµevoi L Eus. (= p. 43, 12??): svvalisyoúµevoi ceteri || 2 qaúla Eus. vulg., yáµois B || 4 àañš g | voµuxñs Vg | to] tā Lig || 6 post dvvaµews add. olnovoµuxãs B || 7 Év] dv Bg | Éxaara g | lóyov ězei Lg || 9 sŋµáva C, sŋµaíva V || 10 elséldnş i | µviāv i || 11 yaláv g | περιεργίas M Eus. || 12 Mωσñs BA Eus. || 13 ante éžapticupov add. žšaíperov g || 14 πάντα] ταῦτα LB | κατατέτακται conicio, cf. § 168 | πετεινῶν Eus. || 15 καł Eus.: om. codd. | diagégei om. bg | καθαρίσητι (καθαρείστητι M) VPi: καθαρά bg, καθαρότητι ceteri || 16 τὴν om. Abg || 17 Ěti dè LBVPCi: ἕτι M, om. Abg || 18 τάλλα VP, om. bg ð' áv transp. bg

10. 11 Lev. 11, 29 || 17 аттахой: Lev. 11, 22 || 18 ss. cf. Lev. 11, 13—19.

πτηνών ευρήσεις άγριά τε καί σαρκοφάγα καί καταδυναστεύοντα τη περί έαυτα δυνάμει τα λοιπα καί τήν τροφήν έχοντα δαπάνησιν των προειρημένων ήμέοων μετά άδικίας. ού μόνον δε ταῦτα, άλλά και τοὺς άρνας και έρίφους άναρπάζουσι και τους άνθρώπους 5 147 δε άδικοῦσι, νεκρούς τε και ζώντας. παράσημον οὖν έθετο διά τούτων άκάθαρτα προσονομάσας, ότι δέον έστι κατά ψυγήν οίς ή νομοθεσία διατέτακται δικαιοσύνη συγγοήσθαι και μηδένα καταδυναστεύειν πεποιθότας ίσχύι τη καθ' έαυτούς μηδε άφαιρεϊσθαι μηδέν, 10 άλλ' έκ δικαίου τὰ τοῦ βίου κυβερναν, ὡς τὰ τῶν προειοημένων πτηνών ήμερα ζώα τα φυόμενα τών όσπρίων έπι γης δαπανά και ού καταδυναστεύει πρός την έπαναίρεσιν ούτε των ύποβεβηχότων ούτε των 148 συγγενικών. διὰ των τοιούτων οὖν παραδέδωκεν δ 15 νομοθέτης σημειούσθαι τοις συνετοίς είναι δικαίους τε καί μηδέν έπιτελεϊν βία μηδέ τη περί έαυτούς 149 ίσχύι πεποιθότας έτέρους καταδυναστεύειν. όπου γάρ ούδ' άψασθαι καθήκε των προειρημένων δια την περί

1 πετεινών Eus. || 2 περί] παρ' A | έαντών VP, αὐτὰ Eus. | τῶν λοιπῶν L || 2.3 καὶ δαπανῶντα τὰ προειρημένα $\tilde{\eta}μερα$ bg || 3 ante δαπ. add. τὴν i, quod vid. recipiendum priore τὴν secl. || 4 οὐ – ταῦτα om. bg | τοὺς om. bg || 5 ἀρπάζονσι Eus. || 6 δὲ om. bg || 6.7 παφάσμιον – τούτων om., tum ἀκάθαρτα γοῦν αὐτὰ προσωνόμασε(ν) bg || 7 δέον] δέ i || 8 ἑστὶ κατὰ ψυχὴν om. bg | συντέτακται bg || 9 μηδενὸς L || 9.10 πεποιθότας Eus. Schard, πεποιθώτας B: πεποιθόσιν M¹, πεποιθότες ceteri || 10 τῆ ἑαντῶν bg || μηδ' Eus. || μηθὲν b || 11 δικαιστάτου βίου Eus. || διακυβερνῶν bg || 11–15 ὡς τὰ – συγγενικῶν om. bg || 12 πετεινῶν Eus. || 14 οὕτε – οὕτε i et alii Eus. codices: om. codd. || 15 διὰ τούτων bg || παρέδωμεν B Eus. || 16 δμοιοῦσθαι L || σημ. – συν. om. bg || 17 τε om. Bbg || 17 – 46, 1 μηθὲ – μησυκισμών om. b || 17 αὐτοὺς Mg, αὐτοὺς i || 18 ἑτέρων L

έκαστα διάθεσιν, πως ού φυλακτέον παντάπασι τούς τρόπους είς τοῦτο κατακλασθηναι; πάντα οὖν τὰ τῆς 150 συγγωρήσεως ήμιν έπι τούτων και των κτηνών τροπολογών έκτέθειται. το γαο διχηλεύειν και διαστέλ-5 λειν δπλής όνυγας σημεϊόν έστι τοῦ διαστέλλειν ἕχαστα των πράξεων έπι το καλώς έχον ή γαρ ίσχος των 151 όλων σωμάτων μετ' ένεργείας απέρεισιν έπι τους ώμους έγει καί τὰ σκέλη. μετὰ διαστολής οὖν ἅπαντα έπιτελείν πρός δικαιοσύνην άναγκάζει τῶ σημειοῦσθαι διὰ 10 τούτων, έτι δε και διότι παρά πάντας άνθρώπους διεστάλμεθα οί γάο πλείονες των λοιπων άνθοώπων 152 έαυτούς μολύνουσιν έπιμισνόμενοι, συντελούντες μεγάλην άδικίαν, και χώραι και πόλεις όλαι σεμνύνονται έπὶ τούτοις. οὐ μόνον γὰρ πρὸς ἄρσενας προσάγουσι. 15 άλλά και τεκούσας έτι δε θυγατέρας μολύνουσιν. ήμεις δ' από τούτων διεστάλμεθα. περί δν δέ έστιν ό προ- 153 εισημένος της διαστολής τρόπος, περί τοῦτον είναι καί

1 ov e corr. M, LB Eus.: ov ceteri || 2 κατακλεισθήναι g | πάντα (μèν add. g) ov τὰ Eus.: πάντων codd. || 2.3 τὰ συγχωρηθέντα g || 3 ήμεν om. Eus. || 4 ἐκτέθειται i (v. Ind.): ἐκθέοιτε VP, ἐκθέοιται ceteri, ἐκτέθεικε g || 5 ὅπλὰς L | ἐκάστην B || 7 ἅπεφ είδιν ACig || 8.9 ἅπαντα — ἀναγκάζει] βιώσχομεν g || 9 τῶ Bb: τὸ ceteri | ὁμοιοῦσθαι L | καὶ ante διὰ add. i || 9.10 διὰ — καὶ om. g || 10 διότι καὶ transp. M, καὶ om. Schard | διότι] ὅτι g, δῆλον ὅτι conicio, sed fort. gravior corruptela latet || 10.11 διεστελλόμεθα g || 11 πλείονες] ἄλλοι g | τῶν λοιπῶν om. g | ἀνθράπων om. Eus. || 12 μολύνουσιν ἑαυτούς g | ἑπισμιγόμενοι Μ'LB || 13.14 ἐπὶ τούτοις σεμνύνονται g || 14 πρὸς — προσάγουσιν Eus.: προσάγουσι (προάγουσι B) τοὺς ἄρενας codd. || 15 post δὲ add. καὶ Mg || 15.16 ἡμεῖς — διεστάλμεθα om. g || 16 ἐστάλμεθα LB | δν] δν LB, δ et lin. 17 τοῦτο Vigerus || 17 τόπος

14. 15 cf. Lev. 18, 6 ss. 22.

τόν της μνήμης κεχαρακτήρικεν πάντα γαρ όσα διχηλεί καί μηρυκισμόν άνάγει σαφώς τοις νοούσιν έκτίθεται 154 τὸ τῆς μνήμης. ή γὰρ ἀναμηρύχησις οὐθεν ἕτερον, άλλά τῆς ζωῆς καὶ συστάσεως ἐπίμνησις· τὸ γὰο ζῆν 155 διά της τροφής συνεστάναι νομίζει. διό παρακελεύ- 5 εται διὰ τῆς γραφῆς λέγων ούτως. μνεία μνησθήση χυρίου τοῦ θεοῦ τοῦ ποιήσαντος ἐν σοὶ τὰ μεγάλα καί θαυμαστά.' κατανοούμενα γάρ και μεγάλα καί ένδοξα φαίνεται πρώτον μέν ή σύμπηξις ή τοῦ σώματος καί ή της τροφής διοίκησις και ή περί έκαστον 10 156 μέλος διαστολή· πολλῷ δὲ μαλλον ή των αlσθήσεων διαχόσμησις, διανοίας ένέργημα και κίνησις άδρατος, ή τε δξύτης τοῦ πρὸς ἕκαστόν τι πράσσειν καὶ τεγνῶν 157 εύρεσις απέραστον περιέγει τρόπον. διο παραχελεύεται μνείαν έχειν, ως συντηρείται τὰ προειρημένα θεία 15 δυνάμει, σύν κατασκευη. πάντα γαο χρόνον και τόπον ώρικε πρός τό διά παντός μνημονεύειν τοῦ κρατοῦντος

1 tò the unique B | sivai e p. 43, 17 post uniques transp. g | nexaqantheinev Eus.: nexaqantheinévai codd. | πάντα] siπag i | dighte Eus.: dighth ML, digeth ceteri || 2 uneinsphe MVPg | éxtidetai M² Eus.: éxtidhui B, éxtidetai ceteri || 3 åvaungéniss Aig | oddèr Eus. || 4 ålld jåll äf jg | énóundis Eus., fort. recte || 5 did (nai)? || 6 dia A Eus.: nai dià ceteri | ó léywe codd. || 7 toë nevelov M | toë deoi Eus.: om. codd. || 8.9 nai érdeza nai uevála i, érdeza cet. om. g || 9 πρώτα g | alt. ή i: om. ceteri || 9.10 ή toë séuaros séuntsis g || 10 prius nai om. LB || 11 uégos Eus. vulg. | ή Bg, e corr. M: ή της ceteri i || 12 diavoias te érdepeia conicio || 13 toë πρός om. M, πρός tò conicio || 14 érégastov Aig, åπέφαντον LB | παφέχει LB, probat et τόπον coni. Mend., sed v. Ind. || 15 tà elenuéva g, om. L | ante deia add. συνεχόμενα i || 15. 16 deias δυνάμεως B || 16 post δυνάμει add. xal L²A | σèν nerasven Mais ovan om. M | τρόπον B

6-8 Deut. 7, 18. 19.

θεοῦ καὶ συντηφοῦντος. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν βρωτῶν καὶ 158 ποτῶν ἀπαφξαμένους εὐθέως τότε συγχρῆσθαι κελεύει καὶ μὴν καὶ ἐκ τῶν περιβολαίων παράσημον ἡμῖν μνείας δέδωκεν. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πυλῶν καὶ θυρῶν 5 προστέταχε μὲν ἡμῖν τιθέναι τὰ λόγια πρὸς τὸ μνείαν εἶναι θεοῦ· καὶ ἐπὶ τῶν χειρῶν δὲ διαρρήδην τὸ ση- 159 μεῖον κελεύει περιῆφθαι, σαφῶς ἀποδεικνύς, ὅτι πᾶσαν ἐνέργειαν μετὰ δικαιοσύνης ἐπιτελεῖν δεῖ, μνήμην ἔχοντας τῆς ἑαυτῶν κατασκευῆς, ἐπὶ πᾶσι δὲ τὸν περὶ 10 θεοῦ φόβον. κελεύει δὲ καὶ κοιταζομένους καὶ δι- 160 ανισταμένους καὶ πορευομένους μελετᾶν τὰς τοῦ θεοῦ κατασκευάς, οὐ μόνον λόγῳ, ἀλλὰ καὶ διαλήψει θεωροῦντας τὴν κίνησιν καὶ τὴν ὑπόληψιν ἑαυτῶν, ὅταν εἰς ὕπνον ἔρχωνται, καὶ τὴν ἔγερσιν, ὡς θεία τίς ἐστι 15 καὶ ἀκατάληπτος τούτων ἡ μετάθεσις.

Δέδεικται δέ σοι καὶ τὸ περισσὸν τῆς λογίας τῆς 161 κατὰ τὴν διαστολὴν καὶ μνείαν, ὡς ἐξεθέμεθα τὴν

1 деой розт винтройнгод transp. В | деой винтройнгад кай гад форад кай цево́стад кай гелентад. кай удо і, interpolata, ut vid., ab Eus. ex Platonis Leg. p. 715 Е || 1.2 винтройнгод — келейсе от. g | кай тан тотан VP || 2 стаддаце́нову от. L, фотадоце́нову А | вингойн VP || 2 стаддаце́нову от. L, фотадоце́нову А | вингойн Сиз.: вингон ойбал codd. || 4 ёданен g | post кай add. е́ял тан тойкан хай ойки́стан бий то влета́девдай кай Eus. | кай е́ял тай диройн g || 5 пероте́гаден (от. це́н) Eus., fort. recte || 6.7 го̀ вине́гон діадор́нун transp. В || 7 периелідиран В || 9 ѓанта́н хатакени́з Eus.: от. codd., sed и́шан виста́н В || 9 ѓанта́н катакени́з Eus.: от. codd., sed и́шан виста́н (пері] той Вg || 9.10 гой пері део́н фо́рон Vigerus || 10 prius кай от. g || 11 кай поденоце́нову Eus. (cf. Testim.): от. codd. || 12 до́на µо́нон Eus. (sed v. Ind.) | кай от. MLVPC || 13 га̀ кити́шата g | alt. ти́н Eus.: от. codd. || 14 ёдонта VP || 15 ή тойтан Eus. || 16 би́ conicio | перито́н g | λоу́ас suspectum: à́loyías B, àπολογías coni. Cohn (cf. p. 47, 14. 15) || 17 έξεθέσдаи i

10 Deut. 6, 7.

διχηλίαν και τον μηρυκισμόν ου γάρ είκη και κατά τὸ ἐμπεσὸν εἰς ψυχὴν νενομοθέτηται, πρὸς δ' ἀλήθειαν 162 καί σημείωσιν δοθού λόγου. διατάξας γαο έπι βρωτων καί ποτων καί των κατά τάς άφας έκαστα κελεύει μηθέν είκη μήτε πράσσειν μήτε αχούειν μήτε τη του 5 λόγου δυναστεία συγχρωμένους έπι την άδικίαν τρέ-163 πεσθαι. και έπι των κνωδάλων δε ταύτον έστιν εύρείν. κακοποιητικός γάρ δ τρόπος έστι και γαλής και 164 μυῶν καὶ τῶν τούτοις δμοίων, ὅσα διηγόρευται. πάντα γάρ λυμαίνονται και κακοποιούσι μύες ού μόνον πρός 10 τήν έαυτων τροφήν, άλλά και είς τὸ παντελώς άχρηστον γίνεσθαι άνθρώπω. ό τι άν δηποτούν έπιβάληται 165 κακοποιείν. τό τε της γαλης γένος ίδιάζον έστί γωols γάο τοῦ προειοημένου ἔχει λυμαντικόν κατάστημα. διά γάο των ώτων συλλαμβάνει, τεχνοποιεί δέ τω 15 166 στόματι. καί διά τοῦτο ὁ τοιοῦτος τρόπος τῶν ἀνθρώπων απάθαρτός έστιν. όσα γαρ δι' αποής λαβόντες. ταῦτα τῶ λόγω σωματοποιήσαντες κακοῖς ἑτέρους ἐνεκύλισαν, απαθαρσίαν τε ού την τυχούσαν έπετέλεσαν. μιανθέντες αύτοι παντάπασι τῷ τῆς ἀσεβείας μολυσμῶ. 20 καλώς δὲ ποιῶν ὁ βασιλεὺς ὑμῶν τοὺς τοιούτους ἀναι-167 ρεί, καθώς μεταλαμβάνομεν. έγω δ' είπα τούς έμφανιστάς οίομαί σε λέγειν και γάρ αικίαις και θανά-

1 tòv om. i | xal Eus.; om. codd. || 2 tò om. g || 4 xal rotāv om. MLACbg | xal tāv om. VP || 5 tỹ Eus.; om. codd. || 8 šotiv ò toóros bg | yalāv g || 9 uviāv i årηγ.? Cohn || 10. 11 xal — ållà om. LB || 11 sis tò i: om. codd. bg || 12 yivstat B | δητοῦν A | ἑπιβάλληται g, ἐστὶ b, ἐπιβάλωνται conicio || 13 κακαποιείν ig | ἰδιάζων M'B || 14 μολυντικὸν conicio, cf. lin. 20 || 15 δὲ] τὲ b || 16 τοῦτο] τοῦτ οἶν i || 16. 17 τοῖς ἀνθφώποις i || 17 ἕλαβον conicio (item Vigerus) || 18 ἑτέροις L || 19 τε Eus. (δὲ g): om. codd. || 20 αὐτοί om. bg || 21 ἡμῶν ibg || 22. 23 ἐγὼ — λέγειν om. b || 22 εἶπον Mg, fort. recte (v. Ind.)

τοις έπαλγέσιν αὐτοὺς πεφιβάλλει συνεχῶς. ὁ δέ τούτους γὰο καὶ λέγω ἡ γὰο ἐπαγούπνησις εἰς ἀνθρώπων ἀπώλειαν ἀνόσιος. ὁ δὲ νόμος ἡμῶν κελεύει, 168 μήτε λόγῷ μήτε ἔργῷ μηδένα κακοποιεῖν. καὶ περὶ 5 τούτων οὖν, ὅσον ἐπὶ βραχὺ διεξελθεῖν, προσυποδείξαντά σοι, διότι πάντα κεκανόνισται πρὸς δικαιοσύνην καὶ οὐδὲν εἰκῆ κατατέτακται διὰ τῆς γραφῆς οὐδὲ μυθωδῶς, ἀλλ ἶνα δι ὅλου τοῦ ζῆν καὶ ἐν ταῖς πράξεσιν ἀσκῶμεν δικαιοσύνην πρὸς πάντας ἀνθρώπους, μεμνη-10 μένοι τοῦ δυναστεύοντος θεοῦ. περὶ βρωτῶν οὖν καὶ 169 τῶν ἀκαθάφτων ἑρπετῶν καὶ κνωδάλων ὁ πῶς λόγος ἀνατείνει πρὸς δικαιοσύνην καὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων συναναστροφὴν δικαίαν.

'Eµοl µέν οὖν καλῶς ἐνόµιζε περί ἐκάστων ἀπο- 170 15 λελογῆσθαι· καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν προσφεροµένων ἕλεγε µόσχων τε καὶ κριῶν καὶ χιµάρων, ὅτι δεῖ ταῦτα ἐκ βουκολίων καὶ ποιµνίων λαµβάνοντας ἥµερα θυσιάζειν καὶ µηθέν ἄγριον, ὅπως οἱ προσφέροντες τὰς θυσίας µηδέν ὑπερήφανον ἑαυτοῖς συνιστορῶσι, σηµειώσει

1 έπαλγέσιν B: έπ' άλγεσιν ceteri i, om. bg | αύτους om. A | παραβάλλει i | ό δέ om. Eus. || 2 τούτους — ή γάρ om. bg | τούτοις γάρ έπαγρύπνησις i | έπαγρυπνοῦσι γάρ bg | εἰς Eus.: om. codd. || 3 άπάλειαν Eus.: ἀπάλεια codd. ἀνόσιον bg || 4 νόμω L | κακοποιεῖν μηδένα Eus. || 5 οὖν] δὲ B || 5. 6 οὖν διεξήλθον βραχὰ δεικνύων σοι ῦτι bg || 5 διεξελθή B || 5. 6 προσυπεδείξαμέν Schmidt, προσυπέδειξά Vigerus, Hilgenfeld || 6 διότι] ὅτι M || 7-9 και οὐδὲν -δικαιοσύνην om. b || 7 διὰ τῆς γραφῆς om. g || 7. 8 θυμωδῶς codd. || 8 άλλὰ δι' C || 9 ἕπαντας bg | ἀνθρώπους om. bg || 9. 10 μεμημένους MLB || 10-13 περί -- δικαίαν om. bg || 11 δ Eus.: και codd. || 13 ἀναστροφὴν B || 14 ἐνομίζετο conicio || 14. 15 ἀπολογεῖσθαι codd. || 15 ἐπλ] περί M², καί περί bg || 16 τε om. i | χειμάρων Bi, χιμάρων M¹V | δεῖ Eus.: ἀεί codd. || 17 λαμβάνοντες LB || 17. 18 ῆμερα -προσφέροντες om. LB || 17 κατασκενάζειν Eus. || 19 μηδὲν LB

κεγρημένου τοῦ διατάξαντος τῆς γὰρ ἑαυτοῦ ψυχῆς τοῦ παντός τρόπου τὴν προσφοράν ποιείται δ τὴν 171 θυσίαν προσάγων. και περί τούτων οὖν νομίζω τὰ τῆς δμιλίας άξια λόγου καθεστάναι διὰ τὴν σεμνότητα καί φυσικήν διάνοιαν του νόμου. ήν προήγμαι δια- 5 σαφήσαί σοι, Φιλόχρατες, δι' ην έχεις φιλομάθειαν. 172 Ο δε Έλεάζαρος ποιησάμενος θυσίαν και τούς άνδρας έπιλέξας και πολλά δώρα τω βασιλει κατασκευά-173 σας προέπεμψεν ήμας μετά άσφαλείας πολλής. ώς δέ παρεγενήθημεν είς 'Αλεξάνδρειαν, προσηγγέλη τῷ βα- 10 σιλεί περί της αφίξεως ήμων. παρειμένοι δ' είς την αύλην Ανδρέας τε και έγω φιλοφρόνως ήσπασάμεθα τον βασιλέα και τας έπιστολάς άποδεδώκαμεν τάς παρά 174 τοῦ Ἐλεαζάρου. περί πολλοῦ δὲ ποιούμενος ὁ βασιλεύς τοις απεσταλμένοις ανδράσιν έντυχειν έκέλευσε 15 τούς λοιπούς πάντας άπολυσαι τούς έπι των χρειών, 175 καλείν δε τούς ανθρώπους. ού πασι παραδόξου φανέντος διά τὸ κατά έθος είναι πεμπταίους είς πρόσωπον έρχεσθαι βασιλεί τούς περί χρήσιμον άφικνουμένους, τούς δε παρά βασιλέων η πόλεων έν ύπεροχαις 20 μόλις έν τριάκοντα είς την αύλην παρίεσθαι, τούς δέ

1 κεχρημένοι M² Eus. sed v. § 161 || 3. 4 καλ περl σεμνότητα om. A || 3-5 νομίζω — ην om. b || 4 άξια λόγου Eus. (λόγου post καθεστάναι transp. g): ἀξιολόγως B, ἀξιολόγου eteri | διὰ Eus.: διὸ codd. || 5 καl φυσικην διάνοιαν om. Eus. | ην Eus.: om. codd. || 6 σοι om. LBbg | Φιλόκρατες L, prius A, Eus.: Φιλοκράτη ceteri || 10 καl ante προσηγγέλη add. B || 11 παρειμένοι Schmidt: παρημεν LB, παρείμεν ceteri, Wil. interpretum mentionem desiderat et lacunam ante παρημεν statuit || 13 alt. τὰς M²LVP: om. M³BAC || 14 ante περί add. καl LB || 14. 15 ὁ βασιλεὐς LP: om. ceteri || 16 ἅπαντας B || 18 ἔθος e corr. M: ἔθνος ceteri || 19 πρὸς χρηματισμὸν coni. Wil., περί χρειῶν conicio | χρησίμων M² || 20 ἐν ὑπεροχαῖς MLVPA: ὑπεροχαῖς C, ὑπεροχης B

ήκοντας τιμής καταξιών μείζονος και την υπερογήν χρίνων τοῦ πέμψαντος, ἀπολύσας οῦς ἐνόμιζε περισσούς ύπέμενε περιπατών, έως αν παραγινομένους άσπάσηται. παρελθόντων δε σύν τοις απεσταλμένοις δώροις 176 5 καί ταις [διαφόροις] διφθέραις, έν αίς ή νομοθεσία, γεγραμμένη χουσογραφία τοῖς Ιουδαϊκοῖς γράμμασι. θαυμασίως είργασμένου τοῦ ὑμένος καὶ τῆς πρός άλληλα συμβολής άνεπαισθήτου κατεσκευασμένης, ώς είδεν ό βασιλεύς τούς άνδρας, έπηρώτα περί των βι-10 βλίων. ώς δε άπεκάλυψαν τὰ τῶν ἀνειλημάτων καὶ 177 τούς ύμένας ανείλιξαν, πολύν έπιστας χρόνον και προσκυνήσας σχεδόν έπτάκις είπεν. εύχαριστω μέν, άνδρες, ύμιν, τω δ' αποστείλαντι μαλλον, μέγιστον δέ τῷ θεῷ, οὖτινός ἐστι τὰ λόγια ταῦτα.' δμοθυμαδόν 178 15 δε πάντων είπόντων ύπο μίαν φωνήν, των τε παραγεγονότων και των συμπαρόντων, 'εύ βασιλεύ', προήγθη δακούσαι, της γαράς πεπληρωμένος. ή γάρ της ψυγής έντασις καί το τής τιμής ύπερτείνον δακρύειν άναγκάζει κατά τὰς ἐπιτυχίας. κελεύσας δὲ εἰς τάξιν 179 20 άποδουναι τὰ τεύγη, τὸ τηνικαῦτα ἀσπασάμενος τοὺς άνδρας είπε. δίκαιον ήν. θεοσεβείς άνδρες. ών γάριν ύμας μετεπεμψάμην, έκείνοις πρώτον σεβασμόν άποδούναι, μετά ταύτα την δεξιάν ύμιν προτείναι. διό

3 бяѓµғиче M (sed v. etiam Ios.) $\parallel \pi \alpha \rho \alpha \gamma \epsilon \nu o \mu \acute{\epsilon} \nu o v s L \parallel$ 3. 4 сопа́ζηται coni. Wil. \parallel 5 διαφόροις secl. Mend. (om. Ios.) $\langle \dot{\eta} \nu \rangle \dot{\eta}$ coni. Schmidt \parallel 7 εἰργασμένης L^{*}B, ἐργασαμένον A, εἰργασαμένου C | τοῦ ὑμένος M^{*} Schard: τῆς ὑμένος VL (sed ῆς et s in ras. L^{*}), τῆς ὑμένου ceteri \parallel 8 ἀνεταισθήτως L κατεσκευασμένη VPAC \parallel 9 ἐπερώτα B, ἐπερωτᾶ M \parallel 10 ἀνειλημμάτων MLB (ἐνειλημάτων Ios.) \parallel 11 τοὺς om. M \parallel 14 οδτινος M, e corr. L: τίνος ceteri \parallel 14. 15 εἰπάντων δὲ πάντων ὑμοθυμαδὸν A \parallel 17 τῆς χαρᾶς L: τῆ χαρᾶ ceteri \parallel 18 ἔντασις MB: ἕνστασις ceteri \mid xal] κατὰ conicio aut ἡδονῆς pro τυμῆς ABETRAS.

180 πεποίηκα τοῦτο πρῶτον. μεγάλην δὲ τέθειμαι τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν ἡ παραγεγόνατε· καὶ κατ' ἐνιαυτὸν ἐπίσημος ἔσται πάντα τὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν χρόνον. συντέτυχε γὰρ καὶ κατὰ τὴν νίκην ἡμῖν προσπεπτωκέναι τῆς πρὸς 'Αντίγονον ναυμαχίας· διὸ καὶ δειπνῆ- 5 181 σαι σήμερον μεθ' ὑμῶν βουλήσομαι. πάντα δ' ὑμῖν', εἶπε, 'παρέσται καθηκόντως οἶς συγχρῆσθε, κἀμοὶ μεθ' ὑμῶν.' τῶν δὲ ἀσμενισάντων ἐκέλευσε καταλύματα δοθῆναι τὰ κάλλιστα πλησίον τῆς ἄκρας αὐτοῖς καὶ τὰ

10

κατά τὸ συμπόσιον έτοιμάζειν.

182 Ό δὲ ἀρχεδέατρος Νικάνωρ Δωρόθεον προσκαλεσάμενος, ὃς ἦν ἐπὶ τούτων ἀποτεταγμένος, ἐκέλευσε τὴν ἑτοιμασίαν εἰς ἕκαστον ἐπιτελεῖν· ἦν γὰρ οὕτω διατεταγμένου ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ἂ μὲν ἔτι καὶ νῦν ὁρῷς· ὅσαι γὰρ πόλεις ἔθεσιν ἰδίοις συγχρῶνται πρὸς 15 τὰ ποτὰ καὶ βρωτὰ καὶ στρωμνάς, τοσοῦτοι καὶ προεστῶτες ἦσαν· καὶ κατὰ τοὺς ἐθισμοὺς οῦτως ἐσκευάζετο, ὅτε παραγένοιντο πρὸς τοὺς βασιλεῖς, ῖνα κατὰ μηθὲν δυσχεραίνοντες ίλαρῶς διεξάγωσιν· ὅ καὶ περὶ 183 τούτους ἐγεγόνει. προσεχέστατος γὰρ ῶν. ἄνθρωπος 20 ὁ Δωρόθεος εἶγε τὴν τῶν τοιούτων προστασίαν. συν-

3 τῆς om. v || 4 συνέτυχε (Schard, cf. Ios.) aut συντέτευχε γὰϱ] δὲ M | καl prius L, B Schard: καl τὰ ceteri (probat Mend.) || 5 καl om. M || 6 ἡμῶν v | πάντα] πᾶσαν L δ' ὑμῖν Mend.: δύναμιν codd. (δυναίμην B) || 7 παρεστάναι ML | συγχοῆσθε scripsi: συγχοῆσθαι M (prius B?), συγχοῆσῆσθε AC Schard, συγχοήσεσθε ceteri | κάμὲ L || 11 ἀρχεθέατορος Letronne, Journal des sav. 1828 p. 105 (sic legit Ios.; cf. Lumbroso, Rech. p. 206): ἀρχιητορός codd. || 13 ἡν M[±]: ἂν ceteri || 14 ἒ] δ coni. Mend. | μὴν M[±] μένον Mend. et Diels recte ut vid. || 15 ἕθεσιν ἰδίοις scripsi: είσιν οἶς (εἰς L) codd., ἑθισμοῖς <ἰδίοις) Cohn || 16 βρατὰ καl ποτὰ A | βρώματα LB στρωμνάς M[±]L: στρωμυαῖς ceteri || 17. 18 ἐσκευάζοντο M || 18 ὅτε scripsi: ὅταν codd. | παραγένωνται L || 20 ἅνθρωπος om. B

έστφωσε δε πάντα τὰ δι' αὐτοῦ χειριζόμενα, πρὸς τὰς τοιαύτας ὑπόδοχὰς διαμεμερισμένα. διμερῆ τε ἐποίησε τὰ τῶν κλισιῶν, καθώς προσέταξεν ὁ βασιλεύς· τοὺς γὰρ ἡμίσεις ἐκέλευσεν ἀνὰ χεῖρα κατακλῖναι, τοὺς δε 5 λοιποὺς μετὰ τὴν ἑαυτοῦ κλισίαν, οὐδεν ἐλλιπών εἰς τὸ τιμᾶν τοὺς ἄνδρας.

Ως δὲ κατεκλίθησαν, ἐκέλευσε τῷ Δωροθέφ τοὺς 184 έθισμούς, οίς χρώνται πάντες οί παραγινόμενοι πρός αὐτὸν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, οῦτως ἐπιτελεῖν. διὸ τοὺς 10 ίεροκήρυκας και θύτας και τους άλλους, οίς έθος ήν τάς κατευχάς ποιείσθαι, παρητήσατο, των δέ παραγεγονότων σύν ήμιν Έλισσαιον όντα των ίερέων πρεσβύτερον παρεκάλεσεν ποιήσασθαι κατευγήν. δς άξιολόγως στάς είπε 'πληρώσαι σε, βασιλεῦ, πάντων τῶν άγα- 185 15 θών, ών έκτισεν, ό παντοκράτωρ θεός και δώη σοι ταῦτ' ἔχειν και γυναικί και τέχνοις και τοῖς δμονοοῦσι πάντα ανέχλειπτα του της ζωής σου χρόνου.' είπόν- 186 τος δε ταύτα κατεοράγη κρότος μετά κραυγής και χαράς εύφροσύνου πλείονα χρόνον και το τηνικαῦτα πρός 20 τὸ τέρπεσθαι διὰ τῶν ήτοιμασμένων ἐτράπησαν, τῶν λειτουργιών άπασών διά της του Δωροθέου συντάξεως έπιτελουμένων έν οίς και βασιλικοί παϊδες ήσαν καί των τιμωμένων ύπο του βασιλέως.

Ότε δε καιρον έλαβεν έκ διαστήματος, ήρώτησε τον 187

12

2 ἀποδοχὰς B | διαμεμετρημένα LB | διμερῆ LB (Ios.): διαμερῆ ceteri || 4 ἐκέλευσεν] προσέταξεν B | ἀνὰ χεῖρα Ios.: ἀναρχα codd. || 7 ἀνεκλίθησαν M || 7.8 τοὺς ἐθισμούς L: τοῖς ἑθισμοῖς ceteri, <πατὰ τοὺς ἑθισμούς coni. Schmidt || παραγενόμενοι MLB (cf. p. 50, 18) || 10 οῦς C || 12 Ἐλισσαῖον Ios.: Ἐλεάζαφον codd. || 12. 13 πρεσβύτατον coni. Schmidt || 13 παρεκάλεσεν Ios.: παρεκάλεσαν codd. || ποιήσεσθαι B || 14 εἶπεν MVPC || 16 όμογενέσι conicio || 17 σου LB: om. ceteri || 18 post ταῦτα add. τούτου MVPAC

ἔχοντα τὴν ποώτην ἀνάκλισιν — ἦσαν γὰο καθ' ἡλικίαν τὴν ἀνάπτωσιν πεποιημένοι —, πῶς ἂν τὴν βα-188 σιλείαν μέχοι τέλους ἄπταιστον ἔχων διατελοϊ. βοαχὺ δὲ ἐπισχὼν εἶπεν' οὕτως ἂν μάλιστα διευθύνοις, μιμούμενος τὸ τοῦ θεοῦ διὰ παντὸς ἐπιεικές' μακοοθυμία 5 γὰο χρώμενος καὶ βλιμάζων τοὺς ἀξίους ἐπιεικέστερον, καθώς εἰσιν ἄξιοι, μετατιθεὶς ἐκ τῆς κακίας [καὶ] εἰς μετάνοιαν ἄξεις.

- 189 Ἐπαινέσας δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν ἐχόμενον ἠοώτα, πῶς ἂν ἕκαστα 〈κάλλιστα〉 πράττοι. ὁ δὲ ἀπεκρίθη, ὅτι 10 δίκαιον εἰ πρὸς ἅπαντας διατηροῖ ἑαυτόν, καλῶς τὰ ἕκαστα πράξει διαλαμβάνων, ὅτι πᾶν ἐννόημα σαφές ἐστι θεῷ, καταρχὴν δὲ θείου φόβου λαμβάνων ἐν οὐδενὶ διαπίπτοις.
- 190 Καὶ τοῦτον δὲ εὖ μάλα παραδεξάμενος ἕτερον 15 ἐπηρώτα, πῶς ἂν ὑμοίους ἑαυτῷ ἔχοι τοὺς φίλους.

1 yàq] dè A² in ras. || 3 ĕxwv diarekot M: ĕxwv diarekoin BC, ĕxw diarekot VP, ĕxw diareksiv A, diarekoin ĕxwv L numerant interpretes in mg. MVAC, quos numeros hic et infra omitto || 4 xálliora B || 6 βliµážwv B² Schard: βlηµážwv ceteri | ážiovs] åvdqørovs B, fort. recte || 7 ($\tilde{\eta}$) xædøs bene Schmidt | xæl secl. Schmidt || 9 dè om. v 10 ĕxærov M, prius B | xálliora addidi (xælös addebat Mend.), cf. ad lin. 11 | őri Wil: rð codd. (sed v. § 209), quo servato graviore mutatione æðrðv ... πράξειν διαλαµβάvovra opus esset, (δr_i) rð coni. et ἕævrðv secl. Cohn || 11 πάνras B | δuærηφεī ἑævrõs LB | aut δuærηφοῖs (quod placet propter hiatum sublatum) et πφαξεις aut lin. 14 cum Wil. διαπάπτοι leg. | xælõs rà] xálliora conicio || 12 πράξου MA || 13 (àrð) δείου conicio (cf. § 200. 235), δεοῦ φόβον coni. Schmidt || 16 ἑπηφάτα L: ἐπερωτᾶ ceteri | ὁμόνους v, ὁμοίως ἑævrῷ (διααίους) sim. expecto | ἑævrõv C

6 Diod. I 70, 6 laudatur rex τὰς τιμωρίας ἐλάττους τῆς ἀξίας ἐπιτιθείς τοῖς ἀμαρτήσασιν. || 11 cf. Diod. I 70, 5 τῷ βασιλεῖ διατηροῦντι τὰ πρός τοὺς ὑποτεταγμένους δίκαια. || 13 cf. Sap. Sirach 1, 14 ἀρχὴ σοφίας φοβεῖσθαι τὸν θεόν.

κάκείνος είπεν εἰ θεωροίησαν πολλήν σε πρόνοιαν ποιούμενον ών ἄρχεις ὅχλων σὺ δὲ τοῦτο πράξεις ἐπιβλέπων, ὡς ὁ θεὸς εὐεργετεῖ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, ὁ ὑγείαν αὐτοῖς καὶ τροφὴν καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ 5 καιρὸν παρασκευάζων ἅπαντα.

Συνεπιμαρτυφήσας δε τούτω τον έχόμενον ήφώτα, 191 πως αν έν τοις χρηματισμοις και διαχρίσεσιν εύφημίας τυγχάνοι και ύπο των αποτυγχανόντων. δ δε είπεν εί πασιν ίσος γένοιο τῷ λόγω και μηδεν ύπερη-10 φάνως μηδε τῆ περί σεαυτόν ίσχύι πράσσοις κατά των άμαρτανόντων. τοῦτο δε ποιήσεις την διάταξιν 192 βλέπων την ύπο τοῦ θεοῦ· τὰ γὰρ ίκετευόμενα συντελεισθαι τοις ἀξίοις, τοις δ' ἀποτυγχάνουσιν ἢ δι' ὀνείρων ἢ πράξεων σημαίνεσθαι τὸ βλαβερον αὐτοις, 15 οὐ κατὰ τὰς ἁμαρτίας οὐδε την μεγαλωσύνην τῆς ἰσχύος τύπτοντος αὐτούς, ἀλλ' ἐπιεικεία χρωμένου τοῦ θεοῦ.

Εύ δε και τουτον κατεπαινέσας ήφώτα τον έξης, 193 πως αν έν ταις πολεμικαις χοείαις άήττητος είη. δ δε είπεν εί μή πεποιθως ύπάοχοι τοις σχλοις μηδε ταις 20 δυνάμεσιν, άλλα τον θεον έπικαλοιτο δια πάντων, ίνα τας έπιβολας αυτῷ κατευθύνη δικαίως διεξάγοντι πάντα,

4 $\dot{v}y\dot{a}x \text{ BVP } \parallel 8 \tau v \gamma \chi \dot{a}vot \text{ Schmidt: } \tau v \gamma \chi \dot{a}vot \text{ codd. } \parallel$ 9. 10 $\gamma \dot{\epsilon}voto - \sigma \epsilon \alpha v \tau \dot{o}v \text{ om. LB } \parallel 10 i \sigma \chi \dot{v} \langle \pi \epsilon \pi \sigma \iota \vartheta \dot{\alpha} \varsigma \rangle \text{ con$ $icio, cf. § 147. 148 } \pi \rho \dot{\alpha} \tau \tau \epsilon \iota \varsigma B \parallel 14 \alpha \dot{v} \tau \sigma \bar{\iota} \varsigma \text{ suspectum, } \tau \sigma v$ $\epsilon \dot{v} \chi \dot{a}v \text{ sim. expecto } \parallel 15 \text{ post odd} \dot{e} \text{ add. } \pi \alpha \tau \dot{\alpha} \text{ MP(?) } \mid \mu \epsilon \gamma \alpha - \lambda \sigma \sigma \dot{v} \tau \eta v v \parallel 16 \alpha \dot{v} \tau \sigma \bar{\iota} \varsigma \text{ VP } \parallel 17 \epsilon \dot{v}] \dot{o} M \text{ (sed cf. § 234) } \mid \alpha \sigma \sigma \epsilon \bar{\epsilon} \eta \varsigma M \parallel 18 \tau \alpha \bar{\iota} \varsigma \text{ om. LB } \mid \dot{o} \mid \tau \sigma \text{ VPC } \parallel 19 \dot{v} \pi \dot{\alpha} \rho \chi \sigma \iota$ $M^*A: \dot{v} \pi \dot{\alpha} \rho \chi \sigma \varsigma M^{1} \text{ VPC, } \dot{v} \pi \dot{\alpha} \rho \chi \epsilon \varsigma \text{ B}$

3 (cf. § 205. 210. 281) v. e. gr. *Hsol öwovs* 1, 2 et ibi a Iahnio adnotata. Dio Chrys. II § 26. Philo, De iudice 5 (II 347, 39-42 Mang.). Synes., Epist. 31 et quae collegit Sternbach ad Gnomologium Vaticanum nr. 53.

- 194 Αποδεξάμενος δε και τουτον τον ετερου ήρώτα, πως αν φοβερος είη τοις έχθροις. δ δε είπεν ει τη των δπλων και δυνάμεων παρασκευή πολλή χρώμενος [είη] είδείη ταυτα όντα κενά έπι πλείονα χρόνον προς το συμπέρασμα δράν τι. και γάρ δ θεος διδούς άνοχάς 5 και ένδεικνύμενος τα της δυναστείας φόβον έγκατασκευάζει πάση διανοία.
- 195 Καὶ τοῦτον δ' ἐπαινέσας εἶπε πρός τὸν ἐχόμενον, τί κάλλιστον αὐτῷ πρὸς τὸ ζῆν ἂν εἰη. κἀκεῖνος ἔφη' τὸ γινώσκειν, ὅτι θεός δυναστεύει τῶν ἀπάντων, καὶ 10 ἐπὶ τῶν καλλίστων πράξεων οὐκ αὐτοὶ κατευθύνομεν τὰ βουλευθέντα, θεὸς δὲ τελειοῖ τὰ πάντων καὶ καθηγεῖται δυναστεύων.
- 196 Ἐπιφωνήσας δὲ καὶ τούτῷ καλῶς λέγειν τὸν ἕτεϙον ἡρώτα, πῶς ἂν ἀκέραια συντηρήσας ἅπαντα τοῖς 15 ἐγγόνοις τὴν αὐτὴν παραδιδοῖ διάθεσιν ἐπὶ τέλει. ὁ δὲ εἶπεν· εὐχόμενος ἀεὶ πρὸς τὸν θεὸν ἀγαθὰς ἐπινοίας λαμβάνειν πρὸς τὰ μέλλοντα πράσσεσθαι καὶ τοῖς ἐγγόνοις παρακελευόμενος μὴ ἐκπλήττεσθαι τῆ δόξη μηδὲ τῷ πλούτῷ· θεὸν γὰρ εἶναι τὸν χαριζό- 20 μενον ταῦτα, καὶ οὐ δι' ἑαυτοὺς ἔχειν τὴν ὑπεροχὴν ἑπάντων.
- 197 Ἐπιμαρτυρήσας δὲ τούτοις τοῦ μετὰ ταῦτα ἐπυνθάνετο, πῶς ἂν τὰ συμβαίνοντα μετρίως φέροι. ἐκεῖνος δὲ ἔφησεν· εἰ πρόληψιν λαμβάνοις, ὅτι γεγόνασιν 25

4 είη seclusi, neque enim placet είη, είδείη δὲ scribere είδείη scripsi: εἰ δὲ είη codd. $\parallel 5$ δράντι vel δρᾶν τι codd.] όρῶντι conicio $\parallel 6$ τὰ Wil. (ut ἐνδ. obiectum habeat, cf. § 133): τὸν codd. $\parallel 12$ βουληθέντα B $\parallel 14$ καὶ om. LB $\parallel 16$ ἐκγόνοις L \parallel ἐπὶ τέλει M^{*}B: ἐπιτελῆ M⁴LV, ἐπιτελοΐ PAC \parallel 19 ἐκγόνοις L $\parallel 22$ πάντων M, τῶν ἀπάντων C $\parallel 23$ μετ΄ αὐτῶν coniciebam (cf. § 208. 279), sed cf. Ind. s. μετέπειτα \parallel 24 φέρει B $\parallel 25$ γεγόνασιν LB, e corr. M: γέγοναν ceteri

54

ύπὸ τοῦ θεοῦ πάντες ἄνθρωποι μετασχεῖν τῶν μεγίστων κακῶν, ώσαύτως δὲ καὶ ἀγαθῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἄνθρωπον ὄντα τούτων ἀμιγῆ γενέσθαι, ὁ θεὸς δὲ τὴν εὐψυχίαν δίδωσιν, ὅν ίκετεύειν ἀναγκαῖον.

5 Φιλοφοονηθείς δε και τούτον καλώς είπεν άπαν- 198 τας αποφαίνεσθαι. έπερωτήσας δε έτι ένα καταλήξω τὸ νῦν ἔχον, ΐνα καὶ πρὸς τὸ τέρπεσθαι τραπέντες ήδέως διεξάγωμεν. έν δε ταις μετά ταυτα εξ [έξης] ήμέραις και παρά των λοιπων έξης μαθήσομαί τι πλέον. 10 είτ' έπηρώτα τον άνδρα. τι πέρας άνδρείας έστιν; δ 199 δε είπεν. εί το βουλευθεν όρθως έν ταις των πινδύνων πράξεσιν έπιτελοϊτο κατά πρόθεσιν. τελειοῦται δε ὑπὸ τοῦ θεοῦ πάντα σοι καλῶς βουλευομένω, βασιλεῦ, συμφερόντως. έπιφωνησάντων δε πάντων και κρότω ση- 200 15 μηναμένων ποός τούς φιλοσόφους είπεν ὁ βασιλεύς ούκ όλίγοι γάο παρήσαν τούτοις — ο οιομαι διαφέρειν τούς άνδρας άρετή και συνιέναι πλεΐον, οίτινες έκ του χαιρού τοιαύτας έρωτήσεις λαμβάνοντες, ως δέον έστιν άποκέκοινται, πάντες άπό θεού του λόγου την καταρ-20 χήν ποιούμενοι. Μενέδημος δε δ Έρετριεύς φιλό-201 σοφος είπε ναί, βασιλεύ. προνοία γάρ των όλων διοικουμένων και ύπειληφότων δοθώς τοῦτο, ὅτι θεόκτιστόν έστιν άνθρωπος, ακολουθεί, πάσαν δυναστείαν καί λόγου καλλονήν ἀπό θεοῦ κατάρχεσθαι. τοῦ δέ 202

1 τοῦ om. Μ || 2 τῶν ἀγαθῶν L || 5 τοῦτω (sic) Β || 8 ἐξῆς seclusi || 9 ἐξῆς om. LB || 10 ἐπηρώτα L: ἐπερωτά ceteri || 13 βουλευομένω L (cf. § 243): βουλομένω ceteri 14. 15 σημαναμένων L || 18 ἐστὶν om. A || 20 δὲ om. L 22 τούτων coni. Cohn

20 — 56, 3 omnia ficta sunt. de Menedemi ad Ptolemaeum I legatione tradit Laert. Diog. II 140; cf. Wilamowitz, Philolog. Unters. IV 204.

βασιλέως έπινεύσαντος τὰ περί τούτων ἕληξεν, ἐτράπησαν δὲ πρός εὐφροσύνην. ἐπιλαβούσης δὲ τῆς ἑσπέρας τὸ συμπόσιον ἐλύθη.

203 Τῆ δὲ μετὰ ταῦτα πάλιν κατὰ τὴν αὐτὴν διάταξιν τὰ τῆς ἀναπτώσεως καὶ συμποσίας ἐπετελεῖτο. καθὸ 5 δὲ ἐνόμιζεν ὁ βασιλεὺς εὕκαιφον εἶναι πρὸς τὸ πυνθάνεσθαί τι τῶν ἀνδρῶν, ἐπηφώτα τοὺς ἑξῆς τῶν 204 ἀποκεκριμένων τῆ προτέρα ἡμέρα. πρὸς τὸν ἐνδέκατον δὲ ἤρξατο τὴν κοινολογίαν ποιεῖσθαι δέκα γὰρ ήσαν οἱ ἠρωτημένοι τῆ προτέρα. σιγῆς δὲ γενομένης 10 205 ἐπυνθάνετο, πῶς ἂν πλούσιος διαμένοι. βραχὺ δ' ἐπισχὼν ὁ τὴν ἐρώτησιν ἐκδεχόμενος εἶπεν εἰ μηδὲν ἀνάξιον τῆς ἀρχῆς μηδὲ ἀσελγὲς πράσσοι μηδὲ δαπάνην εἰς τὰ κενὰ καὶ μάταια συντελοῖ, τοὺς <δ'> ὑποτεταγμένους εὐεργεσία πρὸς εὕνοιαν ἄγοι τὴν ἑαυτοῦ 15 καὶ γὰρ ὁ θεὸς πᾶσιν αἴτιος ἀγαθῶν ἐστιν· ῷ κατακολουθεῖν ἀναγκαῖον.

206 Ἐπαινέσας δὲ ὁ βασιλεὺς τοῦτον ἔτερον ἐπηρώτα, πῶς ἀν τὴν ἀλήθειαν διατηροῖ. ὁ δὲ πρὸς τοῦτο ἀπεκρίθη γινώσκων, ὅτι μεγάλην αἰσχύνην ἐπιφέρει τὸ 20 ψεῦδος πᾶσιν ἀνθρώποις, πολλῷ δὲ μᾶλλον τοῖς βασιλεῦσιν ἐξουσίαν γὰρ ἔχοντες ὅ βούλονται πράσσειν τίνος ἕνεκεν ἀν ψεύσαιντο; προλαμβάνειν δὲ δεῖ τοῦτό σε, βασιλεῦ, διότι φιλαλήθης ὁ θεός ἐστιν.

1 πρός τούτους (cf. § 220)? || 2 πρός M: τὰ πρός ceteri || 5 καθώς conicio || 8 πρώτη A || 10 οἰ om. M || 11 διαμέλλοι B || 13 δαπάνην Mend.: δαπάνη codd. || 14 συντελεϊ L, ἀσυντελεϊ B | δ' add. Mend. || 18 ἐπερώτα PAC, ἐπερωτᾶ M || 19 διατηροίη B | πρός om. M || 20 ἐπιφέροι MLC || 21 δὲ om. M || 23 προσλαμβάνειν L Schard || 24 ὁ θεός om. B

20 ss. cf. ad p. 53, 3 et Arriani Anab. Praef. αὐτῷ βασιλεϊ ὅντι αἰσχοότερον ή τῷ ἄλλῷ ψεύσασθαι ήν. cf. Diod. I 70, 6 ἀψευδής.

Άποδεξάμενος δε ευ μάλα και τουτον <, έπι του 207 ετερον) έπιβλέψας είπεν τί έστι σοφίας διδαχή; ό δε [ετερος] άπεφήνατο καθώς οὐ βούλει σεαυτῷ τὰ κακὰ παρείναι, μέτοχος δε τῶν ἀγαθῶν ὑπάρχειν ἀπάντων, 5 εἰ πράσσοις τουτο πρός τοὺς ὑποτεταγμένους και τοὺς ἁμαρτάνοντας, εἰ τοὺς καλοὺς και ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐπιεικέστερον νουθετοῖς και γὰρ ὁ θεὸς τοὺς ἀνθρώπους ἅπαντας ἐπιεικεία ἅγει.

Έπαινέσας αὐτὸν τῷ μετ' αὐτὸν εἶπε, πῶς ἂν 208 10 φιλάνθρωπος εἶη. κἀκεῖνος ἔφη θεωρῶν, ὡς ἐν πολλῷ χρόνῷ καὶ κακοπαθείαις μεγίσταις αὕξει τε καὶ γεννᾶται τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος — ὅθεν οὕτε εὐκόπως δεῖ κολάζειν οὕτε αἰκίαις περιβάλλειν —, γινώσκων, ὅτι τὸ τῶν ἀνθρώπων ζῆν ἐν ὀδύναις τε καὶ τιμω-15 ρίαις καθέστηκεν. ἐπινοῶν οὖν ἕκαστα πρός τὸν ἔλεον τραπήση καὶ γὰρ ὁ θεὸς ἐλεήμων ἐστίν.

Άποδεξάμενος δε τοῦτον ἐπυνθάνετο τοῦ κατὰ τὸ 209 έξῆς. τίς ἀναγκαιότατος τρόπος βασιλείας; τὸ συντηφεῖν, εἶπεν, ἑαυτὸν ἀδωφοδόκητον καὶ νήφειν τὸ πλεῖον 20 μέφος τοῦ βίου καὶ δικαιοσύνην προτιμᾶν καὶ τοὺς τοιούτους φιλοποιεῖσθαι. καὶ γὰφ ὁ θεὸς φιλοδίκαιός ἐστιν.

1. 2 έπὶ τὸν ἕτερον addidi (cf. § 281), post ἐπιβλέψας add. εἰς ἕτερον v \parallel 3 ἕτερος secl. Mend. \mid ἀπεπρίνατο B \mid βούλη MC \mid τὰ om. LB \parallel 5 πράσσεις A \parallel 5. 6 ἀμαρτάνοντας καὶ τοὺς ὑποτεταγμένους transp. B \parallel 6 εἰ] ή bene coni. Mend. (sic νουθετεῖς leg.) \parallel 7 νουθετεῖς LBA \parallel 8 (δι') ἐπιεικείας coni. Wil. \parallel 11 πόνω conicio \mid τε om. P \parallel 18 αίκίαις L: αίτίαις MBAC, αίτίας VP \parallel 14 τὸν ἄνθρωπον AC \parallel 17 δὲ] δὲ καί VP \mid τὸ] τὸν A \parallel 18 ἀναγκαῖος L \mid τῆς βασιλείας B \parallel 19 ἑαυτὸν B: αὐτὸν VP, αὐτὸν MLAC \parallel 21 φιλοπονεῖσθαι M

3-6 cf. Philo apud Eus. Praep. ev. VIII 7, 6 & τις παθείν έγθαίζει, μή ποιείν αὐτόν. Doctr. apost. 1, 2. Ev. Matth. 7, 12.

- 210 Ἐπισημήνας καὶ τοῦτον πρὸς τὸν ἕτερον εἶπε· τί τὸ τῆς εὐσεβείας ἐστὶ κατάστημα; ἐκεῖνος δὲ ἔφη· τὸ διαλαμβάνειν, ὅτι πάντα διὰ παντὸς ὁ θεὸς ἐνεργεῖ καὶ γινώσκει καὶ οὐθὲν ἂν λάθοι ἄδικον ποιήσας ἢ κακὸν ἐργασάμενος ἄνθρωπος· ὡς γὰρ θεὸς εὐεργετεῖ s τὸν ὅλον κόσμον, οῦτως καὶ σὺ μιμούμενος ἀπρόσκοπος ἂν εἴης.
- 211 Ἐπιφωνήσας δὲ τούτῷ πρὸς τὸν ἕτερον εἶπε· τίς ὅρος τοῦ βασιλεύειν ἐστίν; ὁ δὲ ἔφη· τὸ καλῶς ἄρχειν ἑαυτοῦ καὶ μὴ τῷ πλούτῷ καὶ τῆ δόξῃ φερόμενον 10 ὑπερήφανον καὶ ἄσχημόν τι ἐπιθυμῆσαι, εἰ καλῶς λογίζοιο. πάντα γάρ σοι πάρεστιν, ὡς οὐδέν. ὁ θεὸς δὲ ἀπροσδεής ἐστι καὶ ἐπιεικής. καὶ σὺ καθόσον ἄνθρωπος ἐννόει καὶ μὴ πολλῶν ὀρέγου, τῶν δ' ἰκανῶν πρὸς τὸ βασιλεύειν.
- 212 Κατεπαινέσας δε αὐτὸν ἐπηφώτα τὸν ἕτερον, πῶς ἀν τὰ κάλλιστα διαλογίζοιτο. ἀπεκρίθη δ' ἐκεῖνος· εἰ τὸ δίκαιον ἐπὶ παντὸς προβάλλοι συνεχῶς καὶ νομίζοι τὴν ἀδικίαν τοῦ ζῆν στέρησιν εἶναι. καὶ γὰρ ὁ θεὸς διὰ παντὸς τοῖς δικαίοις ἀγαθὰ προσημαίνει μέγιστα. 20

1 έπισημάνας M | τὸν οm. L || 2 δὲ om. A || 3 ὅτι in ras. et post παντὸς add. ὅτι A || 3. 4 ἐνεργεῖ καὶ γινώσκει ό θεὸς B || 4 λάθοι (τις) propter hiatum conicio || 5 δ θτὸς B || 6 ὅλον om. B || 8 τοῦτον B || 10 post ἑαυτοῦ add. καὶ βασιλεύειν ἑστὶ A || 11 ante καὶ add. τι, sed rursus del. L | ἐπιθυμῆσαι B (v. Ind.): ἐπιθυμήσαιο ceteri || 11. 12 καλῶς δὲ λογίζεσθαι conicio, εἰ ad corruptam terminationem verbi praecedentis trahens || 12 ὡς οὐδενὶ coni. Mend., ὅσα δέον conicio || 13 καθὡς ἂν? || 17 τὰ fort. secl. || 18 προβάλλοις P, προβάλοις V, προβάλοι B, προβάλλοιτο coni. Mend. | νομίζει B

9. 10 (cf. § 222) saepe rex ἑαυτοῦ ἄρχειν iubetur; v. Praechter, Byz. Ż. I 403.

58

Τούτον δε έπαινέσας είπε ποός τον έξης, πως αν 213 έν τοις υπνοις ατάραχος είη. δ δε έφη δυσαπολόγητον ήρώτηχας πράγμα. συναναφέρειν γάρ ού δυνάμεθα έν τούτοις τοις κατά τον ύπνον έαυτούς, άλλά περιεχό-5 μεθα άλογίστω κατά τῆδε αἰσθήσει. πάσγομεν γάρ 214 κατά την ψυγήν έπι τοις υποπίπτουσιν ώς θεωρουμένοις άλογιστούμεν δέ, καθόσον υπολαμβάνομεν καί έπι πέλαγος και έν πλοίοις περιπολείν η πέτασθαι φερομένους και διαίρειν είς έτέρους τόπους και τοι-10 αῦτα ἕτερα. καὶ ὁ ταῦθ' ὑπολαμβάνων μὴ καθεστάναι. πλήν δσον έμοινε έφικτόν, ούτω διείληφα, κατά πάντα 215 τρόπου σε, βασιλεῦ, και τὰ λεγόμενα και τὰ πραττόμενα πρός εὐσέβειαν ἐπανάγειν, ὅπως ἑαυτῷ συνιστορής, ότι το κατ' άρετην συντηρών ούτε γαρίζεσθαι προαιρή 15 παρά λόγον ούτε έξουσία χρώμενος το δίκαιον αίρεις. έπι πλεΐον γάο έν οίς έχαστος πράγμασιν έγρηγορώς 216 τήν διαγωγήν ποιείται, και καθ' ύπνον έν τοις αύτοις ή διάνοια την αναστροφήν έγει. δο δε πάντα διαλο-

2 ένυπνίοις coni. Mend. || 4 τοὺς ὅπνους Β || 5 τίδε VP, τάδε coni. Mend., τάδε τῆ conicio || 6 τὴν om. M || 7 ὑπολαμβάνομεν LB: ὑπολαμβανόμενοι ceteri || 8 πελάγους (πεφιπατεῖν) coni. Mend. coll. Artemid. IV 35 | πεφιπολεῖν Wil.: ἢ πολεῖν LVPA, ἢ πωλεῖν BC Schard, ἢ πλεῖν M | πέτεσθαι Schard, post πέτ. add. ἡμᾶς Schmidt (e Paris. 129?) || 9 an φερόμενοι? | διαιρεῖν LBVC || 9. 10 καὶ τοιαῦθ' ἔτερα ὑπολαμβάνομεν καθ. coni. Schmidt || 10 an καίτοι ταῦθ' ὑπολαμβάνομεν καθ.? | ὁ om. A, τὸ Β | ὑπολαμβάνων M²LC: ὑπολαμβάνειν ceteri | καθεστάναι (σφάλλεται) coni. Mend. || 12 σε] σοι L || 13 ἑαντῷ Schmidt: ἑαυτοῦ codd. || αἰρεῖς VP, αἰρεῖς ΑC, ἀναιρεῖς B, αἰρειν coniciebam || 17. 18 ἡ διάνοια ἐν τοῖς αὐτοῖς L || 18 ἑg Schard: ἑg codd., ὁ et τρεπόμενος coni. Wil.

11 ss. cf. Platonis Remp. p. 571 C - 572 A, Zenonem apud Plut. De prof. in virt. 12 (fr. 160 Pearson), Empedoclem v. 331 St. (Philop. De an. p. 486, 13).

γισμόν και πράξιν έπι τὰ κάλλιστα τρεπομένην, κατευδύνει και έγρηγορώς και έν ὕπνφ. διο και περί σὲ διὰ παντός έστιν εὐστάθεια.

- 217 Κατευφημήσας δε και τοῦτον εἶπε πρός τὸν ἕτεφον ἐπεὶ σừ δέκατος τὴν ἀπόκρισιν ἔχεις, ὡς ἂν ἀποφήνῃ, ὅ πρὸς τὸ δεῖπνον τραπησόμεθα. ἡρώτα δέ, πῶς ἂν 218 μηδὲν ἀνάξιον ἑαυτῶν πράσσοιμεν. ὁ δὲ εἶπεν ἐπίβλεπε διὰ παντὸς εἰς τὴν σεαυτοῦ δόξαν και τὴν ὑπεροχήν, ἕνα τούτοις ἀκόλουθα και λέγῃς και διανοῆ, γινώσκων ὅτι πάντες ὡν ἄρχεις περί σοῦ και δια- 10 219 νοοῦνται και λαλοῦσιν. οὐ γὰρ ἐλάχιστόν σε δεῖ τῶν ὑποκριτῶν φαίνεσθαι, τοῦτο συνθεωροῦντες ἀκόλουθα πάντα πράσσουσι· σừ δὲ οὐχ ὑπόκρισιν ἔχεις, ἀλλ' ἀληθῶς βασιλεύεις, θεοῦ δόντος σοι καταξίως τῶν τρόπων 15 τὴν ἡγεμονίαν.
- 220 Τοῦ δὲ βασιλέως εὖ μάλα συγκροτήσαντος μετὰ φιλοφροσύνης ἐπὶ πλείονα χρόνον, τοὺς ἀνθρώπους καθυπνοῦν παρεκάλουν. καὶ τὰ μὲν πρὸς τούτους ὡς ἐληξεν, ἐπὶ τὴν ἑξῆς ἐτράπησαν τῆς συμποσίας διάταξιν. 20
 221 Τῆ δὲ ἐχομένῃ τῆς αὐτῆς διατάξεως γενηθείσης, ὅτε καιρὸν ὑπέλαβεν ὁ βασιλεὺς εἶναι τοῦ πυνθάνεσθαί

1 $\tau \varrho \epsilon \pi o \mu \epsilon' \eta \nu \langle \xi_{\xi \epsilon} \rangle$ conicio, v. § 277 || 2 alt. nal om. M || 6 $\pi \varrho \delta_{\xi} \rangle$ $\epsilon n l$ || $\tau \varrho \alpha \pi \eta \sigma \delta \mu \epsilon \vartheta \alpha$ MBVP || 8 alt. $\tau \eta \nu$ om. M || $\sigma a \nu \tau o \tilde{\nu} L ||$ 11 $\delta \epsilon \tilde{\iota} M^{2}$ Schard: $\delta \iota \dot{\alpha}$ ceteri || 12 $\delta \delta \delta \sigma \nu$ scripsi: $o \dot{\delta} \delta \dot{\epsilon}$ codd. || $a \dot{\delta} \tau \sigma \delta \nu s$ scripsi: $a \dot{\delta} \tau \dot{\sigma} codd$. || 13 post $\tau o \tilde{\sigma} \tau \sigma$ add. $\gamma \dot{\alpha} \varrho VP ||$ 18. 19 $\tau o \dot{\vartheta} g - \pi \alpha \varrho \epsilon \varkappa \dot{\alpha} \lambda \sigma \nu \nu$ post $\delta \iota \dot{\alpha} \pi \alpha \xi \epsilon \nu$ suum locum habere non male coni. Schmidt, sed graviores sic adhibendae sunt mutationes. $\varkappa \alpha \pi \alpha \pi \sigma \delta \epsilon \nu \nu$ conicio || 19 $\dot{\upsilon} \pi \nu \sigma \tilde{\nu} \nu$ VP || 19-21 $\dot{\sigma} g - \dot{\epsilon}_{\chi} \rho \mu \dot{\epsilon} \nu \eta$ om. C || 20 $\dot{\epsilon}_{\chi} \eta \xi \epsilon \nu$ M² Schard: $\dot{\epsilon} \lambda \epsilon \dot{\epsilon} \nu \nu$ ceteri || 22 $\varkappa \alpha \iota \varkappa \alpha \iota \varrho \partial \nu$ M || $\dot{\upsilon} \pi \epsilon \lambda \dot{\alpha} \mu \beta \alpha \nu \epsilon \nu$ VPAC || $\dot{\epsilon} \iota \tau \alpha$ om. M

12-14 cf. Hense, Teletis reliquiae p. XCI ss.

τι των ἀνδρών, ἡρώτα τὸν πρώτον τῶν ἀπολιπόντων πρὸς τὴν ἑξῆς ἐρώτησιν· τίς ἐστιν ἀρχὴ κρατίστη; ἐκεῖνος δὲ ἔφη· τὸ κρατεῖν ἑαυτοῦ καὶ μὴ συγκατα- 222 φέρεσθαι ταῖς ὁρμαῖς. πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις φυσικὸν 5 εἶναι τὸ πρός τι τὴν διάνοιαν δέπειν. τοῖς μὲν οὖν 223 πολλοῖς ἐπὶ τὰ βρωτὰ καὶ ποτὰ καὶ τὰς ἡδουὰς εἰκός ἐστι κεκλίσθαι, τοῖς δὲ βασιλεῦσιν ἐπὶ χώρας κατάκτησιν καὶ τὸ τῆς δόξης μέγεθος· πλὴν ἐν πᾶσι μετριότης καλόν. ἂ δὲ ὁ θεὸς δίδωσι, ταῦτα λαμβάνων 10 σύνεχε· τῶν δ' ἀνεφίκτων μὴ ἐπιθύμει.

Τοις δε δηθεισιν άφεσθείς πρός τον έχόμενον είπε, 224 πως αν έκτος είη φθόνου. διαλιπών δε έκεινος έφη πρωτον εί νοήσαι, ότι ό θεός πασι μερίζει δόξαν τε καί πλούτου μέγεθος τοις βασιλεύσι και ούδεις παρ' έαυ-15 τόν έστι βασιλεύς πάντες γάρ θέλουσι μετασχείν ταύτης της δόξης, άλλ' ού δύνανται θεου γάρ έστι δόμα.

Έπαινέσας δὲ τὸν ἄνδρα διὰ πλειόνων ἐπηρώτα 225 τὸν ἕτερον, πῶς ἂν καταφρονοίη τῶν ἐχθρῶν. ὁ δὲ εἶπεν· ἠσκηκώς πρός πάντας ἀνθρώπους εὔνοιαν καὶ 20 κατεργασάμενος φιλίας λόγον οὐθενὸς ἂν ἔχοις· τὸ δὲ κεχαριτῶσθαι πρὸς πάντας ἀνθρώπους καὶ καλὸν δῶρον εἰληφέναι παρὰ θεοῦ τοῦτ' ἐστὶ κράτιστον.

Συναινέσας δε τούτοις του έξῆς έκέλευσεν άποκοι- 226 Φηναι, ποδς αὐτον εἰπών, πῶς ἂν δοξαζόμενος δια-

1 ήρῶτα (sic) M: πρῶτα ceteri | τῶν ἀπολειπόντων B, τὸν ἀπολιπόντα L || 2 τίς] ἔση τίς B || 6 βρώματα B || 8 καὶ scripsi (cf. lin. 12): κατὰ codd. || 9 an δή? | ταῦτα om. B || 11 συναρεσθείς? cf. § 232 || 13 εἰ νοῆσαι (sic) LVPAC: εἰ νοήσαις B (α corr. ex ε), εἰ νοήσαιο M || 14 πλοῦτον VP | πας³ M² Schard: περὶ ceteri || 14. 15 ἑαυτοῦ M², probat Mend. et βασιλεύς ἑστι transp. || 17 ἡρῶτα M || 20 ἔχεις B || 21 καὶ om. V || 21. 22 καὶ καλὴν δόξαν εἰληφέναι δῶρον παρὰ e. gr. conicio || 24 είπας M²

μένοι. εἶπε δέ τῆ προθυμία καὶ ταις χάρισι πρòς τοὺς ἄλλους μεταδοτικὸς ὢν καὶ μεγαλομερὴς οὐδέποτ' ἂν ἀπολίποις δόξης. Γνα δὲ τὰ προειρημένα σοι διαμένη, τὸν θεὸν ἐπικαλοῦ διὰ παντός.

- 227 Εὐφημήσας δὲ τοῦτον ἕτερον ἠρώτα, πρὸς τίνα 5 δεῖ φιλότιμου εἶναι. ἐχεῖνος δὲ ἔφη πρὸς τοὺς φιλιχῶς ἔχοντας ἡμῖν οἴονται πάντες ὅτι πρὸς τοὺς φιλιχῶς ἔχοντας ἡμῖν οἴονται πάντες ὅτι πρὸς τοὑτους δέον ἐγῶ δ' ὑπολαμβάνω, πρὸς τοὺς ἀντιδοξοῦντας φιλοτιμίαν δεῖν χαριστικὴν ἔχειν, ἕνα τοὑτῷ τῷ τρόπῷ μετάγωμεν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ χαθῆχου χαὶ συμφέρου ἑαυ- 10 τοῖς. δεῖ δὲ τὸν θεὸν λιτανεύειν, ἕνα ταῦτ' ἐπιτελῆται· τὰς γὰρ ἁπάντων διανοίας χρατεῖ.
- 228 Συνομολογήσας δὲ τούτοις τὸν ἕκτον ἐκέλευσεν ἀποφήνασθαι πυνθανόμενος· τίσι δεῖ χαρίζεσθαι; ἐκεῖνος δ' ἀπεκρίθη· γονεῦσι διὰ παντός. καὶ γὰρ ὁ θεὸς 15 πεποίηται ἐντολὴν μεγίστην περὶ τῆς τῶν γονέων τιμῆς. ἑπομένως δὲ τὴν τῶν φίλων ἐγκρίνει διάθεσιν, προσονομάσας ἴσον τῆ ψυχῆ τὸν φίλον. σὸ δὲ καλῶς ποιεῖς ἅπαντας ἀνθρώπους εἰς φιλίαν πρὸς ἑαυτὸν καθιστῶν.
- 229 Παρακαλέσας δε και τοῦτον ἐπυνθάνετο και τοῦ μετέπειτα τί καλλονῆς ἄξιόν ἐστιν; ὁ δε εἶπεν εὐσέβεια. και γὰρ αύτη καλλονή τίς ἐστι πρωτεύουσα. τὸ

3 ἀπολίποις scripsi: ἀπολίποι codd. || 5 πρός τίνα M^{*}: πῶς τινα codd. || 9 δετ MB || 13 συνομολογήσασθαι Β || 19 πρός om. B | ἐαυτῶ B || 22 an ἀριστον (cf. § 234. 291) || 23 τις om. B | προτεύουσα M¹V, προτερεύουσα C

2 Diod. I 70, 6 laudatur rex μεταδοτικός τῶν ἀγαθῶν. || 15. 16 Exod. 20, 12. || 17. 18 Deut. 13, 6, cf. Laert. Diog. V 20, Gnomol. Vindob. 72 Wachsmuth, Gnom. Vatic. 137 Sternbach, Floril. ^{*}Αριστον καλ πρῶτον μάθημα 23 Schenkl.

δε δυνατόν αύτης έστιν άγάπη. αύτη γάο θεου δόσις έστιν. ην και συ κέκτησαι πάντα περιέχων έν αὐτη τὰ ἀγαθά.

Δίαν δε φιλοφούνως έπικοοτήσας είπε ποός τον 230 5 έτερον, πως αν πταίσας πάλιν της αυτής κρατήσαι δόξης. δ δε έφη σε μεν ου δυνατόν έστι πταϊσαι πασι γαο χάριτας έσπαρκας, αι βλαστάνουσιν εύνοιαν, η τα μέγιστα των όπλων κατισχύουσα περιλαμβάνει την μεγίστην άσφάλειαν. εί δε τινες πταίουσιν, έφ' 231 10 οίς πταίουσιν, ουκέτι χρη ταυτα πράσσειν, άλλα φιλίαν κατακτησαμένους δικαιοπραγείν. Θεου δε δωρου άγαδων έργάτην είναι και μή των έναντίων.

Συναρεσθείς δε τούτοις πρός τον έτερον είπε, 232 πως αν έκτος γένοιτο λύπης. δ δε έφησεν εί μηδένα 15 βλάπτοι, πάντας δε ώφελοι, τη δικαιοσύνη κατακολουδων τους γαρ απ' αυτής καρπους αλυπίαν κατασκευάζειν. ίκετεύειν δε τον θεόν, ίνα μή τα παρά τήν 233 προαίρεσιν ήμων ανακύπτοντα βλάπτη, λέγω δή οἶον θάνατοί τε και νόσοι και λύπαι και τα τοιαυτα. εύ-20 σεβεί δε σοι καθεστωτι τούτων ουδεν αν προσέλθοι.

Καλώς δὲ καὶ τοῦτον ἐπαινέσας τὸν δέκατον ἠρώτα 234 τί μέγιστόν ἐστι δόξης; ὁ δὲ εἶπε· τὸ τιμᾶν τὸν θεόν.

7. 8 cf. Gnomol. Vatic. 451 Sternbach. || 21 – 64, 4 Seneca fr. 123 (Lact. Inst. VI 25, 3). Theophrastus apud Porphyrium de abst. II 19 p. 149, 6 ss. N. Aristobulus apud Eus. Praep. XIII 12, 8 δει περί θεου διαλήψεις όσίας έχειν.

τοῦτο δ' ἐστίν οὐ δώροις οὐδὲ θυσίαις, ἀλλὰ ψυχῆς καθαρότητι καὶ διαλήψεως ὑσίας, καθώς ὑπὸ τοῦ θεοῦ πάντα κατασκευάζεται καὶ διοικεῖται κατὰ τὴν αὐτοῦ βούλησιν. ἡν καὶ σὺ διατελεῖς ἔχων γνώμην, ἦ πάρεστι σημειοῦσθαι πᾶσιν ἐκ τῶν ὑπὸ σοῦ συντετελεσμένων 5 καὶ συντελουμένων.

- 235 Μετά μείζονος δε φωνής πάντας αύτους ό βασιλευς ήσπάζετο και παρεκάλει συνεπιφωνούντων των παρόντων, μάλιστα δε των φιλοσόφων και γάρ ταις άγωγαις και τῷ λόγφ πολυ προέχοντες αυτων ήσαν, 10 ώς ἀν ἀπὸ θεοῦ τὴν καταρχὴν ποιούμενοι. μετὰ δε ταῦτα ὁ βασιλευς εἰς τὸ φιλοφρονείσθαι προήλθε διὰ τῶν προπόσεων.
- 236 Τῆ δὲ ἐπιούση κατὰ τὰ αὐτὰ τῆς διατάξεως τοῦ συμποσίου γενομένης, καθὰς εὕκαιρον ἐγένετο τῷ βα-15 σιλεῖ, τοὺς ἑξῆς ἠρώτα τῶν προαποκεκριμένων εἶπε δὲ τῷ πρώτῷ, τὸ φρονεῖν εἰ διδακτόν ἐστιν. ὁ δ' εἶπε ψυχῆς ἐστι κατασκευὴ διὰ θείας δυνάμεως ἐπιδέχεσθαι πῶν τὸ καλόν, ἀποστρέφεσθαι δὲ τὰναντία.
- 237 Συνομολογήσας δὲ τὸν ἐχόμενον ἠφώτα· τί πρός 20 ὑγείαν μάλιστα συντείνει; ἐκεῖνος δὲ ἔφη· σωφροσύνη· ταύτης δὲ οὐκ ἔστι τυχεῖν, ἐἀν μὴ θεὸς κατασκευάση τὴν διάνοιαν εἰς τοῦτο.
- 238 Παρακαλέσας δὲ τοῦτον πρὸς τὸν ἕτερον ἔφη, πῶς ἂν γονεῦσι τὰς ἀξίας ἀποδώη γάριτας. ὁ δ' εἶπε' μηδὲν 25

2 διαλήψεσιν όσίαις Wil. (cf. Test.) || 2. 3 καθώς — ката om. VPAC || 7. 8 ό βασ. πάντας αύτοὺς M || 10 ήσαν B: om. ceteri || 13 προπόσεων L, e corr. MC: πραιποσίτων B, e corr. A; προποσετῶν ceteri || 15 γενομένου L || 16 άποιεκομιένων L || 17 δ Schard, δ e corr. M: δς ceteri || 18 διά] καł B 21 ὑγίαν BVP || 22 κατασκευάσει VC || 24 δὲ om. LB 25 δ Schard, δ e corr. M: δς ceteri

64

αύτούς λυπήσας τουτο δ' ούκ έστιν, εί μή θεός τής διανοίας ήγεμών γένοιτο πρός τα κάλλιστα.

Προσεπινεύσας δε τούτω τον έξης ήρωτα, πως αν 239 φιλήποος είη. έπεινος δ' είπε διαλαμβάνων, δτι πάντα 5 συμφέρει γινώσκειν, όπως αν πρός τα συμβαίνοντα έκλεγόμενός τι των ήχροαμένων άνθυποτιθής πρός τά τών καιρών, αν αντιπράσσηται, σύν χειραγωγία θεου. τούτο δ' έστιν αί των πράξεων τελειώσεις ύπ' αύτου.

Τοῦτον δ' ἐπαινέσας ποὸς τὸν ἕτερον εἶπε, πῶς 240 10 αν μηθέν παράνομον πράσσοι. πρός τοῦτο ἔφησε γινώσκων, ότι τὰς ἐπινοίας ὁ θεὸς δέδωκε τοῖς νομοθετήσασι πρός τὸ σώζεσθαι τοὺς βίους τῶν ἀνθρώπων. άκόλουθος είης αν αύτοις.

Άποδεξάμενος δε τούτον πρός τον έτερον είπε τίς 241 15 ωφέλεια συγγενείας έστίν: δ δε απεφήνατο έαν τοις συμβαίνουσι νομίζωμεν άτυχοῦσι μέν έλαττοῦσθαι καί κακοπαθώμεν ώς αύτοί, φαίνεται τὸ συγγενές όσον ίσχῦόν ἐστι — τελουμένων δὲ τούτων καὶ δόξα καὶ 242 προχοπή παρά τοις τοιούτοις υπάρξει. το γάρ συνερ-20 γές εύνόως γινόμενον ώς έξ έαυτοῦ ἀδιάλυτον πρός

 1 λυπήσας Β: λυπήσαι ceteri, an <εί> μηδέν ... λυπήσαι? ||
 2—5 κάλλιστα — πρός τὰ om. Μ || 6 ἀνθυποτιθής L: ἀνθυποτιθείς ceteri || 7 äv vel ä äv Cohn: äv LBAC, om. MVP || 8 τούτου δ' είσιν conicio et ὑπ' αὐτοῦ secludam | αἰ in ras. L, καὶ B | ἀπ' Wil. || 10 πράσσοι παρὰ τὸν νόμον LB | 〈ὁ δὲ⟩ πρός coniciebam, sed v. § 248 || 11 ἔδωκεν VP, ἔδωκε LAC || 13 ἂν εἶη M || 14 τοῦτον B: αὐτὸν ceteri | τὸν BC: om. ceteri || 15. 16 ⟨ἑν⟩ τοῖς συνομαίμοσι vel (ἐν) τοῖς συγγενέσι coni. Mend., sed v. § 268 || 16 νομίζωμεν LA: νομίζομεν ceteri | ἀτυχῶσι MVPO, ἀτυχήμασι conicio || 17 αύτοι Lº: αύτον Β (ον ex ων), αύτων ceteri | δσων MVC || 18 τούτων δε τελουμένων Β | prius καλ om. Β || 19 υπάρχει VP || 20 ώς έξ έαυτου corrupta, το γάρ συμπαθές εύνόως γινόμενον δεσμόν έξάπτεται άδιάλυτον (cf. § 265) πρός (aυτούς) άπαντώντων δε άπάντων μετά εύτιμ. 5

ARISTEAS.

άπαντα —, μετά δε εύημερίας μηδεν προσδεϊσθαι των έκείνων άλλα δέου (θεόν) (κετεύειν, πάντα αγαθοποιείν.

- 243 Ώσαύτως δὲ ἐπείνοις ἀποδεξάμενος αὐτὸν ἄλλον ἠρώτα· πῶς ἀφοβία γίνεται; εἶπε δέ· συνιστορούσης τῆς διανοίας μηδὲν κακὸν πεπραχέναι, θεοῦ κατευθύ- 5 νοντος εἰς τὸ καλῶς ἅπαντα βουλεύεσθαι.
- 244 Τούτω δὲ ἐπιφωνήσας ποὸς ἄλλον εἶπε, πῶς ἂν προχείρως ἔχοι τὸν ὀρθὸν λόγον. ὁ δὲ εἶπεν εἰ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἀτυχήματα διὰ παντὸς ἐπιβλέποι, γινώσκων, ὅτι ὁ θεὸς ἀφαιρεῖται τὰς εὐημερίας, ἑτέρους 10 δὲ δοξάζων εἰς τὸ τιμᾶσθαι προάγει.
- 245 Καλῶς δὲ καὶ τοῦτον ἀποδεξάμενος τὸν έξῆς ἀποκριθῆναι παρεκάλει, πῶς ἂν μὴ εἰς ῥαθυμίαν μηδὲ ἐπὶ τὰς ἡδονὰς τρέποιτο. ὁ δέ· προχείρως ἔχων, εἶπεν, ὅτι μεγάλης βασιλείας κατάρχει καὶ πολλῶν ὅχλων 15 ἀφηγεῖται, καὶ οὐ δεῖ περὶ ἕτερόν τι τὴν διάνοιαν εἶναι, τῆς δὲ τούτων ἐπιμελείας φροντίζειν· θεὸν δὲ ἀξιοῦν, ὅπως μηδὲν ἐλλίπῃ τῶν καθηκόντων.
- 246 Ἐπαινέσας δὲ καὶ τοῦτον τὸν δέκατον ἐρωτῷ, πῶς <ἂν〉 ἐπιγινώσκοι τοὺς δόλῷ τινὶ πρὸς αὐτὸν πράσ- 20 σοντας. ὁ δὲ ἀπεφήνατο πρὸς τοῦτο· εἰ παρατηροῖτο τὴν ἀγωγὴν ἐλευθέριον οὗσαν καὶ τὴν εὐταξίαν δια-

e. gr. conicio. certe in fine desidero membrum lin. 16 respondens

2 δέον (δεόν) Mend.: δέον codd., δεόν Anon. Oxon. || 3 τοῦτον conicio || 4 εἶπε δὲ om. A || 5 (ἑαντῆ) τῆς conicio, v. Ind. || 6 ἄπαντας V || 8 ἔχει Β, ἔχη L || 9 ἐπιβλέπει Β || 17 alt. δὲ] τε Β || 18 ἐλλείπη LB || 19 ἡράτα C, fort. recte 20 ἂν add. Struve: om. codd. | ἐπιγινώσκοι Μ: ἐπιγινώσκει ceteri || 20. 21 τι aut προσιόντας coni. Mend. | πράσσοντας ποδς αὐτόν transp. L || 21 πρός τοῦτο ἀπεφήνατο Β | παφατηφοί? v. Ind. s. τηφείν, διατηφείν, συντηφείν

10. 11 cf. Philonem De somniis I § 153 We.

μένουσαν έν τοις άσπασμοις και συμβουλίαις και τη λοιπή συναναστροφή των σύν αύτῷ και μηδεν ύπερτείνοντας τοῦ δέοντος έν ταις φιλοφρονήσεσι και τοις λοιποις τοις κατά την άγωγήν. Θεος δε την διά-247 5 νοιαν άξει σοι, βασιλεῦ, προς τὰ κάλλιστα. ὁ δε βασιλευς συγκροτήσας πάντας τ' ἐπαινέσας κατ' ὅνομα, και των παρόντων ταὐτὰ ποιούντων, ἐπὶ τὸ μέλπειν ἐτράπησαν.

Τῆ δ' ἐχομένη τὸν καιρὸν λαβῶν ἐπηρώτα τὸν 248 10 έξῆς: τίς ἐστιν ἀμέλεια μεγίστη; πρὸς τοῦτ' ἔφη· εἰ τέκνων ἄφροντίς τις εἰη καὶ μὴ κατὰ πάντα τρόπον ἀγαγεῖν * * * εὐχόμεθα γὰρ ἀεὶ πρὸς τὸν θεὸν οὐχ οὕτως περὶ ἑαυτῶν ὡς περὶ τῶν ἐγγόνων, ἕνα παρῆ πάντ' αὐτοῖς τὰ ἀγαθά. τὸ δὲ ἐπιδέσθαι παιδία σω-15 φροσύνης μετασχεῖν θεοῦ δυνάμει τοῦτο γίνεται.

Φήσας δὲ εὐλογεῖν ἄλλον ἡρώτα, πῶς ἂν φιλό-249 πατρις εἰη. προτιθέμενος, εἶπεν, ὅτι καλον ἐν ἰδία καὶ ζῆν καὶ τελευτᾶν. ἡ δὲ ξενιτεία τοῖς μὲν πένησι καταφρόνησιν ἐργάζεται, τοῖς δὲ πλουσίοις ὄνειδος ὡς 20 διὰ κακίαν ἐκπεπτωκόσιν. εὐεργετῶν οὖν ἅπαντας, καθὡς συνεχῶς τοῦτ' ἐπιτελεῖς, θεοῦ διδόντος σοι πρὸς πάντας χάριν φιλόπατρις φανήση.

Τούτου δε άκούσας τοῦ κατὰ τὸ έξῆς ἐπυνθάνετο, 250

5*

1 συμβουλείαις VPA, ταῖς συμβουλίαις M (ταῖς rursus del.) || 2 μηθτν LVPC || 2.3 ὑπερτείνειν B || 5 ἄξει Mend.: έξει codd. || 5.6 ὁ δὲ βασιλεύς M: om. ceteri, nom. absol. alibi non invenitur (lin. 8 ἐτράπη Cohn) || 6 πάντας τ'] οὖν καὶ πάντας B || 7 τὰ αὐτὰ L, ταῦτα MBVC || 11 εἰη B: εἶ VPA, η MLC || 12 spatium 6 litt. L, σπεύδη suppl. Par. 129 (σπεύδοι melius) || 13 παρῆ om. B || 14 πάντα LB | ἐπιδέσθαι scripsi: ἐπιδείσθαι codd. | παιδία B: παιδείαν ceteri || 18 ξενιτεία Struve: ξενητία M, ξενία ceteri || 22 φανήσει B || 23 δὲ om. B || κατά τὸ om. B

πως (αν) άφμόσαι γυναικί. δ δ' έφη * * * ότι μέν θρασύ έστι το θήλυ γένος και δραστικον έφ' δ βούλεται πραγμα και μεταπίπτον εύκόπως δια παραλογισμού και τη φύσει κατεσκεύασται ασθενές· δέον δ' έστι κατά το ύγιες χρήσθαι και μή προς έριν άντι- 5 251 πράσσειν. κατορθούται γαρ βίος, όταν δ κυβερνών είδη, προς τίνα σκοπον δεί την διέξοδον ποιείσθαι. θεοῦ δ' ἐπικλήσει και βίος κυβερυαται κατά πάντα.

- 252 Συνανθομολογησάμενος δὲ τούτῷ τὸν έξῆς ἠφώτα, πῶς <ἀν àναμάφτητος εἰη. ὁ δὲ ἔφησεν· ὡς ἅπαντα 10 πφάσσων καὶ μετὰ διαλογισμοῦ καὶ μὴ πειθόμενος διαβολαῖς, ἀλλ' αὐτὸς Ἐν δοκιμαστὴς τῶν λεγομένων καὶ κρίσει κατευθύνων τὰ τῶν ἐντεύξεων καὶ διὰ κρίσεως ἐπιτελῶν ταῦτα ἀναμάφτητος Ἐν εἰης, ὡ βασιλεῦ. τὸ δ' ἐπινοεῖν ταῦτα καὶ ἐν τούτοις ἀναστρέφεσθαι θείας 15 δυνάμεώς ἐστιν ἔργον.
- 253 Διαχυθείς δὲ τοῦς εἰφημένοις τὸν ἕτεφον ἠφώτα, πῶς ἀν ἐπτὸς θυμοῦ γένοιτο. πφὸς τοῦτ' εἶπε· γινώσκων, ὅτι πάντων ἐξουσίαν ἔχει, καί, εἰ χφήσαιτο θυμῷ, θάνατον ἐπιφέφειν. ὅπεφ ἀνωφελὲς καὶ ἀλγεινόν ἐστιν, 20

1 ầv add. Struve: om. codd. | ảφμόσει B (ε ex o) | ό δ' ἔφη M Schard: om. ceteri | lacunam statuit et γινώσκων suppl. Mend. || 2 θρασύ έσειν ἔφη τὸ δῆλυ L, φησι δρασὺ τὸ δῆλυ γένος ἐστὶ B || 3 καὶ om. B | ἐὐκόλως B, sed v. § 208 || 4 καὶ] κἂν A | κατεσκευάσθη B || 5 αἰρειν VP || 6 ό A, s. s. M: om. ceteri | κυβερνῶν om. B || 7 εἰδῆ LBP: εἰδη V, ίδη MA (ἴ in ras. M), ῆδη C | ἔξοδον BP || 8 <εῦ) κυβ.? || 9 τοῦτον B || 10 ἂν add. Struve | ἔφη· σεμνῶς coni. Mend. an <παλλῶς? v. § 255 (<εὐσεβ)ῶς Cohn) || 11 prius καὶ om. M Schard (sed cf. ad lin. 10) || 14 ἂν MB: ἔφησεν ἂν ceteri || 19 χρήσετο VP, prius M; χρήσαι τῶ B | δυμῶ M²LB: δυμοῦ ceteri || 20 ἐπιφέρειν Par. 129, Schmidt: ἐπιφέρει ceteri | άλγινόν BVP

18 ss. cf. Aristotelis fr. 659 Rose. (Sap. Sal. 12, 16.)

εί τὸ ζῆν ἀφελεῖται πολλῶν διὰ τὸ κύǫιον εἶναι. πάν- 254 των δ' ὑπηκόων ὄντων καὶ μηδενὸς ἐναντιουμένου τίνος χάǫιν θυμωθήσεται; γινώσκειν δὲ δεῖ, διότι θεὸς τὸν πάντα κόσμον διοικεῖ μετ' εὐμενείας καὶ χωǫἰς 5 ὀǫγῆς ἁπάσης. τούτῷ δὲ κατακολουθεῖν ἀναγκαϊόν ἐστί σε, ἔφησεν, ὦ βασιλεῦ.

Καλώς δὲ ἀποκεκρίσθαι φήσας τοῦτον ἐπυνθάνετο 255 τοῦ μετέπειτα· τί ἐστιν εὐβουλία; τὸ καλώς ἄπαντα πράσσειν, ἀπεφήνατο, μετὰ διαλογισμοῦ, κατὰ τὴν βου-10 λὴν παφατιθέντα καὶ βλαβερὰ τῶν κατὰ τὸ ἐναντίον τοῦ λόγου διάστημα, Γνα πρὸς ἕκαστον ἐπινοήσαντες ὧμεν εὖ βεβουλευμένοι καὶ τὸ προτεθὲν ἡμῖν ἐπιτελῆται. τὸ δ' αὖ κράτιστον θεοῦ δυναστεία πᾶν βούλευμα τελείωσιν ἕξει σοι τὴν εὐσέβειαν ἀσκοῦντι.

Κατωρθωκέναι δὲ καὶ τοῦτον εἰπῶν ἄλλον ἠρώτα²⁵⁶
 τί ἐστι φιλοσοφία; τὸ καλῶς διαλογίζεσθαι πρὸς ἕκαστα τῶν συμβαινόντων, ἀπεφήνατο, καὶ μὴ ἐκφέρεσθαι ταῖς ὁρμαῖς, ἀλλὰ τὰς βλάβας καταμελετᾶν τὰς ἐκ τῶν ἐπιθυμιῶν ἐκβαινούσας καὶ τὰ πρὸς τὸν καιρὸν πράσ σειν δεόντως μετριοπαθῆ καθεστῶτα. Γνα δ' ἐπίστασιν τούτων λαμβάνωμεν, θεραπεύειν δεῖ τὸν θεόν.

Έπισημήνας δε και τούτου έτερου ήρώτα, πως αν 257 αποδοχής έν ξενιτεία τυγχάνοι. πασιν ίσος γινόμενος,

3 dè B: om. ceteri; ov $v \mid$ or LBA \parallel 6 os ante àraynaïor transp. B \parallel 10 (rà àgélua) ral conicio \parallel 11 raráorqua conicio, v. Ind. et corruptelam ad § 278 adnotatam \parallel 12 quer M \parallel 12. 13 éntreleïrat MB \parallel 13. 14 när boúlevua ante deoù transp. vid. \parallel 14 releímour Égu ou Mend. (cf. § 308): réas ovréget ou L, réas (om. M) l'r' éguoi ceteri \parallel 15 rarogdorévat MVAC \parallel einàv LBA: eïnas ceteri \parallel 16. 17 énastro VP \parallel 21 deï] dè A \parallel 22 éntoquáras B \parallel 23 év gentela Mend.: η gentela codd., el gentevos ceteri

έφη, καὶ μᾶλλον ήττων ἢ καθυπεφέχων φαινόμενος, πφὸς οῦς ξενιτεύει. κοινῶς γὰφ δ θεὸς τὸ ταπεινούμενον πφοσδέχεται κατὰ φύσιν, καὶ τὸ τῶν ἀνθφώπων γένος τοὺς ὑποτασσομένους φιλανθφωπεῖ.

258 Ἐπιμαρτυρήσας δὲ τούτοις ἄλλον ἡρώτα, πῶς ἂν 5 κατασκευάση καὶ μετὰ τοῦτο διαμενεῖ. πρὸς τοῦτ' εἶπεν εἰ μεγάλα καὶ σεμνὰ ταῖς ποιήσεσιν ἐπιτελοῖ πρὸς τὸ φείσασθαι τοὺς θεωροῦντας διὰ τὴν καλλονὴν καὶ μηθένα τῶν κατεργαζομένων τὰ τοιαῦτα παραπέμποι μηδὲ τοὺς ἄλλους ἀμισθὶ συντελεῖν ἀναγκάζοι 10 259 τὰ πρὸς τὴν χρείαν. διανοούμενος γάρ, ὡς θεὸς πολυωρεῖ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος χορηγῶν αὐτοῖς καὶ ὑγείαν καὶ εὐαισθησίαν καὶ τὰ λοιπά, καὶ αὐτὸς ἀκόλουθόν τι πράξεις τῶν κακοπαθειῶν ἀποδιδοὺς τὴν ἀντάμειψιν. τὰ γὰρ ἐκ δικαιοσύνης τελούμενα ταῦτα 15 καὶ διαμένει.

260 Εῦ δὲ καὶ τοῦτον εἰρηκέναι φήσας τὸν δέκατον ἡρώτα τίς ἐστι σοφίας καρπός; ὁ δὲ εἶπε τὸ μὴ συνιστορεῖν ἑαυτῷ κακὸν πεπραχότι, τὸν δὲ βίον ἐν
261 ἀληθεία διεξάγειν. ἐκ τούτων γὰρ κρατίστη χαρὰ καὶ 20 ψυχῆς εὐστάθειά σοι γίνεται, μέγιστε βασιλεῦ, καὶ ἐλπίδες ἐπὶ θεῷ καλαὶ κρατοῦντί σοι τῆς ἀρχῆς εὐσεβῶς. ὡς δὲ συνήκουσαν, πάντες ἐπεφώνησαν σὺν κρότφ

1 ήττον VP || 2 ξενιτεύη L || 3 καὶ ante κατὰ bene transp. Mend. || 5 ἂν Schmidt (ἂ ἂν Schard): ἂν codd. || 6 διαμενεῖ Struve: διαμένη codd. || 6. 7 πρός — ἐπιτελοῖ om. AC || 7 ἐπιτελοῖ MVP: ἐπιτελοίη B, ἐπιτελεῖ L, ἐπιτελῶν ἄγοι coni. Mend. || 9 μηδένα VP || 9.10 παφαπέμπει et ἀναγκάζει B || 13 ὑγίειαν M, ὑγίαν VP || 14 πράξεις scripsi: πράξει codd. | ἀντιδιδοὺς M || 16 διαμενεῖ conicio || 18 τί MLV || 20 διεξαγαγεῖν VAC | χαφὰ κρατίστη L || 23 οἱ πάντες M

5 ss. cf. Diod. I 31, 9. 56, 1. 2. 64, 12.

πλείονι. και μετά ταῦτα ποὸς τὸ ποοπιεῖν ὁ βασιλεὺς λαμβάνειν ἐτοάπη, χαοᾶς πεπλησωμένος.

Τῆ δ' έξῆς καθώς πρότερον ἡ διάταξις ἦν τῶν 262 κατὰ τὸν πότον ἐπιτελουμένων, καιροῦ δὲ γενομένου 5 τοὺς ἀπολιπόντας ὁ βασιλεὺς ἐπηρώτα. πρὸς τὸν πρῶτον δὲ ἔφη, πῶς ἂν μὴ τραπείη τις εἰς ὑπερηφανίαν. ἀπεκρίθη δέ εἰ τὴν ἰσότητα τηροῖ καὶ παρ' ἕκαστον 263 ἑαυτὸν ὑπομιμνήσκοι, καθώς ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπων ἡγεῖται καὶ ὁ θεὸς τοὺς ὑπερηφάνους καθαιρεῖ, τοὺς 10 δὲ ἐπιεικεῖς καὶ ταπεινοὺς ὑψοῖ.

Παραπαλέσας δὲ αὐτὸν τὸν ἑξῆς ἐπηρώτα τίσι δεῖ 264 συμβούλοις χρῆσθαι; τοῖς διὰ πολλῶν, ἔφη, πεπειραμένοις πραγμάτων καὶ τὴν εὕνοιαν συντηροῦσιν ἀκέραιον πρὸς αὐτὸν καὶ τῶν τρόπων ὅσοι μετέχουσιν 15 αὐτῷ. θεοῦ δὲ ἐπιφάνεια γίνεται πρὸς τὰ τοιαῦτα τοῖς ἀξίοις.

Έπαινέσας δε φότον άλλον ήφώτα τις έστι βασιλεί 265 κτήσις άναγκαιοτάτη; των ύποτεταγμένων φιλανθφωπία και άγάπησις, άπεκφίνατο. δια γάφ τούτων άλυτος 20 εύνοίας δεσμός γίνεται. το δε γίνεσθαι κατά πφοαίφεσιν ταύτα ό θεός έπιτελεί.

Κατεπαινέσας δ' αύτον έτέρου διεπυνθάνετο· τί 266

1. 2 πρόποσιν λαμβάνειν ό βασιλεύς coni. Mend., (ποτήgιον) ό et λαμβάνων Cohn || 2 λαμβάνειν] πάλιν conicio μαράς LA: μαράς τὲ Β, μαρά MC, μαρά VP || 3 καθά M || 4 δὲ] δὴ M² in ras. | γινομένου VA || 5 ἀπολειπομένους M (εἰ M² ex ι), ἀπολειπόντας prius L | ἐπηρώτα LB: ἐπερωτά ceteri || 6 τραπείη ML: τραποίη Β, τραποί VPC, τραπῆ Α εἰς om. B || 7 τηρεῖ M⁴LB || 8 ὑπομιμνήσκει LB || 9 δ] ὅτι ό Schard || 12 ἔφη Β, s. S. M: om. ceteri || 14 τὸν τρόπον C || 15. 16 θεοῦ – ἀξίοις om. LB || 17 δὲ] δὲ καὶ M | ἐπηρώτα A | τί M || 18 κτίσις VP || 22 ἐτέρου] τὸν ἕτερον LB

7-10 cf. Gnomol. Vindob. 128. 155 Wachsmuth.

ARISTEAE

πέφας έστὶ λόγου; κἀκεῖνος δὲ ἔφησε· τὸ πεῖσαι τὸν ἀντιλέγοντα διὰ τῆς ὑποτεταγμένης τάξεως τὰς βλάβας ἐπιδεικνύντα· οὕτω γὰο λήψη τὸν ἀκοοατὴν οὐκ ἀντικείμενος, συγχοώμενος δ' ἐπαίνῷ πρὸς τὸ πεῖσαι. Θεοῦ δὲ ἐνεργεία κατευθύνεται πειθώ.

5

- 267 Εὖ δὲ λέγειν φήσας αὐτὸν ἕτερον ἠρώτα, πῶς ἀν παμμιγῶν ὅχλων ὅντων ἐν τῆ βασιλεία τούτοις ἑρμόσαι. τὸ πρέπον ἑκάστω συνυποκρινόμενος, εἶπε, καθηγεμόνα λαμβάνων δικαιοσύνην. ὡς καὶ ποιεῖς θεοῦ σοι διδόντος εὖ λογίζεσθαι.
- 268 Φιλοφρονηθείς δὲ τοῦτον πρὸς τὸν ἕτερον εἶπεν ἐπὶ τίσι δεῖ λυπεῖσθαι; πρὸς ταῦτα ἀπεκρίθη· τὰ συμβαίνοντα τοῖς φίλοις ὅταν θεωρῶμεν πολυχρόνια καὶ ἀνέκφευκτα γινόμενα. τελευτήσασι μὲν γὰρ καὶ κακῶν ἀπολελυμένοις οὐχ ὑπογράφει λύπην ὁ λόγος, ἀλλὰ ἐφ' 15 ἑαυτοὺς ἀναφέροντες καὶ τὸ πρὸς ἑαυτοὺς συμφέρον λυποῦνται πάντες ἄνθρωποι. τὸ δ' ἐκφυγεῖν πῶν κακὸν θεοῦ δυνάμει γίνεται.
- 269 Ως έδει δὲ φήσας αὐτὸν ἀποκρίνεσθαι πρὸς ἕτερον εἶπε· πῶς ἀδοξία γίνεται; ἐκεῖνος δὲ ἔφησεν· ὅταν 20 ὑπερηφανία καθηγῆται καὶ θράσος ἄληκτον, ἀτιμασμὸς ἐπιφύεται καὶ δόξης ἀναίρεσις. Θεὸς δὲ δόξης πάσης κυριεύει, ῥέπων οὖ βούλεται.
- 270 Καί τούτω δ' έπιχυρώσας τὰ τῆς ἀποχρίσεως τὸν

2 ad $\beta\lambda\delta\beta\alpha$ s genetivum desidero, cf. § 255. 256 || 3 έπιδειπνύντα ML: έπιδειπνύντας BVPC, ὑποδειπνύντας A || 3.4. ἀντιπείμενον LBA || 7 ἁρμόσαι v: ἀρμόσει M, ἀρμόση ceteri || 11 τοῦτον M: τοῦτο B, τούτα ceteri || 12 ταῦτα] τοῦτο conicio | ἀπεκρίθη 〈λύπης ἄξια〉 e. gr. coni. Mend. || 14 ἀνέκφευτα L, ἀνεύφευπα VPC, ἅφευπα M || 14 μèν om. M || 16 πρός τὸ ἑαυτοῖς B, fort. recte || 19 δὲ ἔδει M | ἀποκρίμασθαι L²VP || 21 καθηγεῖται VP || 22 αίρεσις VPAC || 24 τοῦτο B

EPISTVLA

έξῆς ἡρώτα τίσι δεῖ πιστεύειν ἑαυτόν; τοῖς διὰ τὴν εὔνοιαν, εἶπε, συνοῦσί σοι καὶ μὴ διὰ τὸν φόβον μηδὲ διὰ πολυωρίαν, ἐπανάγουσι πάντα πρὸς τὸ κερδαίνειν. τὸ μὲν γὰρ ἀγαπήσεως σημεῖον, τὸ δὲ δυσνοίας καὶ 5 καιροτηρησίας. ὅς γὰρ ἐπὶ τὸ πλεονεκτεῖν ὁρμᾶται, προδότης πέφυκε. σὺ δὲ πάντας εὐνόους ἔχεις θεοῦ σοι καλὴν βουλὴν διδόντος.

Σοφῶς δὲ αὐτὸν εἰπὼν ἀποκεκρίσθαι, ἐτέοφ εἶπε· 271 τί βασιλείαν διατηρεῖ; πρὸς τοῦτ' ἔφη· μέριμνα καὶ 10 φροντίς, ὡς οὐδὲν κακουργηθήσεται διὰ τῶν ἀποτεταγμένων εἰς τοὺς ὅχλους ταῖς χρείαις· καθὼς σὺ τοῦτο πράσσεις θεοῦ σοι τὴν σεμνὴν ἐπίνοιαν διδόντος.

Θαρσύνας δὲ τοῦτον ἕτερον ἐπηρώτα· τί διαφυ- 272 λάσσει χάριτα καὶ τιμήν; ὁ δὲ εἶπεν· ἀρετή· καλῶν 15 γὰρ ἔργων ἐστὶν ἐπιτέλεια, τὸ δὲ κακὸν ἀποτρίβεται· καθώς σὺ διατηρεῖς τὴν πρὸς ἅπαντας καλοκἀγαθίαν παρὰ θεοῦ δῶρον τοῦτ' ἔχων.

Κεχαρισμένως δε και τουτον αποδεξάμενος του έν- 273 δέκατου έπηρώτα δια το δύο πλεουάζειν των έβδομή-20 κουτα, πως αυ κατά ψυχήν και έν τοις πολέμοις είρηνικως έχοι. 6 δε απεφήνατο διαλαμβάνων, στι κακόν ούδεν είργασται των ύποτεταγμένων ούθενί, πάντες δε άγωνιουνται περί των εύεργετημάτων, είδότες, καν έκ του ζην αποτρέχωσιν, έπιμελητήν σε των βίων.

3 ἐπανάγουσι (e Par. 129?) Schmidt: ἐπανάγων B, ἐπανά γοντας ceteri | πάντας B || 5 ὁρμᾶται Mend.: ὁρᾶται codd. || 8 σοφῶς MB: σαφῶς ceteri | εἰπὼν] εἴπας MV | <πρὸς ἔτερον propter hiatum conicio || 9 διατηροῖ V || 10. 11 ὑποτεταγμένων B, ἐπιτεταγμένων coni. Anon. Oxon. || 11 εἰς a κακ. pendere vid. || 15. 16 ἐστίν — τὴν om. AC || 19 τῶν] τοὺς LVPAC || 19. 20 τῶν ἑβδομήποντα rursus expunxit M 21 κακὸν om. M || 22 διατεταγμένων M | οὐθὲν MVP 24 ἀποτρέχωσιν LBA: ἀποτρέχουσιν ceteri | ἐπιμελιτήν VP

ARISTEAE

274 ού γάο διαλείπεις έπανορθών άπαντας του θεού σοι καλοφοοσύνην δεδωκότος. έπισημήνας δε κρότω πάντας αύτούς άπεδέξατο φιλοφοονούμενος, και προπίνων έκάστω πλεϊόν τι πρός το τερφθηναι (έτράπη), μετ' εύφροσύνης τοις άνδράσι συνών και γαράς πλείονος. 5 275 Τη δε έβδόμη των ήμερων πλείονος παρασκευής γενομένης, προσπαραγινομένων πλειόνων έτέρων από τῶν πόλεων — ἦσαν γὰο ίκανοὶ πρέσβεις — ἐπηρώτησεν δ βασιλεύς καιρού γενομένου τον πρωτεύοντα τῶν ἀπολιπόντων τῆς ἐρωτήσεως, πῶς ἂν ἀπαραλόγι- 10 276 στος είη. έκεινος δε έφη δοκιμάζων και του λέγοντα καί τὸ λεγόμενον καὶ περὶ τίνος λέγει, καὶ ἐν πλείονι γρόνω τὰ αὐτὰ δι' έτέρων τρόπων έπερωτῶν. τὸ δὲ νοῦν ἔχειν ὀξύν καὶ δύνασθαι κρίνειν ἕκαστα θεοῦ δώρημα καλόν έστιν. ώς σύ τοῦτο κέκτησαι, βασιλεῦ. 15 277 Κρότω δε έπισημηνάμενος δ βασιλεύς έτερον έπηοώτα. διὰ τί την άρετην ού παραδέγονται των άνθρώπων οί πλείονες; δτι φυσικώς απαντες, είπεν. άκρατείς και έπι τας ήδουας τρεπόμενοι γεγόνασιν. ών γάριν άδικία πέφυκε καί τὸ τῆς πλεονεξίας γύμα. 20 278 τὸ δὲ τῆς ἀρετῆς κατάστημα κωλύει τοὺς ἐπιφερομένους έπι την ήδονοχρασίαν, έγχράτειαν δε κελεύει

1 οὐδὲ γὰρ διαλίπης Μ || 2 κατ' εἰφροσύνην Μ || 3 προπίνων Μ²: προσπίπτων Β, προσπίνων ceteri || 4 ἐτράπη add. Mend. || 5 post καὶ add. μετὰ Μ || 6 δὲ ἑβδόμη Μ: ἑβδόμη δὲ LB, ἑβδόμη ceteri || 7 ἑτέρων πλειόνων ΜΑ || 8 παρῆσαν conicio | ἦσαν — πρέσβεις om. LB || 9 γινομένου BVPC || 10 ἀπολειπόντων Β || 11 εἶη Struve: ἦ codd. || 12 τὸν λεγόμενον LBVPA || 13 τὸν M¹B || 15 ὡς] δ AC || 17 post παραδέχονται add. τινὲς MVP || 18 εἶπεν] ὥσπερ L || 21 διάστημα B || 21. 22 an φερομένους?

10. 11 cf. (Chrysippum apud) de Arnim, Hermes XXV p. 473 ss.

- 74

καί δικαιοσύνην προτιμαν· δ δε θεός πάντων ήγειται τούτων.

Εύ δὲ ἀποκεκρίσθαι τοῦτον εἰπὼν ὁ βασιλεὺς τὸν 279 μετ' αὐτὸν ἠρώτα· τίσι δεῖ κατακολουθεῖν τοὺς βασι-5 λεῖς; ὁ δὲ ἔφη· τοῖς νόμοις, ἵνα δικαιοπραγοῦντες ἀνακτῶνται τοὺς βίους τῶν ἀνθρώπων· καθὼς σὺ τοῦτο πράσσων ἀένναον μνήμην καταβέβλησαι σεαυτοῦ, θείφ προστάγματι κατακολουθῶν.

Είπων δε και τουτον καλώς λέγειν τον έχόμενον 280 10 ήφώτα τίνας δει καθιστάνειν στρατηγούς; ό δ' είπεν όσοι μισοπονηρίαν έχουσι και την άγωγην αυτου μιμούμενοι πρός το δια παντός ευδοξίαν έχειν αυτους τα δίκαια πράσσουσι. καθώς συ τουτο έπιτελεις, είπε, μέγιστε βασιλευ, θεου σοι στέφανον δικαιοσύνης δε-15 δωκότος.

'Αποδεξάμενος δ' αὐτὸν μετὰ φωνῆς ἐπὶ τὸν ἐχό- 281 μενον ἐπιβλέψας εἶπε· τίνας δεῖ καθιστάνειν ἐπὶ τῶν δυνάμεων ἄρχοντας; ὁ δὲ ἀπεφήνατο· τοὺς ἀνδρεία διαφέροντας καὶ δικαιοσύνῃ 'καὶ περὶ πολλοῦ ποιου-20 μένους τὸ σώζειν τοὺς ἄνδρας ἢ τὸ νικᾶν τῷ θράσει παραβάλλοντας τὸ ζῆν· ὡς γὰρ ὁ θεὸς εὖ ἐργάζεται πᾶσι, καὶ σὺ τοῦτον μιμούμενος εὐεργετεῖς τοὺς ὑπὸ σεαυτόν.

Ο δέ αποκεκρίσθαι φήσας αυτόν ευ, άλλον ήρώτα 282

3 ἀποκρίνασθαι B | είπας MVP || 3. 4 τὸν μετ' αὐτὸν M: ἄλλον C, om. ceteri; archetypi lacuna varie expleta vid. || 4 post ἡρώτα add. ἕτερον L, τὸν ἑξῆς B || 6 βίους] ὅήμους M || 9 είπας MVP || 10 ὁ Schard: δς codd. || 11 αὐτοῦ offendit, sed cf. p. 36, 14 || 12 αὐτοῖς C || 13. 14 είπε μέγιστε βασιλεῦ L: είπε βασιλεῦ VPAC, βασιλεῦ MB || 16 ante μετὰ add. ὁ βασιλεῦς M || 20 alt. τὸ] τῶ ML || 21 παραβάλλοντας Schmidt: περιβάλλοντας codd. || post ὡς desinit B || 22 πάλιν e Par. 129 Schmidt

ARISTEAE

τίνα θαυμάζειν ἄξιόν έστιν ἄνθρωπον; ό δὲ ἔφη· τὸν κεχορηγημένον δόξη και πλούτω και δυνάμει και ψυχὴν ἴσον πᾶσιν ὄντα· καθως σὺ τοῦτο ποιῶν ἀξιοθαύμαστος εἶ τοῦ θεοῦ σοι διδόντος εἰς ταῦτα τὴν ἐπιτέλειαν.

5

283 Ἐπιφωνήσας δὲ καὶ τούτῷ πρὸς τὸν ἕτερον εἶπεν. ἐν τίσι δεῖ πράγμασι τοὺς βασιλεῖς τὸν πλείω χρόνον διάγειν; ὁ δὲ εἶπεν. ἐν ταῖς ἀναγνώσεσι καὶ ἐν ταῖς τῶν πορειῶν ἀπογραφαῖς διατρίβειν, ὅσαι πρὸς τὰς βασιλείας ἀναγεγραμμέναι τυγχάνουσι πρὸς ἐπανόρ- 10 θωσιν καὶ διαμονὴν ἀνθρώπων. ὅ σὺ πράσσων 〈ἀν〉έφικτον ἄλλοις δόξαν κέκτησαι θεοῦ σοι τὰ βουλήματα συντελοῦντος.

284 Ένεργῶς δὲ καὶ τοῦτον προσειπὼν ἕτερον ἡρώτα. τίνας δεῖ ποιεῖσθαι τὰς διαγωγὰς ἐν ταῖς ἀνέσεσι καὶ 15 ǫ́φθυμίαις; ὁ δὲ ἔφη θεωρεῖν ὅσα παίζεται μετὰ περιστολῆς καὶ πρὸ ὀφθαλμῶν τιθέναι τὰ τοῦ βίου μετ' εὐσχημοσύνης καὶ καταστολῆς γινόμενα βίφ σύμ-285 φορον καὶ καθῆκον. ἕνεστι γὰρ καὶ ἐν τούτοις ἐπισκευή τις πολλάκις γὰρ καὶ ἐκ τῶν ἐλαχίστων αίρετόν 20 τι δείκνυται. σὺ δὲ πᾶσαν ἦσκηκὼς καταστολὴν διὰ τῶν ἐνεργειῶν φιλοσοφεῖς διὰ καλοκἀγαθίαν ὑπὸ θεοῦ τιμώμενος.

1 ό δὲ ἔφη om. M || 2.3 ψυχῆ MC, (κατὰ) ψυχὴν conicio (v. Ind.) || 3 πᾶσιν ἴσον C | post σὲ repetit ex lin. 2 δόξη καὶ πλούτω καὶ δυνάμει M || 5 ἐπιτέλειαν scripsi: ἐπιμέλειαν codd. || 6 τοῦτον M || 9. 10 τοὺς βασιλεῖς bene Mend. || 11 ἀνθφάπων] αὐτῶν coni. Mend. || 11. 12 ἀνέφικτον scripsi: ὡς οὐκ ἐφικτὸν Α, ἐφικτὸν ceteri, οὐκ ἐφικτὸν Schard, οὐκ ἐφικτὴν Schmidt 13 τελοῦντος C || 14 εὐνόως conicio | προσείπας MVP 15 ἀγωγὰς M | post καὶ add. ταῖς M || 16 ὡ δὲ ἔφη om. A παίζεται Schmidt: πλίζεται codd. (ὑπλίζεται M^{*}) || 17 περιβολῆς Α || 17. 18 βίφ σύμφορον (an συμφέρον?) καὶ καθῆμον Mend.: βιοῖ (βιοῖς M^{*}) σωφρονῶν καὶ κατέχων codd.

EPISTVLA

Εὐαρεστήσας δὲ τοῖς προειρημένοις πρὸς τὸν ἕνα-286 τον εἶπε· πῶς δεῖ διὰ τῶν συμποσίων διεξάγειν; ὁ δὲ ἔφησε· παφαλαμβάνοντα τοὺς φιλομαθεῖς καὶ δυναμένους ὑπομιμνήσκειν τὰ χρήσιμα τῆ βασιλεία καὶ τοῖς 5 τῶν ἀρχομένων βίοις· ἐμμελέστερον ἢ μουσικώτερον οὐκ ἂν εὕροις τι τούτων. οὖτοι γὰρ θεοφιλεῖς εἰσι 287 πρὸς τὰ κάλλιστα πεπαιδευκότες τὰς διανοίας· καθὰς καὶ 'σὺ τοῦτο πράσσεις, ὡς ἂν ὑπὸ θεοῦ σοι κατευθυνομένων ἁπάντων.

Διαγυθείς δε έπι τοις είσημένοις έπυνθάνετο του 288 10 μετέπειτα. τι κάλλιστόν έστι τοις όγλοις, έξ ίδιώτου βασιλέα κατασταθήναι έπ' αύτων ή έκ βασιλέως βασιλέα: έκεινος δε έφη το άριστον τη φύσει. και γάρ 289 έχ βασιλέων βασιλείς γινόμενοι πρός τους υποτεταγ-15 μένους ανήμεροί τε και σκληροί καθίστανται πολλώ δε μαλλον καί τινες των ίδιωτων και κακών πεπειραμένοι και πενίας μετεσγηκότες άρξαντες όγλων γαλεπώτεροι των ανοσίων τυράννων έξέβησαν. αλλά, ώς 290 προείπου, ήθος χρηστου και παιδείας κεκοινωνηκός 20 δυνατόν άρχειν έστι καθώς σύ βασιλεύς μέγας ύπάργεις, ού τοσοῦτον τῆ δόξη τῆς ἀρχῆς καὶ τῷ πλούτφ προσχών, δσον έπιεικεία και φιλανθρωπία πάντας άνθρώπους ύπερήρκας του θεού σοι δεδωρημένου ταυτα έπι πλείονα γρόνον.

1. 2 Evarov C: Evvarov ceteri || 4 χρήσιμα τῆ βασιλεία Mend. (idem Anon. Oxon.): χρήματα τῆς βασιλείας codd. | robs et 5 βίους v || 5 $\langle \gamma \dot{\alpha} \varphi \rangle$ ή conicio || 12 έπ' Mend.: ὑπ' codd. || 13 ròn Schmidt | ἄριστον L: ἀρεστὸν ceteri | post γὰφ add. oi A || 14 βασιλεῖς om. C | γενόμενοι A || 16 τῶν ἰδιωτῶν τινες L || 19 παιδείας L Schard: παιδεία ceteri 20 βασιλεῦς M, βασιλεῦ Schard || 21 τῶ M: om. ceteri 22 προέχων Schard || 23 ὑπεφήφας A, ὑπεφηφιώς coni. Mend. | τοῦ m. M

ARISTEAE

291 Καί τοῦτον ἐπαινέσας τὸν ἐπὶ πᾶσιν ἡρώτα τί μέγιστόν έστι βασιλείας; πρός τοῦτο εἶπε. τὸ διὰ παντός έν είρήνη καθεστάναι τούς ύποτεταγμένους καί κο-292 μίζεσθαι τὸ δίχαιον ταχέως ἐν ταῖς διαχρίσεσι. ταῦτα δε γίνεται διά τον ήγούμενον. όταν μισοπόνηρος ή καί 5 φιλάναθος και περί πολλού ποιούμενος ψυγήν άνθρώπου σώζειν καθώς και σύ μέγιστον ήγησαι την άδικίαν, δικαίως δὲ πάντα κυβερνών ἀένναον τὴν περί σεαυτόν δόξαν κατεσκεύασας, του θεου σοι διδόντος έγειν άγνην και άμιγη παντός κακού την διάνοιαν. 10 293 Καταλήξαντος δε τούτου κατεοράγη κρότος μετά φωνής και γαράς έπι πλείονα χρόνον. ώς δε έπαύσατο, ό βασιλεύς λαβών ποτήριον έπεχέατο καί των παρόντων άπάντων και των είσημένων λόγων. έπι πασι δέ είπε· τὰ μέγιστά μοι γέγονεν άγαθὰ παραγενηθέντων 15 294 ύμων. πολλά γάο ώφέλημαι, καταβεβλημένων ύμων διδαχήν έμοι πρός το βασιλεύειν. έχάστω δε τρία τάλαντα προσέταξεν άργυρίου δοθηναι καί τον άποκαταστήσοντα παίδα. συνεπιφωνησάντων δε πάντων γαράς έπληρώθη το συμπόσιον, άδιαλείπτως του βασιλέως 20 είς εύφροσύνην τραπέντος.

295 Ἐγὼ δ' εἰ πεπλεόνακα, τούτοις, ὡ Φιλόκφατες, συγγνώμην ἔχειν. τεθαυμακὼς γὰφ τοὺς ἄνδφας ὑπὲφ τὸ δέον, ὡς ἐκ τοῦ καιφοῦ τὰς ἀποκφίσεις ἐποιοῦντο πολ-296 λοῦ χφόνου δεομένας, καὶ τοῦ μὲν ἐφωτῶντος μεμε- 25

2 тойтов AC, е сотг. L || 4 тахéақ тд діналов Schard || 5 той ўровцівов Anon. Oxon., sed v. Ind. s. діа || 7 розt ціристов bene add. нандов е Раг. 129 Schmidt || 9 скавтой L 13 дайдов Mend.: дадав сода. || 18. 19 апонатастібавита M || 22 гі пепдебонна (iv?) Mend. (Diod. I 90, 4 пері ціг обо тал асредацівног задава сода и над петдеонациев): гіла плейсова над сода. || 23 гедаріцана conicio, sed cf. р. 35, 9

78

EPISTVLA

οιμνηχότος έχαστα, των δε αποχοινομένων καταλλήλως έχόντων τὰ πρός τὰς έρωτήσεις, άξιοι θαυμασμοῦ κατεφαίνοντό μοι και τοις παρούσι, μάλιστα δε τοις φιλοσόφοις. οίομαι δε και πάσι τοις παραληψομένοις την 5 άναγοαφήν άπιστον φανείται. ψεύσασθαι μέν οὖν 297 ού καθήκόν έστι περί των άναγραφομένων. εί δε καί τι παραβαίην, ούχ όσιον έν τούτοις άλλ', ώς γέγονεν, ούτως διασαφούμεν άφοσιούμενοι παν άμάρτημα. διόπεο έπειράθην αποδεξάμενος αύτων την του λόγου 10 δύναμιν παρά των άναγραφομένων ξκαστα των γινομένων έν τε τοις χρηματισμοίς του βασιλέως και ταίς συμποσίαις μεταλαβείν. έθος γάρ έστι, χαθώς χαί σύ 298 γινώσκεις, ἀφ' ἦς ἂν ἡμέρας (ὥρας) ὁ βασιλεὺς ἄρξηται γρηματίζειν μέγρις ού κατακοιμηθή. πάντα άναγράφε-15 σθαι τὰ λεγόμενα καὶ πρασσόμενα, καλῶς γινομένου καί συμφερόντως. τη γαο έπιούση τα τη πρότερον 299 πεποαγμένα και λελαλημένα ποὸ τοῦ χοηματισμοῦ παοαναγινώσκεται, καί, εί τι μή δεόντως γέγονε, διορθώσεως τυγγάνει το πεπραγμένον. πάντ' ούν άκριβως 300 20 παρά των άναγεγραμμένων, ως έλέγθη, μεταλαβόντες κατακεγωρίκαμεν, είδότες ην έχεις φιλομάθειαν είς τά χοήσιμα.

Μετά δὲ τοεῖς ἡμέρας ὁ Δημήτριος παραλαβών 301 αὐτοὺς καὶ διελθών τὸ τῶν ἐπτὰ σταδίων ἀνάχωμα 25 τῆς θαλάσσης πρὸς τὴν νῆσον καὶ διαβὰς τὴν γέφυραν

1 καταλλήλως L: άλλήλως ceteri || 4 δὲ ὡς καὶ L || 5 οὖν om. M || 8 ἀφοσιούμενοι LA: ἀφοσιώμενοι ceteri || 13 ἡμέρας (ὥρας) Gomperz, SAW vol. CXXXIV p. 3: ἡμέρας codd., ὥρας Mend. || 16 alt. τῆ om. C || 17. 18 παραναγινώσκεται M: παραγινώσκεται ceteri || 18 δεόντως μὴ transp. M | γέγονε L: γεγονός ceteri || 19 τὸ πεπραγμένον om. L | πάντων L || 20 παρὰ τῶν scripsi (cf. lin. 10): τῶν L, πάντων ceteri || post μεταλαβόντες add. πάντες L || 21 κατακεχωρήκαμεν codd.

ARISTEAE

καί προσελθών ώς έπι τὰ βόρεια μέρη, συνέδριον ποιησάμενος είς κατεσκευασμένον οίκον παρά την ήιόνα, διαπρεπώς έχοντα και πολλής ήσυχίας έφεδρον, παρεκάλει τούς άνδρας τὰ τῆς ἑρμηνείας ἐπιτελεῖν, παρόν-302 των, δσα ποός την χρείαν έδει, καλώς. οί δε έπετέ- 5 λουν έχαστα σύμφωνα ποιούντες πρός έαυτούς ταζ άντιβολαζς το δε έχ της συμφωνίας γινόμενον πρεπόντως άναγοαφής ούτως έτύγχανε παρά τοῦ Δημη-303 τρίου. και μέχρι μέν ώρας ένάτης τα της συνεδρίας έγίνετο μετά δέ ταῦτα περί την τοῦ σώματος θερα- 10 πείαν απελύοντο γίνεσθαι, χορηγουμένων αύτοις δα-304 ψιλώς ών προηρούντο πάντων. έκτος δε και καθ' ήμέραν, όσα βασιλεί παρεσχευάζετο, και τούτοις δ Δωοόθεος έπετέλει προστεταγμένον γαρ ήν αύτω δια του βασιλέως. άμα δὲ τῆ ποωία παρεγίνοντο εἰς τὴν αὐλὴν 15 καθ' ήμέραν και ποιησάμενοι τον άσπασμον του βασι-305 λέως απελύοντο πρός τον έαυτων τόπον. ως δε έθος έστι πάσι τοις Ιουδαίοις, απονιψάμενοι τη θαλάσση τάς γείοας, ώς αν εύξωνται πούς του θεόν, έτρέποντο ποός την ανάγνωσιν και την έκάστου διασάφησιν. 20 306 Έπηρώτησα δε και τοῦτο, τίνος χάριν ἀπονιζόμενοι τάς γείρας τὸ τηνικαῦτα εύγονται. διεσάφουν δέ, ὅτι μαρτύριόν έστι τοῦ μηδὲν εἰργάσθαι κακόν — πᾶσα γὰρ ένέργεια διά των χειρών γίνεται --, καλώς και όσίως

4 τὰ τῆς] τὰς L || 9 ἐννάτης MLVP, δ' A | συνεδρίας L: συνεδρείας ceteri || 11 αὐτῶν Μ'VPC || 12 ἐπτος] νυπτὸς bene Cohn || 17 πρὸς] είς L | τὸν om. VPC || 18 ἀπονιψάμενοι M²: ἀπονιψαμένοις M'LVP, ἀπονιψαμένους AC || 19 εὕξωνται A: εὕξαντο P, ηὕξαντο ceteri, sed v. Ind. || 20 διασάφειαν M || 21 ἐπηρώτησα MLP: ἐπεράτησα VAC

18 ss. huc pertinet fragm. Origeni falso tributum a Boulengero, v. Harnack, Altchristl. Litt. 386.

EPISTVLA

μεταφέροντες έπὶ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀλήθειαν πάντα. καθώς δὲ προειρήκαμεν, οὕτως καθ' ἐκάστην 307 εἰς τὸν τόπον ἔχοντα τερπνότητα διὰ τὴν ήσυχίαν καὶ καταύγειαν συναγόμενοι τὸ προκείμενον ἐπετέλουν. 5 συνέτυχε δὲ οὕτως, ὥστε ἐν ἡμέραις ἑβδομήκοντα δυσὶ τελειωθῆναι τὰ τῆς μεταγραφῆς, οἰονεὶ κατὰ πρόθεσίν τινα τοῦ τοιούτου γεγενημένου.

Τελείωσιν δε ότε έλαβε, συναγαγών ό Δημήτριος 308 το πληθος των Ίουδαίων είς τον τόπον, ού και τὰ 10 της έφμηνείας ἐτελέσθη, παφανέγνω πασι, παφόντων και των διεφμηνευσάντων, οιτινες μεγάλης ἀποδοχής και παφά τοῦ πλήθους ἔτυχον, ὡς ἂν μεγάλων ἀγαθῶν παφαίτιοι γεγονότες. ὡσαύτως δε και τον Δη- 309 μήτφιον ἀποδεξάμενοι παφεκάλεσαν μεταδοῦναι τοις 15 ήγουμένοις αὐτῶν μεταγφάψαντα τον πάντα νόμον. καθὡς δε ἀνεγνώσθη τὰ τεύχη, στάντες οι ίεφεις και 310 τῶν έφμηνέων οι πφεσβύτεφοι και τῶν ἀπὸ τοῦ πολιτεύματος οι τε ἡγούμενοι τοῦ πλήθους εἶπον· ἐπεί καλῶς και ὡσίως διηφμήνευται και κατὰ πῶν ἀμφιβω-20 μένως, καλῶς ἕχον ἐστίν, Γνα διαμένη ταῦθ' οὕτως ἔχοντα και μη γένηται μηδεμία διασκευή. πάντων δ' 311

3 τερπνότητα M²: τερπώ τινα codd. || 5 δύο L, σὺν δυσὶ Α || 11 καὶ e lin. 12 ante μεγάλης transp. M || 14 δοῦναι M || 15 πάντα om. M || 16 καθώς — τεύχη τοίνυν b | δὲ om. g | τὰ] ταῦτα τὰ g || 18 οἱ ἡγούμενοι Wil. (cf. Ios.) || 19 διηρμηνεύεται L || 19. 20 ἀχριβῶς Eus. || 20 καλῶς om. i | διαμένη Eus. Schard: διαμείνη codd. || 21 μὴ om. i

16 — 83, 14 Eus. Praep. ev. VIII 5, 6 ss. (post locum ad p. 10, 11 allatum): τούτοις έξῆς πολλὰ διὰ μέσου περί τῆς προτεθείσης εἰπὰν πραγματείας, μετὰ τὴν τῶν γραφῶν ἑρμηνείαν ἐπιφέρει αὐτοῖς ἑήμασι (haec om. b): καθὰς — ἀγνῶς. pergit ταῦθ' ἡμῖν ἐκ τῆς τοῦ δηλωθέντος ἐπιτετμήσθα γραφῆς.

ARISTEAS.

ARISTEAE

έπιφωνησάντων τοῖς εἰρημένοις ἐκέλευσαν διαφάσασθαι, καθώς ἕθος αὐτοῖς ἐστιν, εἴ τις διασκευάσει προστιθεἰς ἢ μεταφέρων τι τὸ σύνολον τῶν γεγραμμένων ἢ ποιούμενος ἀφαίρεσιν, καλῶς τοῦτο πράσσοντες, ἵνα διὰ παντὸς ἀένναα μένοντα φυλάσσηται.

312 Προσφωνηθέντων δὲ καὶ τούτων τῷ βασιλεῖ μεγάλως ἐχάρη· τὴν γὰρ πρόθεσιν, ἡν εἶχεν, ἀσφαλῶς ἐδοξε τετελειῶσθαι. παρανεγνώσθη δὲ αὐτῷ καὶ πάντα, καὶ λίαν ἐξεθαύμασε τὴν τοῦ νομοθέτου διάνοιαν. καὶ πρὸς τὸν Δημήτριον εἶπε· πῶς τηλικούτων πραγμάτων 10 συντετελεσμένων οὐδεἰς ἐπεβάλετο τῶν ίστορικῶν ἡ
313 ποιητῶν ἐπιμνησθῆναι; ἐκεῖνος δὲ ἔφη· διὰ τὸ σεμνὴν εἶναι τὴν νομοθεσίαν καὶ διὰ θεοῦ γεγονέναι· καὶ τῶν ἐπιβαλλομένων τινὲς ὑπὸ τοῦ θεοῦ πληγέντες τῆς ἐπι314 βολῆς ἀπέστησαν. καὶ γὰρ ἔφησεν ἀκηκοέναι Θεο- 15 πόμπου, διότι μέλλων τινὰ τῶν προηρμηνευμένων ἐπισφαλέστερον ἐκ τοῦ νόμου προσιστορεῖν ταραχὴν λάβοι τῆς διανοίας πλεῖον ἡμερῶν τριάχοντα· κατὰ δὲ τὴν

1 έπέλευσαν Eus. vulg. (Ios.): έπέλευσεν ibg, έπέλευσε codd. | έπαφᾶσθαι Eus. || 2 έθος έστιν αὐτοῖς b, έστιν αὐτοῖς ἕθος g || 3 τι om. bg || 4 πφάσσοντος AC || 5 μένοντα (-τες i) Eus.: καὶ μένοντα codd. || 8 παφεγνώσθη VPAC | καὶ del. M² || 10 πφαγμάτων om. codd. || 11 ἐπειάβετο VP, ἐπεβάλετο g η] οὐδὲ Eus. || 12 ποιητῶν Eus. (Ios.): ποιητικῶν MLVP, ποιητικῶς AC || 13 — 83, 10 καὶ τῶν — ἀποκατέστη om. b || 14 ἐπιβαλομένων i, fort. recte | τοῦ om. g || 14. 15 ἐπιβολῆς LM²C² Eus.: ἐπιβονλῆς ceteri || 15 ἔφησαν g || 15. 16 Θεοπόμπου i: Θεοπέμπτου g codd. || 16 πφοεφμηνευμένων M¹VC || 17 πφοιστοφεῖν VPAC | λαβεῖν codd. || 18 πλειόνων g

2. 3 cf. Deut. 4, 2. 12, 32. ∥ 16 Aristobulus apud Eus. Praep. ev. XIII 12, 1 διηρμήνευται γὰρ προ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως δι' ἐτέρων προ τῆς Άλεξάνδρου καὶ Περσῶν ἐπικρατήσεως τά τε κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τὴν ἔξ Λἰγύπτου τῶν Ἐβραίων (= Clem. Strom. I 150, quem exscribit Eus. IX 6, 7).

82

EPISTVLA

άνεσιν έξιλάσκεσθαι τον θεόν σαφές αύτῷ γενέσθαι, τίνος χάριν το συμβαϊνόν έστι. δι' όνείρου δὲ ση- 315 μανθέντος, ὅτι τὰ θεῖα βούλεται περιεργασάμενος εἰς κοινοὺς ἀνθφώπους ἐκφέρειν, ἀποσχόμενον δὲ οὕτως 5 ἀποκαταστῆναι. καὶ παρὰ Θεοδέκτου δὲ τοῦ τῶν τρα- 316 γῷδιῶν ποιητοῦ μετέλαβον ἐγώ, διότι παραφέρειν μελλοντός τι τῶν ἀναγεγραμμένων ἐν τῆ βίβλῷ πρός τι δρᾶμα τὰς ὅψεις ἀπεγλαυκώθη· καὶ λαβῶν ὑπόνοιαν, ὅτι διὰ τοῦτ' αὐτῷ τὸ σύμπτωμα γέγονεν, ἐξιλασάμενος 10 τὸν θεὸν ἐν πολλαῖς ἡμέραις ἀποκατέστη.

Μεταλαβών δὲ ὁ βασιλεύς, καθώς ποοεϊπον, περί 317 τούτων τὰ παρὰ τοῦ Δημητρίου, προσκυνήσας ἐκέλευσε μεγάλην ἐπιμέλειαν ποιεϊσθαι τῶν βιβλίων καὶ συντηρεϊν ἁγνῶς. παρακαλέσας δὲ καὶ τοὺς ἑρμηνεῖς, ΐνα 318 15 παραγίνωνται πυκνότερον πρὸς αὐτόν, ἐὰν ἀποκατασταθῶσιν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, δίκαιον εἶπε τὴν ἐκπομπὴν αὐτῶν γενέσθαι· παραγενηθέντας δέ, ὡς θέμις, ἕξειν αὐτοὺς φίλους, καὶ πολυωρίας τῆς μεγίστης τεύξεσθαι παρ' αὐτοῦ. τὰ δὲ πρὸς τὴν ἐκπομπὴν 319 20 αὐτῶν ἐκέλευσεν ἑτοιμάζειν μεγαλομερῶς τοῖς ἀνδράσι χαρισάμενος· ἑκάστῷ γὰρ στολὰς ἔδωκε τῶν κρατίστων

1 αίτησιν Eus. | έξιλ. = precari? | τῶ θεῶ g || 2 τὸ om. g | δὲ om. g | μαθόντος Eus. || 4 δὲ οὅτως] ὡσαύτως L | δὲ del. Dind., sed v. § 175 || 7 μέλλων Cobet || 8 ἀπεγλυκώθη codd. || 9 ταῦτ' Eus. vulg. | αὐτὸ LPVAC | τὸ σύμπτωμα om. Eus. || 11 προεῖπεν ibg | περὶ om. L || 12 τούτων – περὶ (παρὰ scripsi cum Cobeto) Eus.: τῶν codd. || 13. 14 συντηρείσθαι bg || 14 ἀγνῶν L || 15 παραγένωνται prius M, παραγίνονται VP | αὐτὸν L || 15. 16 ἀποκαταστῶσιν A || 16 post δίκαιον add. γὰρ codd., rursus del. L || 18 ξξειν MV: ξξεις C, ξξει LPA Schard | πολυωρίας Mahaffy, Class. Rev. VIII 349: πολυδωρίας codd. (Ios.) || 19 τεύξασθαι L: χορσάμενος ceteri | γὰρ om. Μ

6.*

τρεξς και χουσίου τάλαντα δύο και κυλικείον ταλάντου 320 και τρικλίνου πάσαν κατάστρωσιν. Επεμψε δε και τῷ 'Ελεαζάρω μετὰ τῆς ἐκπομπῆς αὐτῶν ἀργυρόποδας κλίνας δέκα και τὰ ἀκόλουθα πάντα και κυλικείον ταλάντων τριάκοντα και στολὰς δέκα και πορφύραν και στέφανου 5 διαπρεπῆ και βυσσίνων όθονίων ίστοὺς έκατὸν και φιάλας και τρυβλία και κρατῆρας χρυσοῦς δύο προς ἀνά-321 θεσιν. Εγραψε δε και παρακαλῶν, Γνα, ἐάν τινες τῶν ἀνδρῶν προαιρῶνται προς αὐτὸν ἀνακομισθῆναι, μὴ κωλύση, περί πολλοῦ ποιούμενος τοῖς πεπαιδευμένοις 10 συνείναι και είς τοιούτους τὸν πλοῦτον κατατίθεσθαι δαψιλῶς, και οὐκ είς μάταια.

322 Σὐ δέ, καθὼς ἐπηγγειλάμην, ἀπέχεις τὴν διήγησιν, ὡ Φιλόκφατες. τέφπειν γὰφ οἴομαί σε ταῦτα ἢ τὰ τῶν μυθολόγων βιβλία. νένευκας γὰφ πφὸς πεφιεφγίαν τῶν 15 δυναμένων ὡφελεῖν διάνοιαν καὶ ἐν τούτοις τὸν πλείονα χφόνον διατελεῖς. πειφάσομαι δὲ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀξιολόγων ἀναγφάφειν, ῖνα διαποφευόμενος αὐτὰ κομίζη τοῦ βουλήματος τὸ κάλλιστον ἔπαθλον.

1 NULLES WIL: NULLE M²L² (IOS.), NULLES VIL: NULLES M²L² (IOS.), NULLES VIL: VILLES VILLES

VETERVM TESTIMONIA DE ORIGINE VERSIONIS LXX INTERPRETVM

τφείς και χουσίου τάλαντα δύο και κυλικείον ταλάντου 320 και τφικλίνου πάσαν κατάστφωσιν. Επεμψε δε και τῷ 'Ελεαζάφω μετα τῆς έκπομπῆς αὐτῶν ἀφγυφόποδας κλίνας δέκα και τὰ ἀκόλουθα πάντα και κυλικείον ταλάντων τφιάκοντα και στολάς δέκα και ποφφύφαν και στέφανον 5 διαπφεπῆ και βυσσίνων όθονίων ίστοὺς έκατὸν και φιάλας και τφυβλία και κφατῆφας χφυσοῦς δύο πφὸς ἀνά-321 θεσιν. ἕγφαψε δε και παφακαλῶν, ἵνα, ἐάν τινες τῶν ἀνδφῶν πφοαιφῶνται πφὸς αὐτὸν ἀνακομισθῆναι, μὴ κωλύση, πεφί πολλοῦ ποιούμενος τοις πεπαιδευμένοις 10 συνείναι και είς τοιούτους τὸν πλοῦτον κατατίθεσθαι δαψιλῶς, και οὐκ είς μάταια.

322 Σὐ δέ, καθὼς ἐπηγγειλάμην, ἀπέχεις τὴν διήγησιν, ὅ Φιλόκφατες. τέφπειν γὰο οἴομαί σε ταῦτα ἢ τὰ τῶν μυθολόγων βιβλία. νένευκας γὰο ποὸς πεφιεργίαν τῶν 15 δυναμένων ὡφελεῖν διάνοιαν καὶ ἐν τούτοις τὸν πλείονα χρόνον διατελεῖς. πειφάσομαι δὲ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀξιολόγων ἀναγράφειν, ῖνα διαποφευόμενος αὐτὰ κομίζη τοῦ βουλήματος τὸ κάλλιστον ἔπαθλον.

1 NULLES Wil.: NULLES M²L² (IOS.), NULLES VILLES Wil.: NULLES M²L² (IOS.), NULLES VILLES VI

VETERVM TESTIMONIA DE ORIGINE VERSIONIS LXX INTERPRETVM

•

De testimoniis eis quae in praefatione dixi hic pauca addam.

1. Iosephi textui inserui paragraphos Niesianas, in margine posui meas Aristeae paragraphos, quo facilius paraphrastae ratio cum fonte eius comparari possit. iuvabat autem, cum constet eclectica ratione utramque classem codicum adhibendam esse, exemplo docere hanc rationem ita valere debere. ut neque cum Niesio nimium tribuamus Palatino (P) neque cum Nabero sine causa aliorum codicum lectiones vel coniecturas saepius quam par est sequamur. non raro (v. ad p. 101, 6. 17. 103, 21. 104, 2. 3. 108, 20. 114, 12. 115, 7)1) Aristeae textus litem dirimere videtur vel recentium coniecturas refellit. multum commodi in hac testium discrepantia afferet textui, qui Guilelmi Schmidt vestigiis insistens in Iosephi sermonis leges atque consuetudinem accuratius inquisiverit. adhibui etiam Niesii Epitomae editionem (Berol. 1896), et latinae Iosephi ver- E sionis praesto erat textus Laurentiani LXVI 2 membr. saec. XI et Florentini S. Marciani 385 saec. XI a Mendelssohnio collatus (v. Boysenum in praef. Iosephi latini, part. VI p. II. IV. L, et de codicibus a se adhibitis referentem Niesium vol. I p. XXVIII). partem Neapolitani V F 34 fere cum S. Marciano consentientis Eberhardus in Mendelssohnii usum contulerat.

2. Tum nonnulla dicenda sunt de Epiphanii textu infra edito. ipse contuli Ienensem codicem, qui continet Panarii I alteram partem (= vol. III p. 3-587 Dind.), Ancoratum (= vol. I p. 83-226 Dind.), 'Avazegalatiouv (= vol. I p. 227-262), librum De mensuris et ponderibus (= vol. IV p. 3-34), excerpta ex Chrysostomo, Nicephori chronographiam.*) plura, praesertim de titulis, v. apud Dind. I p. III ss. codex bombycinus fol. 174 nitide scriptus est anno 1304, ut docet subscriptio fol. 120° τέλος τῆς ὅδε βίβλον, ἐν μηνὶ μαξ ἡμέφα < ἐν ἔτεσιν , 5ωιβ' ἰνδ. Β'. operculo inscriptum est: 'Mnscrpt.

1) in apparatu non omnibus locis adnotavi, quibus nulla causa deteriorum, interdum unius codicis auctoritatem Naberus sequitur; addo e. gr. p. 97, 3. 10. 17. 98, 10. 99, 5. 103, 8. 12.

2) cf. de Boorii ed. p. XLIV. haec Chronographia ab altera manu scripta videtur. Bos.' (= Bosii), fol. 1r 'ex bibliotheca Iohannis Langi Erphordani².¹) huius codicis, quem fundamentum fecit editionis principis Oporinus, prior pars amissa est, ut baec ipsa solaque prior pars servata est in Veneto 125 scripto a. 1057. cuius codicis altera pars, quamquam olim exstabat inter Bessarionis codices, tamen archetypum Ienensis esse non videtur (cf. vol. III p. IV Dind.).²) ex Ienensi autem non dubito quin fluxerit Rhedigeranus 240 saec. XIV, a Lagardio collatus. paene eadem enim continet³) et spatia vacua saepe reliquit eis ipsis locis, quibus I maculis infectus difficilis lectu est. I et deperdita eius prior pars videtur etiam archetypum esse Parisinorum 833 et 835 saec. XVI, quorum posterior a Petavio adhibitus non ut I a tomo II libri II Panarii, sed a libro III (vol. III 240 Dind.) incipit, ceterum praeter Nicephorum eadem habet atque I, etiam excerpta ex Chrysostomo. mirum autem cum I consensum cum Petavii editio docet tum confirmat Lagardii iudicium, Symmicta II p. 152. Quae cum ita sint, liber qui dicitur De mensuris et ponderibus, si suspendas iudicium de Vindobonensi (vol. I p. VI Dind.), Ienensis certe persimili, uni deberi videtur Ienensi.

In I autem ipso opus decartatum esse, ut mutili sunt prioris Panarii partis codices praeter Venetum, docet versio S Syriaca, quam Lagardius prius editam Symmicta II 522 ss. ad restituendum graecum textum adhibuit. nomina LXX interpretum solus S servavit, quem Lagardius Veteris Testamenti ab Origene recensiti fragmenta apud Syros servata quinque hebraeis litteris impressit, graeca in Symmictis restituere conatus est. a me ipso ad hanc nominum tabulam adhibiti sunt Mar Sa-

1) v. de eo Catalogum codd. graecorum, qui in bibliotheca urbica Vratislaviensi adservantur, Vrat. 1889 p. 74.

2) Morelli *Bibl. Venet.* I p. 80 veterem Indicem laudat, secundum quem servabantur in amisso codice 'S. Epiphanii Panaria ... Anchgirota ... Theodoriti Eranistes aut Polymorphus et De haeretica Kakomythia'.

3) v. Catalogum adn. 1 laudatum p. 63. Rhedigeranus totum Panarium tradit, ut etiam Ienensis deperditam partem adhibuisse videatur. in eo a I discedit, quod in altera parte exstat fol. 269—326 Theodoreti 1. Eranistes seu Polymorphus 2. Demonstrationes per syllogismos 3. Haereticarum fabularum compendium. atque hoc dignum est, quod animadvertatur, quod in Rhedigerano ut in amisso Veneto Theodoreti scripta traduntur. quod cum viderem, fateor me dubitasse, an Rhed. ab alio codice Epiphanii, non ab I, pendeat. sed in libro De mensuris nulla dubitatio est, de consensu utriusque codicis in tradendis Theodoreti scriptis coniecturas incertas proferre nolo. lomo p. 120 Budge, Michael Syrus p. 74 Ierusalem (= p. 78 Langlois), qui uterque ab Epiphanio pendet.¹)

Huc accedunt excerpta. nam ut posterior pars mensuras et pondera tractans in epitomam redacta saepius invenitur in codicibus²), ita etiam prioris de versionibus graecis V. T. partis excerpta servata et post Montefalconium a Dindorfio vol. IV E p. VIII. IX impressa sunt.³)

De Epiphanianis Armeniis v. Fragm. hist. gr. V 2 p. 405 ss. Arm. Denique Dialogus Timothei et Aquilae, quem nuper Conybeare TA edidit (Anecdota Oxon., Classical series VIII 1898), meo quidem iudicio fere pendet p. 90 ss. ut alibi ab Epiphanio.

Quantum Epiphanii auctoritas apud alios valuerit, in Testimoniorum apparatu passim ostendi. ab Epiphanio, certe a fonte Christiano pendere puto etiam haec, quae Tzetzes in tractatu Mb (Comicorum gr. fr. I 1 p. 31, 5 Kaibel, similia Pb p. 19, 4 leguntur) refert: δ γάφ δηθείς βασιλεύς Πτολεμαΐος έκείνος ... έπει διὰ Δημητφίου τοῦ Φαληφέως και γεφουσίων έτέφων ἀνδοῶν δαπάναις βασιλικαϊς ἀπανταχόθεν τὰς βίβλους εἰς ἀλιεξάνδφειαν ἤθφοισε (31) τότε δὲ συνηθφοισμένων ἀπασῶν τῶν βίβλων τῶν Ἑλληνίδων καὶ ἔθνους παντός καὶ σὺν αὐταῖς τῶν Ἐβραίων, ἐκείνος ὁ ἀφειδὴς βασιλεὺς ... τὰς ἐθνικὰς μὲν ὁμογλώσσοις ἐκείνων ἀνδοάσι σοφοῖς καὶ ἀκοιβῶς ἑλληνίζουσιν εἰς τε γραφὴν ὁμοῦ καὶ γλῶσσαν Ἐλλάδα μετήμειψεν, ὡς καὶ τὰς Ἐβραίδας δι' ἑβδομήποντα δύο ἑρμηνέων Ἐβραίων σοφῶν πεφυκότων καθ' ἑκατέφαν διάλεπτον. τὰς ἑθνικὰς μὲν οῦτω μετεποίησε βίβλους. fluxerunt autem haec, ni fallor, per

1) multa quoque ex Epiphanio deprompsit Arabica praefatio Pentateuchi (de qua v. Urii Bibl. Bodleianae cod. orient. Catal., codd. christ. arab. p. 29 nr. II. III), versa in Aristeae Hist. LXX interpretum. Oxonii e Theatro Sheldoniano 1692 p. 131 ss., repetita in Gallandii Bibl. Patrum II p. 819 ss. et apud White, Letter to the Lord Bishop of London for a new edition of the LXX. Oxonii 1779 p. 10. partim Arabi partim Pseudo-Theodoreto vel Synopsi Athanasianae similia e Phillippico codice (e quo ipse plura infra edam) sub Theodoreti nomine tradita excerpsit Phelippaeus, Oseas Propheta Paris. 1636 praef. p. III et passim. postremos duos libros Conybeare meum in usum inspexit.

2) plura huius generis post alios (cf. Lagarde, Symmicta I p. 210) E. Pernice collecta habet.

3) de Vaticanis Epitomae codicibus 1422 et 1789 v. Pitra, Analecta sacra II 401, de Laur. VI 3 v. Bandini, Catal. I p. 87, de Mosquensi XIV Typographei cf. Matthaei, Codd. Mosqu. p. 311, de Paris. 146 cf. Lietzmann, Catenen p. 48 nr. 1. – Ambrosianus H 257 inf. aliam Epitomam tradere videtur.

Heliodorum ad Tzetzen. ex Heliodoro enim Pb p. 20, 22 ss. fabulam de 72 grammaticis Homeri carmina colligentibus hausit (cf. I. Bekker, Anecd. Gr. p. 767, Villoison, Anecd. Gr. II p. 182, Kaibel, Abhandl. der Gött. Ges. 1897 vol. II 4 p. 3-5), post errore intellecto acerrime Ma p. 30 Mb p. 32 (cf. scholium Plautinum) Heliodorum castigat. hic igitur et Epiphanii de libris alienarum gentium graece versis fabulam, qua Philadelphi Hebraeorum librorum studium probabile reddere volebat, secutus est¹) et similem de 72 grammaticis Pisistrateis fabulam²) impudenter finxit.

3. In Hieronymi et Augustini testimoniis afferendis consulto chartae peperci, alio loco totius litis (cf. finem praefationis meae) historiam delineabo.

denique adnoto PGr. esse Patrologiam Graecam ed. Migne, PL. Patrologiam Latinam ed. Migne.

Philonis De vita Mosis II 5-7.

(5) Το δὲ τῆς νομοθεσίας ίεροπρεπὲς ὡς οὐ πας' Ίουδαίοις μόνον ἀλλὰ καὶ παρὰ πᾶσι τοῖς ἄλλοις τε-∂αύμασται, δῆλον ἔκ τε τῶν εἰρημένων ἤδη κἀκ τῶν μελλόντων λέγεσθαι. τὸ παλαιὸν ἐγράφησαν οἱ νόμοι γλώσση Χαλδαϊκῆ καὶ μέχρι πολλοῦ διέμειναν ἐν ὁμοίφ 5 τὴν διάλεκτον οὐ μεταβάλλοντες, ἕως μήπω τὸ κάλλος εἰς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἀνέφηναν αὑτῶν. ἐπεὶ δὲ ἐκ τῆς καθ' ἐκάστην ἡμέραν συνεχοῦς μελέτης καὶ ἀσκήσεως τῶν χρωμένων αἴσθησις ἐγένετο καὶ ἑτέροις καὶ

accedunt ad codices iam in nova ed. adhibitos E = Lincoln. 34, V = Vindob. suppl. gr. 50, Barb(erinus) IV 56 || 5 γλώττη Barb. || 6 μεταβαλόντες OV^2 || 6. 7 το κάλλος είς om. Barb. || 7 ἀνέφηναν GHP Barb., ἀνέφηνεν F: ἐνέφηναν ceteri | αὐτῶν AOV: αὐτῶν ceteri (αὐτούς Barb.) || 9 ἐγίνετο FO Barb.

1) frustra, si quid video, in probanda hac fabula Ritschelius Opusc. I 30. 159 operam consumit, recte recentiores fabulam respuunt; cur nihili sit, nunc apparere puto.

2) de hac cf. quae Hodius, De bibliorum textibus p. 157 e Baroccianis edidit.

τὸ κλέος ἐφοίτα πανταχόσε — τὰ γὰο καλὰ κἂν φθόνω πρός όλίγον έπισκιασθή χρόνον, έπὶ καιρῶν αὖθις άναλάμπει φύσεως εύμενεία -. δεινόν ήγησάμενοί τινες, εί οι νόμοι παρά τω ημίσει τμήματι του άν-5 θρώπων γένους έξετασθήσονται μόνω τω βαρβαρικώ, τό δ' Έλληνικόν είσάπαν άμοιοήσει, ποός έρμηνείαν την τούτων έτράποντο. το δ' έργον έπει και μέγα ην καί κοινωφελές, ούκ ίδιώταις οὐδ' ἄργουσιν, ὧν πολύς άριθμός, άλλὰ βασιλεῦσι καὶ βασιλέων ἀνετέθη τῷ 10 δοκιμωτάτω. Πτολεμαΐος δ Φιλάδελφος έπικληθείς τρίτος μεν ην άπ' Άλεξάνδρου τοῦ την Αίγυπτον παραλαβόντος, άρεταις δε ταις εν ήγεμονία πάντων, ούχι των καθ' αύτον μόνον, άλλά και των πάλαι πώποτε γεγενημένων ἄριστος, ού και μέχρι νῦν τοσαύ-15 ταις ύστεφου γενεαίς άδεται το κλέος πολλά δείγματα καί μνημεία της μεγαλοφοοσύνης κατά πόλεις καί χώοας απολιπόντος, ώς ήδη και έν παροιμίας είδει τάς ύπερόγκους φιλοτιμίας και μεγάλας κατασκευάς Φιλαδελφείους απ' έκείνου καλεϊσθαι. συνόλως μέν ούν ή 20 τῶν Πτολεμαίων οίχια διαφερόντως παρά τὰς άλλας βασιλείας ήχμασεν, έν δε τοις Πτολεμαίοις δ Φιλάδελφος. όσα γαο είς έδρασεν ούτος έπαινετά, μόλις

2 έπὶ καιφῶν F Barb.: ἐπὶ καιφὸν ceteri, ἐπὶ καιφῶ D Max., tum add. $\lambda v \vartheta \acute{v} \tau \alpha$ D^P Max., sed $\lambda v \vartheta εἰ_S$ D^M, quod est dittographia vocis αὖϑι_S || 3 εἰνενεία MAE Barb. || 4.5 γένους ἀνϑφάπων transp. F Barb. || 8 οὐδὲ Barb., οἰα MAE | ἱ πολὺς FP Barb., οἱ πολὺς GH || 11 post ἡν add. τῶν FHPOV Barb., Io. Lyd. (v. infra) | ἀπὸ MAEF | τοῦ om. FHPOV Barb. Lyd. || 12 παφαλαβόντων FGHPOV Lyd., -τα Barb. || 21 ἱ om. MAE

1 − 3 τὰ καλὰ − ἀναλάμπει D^p fol. 354^b D^M fol. 265[♥] Maxim. Ecl. c. 54.

έκεινοι πάντες άθρόοι διεπράξαντο, γενόμενος καθάπερ έν ζώω τὸ ήγεμονεῦον, κεφαλή τρόπον τινὰ τῶν βασιλέων. (6) δ δή τοιούτος ζήλον και πόθον λαβών τής νομοθεσίας ήμῶν είς Ελλάδα γλῶτταν την Χαλδαϊκήν μεθαομόζεσθαι διενοείτο και πρέσβεις εύθύς 5 έξέπεμπε πρός τον της Ιουδαίας άρχιερέα και βασιλέα — δ γάρ αὐτὸς ἦν — τό τε βούλημα δηλῶν καὶ προτρέπων ἀριστίνδην έλέσθαι τοὺς τὸν νόμον διερμηνεύσοντας. δ δ' οία είκος ήσθείς και νομίσας ούκ άνευ θείας έπιφροσύνης περί το τοιούτον έργον έσπουδακέναι 10 τον βασιλέα, σχεψάμενος τούς παρ' αύτω δοχιμωτάτους Έβραίων, οί πρός τη πατρίω και την Έλληνικήν έπεπαίδευντο παιδείαν, άσμενος αποστέλλει. ως δ' ήχον, έπι ξενίαν κληθέντες λόγοις άστείοις και σπουδαίοις τον έστιάτορα εψώχουν άντεφεστιώντες. δ μέν γάρ 15 άπεπειρατο της έκάστου σοφίας, καινάς άλλ' ου τάς έν έθει ζητήσεις προτείνων. οί δ' εύστόχως και εύθυβόλως, ούκ έπιτρέποντος μακρηγορείν του καιρού, καθάπερ ἀποφθεγγόμενοι τὰ προταθέντα διελύοντο. δοκιμασθέντες δ' εύθύς ήρξαντο τα της καλής πρεσβείας 20 άποτελείν και λογισάμενοι παρ' αύτοις, όσον είη το πράγμα θεσπισθέντας νόμους χρησμοϊς διερμηνεύειν, μήτ' άφελειν τι μήτε προσθείναι ή μεταθείναι δυναμένους, άλλα την έξ άρχης ίδεαν και τον τύπον αύτων

11 αύτῶ O: αὐτῶ ceteri || 14 ἐπὶ τὴν ξενίαν OV, ἐπὶ ξενία MAE || 15 ἀντεφεστιῶντες F Barb.: ἀνθεστιῶντες ceteri || 16 ἀπεπειρᾶτο GHP Barb.: ἐπειρᾶτο ceteri || 19 προτεθέντα HPOV Barb. || 20 ἤρχοντο FGH² Barb., είλοντο P(H¹?) || 21 ἐπιτελεῖν GHP Barb. | καὶ om. MAEFOV | post λογισάμενοι add. δὲ OV² || αὐτοῖς H²POV: αὐτοῖς ceteri || 22 post χρησμοῖς add. δείοις OV² || 23 ἢ] μήτε GHP Barb. || 23. 24 δύνασθαι OV²

διαφυλάττοντας, έσχόπουν τὸ χαθαρώτατον τῶν περί τόν τόπον χωρίων έξω πόλεως. τὰ γὰρ έντὸς τείχους άτε παντοδαπών πεπληθότα ζώων δια νόσους και τελευτάς και τάς ύγιαινόντων ούκ εύαγεις πράξεις ήν 5 υποπτα. νήσος ή Φάρος πρόκειται της Άλεξανδρείας, ής αύχην υποταίνιος τέταται ποός την πόλιν περικλυζόμενος ούκ άγχιβαθεί τα δε πολλά τεναγώδει θαλάττη, ώς και της των κυμάτων φοράς τον πολύν ήχου παι πάταγου έκ πάνυ μακρού διαστήματος προ-10 εκλύεσθαι. τοῦτον έξ ἀπάντων τῶν ἐν κύκλω κοίναντες έπιτηδειότατον είναι τον τόπον ένησυχάσαι καί ένηρεμήσαι και μόνη τη ψυχή πρός μόνους δμιλήσαι τούς νόμους, ένταυθοί κατέμειναν και τάς ίερας βίβλους λαβόντες άνατείνουσιν άμ' αύταις και τας χεί-15 que ele ougavór, altoúnerou του θεόν μή διαμαρτείν τῆς προθέσεως όδ' ἐπινεύει ταῖς εὐχαῖς, Γνα τὸ πλεῖστον ή και το σύμπαν γένος ανθρώπων ώφεληθη χρησόμενον είς έπανόρθωσιν βίου φιλοσόφοις και παγκάλοις διατάγμασι. <7> καθίσαντες δ' έν ἀποκρύφω καὶ 20 μηδενός παρόντος ότι μή των της φύσεως μερών, γης ύδατος άέρος ούρανοῦ, περί ὧν πρῶτον τῆς γενέσεως ἔμελλον ίεροφαντήσειν — κοσμοποιία γάρ ή των νόμων έστιν άρχή - καθάπερ ένθουσιώντες προεφήτευον ούκ άλλα άλλοι, τὰ δ' αὐτὰ πάντες ὀνόματα καὶ ὅή-

1 διαφυλάξασθαι $OV^{2} \parallel 2$ τῆς πόλεως OV^{2} Barb. $\parallel 3$ πεπληθότα codd.: πληφωθέντα v $\parallel 6$ αὐχὴν] ἀρχὴ MAEOV \parallel τέταΞται Μ, τέταπται AEHPOV, τέτραπται F $\parallel 6.7$ περιπλειόμενος FH¹P Barb., περιπλινόμενος MAEGH²V¹ $\parallel 9$ μαπροῦ πολλοῦ MAEOV \parallel 10. 11 κρίνοπτες GHP \parallel 11 τόν om. MAEOV \parallel 13 ἐνταῦθα Barb. \parallel 15 εἰς τὸν οὐρανόν MAE \parallel 17 γένος τῶν ἀνθρώπων GHP, ἀνθρώπων γένος transp. OV Barb. \mid ὡφελήση FGHP \parallel 21 πρώτων GOV² Barb. \parallel 23 ἀρχή ἐστι transp. OV \parallel 24 ἄλλος (pro ἄλλοι) AEOV

ματα, ώσπερ ύποβολέως έκάστοις ἀοράτως ἐνηχοῦντος. καίτοι τίς ούκ οίδεν, ότι πασα μέν διάλεκτος, ή δ' Έλληνική διαφερόντως, όνομάτων πλουτεί και ταὐτὸν ένθύμημα οἶόν τε μεταφράζοντα και παραφράζοντα σχηματίσαι πολλαχώς, άλλοτε άλλας έφαρμόζοντα λέξεις. 5 όπεο έπι ταύτης της νομοθεσίας ού φασι συμβηναι, συνενεχθήναι δ' είς ταὐτὸν χύρια χυρίοις ὀνόμασι, τὰ Έλληνικά τοις Χαλδαϊκοις, έναρμοσθέντα εύ μάλα τοις δηλουμένοις πράγμασιν. δυ γάρ τρόπου οίμαι έν γεωμετρία και διαλεκτική τὰ σημαινόμενα ποικιλίαν έρμη- 10 νείας ούκ ανέχεται, μένει δ' αμετάβλητος ή έξ αρχής τεθείσα, τὸν αὐτὸν ὡς ἔοικε τρόπον καὶ οὖτοι συντρέγοντα τοις πράγμασιν δνόματα έξευρον, άπερ δή μόνα ή μάλιστα τρανώσειν έμελλεν έμφαντικώς τά δηλούμενα. σαφεστάτη δε τούτου πίστις έάν τε Χαλ- 15 δαΐοι την Έλληνικην γλώτταν έάν τε Έλληνες την Χαλδαίων άναδιδαχθώσι και άμφοτέραις ταις γραφαίς έντύχωσι, τη τε Χαλδαϊκή και τη έρμηνευθείση, καθάπερ άδελφάς μαλλον δ' ώς μίαν και την αυτήν έν τε τοις πράγμασι και τοις δνόμασι τεθήπασι και προσ- 20 κυνούσιν, ούχ έρμηνέας έκείνους άλλ' ίεροφάντας καί προφήτας προσαγορεύοντες, οίς έξεγένετο συνδραμείν λογισμοῖς είλικοινέσι τῶ Μωυσέως καθαρωτάτω πνεύ-

1 ёха́оты МАЕОV Nicetas (v. infra) || 3 догода́ты от. $HP^1 || 4$ хад παραφράζοντα от. МАЕГ || 5 йддаς те йддоіς FH Barb. | йддаς] йддоіаς GOV || 9. 10 ёг уғышетріа кад діалентий F Barb.: уғышетріаς кад діалентий (адідицтий) OV³) ceteri || 12. 13 ёгтре́хогта МАЕ || 13 ante тоїς add. уйр MAEFOV || 14 $\ddot{\eta}$ от. HOV Barb., $\ddot{\eta}$ μάдіста от. G || 15 тойтоіς ME, тойде F Barb. || 18 дігрицувендейн GHP Barb. || 21 є́рициеїς FGHP Barb. || гла дігрицувендейн GHP Barb. || 21 є́рициеїς FGHP Barb. || є́ке́ногу от. МАЕОV || 22 ante оїς add. тойу OV² | є́уѓието МАЕОУ, -ого F || 23 μωυσέος FHP, μωσέως AGOV Barb.

ματι. διὸ καὶ μέχοι νῦν ἀνὰ πῶν ἔτος ἑορτή καὶ πανήγυρις άγεται κατά την Φάρον νησον, είς ην ούκ Ιουδαΐοι μόνον άλλά και παμπληθείς έτεροι διαπλέουσι τό τε γωρίον σεμνυνούντες, έν ω πρώτον τα της έρ-5 μηνείας έξέλαμψε, και παλαιάς ένεκεν εύεργεσίας άει νεαζούσης εύχαριστήσοντες τῷ θεῷ. μετὰ δὲ τὰς εύχὰς καί τὰς εύχαριστίας οι μέν πηξάμενοι σκηνὰς ἐπὶ τῶν αίγιαλών, οι δ' έπι της αιγιαλίτιδος ψάμμου κατακλινέντες έν ύπαίθοω μετ' οίχείων και φίλων έστιῶνται, 10 πολυτελεστέραν της έν βασιλείοις κατασκευής τότε την άκτην νομίζοντες. ούτω μέν οι νόμοι ζηλωτοί και περιμάγητοι πασιν ίδιώταις τε καί ήγεμόσιν έπιδείκνυνται, καί ταῦτ' ἐκ πολλῶν χρόνων τοῦ ἔθνους οὐκ εὐτυχούντος — τά δὲ τῶν μή ἐν ἀκμαῖς πέφυκέ πως ἐπι-15 σκιάζεσθαι —· εί δε γένοιτό τις άφορμή πρός τὸ λαμπρότερον, πόσην είκος έπίδοσιν γενήσεσθαι; καταλιπόντας αν οξμαι τα ίδια και πολλά χαίρειν φράσαντας τοῖς πατρίοις έκάστους μεταβαλεῖν έπὶ τὴν τούτων μόνων τιμήν εύτυγία γαο τοῦ έθνους οί νόμοι 20 συναναλάμψαντες άμαυρώσουσι τούς άλλους καθάπερ άνατείλας ήλιος τούς άστέρας.

1 άχοι G || 4 σεμνυνοῦντες ΜΑΕ: σεμνύνοντες ceteri | τὰ AF Barb. (cf. Arist.): τὸ ceteri; τὸ τῆς ἑομηνείας (φέγγος) coni. Mang. || 5 ἕνεπα GHP Barb. | αἰεὶ Barb. || 7 τὰς σκηνὰς FG Barb. || 8.9. κατακλινέντες ΜΕ: κατακλιθέντες AFG, κατακλίναντες HPO, κλίναντες V || 9 εἰστιῶντο ΜΑΕΓV¹ || 11 post ἀκτὴν spat. 3-4 litt. Barb. || 12 ἐπίσης δείκνυνται Barb., qui hic desinit || 13 ἐκ] ἐπὶ ΜΑΕ, ἐστὶ ΟV || 16 γενέσθαι ΜΑΕΟV || 18 ἑκάστοις ΜΕ || μεταβαλεῖν] μὲν καταβαλεῖν ΜΑΕ, πάντως καταδοαμεῖν ΟΥ²

Iosephi Antiqu. XII c. 2.

(11) Βασιλεύσαντος δε Άλεξάνδρου έτη δώδεκα καί μετ' αύτον Πτολεμαίου τοῦ Σωτήρος τεσσαράκοντα καί έν, έπειτα την βασιλείαν της Αιγύπτου παραλαβών δ Φιλάδελφος και κατασχών αὐτὴν ἐπ' ἔτη ένὸς δέοντα τεσσαράκοντα τόν τε νόμον ήρμήνευσε και τους δου- 5 λεύοντας έν Αίγύπτω των Ίεροσολυμιτων απέλυσε της δουλείας, όντας περί δώδεκα μυριάδας, έξ αίτίας τοι-9 αύτης: (12) Δημήτριος δ Φαληρεύς, δς ην έπι των βιβλιοθηχών του βασιλέως, σπουδάζων εί δυνατόν είη πάντα τὰ κατὰ τὴν οίχουμένην συναγαγεῖν βιβλία καί 10 συνωνούμενος εί τί που μόνον ακούσειε σπουδής άξιον η ίδοι, τη του βασιλέως προαιρέσει — μάλιστα γάρ τά περί την συλλογήν των βιβλίων είχεν φιλοκάλως 10 — συνηγωνίζετο. (13) έρομένου δ' αὐτόν ποτε τοῦ Πτολεμαίου, πόσας ήδη μυριάδας έχοι συνειλεγμένας 15 βιβλίων, των μέν ύπαρχόντων είπεν είναι περί είχοσιν. όλίνου δε χρόνου είς πεντήχοντα συναθροίσειν. (14) μεμηνύσθαι δ' έλεγεν αὐτῷ πολλὰ εἶναι καὶ παρά τοις Ιουδαίοις των παρ' αύτοις νομίμων συνγράμματα σπουδής άξια και τής βασιλέως βιβλιοθήκης. 20 11 α τοις έκείνων γαρακτήροι και τη διαλέκτω γεγραμ-

2. 3 nal $\tilde{\epsilon}\nu$ om. E Lat. \parallel 4 $\delta \epsilon orros FLV \parallel$ 8 δs om. E \parallel 8. 9 super bibliothecam Lat. (cf. Arist.), unde $\tau \eta_S \beta_i \beta_{\lambda i o} \vartheta_{\eta \eta_S}$ conicio, cf. ad p. 102, 6 \parallel 11 $\epsilon i \ \tau o \circ \tau i$ AE \parallel 11. 12 $\tilde{\epsilon}_{\xi i o \nu} \eta$ $\tilde{\epsilon}_{\delta o o}$ FLE ($\tilde{\epsilon}_{\xi i o \nu} \eta$ $i \delta v$ V, industria vel voluntate regis, guem . . . cognosceret Lat., ubi velim attendas illud vel et cognosceret): $\tilde{\epsilon}_{\xi i o \nu} \delta \nu \eta$ $\tilde{\epsilon}_{\delta i o} \lambda$, $\tilde{\epsilon}_{\xi i o \nu} \delta \nu \eta \delta i W$, $\tilde{\epsilon}_{\xi i o \nu} \delta \nu P$ (Niese) \parallel 13 $\tau \dot{c}$ PAW: om. FLVE, man. 2 P (Naber, sed v. e. gr. Ant. 1 275. III 53. XII 241) \parallel 14 $\sigma v v \eta \gamma o v \delta \varepsilon \tau o m. man. 2 P, E$ (Lat., ut vid.) $\mid \tau o \varepsilon \sigma$ om. PW \parallel 15 $\tilde{\epsilon}_{\chi e \iota}$ FV \parallel 16 $\epsilon i \pi \varepsilon \nu$ om. P \parallel 19 $\tau \sigma \delta s$ om. P (Niese), cf. p. 102, 9

μένα πόνον αὐτοῖς οὐκ ὀλίγον παφέξειν εἰς τὴν Έλληνικὴν μεταβαλλόμενα γλῶτταν. (15) δοκεῖ μὲν γὰο εἶναι τῆ ἰδιότητι τῶν Συοίων γοαμμάτων ἐμφερὴς ὁ χαφακτὴο αὐτῶν καὶ τὴν φωνὴν ὁμοίαν αὐτοῖς ἀπη-5 χεῖν, ἰδιότοοπου δὲ αὐτὴν εἶναι συμβέβηκεν. οὐδὲν οὖν ἕλεγεν κωλύειν καὶ ταῦτα μεταβαλόντα — δύνασθαι γὰο τῆς εἰς αὐτὸ χοοηγίας εὐποροῦντα — ἔχειν ἐν τῆ βιβλιοθήκῃ καὶ τὰ παο' ἐκείνοις. (16) δόξας οὖν ὁ βασιλεὺς ἅριστα τὸν Δημήτριον φιλοτιμουμένω 10 περὶ πλῆθος αὐτῷ βιβλίων ὑποτίθεσθαι, γράφει τῷ τῶν Ἰουδαίων ἀρχιερεῖ ταῦτα γίγνεσθαι.

(17) 'Αφισταίος δέ τις, φίλος ων έν τοις μάλιστα 12 τῷ βασιλεί και σπουδαζόμενος ὑπ' αὐτοῦ διὰ μετφιότητα, πολλάκις μὲν και πφότεφον ἔγνω παφακαλέσαι
15 τὸν βασιλέα ὅπως ἀπολύση τοὺς αἰχμαλώτους Ίουδαίους, ὅσοι κατὰ τὴν βασιλείαν ἦσαν αὐτοῦ, (18) καιφὸν δ' ἐπιτήδειον τοῦτον εἶναι δοκιμάσας τῆς δεήσεως πφώτοις πεφι τούτου διαλέγεται τοῖς ἄφχουσι τῶν σωματοφυλάκων, Σωσιβίω τῷ Ταφαντίνῳ και 'Ανδφέα, συν20 αγωνίσασθαι πεφι ὡν ἐντυγχάνειν μέλλει τῷ βασιλεί παφακαλῶν αὐτούς. (19) πφοσλαβὼν δὲ και τὴν τῶν πφοειφημένων γνώμην δ 'Αφισταίος, πφοσελθὼν τῷ βα- 14 σιλεί λόγους πφὸς αὐτὸν τοιούτους ἐποιήσατο. (20) 'οὐ 15 χφῆν ἀπατωμένους ἡμᾶς, ὡ βασιλεῦ, πεφιοφῶν, ἀλλὰ
25 τἀληθὲς ἀπελέγχειν. τοὺς γὰρ τῶν Ίουδαίων νόμους

1 παρέχειν Naber || 2 $\langle u \dot{\eta} \rangle$ μεταβαλλόμενα coni. Niese || 3 Σύφων FV || 7 αὐτὸ P: αὐτὰ FLV, ταῦτα AW, an τοῦτο? || 9 φιλοτιμούμενον LAVW (de Lat. non constat, desunt haec in E), probat Naber, sed v. p. 96, 13 et Ant. I 10 (infra p. 120, 6) || 10 πλήθους FA, τὸ πλῆθος V | τῶν βιβλίων V || 10. 11 γράφει — γίγνεσθαι om. W || 11 γίνεσθαι FVE || 17 είναι τοῦτον V || 21 δὲ PAW: οὖν FLV || 24 χρὴ F, male Naber; v. p. 102, 13, Ant. I 318. II 331. III 199 et Diels, Parmenides p. 59

ARISTEAS.

97

ού μεταγράψαι μόνον άλλά και μεθερμηνεύσαι διεγνωκότες είς το σοί κεγαρισμένον, τίνι και λόγω χρώμενοι τούτο πράξαιμεν αν πολλών Ιουδαίων έν τη ση βασιλεία δουλευόντων; (21) ούς τη σαυτού μεγαλοψυγία καί γρηστότητι ποιών άκολούθως άπόλυσον της ταλαι- 5 πωρίας, την βασιλείαν σου διέποντος τοῦ θεμένου τοὺς νόμους αύτοις θεού, καθώς έμοι πολυπραγμονήσαντι 16 μαθείν ύπηρξε. (22) του γάρ απαντα συστησάμενον θεόν και ούτοι και ήμεις σεβόμεθα. Ζήνα καλούντες αὐτὸν ἐτύμως ἀπὸ τοῦ πᾶσιν ἐμφύειν τὸ ζῆν τὴν ἐπί- 10 κλησιν αύτοῦ θέντες. όθεν είς τιμήν τοῦ θεοῦ τοὺς έξαίρετον την είς αὐτὸν θρησκείαν πεποιημένους ἀπόδος τοῖς τὴν πατρίδα καὶ τὸν ἐν αὐτῆ βίον ἀπολελοιπόσιν. (23) ίσθι μέντοι γε, δ βασιλεύ, ως ούτε γένει προσήχων αύτοις ούτε δμόφυλος ών ταῦτα περί αὐ- 15 17 των άξιω. πάντων δε άνθρώπων δημιούργημα όντων τοῦ θεοῦ καὶ δή γιγνώσκων αὐτὸν ἡδόμενον τοῖς εὖ 18 ποιούσιν έπὶ τοῦτο καὶ σὲ παρακαλῶ.' (24) ταῦτ' είπόντος τοῦ Αρισταίου, ἀναβλέψας εἰς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς 19 ίλαρῶ καὶ γεγηθότι τῶ προσώπω 'πόσας' εἶπεν 'ύπο- 20 λαμβάνεις των απολυθησομένων έσεσθαι μυριάδας;

2 xal om. FV \parallel 9 ϑ εόν \rbrack ϑ εόν \rbrack ϑ LW \mid $\sharp\eta$ ν L \parallel 10 έτοίμως codd., sed v s. s. A \mid συμπάσιν FV \parallel 11 ϑ έντες PLAW: νοήσαντες FVE (Naber, sed v. e. gr. A. XII 325) \parallel 11–13 ϑ θτν – άπολελοιπόσιν] quapropter ad honorem dei, quem eximia religione placant, liberos eos patriae moribusque restitue Lat., cui cave fidas \parallel 11. 12 τοΓς et πεποιημένοις ed. pr. (Naber). Ios. dixisse vid.: redde eos qui domi in patria religione permanserunt exulibus. melius dixisset: redde exules Palaestinis. ἀπόδος τ' εἰς τὴν πατρίδα καὶ τὸν ... βίον, $\langle \delta \nu \rangle$ ἀπολελοίπασιν Liezenberg, Studia Flav. p. 92 \parallel 13 τοΓς] τοΓς εἰς V \parallel 13. 14 ἀπειληφόσιν FV \parallel 15 ὦν] αὐτῶν ῶν FLV \parallel 16 δημιουργημάτων Naber \parallel 17 δὴ om. PFLV \mid γιγνώσκων P: γινώσκων ceteri \mid ἡδύμενον αὐτὸν AW \parallel 18 τούτω FL²VE \mid παῦτα FLA²VE

ύποτυγόντος δε Άνδρέου - παρειστήπει γάρ - καί φήσαντος όλίγω πλείονας έσεσθαι των ένδεκα μυριάδων 'ή μικράν άρα' είπεν 'ήμας, 'Αρισταϊε, δωρεάν αίτεῖς.' (25) Σωσιβίου δὲ καὶ τῶν παρόντων φησάντων 5 ώς άξιον αύτον δέοι της αύτοῦ μεγαλοψυχίας τῷ παρεσχηκότι την βασιλείαν θεώ χαριστήριον ποιήσασθαι, διαγυθείς ύπ' αύτων έκέλευσεν. όταν τοις στρατιώταις 20 άποδιδωσιν το μισθοφοριχόν. και ύπερ έκάστου των παρ' αύτοις αίχμαλώτων καταβαλειν δραχμάς έκατον 10 είχοσι. (26) και περί ών ήξίουν προθείναι γράμματα ύπέσγετο μεγαλοποεπώς τε έγοντα και την Αρισταίου προαίρεσιν βεβαιούντα καί πρό ταύτης την του θεού βούλησιν, καθ' ήν οὐ μόνον τοὺς ὑπὸ τοῦ πατρὸς άγθέντας αύτοῦ καὶ τῆς ἐκείνου στρατιᾶς ἀπολύσειν 15 έλεγεν, άλλά και τους προϋπάρχοντας έν τη βασιλεία καί εί τινες αύθις έπεισήγθησαν. (27) πλειόνων δέ ή τετρακοσίων ταλάντων της απολυτρώσεως γενήσεσθαι φαμένων, ταῦτά τε συνεγώρει και τὸ ἀντίγραφον τοῦ 21 προστάγματος είς δήλωσιν τῆς τοῦ βασιλέως μεγαλο-20 φοοσύνης έγνωσαν διαφυλάξαι. ήν δε τοιούτον.

(28) "Όσοι των συστρατευσαμένων ήμων τῷ πατρί 22 τήν τε Συρίαν καὶ Φοινίκην ἐπέδραμον καὶ τὴν Ἰουδαίαν καταστρεψάμενοι σώματα λαβόντες αἰχμάλωτα

2 Évôsza] centum decem milia Lat.? (sic S. Marcianus, centum milia Laur. 66, 2), déxa Zon. (Aristeas), $\iota\beta'$ Sync. || 3 ắça om. FLV | ٤ ἶπεν ἄça E | ἡμᾶς εἰπεν FLV || 5 δεῖ FV || 6 ποιήσασθαι χαριστήριον prius P (Niese) || 9 ἐκατὸν deest apud Arist. || 10 ἡξίου PFV || 11 τε] δὲ PFW, om. V || 12 τοῦ om. PAW || 16. 17 δὲ ἢ VE: δὲ FL, δ' ἤδη PW, δ^{*} ἤδη A || 17 (τὰ) τῆς Cocceji, Naber, sed πλεῖον δὲ τετρ. malim, ut ἀπολυτρώσεως pendeat a ταλάντων, cf. 101, 9 || 19 γράμματος E || 20 ἔγνω W, Ios. Aristeae verba non intellexit | τοιοῦτο L¹AVW

7*

διεκόμισαν είς τε τας πόλεις ήμων και την χώραν και ταῦτα ἀπημπόλησαν, τούς τε ποὸ αὐτῶν ὄντας ἐν τῆ έμη βασιλεία και εί τινες νῦν είσηγθησαν, τούτους άπολυέτωσαν οί παο' αύτοῖς ἔχοντες, ὑπέο έκάστου σώματος λαμβάνοντες δραχμάς έχατον είχοσι, οί μέν 5 στρατιώται μετά και των όψωνίων, οι δε λοιποί άπο της 23 βασιλικής τραπέζης κομιζόμενοι τὰ λύτρα. (29) νομίζω γάο αύτους και παρά την τοῦ πατρός προαίρεσιν καί παρά τὸ δέον ήγμαλωτίσθαι, τήν τε χώραν αὐτῶν διά την στρατιωτικήν αύθάδειαν κεκακώσθαι, καί διά 10 τήν είς Αίγυπτον αὐτῶν μεταγωγήν πολλήν ἀφέλειαν 24 έχ τούτου τοῖς στρατιώταις γεγονέναι. (30) τὸ δίκαιον ούν σχοπων καί τούς καταδεδυναστευμένους παρά τὸ προσήκον έλεῶν ἀπολύειν κελεύω τοὺς ἐν ταῖς οίκετείαις όντας Ιουδαίους το προγεγραμμένον κομιζο- 15 μένους ύπεο αύτων κεφάλαιον τούς κεκτημένους, καί μηδένα περί τούτων κακουργείν, άλλ' ύπακούειν τοις προστεταγμένοις. (31) βούλομαι δε τάς άπογραφάς άφ' ής έξεπέμφθησαν έπὶ τρεῖς ἡμέρας ποιεῖσθαι πρός τούς έπ' αύτων ύπάρχοντας, παραδεικνύντας εύθύς 20 25 καί τὰ σώματα. τοῦτο γὰρ καί τοῖς ἐμαυτοῦ πράγμασιν ήγουμαι συμφέρειν. προσαγγελλέτω δε τούς απειθήσαντας δ βουλόμενος, ών τὰς οὐσίας εἰς τὴν βασιλικὴν κτήσιν άνενεγθήναι βούλομαι.

26 (32) Τούτου δέ τοῦ προστάγματος ἀναγνωσθέντος 25

3 έπεισήχθησαν Naber, sed v. p. 101, 2 || 4 αύτοῖς A: αύrois ceteri (Niese) || 5 éxarde deest apud Arist. || 6 nal om. E || 9 TE] SE FLV || 11. 12 Aristeae verba non intellexit || 12 TOUτων? || 13 καταδυναστευομένους FLV || 18 άπογραφάς ex Aristea Hudson: προγραφάς codd. || 20 έπ' PE: ὑπ' ceteri | an inl rovrow? cf. Arist. || 25 younaros A. cf. ad p. 99, 19. 103, 1 | avever dévros PV

τῷ βασιλεῖ καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἔχοντος, μόνου δὲ λείποντος τοῦ περὶ τῶν πρότερον καὶ τῶν αὖθις εἰσηγμένων Ἰουδαίων μὴ διεστάλθαι, προσέθηκεν αὐτὸς μεγαλοφρόνως καὶ τὸ περὶ τούτων φιλάνθρωπον, καὶ 5 τὴν τῶν διαφόρων δόσιν οὖσαν ἀθρόαν ἐκέλευσε τοῖς ὑπηρέταις τῶν ταγμάτων ἀπομερίσαι καὶ τοῖς βασιλικοῖς τραπεζίταις. <33> γενομένου δὲ τούτου ταχέως ἐν ἑπτὰ ταῖς πάσαις ἡμέραις τέλος εἰλήφει τὰ δοχθέντα τῷ βασιλεῖ. τάλαντα δ' ὑπὲρ ἑξήκοντα καὶ τετρακόσια 27 10 τῶν λύτρων ἐγένετο· καὶ γὰρ ὑπὲρ τῶν νηπίων εἰσέπραττον οἱ δεσπόται τὰς εἴκοσι καὶ ἑκατὸν δραχμάς, ὡς τοῦ βασιλέως καὶ ὑπὲρ τούτων διδόναι κελεύσαντος ἐν τῷ προγράψαι ὑπὲρ ἑκάστου σώματος λαμβάνειν τὸ προειρημένον.

15 (34) Έπειδή δὲ ταῦτ' ἐγένετο κατὰ τὴν τοῦ βασι- 28 λέως βούλησιν μεγαλοποεπῶς, ἐκέλευσε τὸν Δημήτριον εἰσδοῦναι καὶ τὸ περὶ τῆς τῶν Ἰουδαϊκῶν βιβλίων ἀναγραφῆς δόγμα· οὐδὲν γὰρ εἰκῆ τοῖς βασιλεῦσιν φἰκονομεῖτο, πάντα δὲ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας ἐπράτ-20 τετο. (35) διὸ καὶ τὸ τῆς εἰσδόσεως ἀντίγραφον καὶ τὸ τῶν ἐπιστολῶν κατατέτακται καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀπεσταλμένων ἀναθημάτων καὶ τὸ ἐφ' ἐκάστου κατασκευασθέν, ὡς ἀκριβεστάτην εἶναι τὴν τοῦ τεχνίτου τοῖς ὁρῶσι μεγαλουργίαν καὶ διὰ τὴν τῶν κατασκευ-

1 άλλα] άλλ' εδ Naber, sed v. Arist. || 5 διαφόφων FV (Arist.): φόφων PLAW || 6 ταγμάτων FV (Arist.): πραγμάτων ceteri (Niese) || 9 de Aristeae numero v. ad p. 10, 5 || 11 εἰnοσαδραχμία Arist. || 13 προσγράψαι PAVW || 17 εἰσδοῦναι P (Arist.): δοῦναι AW, ἐκδοῦναι FLVE (Naber) || 18 βασιλεῦσι (τούτοις) Hudson, Naber || 19 ἀκονομεῖτο Bekker: ἀκονόμητο FLVE, ἀπονόμηται AW, ἀπονόμιται P, dispensatur Lat. | μετ' ἐπιμελείας πολλῆς AW || 20 ἐκδόσεως Naber || 24 δια νία. secl. (cf. Radermacher, Rh. M. LV 150), nisi p. 102, 1.2 praeferas είναι.

διεκόμισαν είς τε τὰς πόλεις ήμῶν καὶ τὴν χώραν καὶ ταῦτα ἀπημπόλησαν, τούς τε ποὸ αὐτῶν ὄντας ἐν τῆ έμη βασιλεία και εί τινες νῦν εἰσήχθησαν, τούτους άπολυέτωσαν οί παρ' αύτοις έχοντες, ύπερ έκάστου σώματος λαμβάνοντες δραγμάς έχατον είχοσι, οί μέν 5 στρατιώται μετά και των όψωνίων, οι δε λοιποι άπο της 23 βασιλικής τραπέζης κομιζόμενοι τα λύτρα. (29) νομίζω γάρ αύτούς και παρά την τοῦ πατρός προαίρεσιν καί παρά τὸ δέον ήγμαλωτίσθαι, τήν τε γώραν αὐτῶν διά την στρατιωτικήν αυθάδειαν κεκακώσθαι, καί διά 10 την είς Αίγυπτον αὐτῶν μεταγωγήν πολλήν ἀφέλειαν 24 έκ τούτου τοῖς στρατιώταις γεγονέναι. (30) τὸ δίκαιον ούν σχοπών και τούς καταδεδυναστευμένους παρά τό προσήκον έλεων απολύειν κελεύω τους έν ταις οίκετείαις όντας Ιουδαίους το προγεγραμμένον κομιζο- 15 μένους ύπερ αύτων πεφάλαιον τούς πεπτημένους, καί μηδένα περί τούτων κακουργείν, άλλ' ύπακούειν τοίς προστεταγμένοις. (31) βούλομαι δε τας άπογραφάς άφ' ής έξεπέμφθησαν έπὶ τρεῖς ἡμέρας ποιεῖσθαι πρός τούς έπ' αύτων ύπάργοντας, παραδεικνύντας εύθύς 20 25 καί τὰ σώματα· τοῦτο γὰο καί τοῖς ἐμαυτοῦ πράγμασιν ήγούμαι συμφέρειν. προσαγγελλέτω δε τούς απειθήσαντας δ βουλόμενος, ών τὰς οὐσίας εἰς τὴν βασιλικὴν κτήσιν άνενεγθήναι βούλομαι.

26

(32) Τούτου δέ τοῦ προστάγματος άναγνωσθέντος 25

3 ἐπεισήχθησαν Naber, sed v. p. 101, 2 || 4 αὐτοῖς A: αὐτοῖς ceteri (Niese) || 5 ἑματὸν deest apud Arist. || 6 μαὶ om. E || 9 τε] δὲ FLV || 11. 12 Aristeae verba non intellexit || 12 τούτων? || 13 ματαδυναστευομένους FLV || 18 ἀπογοαφὰς ex Aristea Hudson: προγραφὰς codd. || 20 ἑπ² PE: ὑπ² ceteri | an ἑπὶ τούτων? cf. Arist. || 25 γράμματος A, cf. ad p. 99, 19. 103, 1 | ἀνενεχθέντος PV

τῷ βασιλεί και τὰ μὲν ἄλλα ἔχοντος, μόνου δὲ λείποντος τοῦ περί τῶν πρότερον και τῶν αὖθις είσηγμένων Ίουδαίων μὴ διεστάλθαι, προσέθηκεν αὐτός μεγαλοφρόνως και τὸ περί τούτων φιλάνθρωπον, και 5 τὴν τῶν διαφόρων δόσιν οὖσαν ἀθρόαν ἐκέλευσε τοῖς ὑπηρέταις τῶν ταγμάτων ἀπομερίσαι και τοῖς βασιλικοῖς τραπεζίταις. (33) γενομένου δὲ τούτου ταχέως ἐν ἑπτὰ ταῖς πάσαις ἡμέραις τέλος είλήφει τὰ δοχθέντα τῷ βασιλεί. τάλαντα δ' ὑπὲρ ἑξήκοντα και τετρακόσια 27 10 τῶν λύτρων ἐγένετο· και γὰρ ὑπὲρ τῶν νηπίων εἰσέπραττον οί δεσπόται τὰς είκοσι και ἑκατὸν δραχμάς, ὡς τοῦ βασιλέως και ὑπὲρ τούτων διδόναι κελεύσαντος ἐν τῷ προγράψαι ὑπὲρ ἑκάστου σώματος λαμβάνειν τὸ προειρημένου.

15 (34) Έπειδή δὲ ταῦτ' ἐγένετο κατὰ τὴν τοῦ βασι- 28 λέως βούλησιν μεγαλοποεπῶς, ἐκέλευσε τὸν Δημήτριον εἰσδοῦναι καὶ τὸ περὶ τῆς τῶν Ἰουδαϊκῶν βιβλίων ἀναγραφῆς δόγμα· οὐδὲν γὰρ εἰκῆ τοῖς βασιλεῦσιν ἀκονομεῖτο, πάντα δὲ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας ἐπράτ-20 τετο. (35) διὸ καὶ τὸ τῆς εἰσδόσεως ἀντίγραφον καὶ τὸ τῶν ἐπιστολῶν κατατέτακται καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀπεσταλμένων ἀναθημάτων καὶ τὸ ἐφ' ἐκάστου κατασκευασθέν, ὡς ἀκριβεστάτην εἶναι τὴν τῶν κατασκευ-

1 ἄλλα] ἄλλ' εὐ Naber, sed v. Arist. || 5 διαφόφων FV (Arist.): φόφων PLAW || 6 ταγμάτων FV (Arist.): πραγμάτων ceteri (Niese) || 9 de Aristeae numero v. ad p. 10, 5 || 11 εἰnοσαδραχμία Arist. || 13 προσγράψαι PAVW || 17 εἰσδοῦναι P (Arist.): δοῦναι AW, ἐκδοῦναι FLVE (Naber) || 18 βασιλεῦσι (τούτοις) Hudson, Naber || 19 φκονομεῖο Bekker: ἀκονόμητο FLVE, ὡκονόμηται AW, ὡκονόμιται P, dispensatur Lat. | μετ' ἐπιμελείας πολλῆς AW || 20 ἐκδόσεως Naber || 24 διὰ vid. secl. (cf. Radermacher, Rh. M. LV 150), nisi p. 102, 1. 2 præferas είναι

ασμάτων έξοχην τον έκάστου δημιουργον εύθέως ποιήσειν γνώριμον. της μέντοι γε είσδόσεως το άντίγραφον ύπηρχε τοιούτον.

29

(36) 'Βασιλεί μεγάλω παρά Δημητρίου.

Προστάξαντός σου, ὦ βασιλεῦ, περί τε τῶν ἔτι 5 λειπόντων είς αναπλήρωσιν της βιβλιοθήκης συγγραμμάτων, όπως συναχθή, και περί των διαπεπτωκότων, όπως της δεούσης έπιμελείας τύγη, πάση κεχοημένος 30 περί ταῦτα σπουδή δηλῶ σοι τὰ τῆς τῶν Ἰουδαίων νομοθεσίας βιβλία λείπειν ήμιν σύν έτέροις. χαρα-10 κτήροι γάρ Έβραϊκοῖς γεγραμμένα καὶ φωνή τῆ έθνική έστιν ήμιν άσαφη. (37) συμβέβηκε δ' αύτα και άμελέστερον η έδει σεσημάνθαι διά το βασιλικής ού τε-31 τυγηκέναι προνοίας. έστι δε άναγκαΐον είναι και ταῦτα παρά σοί διηκριβωμένα. φιλοσοφωτέραν γάρ και άκέ- 15 οαιον τήν νομοθεσίαν είναι συμβέβηκεν ώς αν ούσαν θεού. (38) διὸ καὶ τοὺς ποιητὰς αὐτῆς καὶ τοὺς συγγραφείς των ίστοριών ούκ έπιμνησθηναί φησιν Έκαταΐος δ Άβδηρίτης οὐδὲ τῶν κατ' αὐτὴν πολιτευσαμένων άνδοων, ώς άγνης ούσης και μη δέον αύτην 20 32 βεβήλοις στόμασι διασαφείσθαι. (39) έαν ούν σοι δοκή, βασιλεύ, γράψεις τω των Ιουδαίων άρχιερεϊ, όπως άποστείλη των πρεσβυτέρων έξ ἀφ' έκάστης φυλής τούς έμπειροτάτους των νόμων παρ' ών το των βιβλίων σαφές και σύμφωνον έχμαθόντες και το κατά 25

1. 2 ποιήσειν] είναι FLV (ante εὐθέως transp. V), ποιῆσαι bene Niese || 2 γε om. PAWE | δόσεως W, ἐιδόσεως Naber || 3 τοιοῦτο L¹ et e corr. A || 5. 6 ἔτι λειπόντων om. PE || 6 τῶν βιβλιοθημῶν E || 9 τῶν LAW: om. PFVE (Niese) || 11 γὰο om. P || 12 ἐστιν] α̈ ἐστιν P || 13 ἔδει Davisius: ἔχει codd. Lat. / οὐπω LAV (Naber, oὐ etiam Arist.) || 14 δ' P || 17 alt. πούς om. FVWE || 20 αὐτῆ PW || 24 παξ'] ἀφ' FLV || 25 εὖ μαθόντες FV

102

την έφμηνείαν άχοιβές λαβόντες των πραγμάτων, άξίως ταῦτα τῆς σῆς προαιρέσεως συναγάγωμεν.

(40) Τοιαύτης ούν της είσδόσεως γενομένης δ βα- 33 σιλεύς έπέλευσεν Έλεαζάρω τω άρχιερει των Ιουδαίων 5 γραφήναι περί τούτων, άμα καί την άφεσιν των δουλευόντων παο' αύτοις Ιουδαίων δηλούντας αύτω· καί ποός κατασκευήν δε κρατήρων και φιαλών και σπονδείων έπεμψε χουσίου μέν δλαής τάλαντα πεντήχοντα, λίθων δε πολυτελών ἀσυλλόγιστόν τι πλήθος. 10 (41) προσέταξε δε και τούς φύλακας των κιβωτών. έν αίς έτύγγανον οι λίθοι, την έκλογην τοις τεγνίταις αύτοις ούπεο αν έθελήσωσιν είδους έπιτρέπειν. διετάξατο δε και νομίσματος είς θυσίας και τας λοιπάς χοείας ποὸς έκατὸν τάλαντα τῷ ἱεοῷ δοθηναι. (42) διη- 34 15 γήσομαι δε τα κατασκευάσματα και τον τρόπου της δημιουργίας αὐτῶν μετὰ τὸ προεκθέσθαι τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς τῆς γραφείσης Ἐλεαζάρω τῷ ἀρχιερεῖ (44) δ γράφει Πτολεμαΐος τοῦτον τὸν τρόπον.

(45) 'Βασιλεύς Πτολεμαΐος Ἐλεαζάφφ τῷ ἀρχιεφεί 35 20 χαίφειν.

Πολλών έν τη έμη βασιλεία κατωκισμένων Ίου-

1 τῶν πραγμάτων (τῶν γραμμάτων A) Aristeae inepte ab Iosepho ad τὸ ἀκριβὲς translatum vid., nisi cum Niesio Aristeam secutus lin. 2 scribas (καὶ) τῆς || 2 συναγάγοιμεν (ἀν) coni. Niese (sim. A. I 31. 59, sed cf. Liezenberg p. 15) || 3 ἐκδόσεως Naber || 4 Ἐλεαζάφα post Ἰουδαίων transp. P (Niese), recte pos. ceteri et Lat. || 7 post φιαλῶν ipse Ios. καὶ τραπέξης (Arist.) omisisse videtur || 8 χρυσοῦ V (Naber) || 9 ἀργυρίου δὲ τάλαντα ἑβδομήποντα post πεντήποντα Niese (v. praef. vol. III p. XVII) addi vult, sed v. ad lin. 7 || 12 αὐτῶν V (Naber) || ὑπὲς οῦ PLAW || Φελήσουσιν P, Φελήσωτιν Niese || 14 ἰερεῖ PW Lat. (sed cf. p. 105, 5) || 17 sequentur apud Ios. nonnalla. de sacerdotum successione || 18 τὸν τρόπου τοῦτου FLN (ταῦτα. E) || 21 ἐμῆ om. P¹ (Niese, sed v. Arist.)

δαίων, ούς αίγμαλωτισθέντας ύπο Πεοσών, ότ' έκρά-36 τουν, δ έμος πατήρ έτίμησεν και τούς μέν είς το στρατιωτικόν κατέταξεν έπὶ μείζοσιν μισθοφορίαις, τισίν δε γενομένοις έν Αιγύπτω σύν αύτω τα φοούρια και την τούτων φυλακήν παρέθετο, ίνα τοις Αινυπτίοις 5 ώσιν φοβεροί, (46) την άρχην έγω παραλαβών πάσι μέν φιλανθρώπως έχρησάμην, μάλιστα δέ τοις σοις 37 πολίταις, ών ύπεο δέκα μεν μυριάδας αίχμαλώτων δουλευόντων απέλυσα, τοῖς δεσπόταις αὐτῶν ἐκ τῶν έμων λύτρα καταβαλών, (47) τους δε άκμάζοντας ταις 10 ήλικίαις είς τον στρατιωτικόν κατάλογον κατέταξα. τινάς δε των περί ήμας και την της αύλης πίστιν είναι δυναμένων ταύτης ήξίωχα, νομίζων ήδυ τῶ θεῶ τῆς ὑπέο ἐμοῦ προνοίας ἀνάθημα τοῦτο καὶ μέγιστον 38 αναθήσειν. (48) βουλόμενος δε και τούτοις γαρίζε-15 σθαι καί πάσι τοις κατά την οίκουμένην 'Ιουδαίοις. τόν νόμον ύμων έγνων μεθερμηνεύσαι και γράμμασιν Έλληνικοῖς έκ τῶν Έβραϊκῶν μεταγραφέντα κεῖσθαι 39 έν τη έμη βιβλιοθήκη. (49) καλώς ουν ποιήσεις έπιλεξάμενος άνδρας άγαθούς έξ άφ' έκάστης φυλής ήδη 20 πρεσβυτέρους, οί και διά τον γρόνον έμπείρως έχουσι των νόμων και δυνήσονται την έρμηνείαν αὐτων ἀκοιβη

2. 3 τὰ στρατιωτικὰ VE (Naber, sed v. Arist.) || 3 μισθοgopaïs P (Niese, sed μισθοφορίαις etiam Arist.) || 4 post gopoặca add. και χωρία AWE (Naber, sed desunt etiam apud Arist.) || 6 τὴν] τὴν δ' P. cum vero ego Lat. (cum ergo S. Marcianus), quod adnotat Niese, nihil probat, cum prius enuntiatum non subiunctum sit | ἀρχήν FV: ἀρχήν οὖν ceteri (A e corr.), de P v. supra et cf. ad p. 107, 15 || 12. 13 τινὰς — ἡξίωπα] multosque, qui mihi vel aulae potuissent servare fidem, in palatio constitui Lat. || 12 τὴν τῆς αὐλῆς πίστιν PWE: τῆς ἐμῆς αὐλῆς (βουλῆς Α) πιστῶν FLVA, τῆς ἑμῆς αὐλῆς ὡς πιστῶν mg. A || 13 ἡξίωσα Ε || 21 ante οἶ add. πέμνψαι (πέμψας Ε) FLVE Lat. || 22 ἐμπειρίαν P

ποιήσασθαι νομίζω γὰρ τούτων ἐπιτελεσθέντων μεγίστην δόξαν ἡμιν περιγενήσεσθαι. (50) ἀπέσταλκα 40 δέ σοι περί τούτων διαλεξομένους 'Ανδρέαν τον ἀρχισωματοφύλακα και 'Αρισταιον, ἐμοί τιμιωτάτους. δι' 5 ὧν και ἀπαρχάς ἀναθημάτων εἰς τὸ ἰερον και χάριν θυσιῶν και τῶν ἅλλων ἀπέσταλκα τάλαντα ἀργυρίου ἑκατόν. και σῦ δ' ἡμιν ἐπιστέλλων περί ὧν ἂν ἐθέλης ποιήσεις κεχαρισμένα.'

 (51) Τῆς οὖν ἐπιστολῆς τοῦ βασιλέως Χομισθείσης 41
 10 πρὸς τὸν Ἐλεάζαρον ἀντιγράφει πρὸς αὐτὴν ὡς ἐνῆν μάλιστα φιλοτίμως.

'Αρχιερεύς Έλεάζαρος βασιλεί Πτολεμαίω χαίρειν. Έροωμένων σοῦ τε καὶ τῆς βασιλίσσης Άρσινόης καί των τέχνων καλώς ήμιν έχει πάντα. (52) την δ' 42 15 έπιστολήν λαβόντες μεγάλως ήσθημεν έπι τη προαιρέσει σου καί συναθροίσαντες τὸ πληθος ἀνέγνωμεν αὐτήν, ἐμφανίζοντες αὐτῷ ἢν ἔχεις ποὸς τὸν θεὸν εύσέβειαν. (53) έπεδείξαμεν δ' αὐτῷ καὶ τὰς φιάλας άς έπεμψας χουσάς είχοσι και άργυρας τριάκοντα και 20 πρατήρας πέντε και τράπεζαν είς ανάθεσιν, α τ' είς θυσίαν και είς έπισκευήν ών άν δέηται το ίερον τάλαντα έχατόν άπερ έχόμισαν Άνδρέας και Άρισταΐος 43 οί τιμιώτατοί σου των φίλων, άνδρες άγαθοί και παιδεία διαφέροντες και της σης άρετης άξιοι. (54) ίσθι 44 25 δ' ήμας το σοί συμφέρον, καν ή τι παρά φύσιν, ύπομενούντας αμείβεσθαι γαο ήμας δεί τας σάς εύεογεσίας πολυμερώς είς τους ήμετέρους πολίτας κατατε-

1 $\eta\mu\nu$ ante $\mu\epsilon\gamma\delta\sigma\eta\nu$ add. PAW || 5 $\chi\delta\rho\nu$ E Lat. (et pro immolationibus . . .): om. ceteri (Niese, Naber), sed v. p. 103, 13. 105, 20 || 7.8 $\vartheta\epsilon\lambda\eta$ PAWE, cf. ad p. 103, 12 || 10 $\epsilon\nu\nu$ coni. Niese ex p. 116, 18 || 13 $\epsilon\rho\rho\mu\mu\epsilon\nu\nu$ FL || 21. 22 $\tau\delta\lambda\alpha\nu\tau\alpha$ $\langle\delta\rho\gamma\nu\rho(\delta\nu\rangle$ coni. Naber, sed cf. p. 103, 14

45 θείσας. (55) εὐθὺς οὖν ὑπέο σοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς σου και των τέχνων και φίλων προσηγάγομεν θυσίας. καί τὸ πληθος εὐχὰς ἐποιήσατο γενέσθαι σοι τὰ κατὰ νούν και φυλαχθήναι σου την βασιλείαν έν είσηνη. τήν τε τοῦ νόμου μεταγραφήν ἐπὶ συμφέροντι τῶ σῶ 5 46 λαβείν δ προαιρή τέλος. (56) έπελεξάμην δε και πρεσβυτέρους άνδρας έξ ἀπὸ φυλῆς ἑκάστης, οῦς πεπομφαμεν έχοντας τον νόμον. έσται δε της σης εύσεβείας καί δικαιοσύνης τὸ μεταγραφέντα τὸν νόμον εἰς ἡμᾶς άποπέμψαι μετ' άσφαλείας των χομιζόντων. έρρωσο.' 10 (57) Ταῦτα μέν ὁ ἀρχιερεὺς ἀντέγραψεν, έμοι δ' 51 ούκ άναγκαζον έδοξεν είναι τὰ δνόματα των έβδομήκοντα πρεσβυτέρων, οι τον νόμον έκόμιζον ύπο Έλεαζάρου πεμφθέντες, δηλούν. ην γάρ ταυτα ύπογεγραμμένα έν τη έπιστολη. (58) την μέντοι γε των 15 άναθημάτων πολυτέλειαν και κατασκευήν, ην άπέστειλεν δ βασιλεύς τω θεω, ούκ ανεπιτήδειον ήγησάμην διελθείν, όπως απασιν ή του βασιλέως περί τον θεόν φιλοτιμία φανερά γένηται. ἄφθονον γάρ την είς ταῦτα δαπάνην γορηγῶν δ βασιλεύς και παρών ἀεί 20 τοῖς τεγνίταις και τὰ ἔργα ἐπιβλέπων οὐδεν ἀμελῶς ούδε δαθύμως εία γίγνεσθαι των κατασκευασμάτων. (59) ών έκαστον οίον ην την πολυτέλειαν διηγήσομαι. τῆς μὲν ἰστορίας ἴσως οὐχ ἀπαιτούσης τὴν ἀπαγγελίαν. τὸ δὲ τοῦ βασιλέως φιλόχαλον χαὶ μεγαλόφοον ούτω 25 52 συστήσειν τοις έντευξομένοις ύπολαμβάνων. (60) ποω-

2 tãv FLV: om. PAW || 6 έπελεξάμην PL Lat.: ἐπελέξαμεν ceteri, ἐπελεξάμεθα (activo non utitur Ios.) ex Arist. conicio, pluralis enim per totam epistulam positus est || 7.8 πέπομφα μεν non bene coni. Niese || 11 έμοι – 112, 17 om. E || 22 γίνεσθαι FLV || 23 ἑπάστου V (Naber) | οίον ήν] ώς οίόν τε FV (Naber, quod dissuadet etiam Lat.)

106

τον δέ τα περί της τραπέζης έκθήσομαι. είγε μέν ούν δι' έννοίας δ βασιλεύς ύπερμεγεθέστατον τοις μέτροις άπεργάσασθαι το κατασκεύασμα, προσέταξε δε μαθείν τὸ μέγεθος τῆς ἀναχειμένης ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις τρα-5 πέξης, πόσον τέ έστι και εί δύναται τούτου μείζον κατασκευασθήναι. (61) μαθών δε και την ούσαν ήλίκη 53 τις ήν, καί ότι αὐτῆς οὐδεν κωλύει μείζονα γενέσθαι. φήσας και πενταπλασίονα τῆς ὑπαρχούσης τῷ μεγέθει βούλεσθαι κατασκευάσαι, φοβείσθαι δέ, μή πρός τάς 10 λειτουργίας άγρηστος διὰ την ύπερβολήν τοῦ μεγέθους γένηται - βούλεσθαι γάρ ούκ άνακεισθαι μόνον 54 είς θέαν τὰ ἀναθήματα, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς λειτουργίας εύγοηστα -. (62) και διὰ τοῦτο λογισάμενος σύμ- 55 μετρον κατεσκευάσθαι την προτέραν τράπεζαν, άλλ' 15 ού διά σπάνιν γρυσού, τω μεγέθει μέν ούκ έγνω την προϋπάρχουσαν ύπερβαλείν, τη δε ποικιλία και τω κάλ- 56 λει της ύλης άξιολογωτέραν κατασκευάσαι. (63) δεινός δε ων συνιδείν πραγμάτων παντοδαπων φύσιν και λαβείν έπίνοιαν έργων καινών και παραδόξων και δσα 20 ήν άγραφα την εύρεσιν αυτός παρέγων δια την σύνεσιν καί υποδεικνύς τοις τεγνίταις, έκέλευσεν ταυτα κατασκευάζεσθαι και τὰ άναγεγραμμένα πρός την άκρίβειαν αὐτῶν ἀποβλέποντας ὁμοίως ἐπιτελεῖν. (64) ὑπο- 57 στησάμενοι τοίνυν ποιήσασθαι την τράπεζαν δύο μέν

5 μείζον τούτου LV || 7 ήν PAW (cf. e. gr. A. VI 332. 338): έστι FV, έστιν L | ταύτης FLV || 11 οὐκ ἀρκείσθαι FLV || 12 τἀναθήματα P || 14 πρός ante τὴν add. LA || 14. 15 ἀλλ' οὐ οm. Lat. || 15 τοῦ χρυσοῦ Naber (articulus deest etiam apud Arist.) | οὐκ] οὖν οὐκ P || 16 ὑπερβάλλειν PLW || 20 αὐτοῖς L², αὐτῶν AW || 21 ἐκέλευε AW || 22 au (καλῶς) κατ.? cf. Arist. || 23. 24 ὑποστησάμενοι — τράπεζαν] promissa ergo complentes mensam describere festinamus Lat., qui alia vix legit, quamquam offendit ὑποστησάμενοι pro ὑποστάντες et ποιήσασθαι pro ποιῆσαι

και ήμίσους πηχών το μήκος, ένος δε το εύοος, το δ' ύψος ένος και ήμίσους κατεσκεύαζον έκ χουσοῦ τήν 58 όλην τοῦ ἔργου καταβολήν ποιούμενοι. τήν μέν οὖν στεφάνην παλαιστιαίαν είργάσαντο, τὰ δὲ χυμάτια στρεπτά, την άναγλυφην έχοντα σχοινοειδή, τή τορεία 5 59 θαυμαστώς έκ των τριών μερών μεμιμημένην. (65) τριγώνων γαρ όντων αύτων έχάστη γωνία την αύτην της έπτυπώσεως είγεν διάθεσιν, ως στρεφομένων αύτων μίαν και μή διάφορον την ίδέαν αυτοίς συμπεριφέρεσθαι. της δε στεφάνης το μεν ύπο την τράπεζαν έγκε- 10 κλιμένον ώραίαν είχεν την διατύπωσιν, το δ' έξωθεν περιηγμένον έτι μαλλον τω κάλλει της έργασίας ήν έκπεπουημένον, ώς ύπ' όψιν και θεωρίαν έργόμενον. 60 (66) διό και την μέν ύπεροχην άμφοτέρων των μερών δξεΐαν συνέβαινε γίγνεσθαι και μηδεμίαν γωνίαν, τριών 15 ούσων ως προειρήκαμεν, περί την μεταγωγήν της τραπέζης έλάσσονα βλέπεσθαι. ένδιέκειντο δε ταις σχοι-61 νίσιν τῆς τορείας λίθοι πολυτελεῖς παράλληλοι, περό-62 ναις γουσαϊς διὰ τοημάτων κατειλημμένοι. (67) τὰ δ' έκ πλαγίου τῆς στεφάνης καὶ πρὸς ὄψιν ἀνατείνοντα 20 ώων έχ λίθου χαλλίστου πεποιημένων θέσει χατεκεκόσμητο δάβδοις την άναγλυφην έοικότων πυκναζς,

1 πηχέων Naber, sed v. Schmidt, De Ios. eloc. p. 498 || 2 κατεσκεύαζον om. V || 3 καταβολήν (κατασκευήν V) τοῦ ἔργου FLV || 8 ἐντυπώσεως PAW ('fort. recte' Niese, sed v. Ind.) | $\dot{\omega}_S$] $\dot{\omega}_S$ il P || 10. 11 ἐγκεκλιμένον Naber (quod certe subest omnium codicum lectionibus): ἐγκεκλεισμένον LAW Lat., ήν κεκλεισμένον FV, ἐκκεκλεμένον P (Niese) | iam Iosephi textus lacunam habebat, et falso haec ad στεφάνην, non ad κυμάτια rettulit || 11 διατύπωσιν FV (Arist., cf. A. III 180): ἀποτύπωσιν ceteri (Niese) || 15 γίνεσθαι FLAVW || 16 περί (παρά?) τραπέζης] verba interpolata Aristeae textui iam Ios. legisse videtur || 17 ελάττονα L, ἕλαττον FV || 19 κατειλημμέναι P || 20 πρός] ψπ' FLV (Naber, v. Arist.)

αι περί του κύκλου της τραπέζης είληντο. (68) ύπο 63 δέ την των ώων διατύπωσιν στέφανον περιήγαγον οί τεγνίται παντοίου χαρποῦ φύσιν έντετορευμένον, ὡς άποκρέμασθαί τε βότους και στάγυας άναστηναι και 5 όδας ἀποκεκλεϊσθαι. τοὺς δὲ λίθους εἰς πῶν γένος τῶν προειοημένων καρπών, ώς έκάστου την οίκείαν έντετυπῶσθαι γρόαν, έξεργασάμενοι συνέδησαν τῶ γρυσῶ περί δλην την τράπεζαν. (69) ύπο δε τον στέφανον 64 όμοίως ή των ώων διάθεσις πεποίητο και ή της όα-10 βδώσεως άναγλυφή, τῆς τραπέζης ἐπ' ἀμφότερον μέρος έχειν την αὐτην τῆς ποικιλίας τῶν ἔργων καὶ γλαφυρότητος θέαν κατεσκευασμένης, ως και την των χυμάτων θέσιν και την της στεφάνης μηδε της τραπέζης έφ' έτερον μέρος έναλλαττομένης γίγνεσθαι διά-15 φορον, την δ' αύτην άχρι και των ποδων όψιν της έπιτεχνήσεως διατετάσθαι. (70) έλασμα γάρ χουσού 65 τὸ πλάτος τεσσάρων δακτύλων ποιήσαντες καθ' όλου τοῦ τῆς τραπέζης πλάτους, εἰς τοῦτο τοὺς πόδας αὐτῆς ἐνέθεσαν, ἔπειτα περόναις καὶ κατακλεῖσιν αὐτοὺς 20 ένέσφιγγον τη τραπέζη κατά την στεφάνην, ίνα την θέαν τῆς καινουργίας καὶ πολυτελείας, ἐφ' ὡ τις άν στήση την τράπεζαν μέρει, παρέχωσι την αὐτήν. (71) έπι δε της τραπέζης μαίανδρου έξεγλυψαν, λί- 66

1 al] d' oi P, dè oi W || 3 êvrerogevµévηv F, êvrerogevµévov P, êvrerogevµévov LW || 4 ἀποκρίµνασθαι P (Naber!) | στάχυς FV (Naber), sed v. Schmidt p. 497 || 6 ἑπάστω FLV || 6. 7 τεrvπωσθαι FV || 9 ἐπεποίητο Naber, sed v. Schmidt p. 438 || 12 τῶν FV: τῶν ἄλλων ceteri (ἄλλων deest etiam apud Lat. et Arist.) || 13 πυμάτων fort. iam Ios. in Aristeae textu legit | µηθὲ] μετὰ LAW || 14 ἀπαματτοµένης PW | γίνεσθαι FLV || 18 τοῦ om. PAW || 19 ἀνέθεσαν FLV | πατακλείσεουν FLAVW || 20 ἕνα] διὰ FV || 21 ἐφ'] ἕν' ἐφ' F et ut vid. V | ὡ] δ P. δς W || 22 μέφος PW

θους αὐτῷ κατὰ μέσον ἀξιολόγους, ὥσπερ ἀστέρας, ποικίλης ίδέας ένθέντες, τόν τε άνθρακα καί του σμάραγδον ήδιστον προσαυγάζοντας αὐτῶν ἐκάτερον τοις δρώσι, των τ' άλλων γενών δσοι περισπούδαστοι καί ζηλωτοί πασι διά την πολυτέλειαν της φύσεως 5 67 ύπάρχουσι. (72) μετά δε τον μαίανδρον πλέγμα τι σχοινοειδές περιήκτο δόμβω την κατά μέσον όψιν έμφερές, έφ' ού πρύσταλλός τε λίθος παι ήλεπτρον έντετύπωτο τη παραλλήλω της ίδέας γειτνιάσει ψυγαγωγίαν 68 θαυμαστήν παρέχον τοῖς βλέπουσιν. (73) τῶν δὲ πο- 10 δών ήσαν αί πεφαλίδες είς πρίνα μεμιμημέναι τάς έπφύσεις των πετάλων ύπο την τράπεζαν άνακλωμένων. είς δρθόν δε την βλάστησιν ένδοθεν παρεγόντων δραν. 69 (74) ή δε βάσις αύτοις ήν έξ άνθραχος λίθου παλαιστιαία πεποιημένη σχήμα κοηπίδος άποτελούσα, τό 15 δέ πλάτος όκτω δακτύλων έχουσα, καθ' ού το παν 70 έλασμα των ποδων έρήρειστο. (75) ανέγλυψαν δέ λεπτομερεί και φιλοπονωτάτη τορεία των ποδων έκαστον, πισσόν αύτοις και κλήματα άμπέλων σύν και βότουσιν έκουσαντες, ώς είκάσαι μηδέν άποδείν της 20 άληθείας και γάρ πρός τὸ πνεῦμα διὰ λεπτότητα και την έπ' άκρον αύτων έκτασιν κινούμενα φαντασίαν των κατά φύσιν μαλλον η τέχνης μιμημάτων παρείχεν. 71 <76> έχαινούργησαν δε ώστε τρίπτυχον οίονει το σχήμα της όλης κατασκευάσαι τραπέζης, της άρμονίας πρός 25

άλληλα των μερών ούτω συνδεδεμένης, ως άδρατον

2 alt. $\tau \delta \nu$ om. FV || 8. 9 έκτετύπωτο PAW (impositi Lat.), ένετετύπωτο Naber, sed v. ad p. 109, 9 || 10 παρέχων FAW || 18 φιλοπόνω τῆ FLV || 19 alt. καὶ om. FLV (Naber, sed cf. A. II 310 σὺν καὶ et p. 100, 6. 113, 9. 10. A. XI 89. XIII 91 μετὰ καὶ) || 22 ἐπ' ἅκρον] ἐπάνω FLV || 23 τέχνη PFV || 26 σῦτως FLV

είναι καί μηδ' έπινοεϊσθαι τὰς συμβολάς. ήμισυ δὲ πήχεως οὐκ ἔλασσον τῆ τραπέζη τὸ πάχος συνέβαινεν είναι.

(77) Το μέν ούν ανάθημα τοῦτο κατὰ πολλήν τοῦ 72 5 βασιλέως φιλοτιμίαν τοιούτο τη τε πολυτελεία της ύλης καί τη ποικιλία της καλλονής και τη μιμήσει τη κατά τήν τορείαν των τεγνιτών συνετελέσθη, σπουδάσαντος, εί και μή τω μεγέθει της προανακειμένης τω θεώ τραπέζης έμελλεν έσεσθαι διάφορος, τη μέντοι γε τέγνη καί 10 τῆ καινουργία καὶ τῆ λαμπρότητι τῆς κατασκευῆς πολύ χρείττονα καί περίβλεπτον άπεργάσασθαι· (78) των δέ 73 χρατήρων χρύσεοι μέν ήσαν δύο, φολιδωτήν δέ είχον άπό της βάσεως μέχρι του διαζώματος την τορείαν λίθων ταῖς σπείραις ποιχίλων ἐνδεδεμένων. (79) εἶτα 74 15 έπ' αὐτῆ μαίανδρος πηχυαῖος τὸ ὕψος έξείργαστο κατὰ σύνθεσιν λίθων παντοίων την ίδέαν, κατ' αύτοῦ δέ δάβδωσις άνεγέγλυπτο, καθ' ής πλέγμα δομβωτόν δικτύοις έμφερες έως τοῦ χείλους άνείλχυστο· (80) τὰ 75 δε μέσα λίθων ασπίδια τετραδακτύλων ανεπλήρου το 20 κάλλος. περιεστέφετο δε τὰ γείλη τοῦ κρατῆρος κρίνων σμίλαξι και άνθεμίσι και βοτούων σχοινίαις είς κύκλον περιηγμέναις. (81) τούς μέν ούν γρυσέους 76 χρατήρας δύο χωρούντας έχάτερον άμφορέας τούτον κατεσχεύασαν τον τρόπον. οι δ' άργύρεοι των έσόπτρων 25 την λαμπρότητα πολύ διαυγέστεροι γεγόνεισαν, ώς

2 πήχεος codd. | ἕλαττον FLV || 5 τοιοῦτον F || 11 ἐργάσασθαι P || 12 δ' P || 13 διαζώσματος PFLV || 14 ταῖς] τε PLAW || 15 ἐπ'] ἐν P | αὐτῆς FLV, 'fort. recte' Niese || 17 ἀνεγέγλυπτο LAW: ἀναγέγλυπτο P (Niese), ἀνέγλυπτο V (Naber), ἐνέγλυπτο F || 19 ἀσπίδι LAW | ἀνεπλήρουν FLVA² || 20 περιεστρέφετο FV, περιέστεπτο coni. Niese, περιεστεφάνωτο Cobet || 22 τοὐς] τούτους FV

τρανοτέρας διὰ τούτων τὰς τῶν προσφερομένων ὄψεις δρᾶσθαι.

- 79 (82) Προσκατεσκεύασε δὲ τούτοις ὁ βασιλεὺς καὶ φιάλας τριάκοντα, ὡν ὅσα χρυσὸς ἦν ἀλλὰ μὴ λίθῷ πολυτελεῖ διείληπτο, σμίλαξι κισσοῦ καὶ πετάλοις ἀμπέλων ἐσκίαστο φιλοτέχνως ἐντετορευμένων. (83) ταῦτα δ' ἐγίγνετο μὲν καὶ διὰ τὴν ἐμπειρίαν τῶν ἐργαζο-80 μένων θαυμασίων ὅντων περὶ τὴν τέχνην, πολὺ δὲ
- μαλλου ύπο τῆς τοῦ βασιλέως σπουδῆς καὶ φιλοτιμίας 81 διαφερόντως ἀπηρτίζετο· <84> οὐ γὰρ τῆς χορηγίας 10 τὸ ἄφθονου καὶ μεγαλόψυχου τοῖς τεχνίταις παρεῖχε μόνου, ἀλλὰ καὶ τὸ χρηματίζειν τοῖς δημοσίοις πράγμασιν ἀπειρηκώς αὐτὸς τοῖς κατασκευάζουσι παρῆν καὶ τὴν ὅλην ἐργασίαν ἐπέβλεπευ. αἴτιου δ' ἦν τοῦτο τῆς τῶν τεχνιτῶν ἐπιμελείας, οῦ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τὴν 15 τούτου σπουδὴν ἀποβλέποντες φιλοπονώτερου τοῖς ἔργοις προσελιπάρουν.
- (85) Ταῦτα μὲν τὰ πεμφθέντα εἰς Ἱεροσόλυμα ὑπὸ 172 Πτολεμαίου ἀναθήματα· ὁ δ' ἀρχιερεὺς Ἐλεάζαρος ἀναθεἰς αὐτὰ καὶ τιμήσας τοὺς κομίσαντας καὶ δῶρα τῷ 20 βασιλεῖ δοὺς κομίζειν ἀπέλυσε πρὸς τὸν βασιλέα. 173 (86) παραγενομένων δὲ εἰς τὴν ᾿Αλεξάνδρειαν ἀπούσας Πτολεμαῖος τὴν παρουσίαν αὐτῶν καὶ τοὺς ἑβδομήκοντα τῶν πρεσβυτέρων ἐληλυθότας εὐθὺς μεταπέμπεται τὸν ᾿Ανδρέαν καὶ τὸν ᾿Αρισταῖον τοὺς πρέσβεις. 25 οἱ δὲ ἀφικόμενοι τάς τε ἐπιστολάς, ὡς ἐκόμιζον αὐτῷ παρὰ τοῦ ἀρχιερέως, ἀπέδοσαν, καὶ ὅσα φράζειν ἀπὸ

6 ἐντετορνευμένων V || 7 ἐγίνετο FLV || καὶ om. FLV || 17 hic pergit E, v. ad p. 106, 11 || 19 δὲ FLAV || 20. 21 δοὺς τῷ βασιλεῖ FLV || 21 τὸν βασιλέα] αὐτόν E Lat. || 22 δ' P || 26 δ' P

112

λόγων ύπέθετο, ταῦτ' ἐδήλωσαν. (87) σπεύδων δ' έν- 174 τυγείν τοις από των Ιεροσολύμων πρεσβύταις ήκουσιν έπι την έρμηνείαν των νόμων, τούς μέν άλλους, ούς γρειών ένεκα παρείναι συνέβαινεν, έκέλευσεν απολύσαι. 5 παράδοξον τοῦτο ποιῶν καὶ παρὰ τὸ ἔθος· (88) οἱ 175 μέν γάρ ύπό τοιούτων αλτιών άγθέντες διά πέμπτης ήμέρας αύτῷ προσήεσαν, οἱ δὲ πρεσβεύοντες διὰ μηνός. τότε τοίνυν απολύσας έκείνους τούς πεμφθέντας ύπο Έλεαζάρου περιέμενεν. (89) ώς δε παρηλθον μετά 176 10 και των δώρων οι γέροντες, α τω βασιλεί κομίσαι δ άρχιερεύς έδωκεν, και των διφθερων, αίς έγγεγραμμένους είχον τούς νόμους χρυσοίς γράμμασιν, έπηρώτησεν αύτούς περί των βιβλίων. (90) ώς δ' ἀποκαλύψαντες 177 των ένειλημάτων έπέδειξαν αύτω, θαυμάσας δ βασιλεύς 15 τῆς ἰσχνότητος τοὺς ὑμένας καὶ τῆς συμβολῆς τὸ ἀνεπίγνωστον — ούτως γάο ήρμοστο — καί τοῦτο ποιήσας χρόνω πλείονι χάριν είπεν έχειν αύτοις τε έλθουσιν καί μείζονα τῷ πέμψαντι, ποὸ δὲ πάντων τῷ θεῶ, οἶ τούς νόμους είναι συμβέβηκεν. (91) έκβοησάντων δ' 178 20 ύφ' εν και των πρεσβυτέρων και των συμπαρόντων γίγνεσθαι τὰ ἀγαθὰ τῷ βασιλεῖ, δι' ὑπερβολήν ήδονῆς είς δάχουα προύπεσε, φύσει της μεγάλης γαρας πασγούσης και τὰ τῶν λυπηρῶν σύμβολα. (92) κελεύσας 179 δέ τὰ βιβλία δοῦναι τοῖς ἐπὶ τῆς τάξεως τότε τοὺς 25 άνδρας ήσπάσατο, δίκαιον είπων είναι πρωτον περί ών

1 ὑπέθετο Niese (iusserat Lat.): ἐπέθετο PAW, ἐπύθετο FLV || 2 πρεσβύταις (πρεσβευταϊς P, senioribus Lat., secl. Niese) ῆπουσιν PAW: ῆπουσι πρεσβύταις FLV, ῆπουσι πρεσβυτέροις ed. pr. (Naber) || 7 προσῆσαν Naber || 10 καὶ om. Ε || 14 Aristeae ἀνειλημάτων ('volumina') non intellexit? || 16 οῦτω VE, e corr. L || 17 ἔχειν εἶπεν PA (Niese) || 21 γίνεσθαι FLVE || 23 τὰ om. FV || 24 Aristeae verba εἰς τάξιν ἀποδοῦναι non intellexit

ARISTEAS.

αὐτοὺς μετεπέμψατο ποιησάμενον τοὺς λόγους ἔπειτα 180 κἀκείνους προσειπεῖν· τὴν μέντοι γε ἡμέραν, καθ' ἡν ἦλθον πρὸς αὐτόν, ἐπιφανῆ ποιήσειν καὶ κατὰ πᾶν ἔτος ἐπίσημον εἰς ὅλον τὸν τῆς ζωῆς χρόνον ἐπηγγέλλετο — (93) ἔτυχεν γὰρ ἡ αὐτὴ εἶναι τῆς παρουσίας 5 αὐτοῖς καὶ τῆς νίκης ἡν Ἀντίγονον ναυμαχῶν ἐνίκησεν 181 — συνεστιαθῆναί τε αὐτοὺς ἐκέλευσεν αὐτῷ καὶ καταλύσεις προσέταξεν αὐτοῖς δοθῆναι τὰς καλλίστας πρὸς τῆ ἄκρα.

182 (94) Ό δὲ ἐπὶ τῆς τῶν ξένων ἀποδοχῆς τεταγμένος 10 Νικάνωο Δωρόθεον καλέσας, ὅς εἶχεν τὴν περὶ τούτων πρόνοιαν, ἐκέλευσεν ἐτοιμάζειν ἐκάστω τὰ δέοντα πρὸς τὴν δίαιταν. διετέτακτο δὲ τοῦτον ὑπὸ τοῦ βασιλέως τὸν τρόπον· (95) κατὰ γὰρ πόλιν ἑκάστην, ὅσαι οὐ τοῖς αὐτοῖς χρῶνται περὶ τὴν δίαιταν, ἦν τούτων ἐπιμελό- 15 μενος, καὶ κατὰ τὸ τῶν ἀφικνουμένων πρὸς αὐτὸν ἔθος πάντ' αὐτοῖς παρεσκευάζετο, Γνα τῷ συνήθει τρόπω τῆς διαίτης εὐωχούμενοι μᾶλλον ἤδωνται καὶ πρὸς μηδὲν ὡς ἀλλοτρίως ἔχοντες δυσχεραίνωσιν. ὅ δὴ καὶ περὶ 183 τούτους ἐγένετο, Δωροθέου διὰ τὴν περὶ τὸν βίον 20 ἀκρίβειαν ἐπὶ τούτοις καθεστῶτος. (96) συνέστρωσε δὲ πάντα δι' αὐτοῦ τὰ πρὸς τὰς τοιαύτας ὑποδοχὰς καὶ διμερῆ τὴν κλισίαν ἐποίησεν, οὕτω προστάξαντος

7 αύτούς ἐκέλευσεν αὐτῷ AWE: αὐτῶ αὐτοὺς ἐκέλευσε V (Naber), αὐτοῖς αὐτῶ ἐκέλευσε FL, ἐκέλευσεν αὐτῶ P (Niese) || 8 αὐτοῖς προσέταξε V (Naber) || 12 ἐκέλευσεν FLV (Arist.): ἐκέλευσεν ceteri (Niese) || 13 δίαιταν] ἐστίαν P, ἑστίασιν coni. Niese, sed v. lin. 15. 18 et A. II 297. III 57. 78 || 14 δίαι οὐ FV (δίσοι οὐ Naber): δίσαις P, δίσαι LAW (Niese) || 15 ἡν ⟨τις⟩ Herwerden || 15. 16 ἐπιμελούμενος F || 17 πάντα AW, πᾶν P || 19 ἔχον FV (Naber), sed v. Ant. XIII 150 || 21 συνέστφωσε PFV (Arist.): συνεστόρεσε LAW, συνεπόρισε Cocceji, Naber || 23 κλίσιν F, θυσίαν τῆς κλισίας P || οῦτως FV, οὐτωσι P

114

τοῦ βασιλέως· τοὺς μὲν γὰρ ἡμίσεις ἐκέλευσεν ἀνὰ χεῖρα κατακλιθῆναι, τοὺς δὲ λοιποὺς μετὰ τὴν αὐτοῦ κλισίαν, οὐδὲν ἀπολιπὼν τῆς εἰς τοὺς ἄνδρας τιμῆς.

<97> Έπει δ' ούτως κατεκλίθησαν, έκέλευσε του 184
Δωρόθεον, οίς έθεσι χρώμενοι διατελούσιν πάντες οί άπο τῆς Ιουδαίας προς αὐτον ἀφιγμένοι, κατὰ ταῦτα ὑπηρετεῖν. διὸ καὶ τοὺς ἱεροκήρυκας καὶ θύτας καὶ τοὺς ἅλλους, οῦ τὰς κατευχὰς ἐποιοῦντο, παρητήσατο, τῶν δὲ παραγενομένων ἕνα, Ἐλισσαῖον ὄνομα, ὅντα
10 ἱερέα παρεκάλεσεν ὁ βασιλεὺς ποιήσασθαι κατευχάς.
<98> ὁ δὲ στὰς εἰς μέσον ηὕχετο τῷ βασιλεῖ τἀγαθὰ 185 καὶ τοῖς ἀρχομένοις ὑπ' ἀὐτοῦ. εἶτα κρότος ἐξ ἁπάν- 186 των μετὰ χαρᾶς καὶ βοῆς ἤρθη, καὶ παυσάμενοι πρὸς εὐωχίαν καὶ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν παρεσκευασμένων ἐτρά-15 πησαν. <99> διαλιπῶν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐφ' ὅσον ἔδοξεν 187

άποχοῶντα καιοὸν εἶναι, φιλοσοφεῖν ἤοξατο καὶ ἕκαστον αὐτῶν λόγους ἐπηρώτα φυσικούς, καὶ ποὸς τὴν τῶν ζητουμένων θεωρίαν ἀκριβῶς ἐκείνων περὶ παντὸς οὑτινοσοῦν λέγειν αὐτοῖς προβληθείη διασαφούντων, 20 ἡδόμενος τούτοις ἐφ' ἡμέρας δώδεκα τὸ συμπόσιον ἐποιήσατο, <100> ὡς τῷ βουλομένῷ τὰ κατὰ μέρος 188-292 γνῶναι τῶν ἐν τῷ συμποσίῷ ζητηθέντων εἶναι μαθεῖν ἀναγνόντι τὸ 'Αρισταίου βιβλίον, ὅ συνέγραψε διὰ ταῦτα. <101> θαυμάζοντος δ' αὐτοὺς οὐ μόνον τοῦ

2 αὐτοῦ codd. || 4 οῦτω L²AVW || 7 διὸ om. P (quod probat Niese p. LXI, sed habet Arist.) | primum xal om. FV (deest apud Arist.) || 8 παοητήσαντο FV || 9 'Ελισαΐον P, 'Ελισσαΐον (prius o dubium) F || 11 εὕχετο FL || 15 δ' P || 18 post ἀχοιβῶς add. δὲ F, δ' V || 19 ὅ τιοῦν conicio | λέγειν δ λέγειν V (Naber) || 20 τούτοις] τοιοῦτον FVE (Lat.?) | τὸ om. FV || 22 εἶναι] ἕστι conicio || 23. 24 διὰ ταῦτα (suspectum)] xal εἰς μνήμην διὰ ταῦτα κατέλειπεν P, et agnoscent, quae addidisse Lat. dicit Niese, respondent voci μαθεῖν

201 βασιλέως, άλλὰ καὶ Μενεδήμου τοῦ φιλοσόφου προνοία διοικείσθαι πάντα φήσαντος καὶ διὰ τοῦτ' εἰκὸς καὶ τοῦ λόγου δύναμιν καὶ κάλλος ηὑρῆσθαι, παύονται
293 μὲν περὶ τούτων ἐπιζητοῦντες. (102) γεγενῆσθαι δ' αὐτῷ τὰ μέγιστα τῶν ἀγαθῶν ὁ βασιλεὺς ἔλεγεν ἤδη 5
294 παρόντων αὐτῶν — ὡφελῆσθαι γὰρ παρ' αὐτῶν μεμαθηκότα πῶς δεῖ βασιλεύειν — κελεύει τε αὐτοῖς ἀνὰ τρία δοθῆναι τάλαντα καὶ τοὺς ἀποκαταστήσοντας ἐπὶ τὴν κατάλυσιν.

(103) Διελθουσών δε τριών ήμερών παραλαβών 10 301 αύτούς δ Δημήτριος καί διελθών το έπταστάδιον γῶμα · τῆς θαλάσσης πρός τὴν νῆσον καὶ διαβὰς [πρός] τὴν γέφυραν, προελθών έπὶ τὰ βόρεια μέρη συνέδριον έποιήσατο έν τῷ παρὰ τὴν ἠιόνα κατεσκευασμένω οίκω, ποός διάσκεψιν πραγμάτων ήρεμίας καλώς έχοντι. 15 (104) άγαγών οὖν αὐτοὺς ἐκεῖ παρεκάλει πάντων, ὧν άν δεηθείεν είς την έρμηνείαν του νόμου, παρόντων 302 άχωλύτως έπιτελείν το έργον. οί δ' ώς ένι μάλιστα φιλοτίμως και φιλοπόνως αχριβή την έρμηνείαν ποι-303 ούμενοι μέχοι μέν ώρας ένάτης πρός τούτω διετέλουν 20 δντες, (105) έπειτ' έπὶ τὴν τοῦ σώματος ἀπηλλάττοντο θεραπείαν, ἀφθόνως αὐτοῖς τῶν πρὸς τὴν δίαιταν χορη-304 γουμένων και προσέτι τοῦ Δωροθέου πολλά και των παρασκευαζομένων τῷ βασιλεῖ — προσέταξε γάρ αύτοῖς παρέχοντος. (106) πρωί δὲ πρός τὴν αὐλὴν 25

2 τοῦτο corr. A, ταῦτ' L, ταύτης? | εἰκότως Herwerden 3 τοῦ om. FLV, fort. recte (v. Arist.) || 4 ἔτι ζητοῦντες PAE || 11 χωρίον LAW || 11. 12 χῶμα — νῆσον secl. Naber, sed habet Arist. || 12 alt. προς om. Lat. (Arist.) || 13 προσελθῶν PA¹ || 17 ἂν om. Naber, secl. Schmidt p. 411 || 18 ἐνῆν Ε || 19 τὴν ἑμηνείαν ἀκριβῆ FLV || 20 τοῦτο FLAVE (Naber!) || 21 ἀπηλλάσσοντο FLV

116

παραγινόμενοι καί τον Πτολεμαΐον άσπαζόμενοι πάλιν έπι τον αύτον απήεσαν τόπον και τη θαλάσση τας 305 γείρας άπονιπτόμενοι και καθαίροντες αύτους ούτως έπι την των νόμων έρμηνείαν έτρέποντο. (107) μετα- 308 5 γραφέντος δε του νόμου και του κατά την έρμηνείαν έργου τέλος έν ήμέραις έβδομήχοντα και δυσιν λαβόντος, συναγαγών δ Δημήτριος τους Ιουδαίους απαντας είς τον τόπον, ένθα και μετεβλήθησαν οι νόμοι, παρόντων και των έρμηνέων άνέγνω τούτους. (108) το δε πληθος 10 απεδέξατο μέν και τούς διασαφήσαντας πρεσβυτέρους τόν νόμον, έπήνεσεν δε και τον Δημήτριον της έπι- 309 νοίας ώς μεγάλων άγαθων αύτοις εύρετην γεγενημένον, παρεκάλεσάν τε δούναι και τοις ήγουμένοις αὐτῶν ἀναγνῶναι τὸν νόμον, ἡξίωσάν τε πάντες, ὅ τε 310 15 ίερεύς και των έρμηνέων οι πρεσβύτεροι και του πολιτεύματος οί προεστηχότες, έπει χαλώς τα της έρμηνείας απήρτισται, και διαμείναι ταῦθ' ὡς ἔγοι και μή μετακινείν αὐτά. (109) ἀπάντων δὲ ἐπαινεσάντων 311 την γνώμην έχέλευσαν, εί τις ή περισσόν τι προσγε-20 γραμμένον δρα το νόμο ή λείπον, πάλιν έπισκοπούντα τούτο καί ποιούντα φανερόν διορθούν, σωφρόνως τούτο πράττοντες, ίνα το κριθέν απαξ έχειν καλώς είς άει διαμένη.

(110) Έχάρη μέν οὖν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τούτῷ 312 25 τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν εἴς τι χρήσιμον ἱρῶν τετελειω-

1 παφαγενόμενοι PL || 2 αύτῶν Cohn (cf. Arist.) | ἀπῆσαν Naber || 3 αύτοὺς A: αὐτοὺς ceteri || 8 alt. καὶ om. LW || 11 ἐπήνεσαν FLVE (Naber) || 12 εὐεφγέτην PFL || 13 παφεκάλεσαν] rogavit Lat. | τε om. AW | ở οὖν AW || 14 ἀξιώσαντες πάντες PLAW | πάντες secl. Niese || 17 ἀπήστιστο LAW | ἔχει FV (Naber), cf. ad p. 96, 15 || 18 ở P, δὲ αὐτῶν AW (Naber) || 19 ἐκέλευσεν LA, e corr. F | ἢ om. AW | τι om. FLV || 25 αὐτοῦ codd. | τι] τὸ FV

μένην, ήσθη δε μάλιστα των νόμων άναγνωσθέντων αύτω και την διάνοιαν και την σοφίαν έξεπλάγη του νομοθέτου. και πρός τον Δημήτριον ήρξατο ποιείσθαι λόγους, πως ούτως θαυμαστής ούσης τής νομοθεσίας ούδείς ούτε των ίστοριχων αύτης ούτε των ποιητών 5 313 έπεμνήσθη. (111) δ δε Δημήτριος μηδένα τολμήσαι τῆς τῶν νόμων τούτων ἀναγραφῆς ἅψασθαι διὰ τὸ θείαν αὐτὴν εἶναι καὶ σεμνὴν ἔφασκεν, καὶ ὅτι βλαβείεν ήδη τινές τούτοις έπιχειρήσαντες ύπο του θεού. 314 (112) δηλών ώς Θεόπομπός τε βουληθείς ίστορησαί 10 τι περί τούτων έταράχθη την διάνοιαν πλείοσιν ή τριάκοντα ήμέραις και παρά τας ανέσεις έξιλάσκετο τον θεόν, έντεῦθεν αὐτῷ γενέσθαι τὴν παραφροσύνην ὑπο-315 νοῶν οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὄναρ εἶδεν ὅτι τοῦτ' αὐτῷ συμβαίη περιεργαζομένω τὰ θεῖα καὶ ταῦτ' ἐκφέρειν 15 εls κοινούς άνθρώπους θελήσαντι, και άποσχόμενος 316 κατέστη την διάνοιαν. (113) έδήλου δε και περί Θεοδέκτου τοῦ τῶν τραγωδιῶν ποιητοῦ ἀναφέρεσθαι ότι βουληθείς έν τινι δράματι των έν τη ίερα βίβλω γεγραμμένων μνησθήναι τὰς ὄψεις γλαυχωθείη καί 20 συνιδών την αίτίαν απαλλαγείη του πάθους έξευμενισάμενος τον θεόν.

317 (114) Παραλαβών δὲ ὁ βασιλεύς ταῦτα παρὰ τοῦ

1 ήσθη δὲ μάλιστα FLV (Lat., ut vid.): μάλιστα ὡς δὲ PAW, μάλιστα δὲ Ε (Niese, Naber), quae coniectura est excerptoris etiam lin. 2 prius καὶ delentis || 4 ὡς PW || 9 ἐγχειρήσαντες PWE (de E errat Niese in Iosephi apparatu, ἐγχ. etiam Zon.) || 11 τι om. AWE (Naber), sed v. Arist. || πλέον coni. Naber (sic e. gr. Ant. XI 112) || 14 τοῦτο AWE || 15 ταῦθ' P, ταῦτα AWE, τοῦτ' V || 16 εἰς] ἐπὶ FLV || 19 βύβλφ prius PW (Niese), v. Croenert, Quaest. Herculan. p. 25 ss. || 23 δ' P || ταῦτα ὁ βασιλεὺς FV (Naber) || 23 — 119, 3 παφα — ταῦτα om. P Lat.

Δημητρίου, καθώς προείρηται, προσκυνήσας αυτοίς έκέλευσε πολλήν ποιείσθαι των βιβλίων την έπιμέλειαν, ίνα διαμείνη ταῦτα καθαρῶς, τούς τε έρμηνεύ- 318 σαντας παρεχάλεσε συνεχώς πρός αὐτὸν ἐχ τῆς Ίου-5 δαίας παραγίγνεσθαι. (115) τοῦτο γὰρ αὐτοῖς καί πρός τιμήν τήν παρ' αύτοῦ και πρός τὰς ἀπό τῶν δώρων ώφελείας λυσιτελήσειν. νῦν μέν γάρ εἶναι δίκαιον αύτους έκπέμπειν έλεγεν, έκουσίως δε πρός αὐτὸν ἐλθόντας τεύξεσθαι πάντων ὧν ή τε αὐτῶν 10 έστιν σοφία δικαία τυχείν και ή έκείνου μεγαλοφοοσύνη παρασγείν ίχανή. (116) τότε μέν οὖν έξέπεμψεν 319 αύτούς δούς έχάστω στολάς άρίστας τρείς και χουσού τάλαντα δύο και κυλικείον ταλάντου και την του συμποσίου στρωμνήν. και ταῦτα μέν ἐκείνοις ἔχειν έδω-15 ρήσατο (117) τῶ δ' ἀργιερεῖ Ἐλεαζάρω δι' αὐτῶν 320 έπεμψε κλίνας άργυρόποδας δέκα και την ακόλουθον αὐτῶν ἐπισκευήν καὶ κυλικεῖον ταλάντων τριάκοντα, πρός τούτοις δε και στολάς δέκα και πορφύραν και στέφανον διαποεπή και βυσσίνης όθόνης ίστους έκα-20 τόν, έτι γε μήν φιάλας και τουβλία και σπονδεία και κρατήρας γρυσούς πρός ανάθεσιν δύο. (118) παρ- 321 εκάλεσεν δ' αύτον και διά των έπιστολων, όπως, εί των άνδοων τούτων θελήσειάν τινες ποός αὐτὸν έλθείν, έπιτρέψη, περί πολλού ποιούμενος την μετά των 25 έν παιδεία τυγγανόντων συνουσίαν και τον πλούτον είς τούς τοιούτους ήδέως έχων κατατίθεσθαι.

2 β i β lav AWE || 5 παραγίγνεσθαι P: παραγίνεσθαι ceteri || 7 δωρεών FLV, iam Ios. πολυδωρίας apud Aristeam legit || 13 υνλίμιον codd., v. ad Arist. || 15 δè AWE || 17 υνlíμιον codd. || 18 και πορφύραν] πορφυράς FV || 26 τοὺς om. FV (deest etiam apud Arist.) | post τοιούτους add. ắνδρας P

(119) Καὶ τὰ μὲν εἰς δόξαν καὶ τιμὴν Ἰουδαίοις τοιαῦτα παοὰ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου συνέβη γενέσθαι.

Ant. I 10 εύφου τοίνυυ ὅτι Πτολεμαίων μὲν ὁ δεύτεφος μάλιστα δὴ βασιλεὺς πεφὶ παιδείαν καὶ βι- s βλίων συναγωγὴν σπουδάσας ἐξαιφέτως ἐφιλοτιμήθη τὸν ἡμέτεφου νόμον καὶ τὴν κατ' αὐτὸν διάταξιν τῆς πολιτείας εἰς τὴν Ἑλλάδα φωνὴν μεταβαλεῖν, <11> ὁ δὲ τῶν παφ' ἡμῖν ἀρχιεφέων οὐδενὸς ἀφετῆ δεύτεφος Ἐλεάζαφος τῷ προειφημένῷ βασιλεῖ ταύτης ἀπολαῦσαι 10 τῆς ἀφελείας οὐκ ἐφθόνησε πάντως ἀντειπῶν ἄν, εἰ μὴ πάτφιον ἡν ἡμῖν τὸ μηδὲν ἔχειν τῶν καλῶν ἀπόφφητον. <12> καὶ ἐμαυτῷ δὴ πφέπειν ἐνόμισα τοῦ μὲν ἀρχιεφέως μιμήσασθαι τὸ μεγαλόψυχον, τῷ βασιλεῖ δὲ πολλοὺς ὁμοίως ὑπολαβεῖν καὶ νῦν εἶναι φιλομαθεῖς⁻ 15 οὐδὲ γὰφ πᾶσαν ἐκεῖνος ἔφθη λαβεῖν τὴν ἀναγφαφήν, ἀλλ' αὐτὰ μόνα τὰ τοῦ νόμου παφέδοσαν οἱ πεμφθέντες ἐπὶ τὴν ἐξήγησιν εἰς 'Αλεξάνδρειαν.

C. Apionem II 44 δμοια δε 'Αλεξάνδοφ και Πτολεμαΐος δ Λάγου περί των έν 'Αλεξανδρεία κατοικούντων 20 έφρόνησε· και γαρ τα κατά την Λίγυπτον αύτοις ένεχείρισε φρούρια πιστως αμα και γενναίως φυλάξειν ύπολαμβάνων (45) δ δε μετ' αύτον Πτολεμαΐος δ Φιλάδελφος έπικληθείς οὐ μόνον εί τινες ήσαν αίχμάλωτοι παρ' αὐτῷ τῶν ήμετέρων πάντας ἀπέδωκεν, 25 ἀλλὰ και χρήματα πολλάκις ἐδωρήσατο και – τὸ μέγιστον – ἐπιθυμητής ἐγένετο τοῦ γνῶναι τοὺς ήμετέρους νόμους και ταῖς τῶν ίερῶν γραφῶν βίβλοις ἐντυχεῖν. (46) ἔπεμψε γοῦν ἀξιῶν ἄνδρας ἀποσταλῆναι τοὺς

13 τοῦ μὲν] τὸ μὲν τοῦ Ο (Niese) || 14 τὸ om. Ο (Niese) || 17 ἀλλὰ μόνα Ο || 21-23 cf. Aristeam § 13. 36

έφμηνεύσοντας αὐτῷ τὸν νόμον καὶ τοῦ γραφῆναι ταῦτα καλῶς τὴν ἐπιμέλειαν ἐπέταξεν οὐ τοῖς τυχοῦσιν, ἀλλὰ Δημήτριον τὸν Φαληρέα καὶ ᾿Ανδρέαν καὶ ᾿Αριστέα, τὸν μὲν παιδεία τῶν καθ' ἑαυτὸν διαφέροντα 5 Δημήτριον, <47> τοὺς δὲ τὴν τοῦ σώματος αὐτοῦ φυλακὴν ἐγκεχειρισμένους, ἐπὶ τῆς ἐπιμελείας ταύτης ἔταξεν, οὐκ ἂν δήπου τοὺς νόμους καὶ τὴν πάτριον ἡμῶν φιλοσοφίαν ἐπιθυμήσας ἐκμαθεῖν, εἰ τῶν χρωμένων αὐτοῖς ἀνδρῶν κατεφρόνει καὶ μὴ λίαν ἐδαύμαζεν.

10 Iustini Apol. I 31 στε δὲ Πτολεμαῖος ὁ Αἰγυπτίων βασιλεὺς βιβλιοθήκην κατεσκεύαζε καὶ τὰ πάντων ἀνθρώπων συγγράμματα συνάγειν ἐπειράθη, πυθόμενος καὶ περὶ τῶν προφητειῶν τούτων προσέπεμψε τῷ τῶν 'Ιουδαίων τότε βασιλεύοντι 'Ηρώδη ἀξιῶν διαπεμφθῆ-15 ναι αὐτῷ τὰς βίβλους τῶν προφητειῶν. καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς 'Ηρώδης τῆ προειρημένη Έβραΐδι αὐτῶν φωνῆ γεγραμμένας διεπέμψατο ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἦν γνώριμα τὰ ἐν αὐταῖς γεγραμμένα τοῖς Αἰγυπτίοις, πάλιν αὐτὸν ἡξίωσε πέμψας τοὺς μεταβαλοῦντας αὐ-20 τὰς εἰς τὴν Έλλάδα φωνὴν ἀνθρώπους ἀποστείλαι. καὶ τούτου γενομένου ἕμειναν αἰ βίβλοι καὶ παρ' Λἰγυπτίοις μέχρι τοῦ δεῦρο καὶ πανταχοῦ παρὰ πᾶσίν εἰσιν 'Ιουδαίοις ... (cf. etiam Dial. c. Tryph. 71.)

Pseudo-Iust. Coh. ad Graecos 13 Πτολεμαΐος ό τῆς

4 Aristeum Lat., fort. 'Austaiov scrib. \parallel 12 cf. Arist. § 9 (Ios. § 12) \parallel 15 $\pi \rho o \sigma \eta \tau \bar{a} v$ Otto \parallel 24 ss. ut in Apologia de Paris. 450, ita in Coh. de Par. 451 recte referre Ottonem O. de Gebhardt me docuit. — Pseudo-Iustinum ut alibi ita hic ab Africano pendere censet E. Schürer, Zeitschrift f. Kirchengeschichte II 319 ss.

Αλγύπτου βασιλεύς βιβλιοθήκην έν τη 'Αλεξανδρεία κατασκευάσας και πανταχόθεν συναγαγών βιβλία και πληρώσας αὐτήν, ἔπειτα μαθών ὅτι ἀρχαίας ίστορίας τοῖς τῶν Έβραίων γράμμασι γεγραμμένας σώζεσθαι άκριβῶς συμβαίνει, γνῶναι τὰ γεγραμμένα βουλόμενος 5 σοφούς άνδρας έβδομήχοντα τούς χαί την Ελλήνων και Έβραίων διάλεκτον είδότας έρμηνεῦσαι αὐτοῖς τὰς βίβλους προσέταξεν από της Ιερουσαλήμ μεταστειλάμενος. καί ίνα πάσης δηλήσεως έκτος όντες θάττον έρμηνεύσωσι, προσέταξεν αύτοις μή έν αύτη τη πόλει, 10 άλλα από έπτα σταδίων, ένθα τον Φάρον ωποδομησθαι συμβαίνει, ίσαρίθμους των έρμηνευόντων οίκίσκους γενέσθαι μικρούς έπὶ τῷ ἕκαστον ίδία καθ' έαυτον την έρμηνείαν πληρωσαι, προστάξας τοις έφεστώσιν ύπηρέταις πάσης μεν αύτούς θεραπείας τυγ- 15 γάνειν, είογεσθαι δε της πρός άλλήλους δμιλίας, ίνα τό της έρμηνείας αποιβές και διά της τούτων συμφωνίας γνωσθήναι δυνηθή. έπει δε έγνω τους έβδομήχοντα άνδρας μή μόνον τη αὐτη διανοία ἀλλὰ καὶ ταις αύταις λέξεσι χρησαμένους και μηδε άχρι μιας 20 λέξεως της πούς άλλήλους συμφωνίας διημαρτηκότας. άλλά τὰ αὐτὰ καὶ περί τῶν αὐτῶν γεγραφότας, ἐκπλαγείς και θεία δυνάμει την έρμηνείαν γεγράφθαι πιστεύσας πάσης μέν τιμής άξίους αύτους ώς θεοφιλείς άνδρας διέγνω, μετά πολλων δε δώρων αύτούς 25 είς την έαυτων πατρίδα έπανελθεῖν προσέταξε, τὰς δε βίβλους έκθειάσας ως είκος έκεισε ανέθηκεν. ταυτα

2 cf. Arist. § 9 (Ios. § 12) || 4 έχούσας βίβλους ante τοις add. Par. 450 || 8. 9 άπδ — μεταστειλάμενος post 7 είδότας transp. vid. || 11 τδν] την Par. 450 || 16 άλληλων Par. 451 || 17. 18 cf. Arist. § 32 (Ios. § 39) || 27 θαυμάσας, ώς είκός, και ένθειάσας Par. 450

ού μύθους ύμιν, ὡ ἄνδρες Έλληνες, οὐδὲ πεπλασμένας ίστορίας ἀπαγγέλλομεν, ἀλλ' αὐτοὶ ἐν τῆ ᾿Αλεξανδρεία γενόμενοι καὶ τὰ ἴχνη τῶν οἰκίσκων ἐν τῆ Φάρφ ἑωρακότες ἔτι σφζόμενα καὶ παρὰ τῶν ἐκεῖ ὡς τὰ 5 πάτρια παρειληφότων ἀκηκοότες ταῦτα ἀπαγγέλλομεν, ἂ καὶ παρ' ἑτέρων ἔξεστιν ὑμιν μανθάνειν καὶ μάλιστα παρ' αὐτῶν τῶν περὶ τούτων ἱστορησάντων σοφῶν καὶ δοκίμων ἀνδρῶν, Φίλωνός τε καὶ Ἰωσήπου καὶ ἑτέρων πλειόνων.

Iren. III 21, 2 (graece in Euseb. Hist. eccl. V 8, 11 ss.): 10 πού τοῦ γὰρ Ῥωμαίους χρατῦναι τὴν ἀργὴν αὐτῶν. έτι των Μακεδόνων την Άσίαν κατεχόντων, Πτολεμαΐος δ Λάγου φιλοτιμούμενος την ύπ' αύτοῦ κατεσκευασμένην βιβλιοθήκην έν Αλεξανδρεία κοσμήσαι 15 τοις πάντων άνθρώπων συγγράμμασιν, όσα γε σπουδαΐα ύπηρχεν, ήτήσατο παρά των Ιεροσολυμιτων είς τήν Έλληνικήν διάλεκτον σχείν αύτων μεταβεβλημένας τάς γραφάς. οί δε - ύπήκουον γάρ έτι τοις Μακεδόσι τότε — τούς παρ' αὐτῶν ἐμπειροτάτους τῶν 20 γραφῶν καὶ ἀμφοτέρων τῶν διαλέκτων ἑβδομήκοντα πρεσβυτέρους έπεμψαν Πτολεμαίω ποιήσοντας τοῦθ' όπερ ήβούλετο. δ δε ίδία πείραν αὐτῶν λαβείν θελήσας εύλαβηθείς τε, μή τι άρα συνθέμενοι άποκρύψωσι την έν ταις γραφαις δια της έρμηνείας αλήθειαν, 25 χωρίσας αύτους απ' άλλήλων έκέλευσε τους πάντας

1 μῦθος Par. 450 || 17 ἔχειν Nicephorus || 19 αὐτοῖς Nic. || 21 ποιήσοντας τοῦθ' ex Irenaei versione latina Savilius: ποιήσαντος τοῦ θεοῦ Eusebius (Syrus, Nicephorus, Rufinus) || 22 ἰδία om. versio Lat., habet Rufinus, ut vid.

την αύτην έρμηνεύειν γραφήν, και τοῦτο ἐπι πάντων των βιβλίων έποίησε. συνελθόντων δε αύτων έπι το αὐτὸ παρὰ τῶ Πτολεμαίω καὶ συναντιβαλλόντων έκάστου την έαυτοῦ έρμηνείαν ὁ μέν θεὸς ἐδοξάσθη, αί δέ γραφαί όντως θείαι έγνώσθησαν, των πάντων τά 5 αύτα ταις αύταις λέξεσι και τοις αύτοις δνόμασιν άναγορευσάντων απ' αργής μέγρι τέλους, ώστε και τα παρόντα έθνη γνωναι ότι κατ' έπίπνοιαν του θεου είσιν ήρμηνευμέναι αι γραφαί ... tum postquam praedicavit versionem, utpote Christi adventu priorem (cf. 10 21, 1) et cum apostolorum doctrina consentientem, pergit 21, 4: unus enim et idem spiritus dei, qui in prophetis quidem praeconavit quis et qualis esset adventus domini, in senioribus autem interpretatus est bene quae bene prophetata fuerant, ipse et in apostolis annun- 15 tiavit.

Pseudo-Aristobulus apud Eus. Praep. ev. XIII 12, 2: ή δ' δλη έφμηνεία των διὰ τοῦ νόμου πάντων ἐπὶ τοῦ πφοσαγοφευθέντος Φιλαδέλφου βασιλέως, σοῦ δὲ πφογόνου, πφοσενεγκαμένου μείζονα φιλοτιμίαν, Δημη-20 τφίου τοῦ Φαληφέως πφαγματευσαμένου τὰ πεφὶ τούτων.

Clem. Alex. Strom. I § 148 p. 409 P.: έφμηνευθήναι δὲ τὰς γραφὰς τάς τε τοῦ νόμου καὶ τὰς προφη-

1 ἑρμηνεύειν γραφήν e versione lat. Strothius (cf. Rufinum): ἑρμηνείαν γράφειν Eus. (Syrus) || 2 ποιῆσαι Rufinus || 9 sequitur narratio de librorum sacrorum textu ope divina ab Esdra restituto; cf. IV Esra 14, Eus. Chron. I 126, 35 ss. Sch. et quae collegit Fabricius, Cod. pseudep. V. T. I p. 1156–1160, Zahn, Gesch. des Kanons I 118 adn. 3, Bensly-James, Texts and Studies III 2 p. XXXVII. XXXV, Cambridge 1895 || 17 de Arist. cf. ad p. 6, 5. 63, 21. 82, 16

τικάς έκ της των Έβραίων διαλέκτου είς την Έλλάδα γλώττάν φασιν έπὶ βασιλέως Πτολεμαίου τοῦ Λάγου η ως τινες έπι του Φιλαδέλφου έπικληθέντος, την μεγίστην φιλοτιμίαν είς τοῦτο προσενεγχαμένου Δη-5 μητρίου τοῦ Φαληρέως καὶ τὰ περὶ τὴν έρμηνείαν άκριβώς πραγματευσαμένου. Έτι γάρ Μακεδόνων την Ασίαν κατεχόντων φιλοτιμούμενος δ βασιλεύς την έν Αλεξανδρεία πρός αὐτοῦ γενομένην βιβλιοθήκην πάσαις κατακοσμήσαι γραφαίς ήξίωσε και τους Ιεροσολυ-10 μίτας τὰς παο' αὐτοῖς προφητείας εἰς τὴν Έλλάδα διάλεκτον έρμηνευσαι. (149) οί δε άτε έτι ύπακούοντες Μακεδόσι των παρά σφίσιν εύδοκιμωτάτων περί τάς γραφάς έμπείρους και της Έλληνικης διαλέκτου είδήμονας έβδομήχοντα πρεσβυτέρους έχλεξάμενοι άπέ-15 στειλαν αύτῶ μετὰ καὶ τῶν θείων βίβλων. έκάστου δε έν μέρει κατ' ίδίαν έκάστην έρμηνεύσαντος προφητείαν συνέπνευσαν αί πασαι έρμηνεῖαι συναντιβληθείσαι καί τὰς διανοίας και τὰς λέξεις. θεοῦ γὰρ ἦν βούλημα μεμελετημένον είς Έλληνικάς άκοάς. ού δή 20 ξένον έπιπνοία θεοῦ τοῦ τὴν προφητείαν δεδωκότος καί την έρμηνείαν οίονει Έλληνικήν προφητείαν ένεργείσθαι ...

Iulius Africanus, Epist. ad Origenem (P. Gr. XI p. 45 A) έξ Έβραίων δὲ τοῖς ἕΕλλησι μετεβλήθη πάνθ' 25 ὅσα τῆς παλαιᾶς διαθήκης φέρεται.

3-6 ex Aristobulo sumpsit, ex Irenaeo Lagi filium || 8 αύτοῦ Sylburg: αὐτὸν Laur. || 9. 11. 12. 17. 20 cf. Irenaeoum, et lin. 22 sequitur de Esdra narratio ab Irenaeo sumpta 19 e. gr. ἦσαν βουλήματι μεμελετημέναι εἰς coniecerim

Ex Anatolii de Pascha canonibus (Eus. Hist. eccl. VII 32, 16) ... 'Αριστοβούλου τοῦ πάνυ, ὃς ἐν τοῖς ἑβδομήχοντα κατειλεγμένος τοῖς τὰς ἱερὰς καὶ θείας Ἐβραίων ἑρμηνεύσασι γραφὰς Πτολεμαίω τῷ Φιλαδέλφω καὶ τῷ τούτου πατρὶ καὶ βίβλους ἐξηγητικὰς τοῦ Μωυσέως 5 νόμου τοῖς αὐτοῖς προσεφώνησε βασιλεῦσιν.

Tertull. Apolog. c. 18: Ptolomaeorum eruditissimus, quem Philadelphum supernominant, et omnis litteraturae sagacissimus, cum studio bibliothecarum Pisistratum, opinor, aemularetur, inter cetera memoriarum, 10 quibus aut vetustas aut curiositas aliqua ad famam patrocinabatur, ex suggestu Demetrii Phalerii grammaticorum tunc probatissimi, cui praefecturam mandaverat librorum, a Iudaeis quoque postulavit proprias atque vernaculas litteras, quas soli habebant. ex ipsis 15 enim et ad ipsos semper prophetae peroraverant, scilicet ad domesticam dei gentem ex patrum gratia. He-

1 cf. Pseudo-Anatolium (apud Krusch, Studien zur christlich mittelalterlichen Chronologie p. 318, 21 ss.), qui Rufini versionem adhibuit. || 6 sequentur obros (Philo, Iosephus, Musaeus, Agathobuli, Aristobulus) τὰ ζητούμενα κατὰ τὴν "Εξοδον έπιλύοντές φασι δείν τὰ διαβατήρια θύειν έπίσης απαντας (απαντες?) μετά ίσημερίαν έαρινήν μεσούντος του πρώτου μηνός. quae falso Rufinus ex Aristeae fabula quaedam adspergens ad LXX rettulit: quique multa ex traditionibus Moysi proponenti regi percontanti que responderant. ipsi ergo cum quaestiones Exodi exponerent, dixerunt Pascha 7 hausit ex Ios. § 12. 14-16. 100. 101. - de codicum lectionibus me docuerunt G. Wissowa et E. Kroymann: F = Fuldensis secundum Iunii ed., P = Paris. 1623, M = Montepess. 54, NOR = Paris. 1656 A, 1689, 2616, v = Ambros., $\chi = Marcianus. \omega$ = Taurinensis. - ad lin. 7-15 cf. etiam Isid., Etym. VI 3, 5 7 ptolemaeus F || 8 et omnis] eruditissimus rexit omni F || 10 ut opinor Rzo || 12 phalerei R || 13 tunc om. F || 14 librorum scripsi: libros codd.

braei retro qui nunc Iudaei, igitur et litterae Hebraeae et eloquium. sed ne notitia vacaret, hoc quoque a Iudaeis Ptolomaeo subscriptum est septuaginta et duobus interpretibus indultis, quos Menedemus quoque 5 philosophus, providentiae vindex, de sententiae communione suspexit. adfirmavit haec vobis etiam Aristaeus; ita in graecum stilum exaperta monumenta reliquit. hodie apud Serapeum Ptolomaei bibliothecae cum ipsis Hebraicis litteris exhibentur.

10 Eus. Praep. VIII 1, 5 Πρίν δ' έπὶ τοῦτ' έλθεῖν, όπως είς Έλληνας τὰ παο' αὐτοῖς παοῆλθε λόγια καὶ τίς δ τρόπος συνέστη τῆς τῶν πεπιστευμένων αὐτοῖς θείων γραφών έρμηνείας δι' όσων τε και όποίων άνδρών και δι' όπόσης βασιλικής σπουδής τής είς την 15 Ελλάδα γλωσσαν μεταβολής έτυγε, των άναγχαίων ήγουμαι είς φανερόν θέσθαι τοις έντυγγάνουσιν, ούκ άσυμβόλου μοι γενησομένης και της τούτων έκθέσεως είς την της Εύαγγελικής Προπαρασκευής απόδειξιν. (6) έπειδή γάρ όσον ούπω τά τῆς τοῦ σωτῆρος ήμῶν 20 βιωφελούς πηρύξεως έμελλεν έπι της Ρωμαίων άργης είς πάντας έκλάμπειν άνθρώπους λόγος τε ούγ ό τυγών ήρει τὰς περί αὐτοῦ προφητείας τόν τε βίον τῶν πάλαι θεοφιλών Έβραίων και τὰ τῆς εὐσεβοῦς διδασκαλίας αὐτῶν μαθήματα, τῆ πατρίω αὐτῶν φωνῆ έξ 25 αίδνος μαχρού κεχαλυμμένα, ήδη ποτε είς πάντα τά

3 rescriptum $F \parallel 6.7$ aristheus (s prius a m. 2) N, aristheus O, aristeas R, aritheu' $M \parallel 7$ ex aperta F, ex aperto $PNORM_{\chi v \omega} \mid$ monimenta $FN^2 \parallel 8$ reliquit om. $F \parallel 9$ cum ipsis om. $M \mid$ litteris om. PNOM, add. $P^2R \mid 17$ desuphilos g: dosupouloi vulg. (in hac parte solo Gaisfordii apparatu util licebat)

έθνη, οίς τὰ τῆς θεογνωσίας ἔμελλε προξενείσθαι, παρελθείν, θεός αύτός ό τωνδε των άγαθων αίτιος. προλαβών το μέλλον ώς αν θεός τη προγνώσει, τάς περί τοῦ πάντων ἀνθρώπων οὐκ εἰς μακρόν ἀναφανησομένου σωτήρος διδασκάλου τε εύσεβείας ένος τοῦ 5 έπι πάντων θεού πασι τοις ύφ' ήλιον έθνεσι καταστησομένου προρρήσεις αποκαλυφθήναι τοις πασιν εls φῶς τε έλθεῖν ἐπ' ἀχριβές μεταβληθείσας δημοσίαις τε βιβλιοθήκαις άνατεθείσας διοικείται, βασιλεί Πτολεμαίω τούτο πράξαι κατά νούν έμβαλών, είς προ-10 παρασκευήν, ως έοικε, της των έθνων απάντων όσον ούπω μελλούσης έξ αὐτῶν ἔσεσθαι μεταλήψεως. (7) ὧν γάο ούκ ἂν ἄλλως έτύγομεν παρά Ιουδαίων ἀποκουψάντων ἂν τὰ παρ' αὐτοῖς λόγια διὰ τὸν πρὸς ἡμᾶς φθόνον, τούτων έχ τῆς θεόθεν οίχονομηθείσης έρμη- 15 νείας ήξιώθημεν πρός των παρ' αύτοις έπί τε συνέσει καί τη πατρίω παιδεία δεδοχιμασμένων άνδρων μεταβληθέντων. (8) γράφει δε ταῦτα Αρισταῖος, ἀνήρ λόγιος μέν άλλως, ού μην άλλά και παρατυγών τοις πραγθείσι κατά τον δεύτερον Πτολεμαίον, τον έπικλη- 20 θέντα Φιλάδελφον, καθ' δν τὰ τῆς ἑρμηνείας τῶν 'Ιουδαϊχῶν γραφῶν, διὰ σπουδής τοῦ βασιλέως γενόμενα. τῶν κατὰ τὴν Αλεξάνδρειαν βιβλιοθηκῶν ήξιώθη. ἐπακούσαι δε αύτου καιρός τόνδε πρός λέξιν ίστορουντος τον τρόπον. quae sequentur apud Eus. v. ad p. 3, 11. 25 10, 11. 81, 16. 37, 11. 26, 12.

Ecloga historiarum Parisini 854 p. 167 Cramer (= Eus. Arm. Chron. I p. 78, 47 Schoene): žori de ĝ

2 προελθειν i, fort. recte || 21 δν καl τὰ g alii, fort. recte || 24 τάδε i || 22 eadem edidit A. Wirth, Aus orient. Chroniken P. 6, 7 ss., cf. Byz. Z. III 610 ss.

παφ' ήμιν ἀνάγνωσις ἑβδομήκοντα ἀνδοῶν Ἐβοαίων ἑομηνεία ἐκ τῆς πατοίου φωνῆς ἐπὶ τὴν Ἐλληνικὴν μεταβληθείσα, ῆν κατὰ τὸν Φιλάδελφον Πτολεμαϊον ὁμοφώνως (iisdem verbis et eodem sensu Arm.) ἐκ-5 δεδωκότες ταις κατὰ τὴν ᾿Αλεξάνδοειαν βιβλιοθήκαις (in bibliotheca tabulariorum Arm.) ἀνατεθείκασι[, φιλοτίμως τοῦ βασιλέως τοῦτο γενέσθαι ἐν σπουδῆ πεποιημένου. αὕτη ποοκοιθείσα ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέφων τῆς πρώτης συνόδου ἐπεκράτησε παφάδοσις, ῆν καὶ 10 ἡμεῖς ἀναγράψομεν.]

Demonstr. ev. V Prooem. 35 p. 439 Gaisf.: έβδομήκοντα δ' οὖν ἄνδρες ἀθρόως Ἐβραῖοι συμφώνως αὐτὰς μεταβεβλήκασιν, οἶς μάλιστα τὸν νοῦν προσέξομεν, ὅτι δὴ καὶ τῆ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία τοὐτοις κεχρῆσθαι 15 φίλον.

ibid. VIII 2, 70 p. 783: μετά δὲ τὸν Ἐνίαν ἡγεῖται τῶν Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς Ἐλεάζαρος, καθ' ὅν οἱ ἑβδομήκοντα τὰς θείας ἑρμηνεύσαντες γραφὰς ταῖς κατὰ ᾿Αλεξάνδρειαν βιβλιοθήκαις ἀνατεθείκασι (cf. infra ad 20 p. 132, 15).

Euseb. Chron. Arm. I p. 127, 23 Schoene: Ptl'omaeus Philadelphus annis XVIII. sub hoc sacri Hebraeorum libri in Graecam linguam translati sunt atque in bibliothecis Alexandreae urbis reconditi.

25 Nicephorus p. 90, 10 de Boor (128 Schoene): Πτολεμαΐος δ Φιλάδελφος ἔτη λη'. ἐπὶ τούτου αἰ παο' Ἐβοαίοις

4. 12 miror Eusebium hic fabulam sequi $\parallel 6-10$ uncis inclusa Eusebii non sunt. conferenda etiam, quae Eus. p. 79 Sch. ss. de auctoritate LXX interpretum exponit, praecipue p. 95, 3 ss. et Demonstr. VII 1, 31 p. 629, 18 G. $\parallel 25 - 130$, 1 debreços Irroleucios — μετεβλήθησαν redeunt in Chronico edito Πατιμανίη βιβλ. Athenis 1890 p. 289. sequentur: ην δε ό αφιθμός τών Amerras.

ίεραι βίβλοι είς την Έλληνίδα φωνήν μετεβλήθησαν [και έν ταις κατά Άλεξάνδρειαν άπετέθησαν βιβλιοθήκαις έπι Ἐλεάζαρ ἀρχιερέως].

Euseb. Chron. Armen. ad ann. 1736 (Schoene II p. 118): Ptl'omêos Philadelphos Iudaeos, qui in Ae- 5 gipto captivi erant, liberos dimisit, munera regia Hierosolyma Eliazaro pontifici transmisit et Iudaeorum scripturas ex Hebraeorum sermone in Graecam linguam transferri curavit, quas et in sua bibliotheca Alexandriae comparata reposuit.

Hieronymus (p. 119 Schoene) ad ann. 1736: Ptolomeus Filadelfus Iudaeos, qui in Aegypto erant, liberos esse permisit et vasa Eleazaro pontifici Hierosolymarum votiva transmittens divinas scripturas in Graecam vocem ex Hebraea lingua per LXX interpretes transferre 15 curavit. quas in Alexandrina biblioteca habuit, quam sibi ex omni genere litteraturae comparaverat.

Epitome Syria (II p. 208 Schoene): translati sunt libri (sacri) in linguam Graecam in Pharo insula intra 72 dies.

Excerpta Barbari p. 276, 11 Frick: post Philippum 20 autem regnavit Alexander Ptolemeus quem et ipse con-

συναχθέντων βιβλίων μυριάδες μ΄. eundem numerum praebet Manasses ubi bibliothecam commemorat (P. Gr. CXXVII p. 255), ceterum de LXX silet. alios numeros v. p. 135, 8. 14. 144, 15 1 'Eλλάδα N⁴EL || 2. 3 καl — ἀρχιερέως prior codicum classis praeter E omisit || 11 ss. similia habet Hier. Comment. in Danielem 11, 5 (P. L. XXV p. 585), quae falso Luebeck, Hier. quos noverit scriptores Lipsiae 1891 p. 46 a Iosepho repetit. cf. etiam Anecdota Maredsolana ed. G. Morin III 1 p. 78, 10 | 1736 B, 1735 A, 1734 FPRM || 20 et p. 131, 4 ss. de ratione inter Barbarum et Eutychium intercedente v. Gelzer, Africanus II 1 p. 410, Frick, Chronica p. XC ss. || 21 αν και αύτος σύμβουλος graeca restituit Frick

130

siliarius Alexandri annos XII ... isdem temporibus illi septuaginta Ebrei sapientes illam legem interpraetaverunt Greco sermone.

Eutychius p. 296 interp. Pococke: post ipsum Ptole-⁵ maeus, cui nomen Alexander, cognomen Galeb-Ur, annos viginti septem (vel viginti unum). hic anno regni sui vicesimo Hierosolyma mittens inde septuaginta viros e Iudaeis Alexandriam adduci curavit, quos sibi legem librosque Propheticos e lingua Hebraica in Grae-¹⁰ cam transferre iussit, ipsorum singulis seorsim ab aliis in domo sibi propria collocatis, ut ita quomodo se habitura esset uniuscuiusque interpretatio videret. cum ergo, postquam libros istos transtulissent, interpretationes ipsorum inspexisset, uniusmodi erat versio nulla prorsus ¹⁵ discrepantia. libros igitur in unum collectos et annulo suo signatos in templo idoli, Serapidis dicti, reposuit.

Pseudo - Dionysius Telmaharensis p. 34 Siegfried-Gelzer: anno 1737 translati sunt libri (sacri) in Pharo insula diebus LXX. Ptolemaeus Philadelphus cum
20 de scriptis Iudaeorum comperisset, [misit] ad omnes principes eorum et petivit ab illis, ut sibi illos (libros) ex Hebraea lingua in Graecam verterent. et ob hanc causam captivos Iudaeos in Aegypto libertos fecit et (eos) cum vasis regiis ad Eleasarum summum sacer25 dotem Ierusalem et ad Sosthenem misit et libros Iu-

16 sequitur de Simeone, uno ex LXX, fabula, de qua cf. Hody, De bibliorum textibus p. 128. 129, Opuscula Nestoriana ed. G. Hoffmann p. 139 (Zacharias rhetor ed. Ahrens-Krüger p. 294), Cedrenum p. 328, 3 B. || 18 de anno v. Gutschmid, Kleine Schriften I p. 519 || 19-22 cf. infra Epiphanium || 25 Sosthenis Macedonis nomen falso invasit ex filo regnorum.

daicos e lingua Hebraea in Graecam vertendos curavit et eos in bibliotheca, quae ipsi ibidem instituta erat, collocavit.

Ioannes Malalas p. 196, 17 Dindorf: έπλ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Πτολεμαίου τοῦ υἰοῦ Λάγου 5 ἡομηνεύθησαν αἰ βίβλοι τῶν Ιουδαίων Έλληνιστὶ παοὰ τῶν οβ' διδασκάλων διὰ ἡμεοῶν οβ' — ἦσαν γὰο γεγοαμμέναι Έβοαιστί — οἶα τοῦ αὐτοῦ Πτολεμαίου βουληθέντος ἀναγνῶναι δι' Έλληνικῆς φοάσεως τὴν δύναμιν τῶν Ιουδαικῶν βίβλων. 10

Chronicon Paschale I p. 326 Dindorf: Πτολεμαϊος ό Φιλάδελφος τούς κατ' Αίγυπτον αίχμαλώτους 'Ιουδαίους ύπο Πτολεμαίου τοῦ πατρός αὐτοῦ γενομένους έλευθέρους ἀνῆκεν, ἀναθέματά τε βασιλικὰ ἐν 'Ιεροσολύμοις 'Ονία Σίμωνι ἀρχιερεϊ, ἀδελφῷ 'Ελεαζάρου, 15 διαπεμψάμενος τὰς 'Ιουδαίων γραφὰς ἐκ τῆς 'Εβραίων φωνῆς εἰς τὴν Έλλάδα μεταβληθῆναι ἐσπούδασεν διὰ τῶν ἑβδομήκοντα δύο πας' Έβραίοις σοφῶν ἐν Φάρφ τῆ νήσφ Πρωτέως ἐν οβ' οίκοις αὐτοὺς ἀποκλείσας, καὶ ἐν ταῖς κατὰ τὴν 'Αλεξάνδρειαν κατασκευασθείσαις 20 αὐτῷ βιβλιοθήκαις ἀπέθετο μετὰ καὶ ἅλλων πλείστων ἀπὸ ἑκάστης πόλεως φορολογήσας παντοίων βιβλίων. θεασάμενος δὲ τὰς ἀπὸ 'Ιεροσολύμων κομισθείσας βίβλους χρυσοῖς γράμμασι γεγραμμένας ἐθαύμασεν καὶ

10 βίβλων Baroccianus (Byz. Z. VI 225): βιβλίων vulg. || 12-18. 20. 21 fluxerunt ex Eus. p. 130, 4-17 || 15 cf. p. 357, 6 Dind. Ἐλεάζαφος, καθ' δν οἱ ο΄ τὰς θείας γφαφὰς ἑφμήνευσαν, ἔτη ιε΄. – Όνείας Σίμωνος ἀδελφὸς Ἐλεάζαφ ἔτη ιδ΄ (cf. Excerpta Barbari p. 322, 5 Frick), de nominum confusione v. Gelzer Π 1 p. 171 || 18 de Pharo cf. p. 363, 15 Dind.

132

μεταγοαφηναι ποιήσας μετέπεμψεν (κατέπεμψεν?) σύν δώοοις. έομηνεύθησαν δε αι βίβλοι έν Φάοφ τη νήσφ έν οβ' ήμέραις, και έθαυμάσθη ότι (ότε?) χωρισθέντες άλλήλων οι οβ' και έομηνεύσαντες τας γοαφάς είσελ-5 θόντες παρά Πτολεμαίφ παραντέβαλον και ηδοον ώσαύτως έχειν. δ δε θεός έδοξάσθη, αι δε (αι τε?) γοαφαι όντως θείαι έγνώσθησαν των πάντων ώσαύτως έομηνευσάντων, ώς και τα παρόντα έθνη γνωναι ότι κατ' έπίπνοιαν τοῦ θεοῦ είσιν έομηνευθείσαι αι 10 γραφαι έν οβ' ήμέραις έν Φάοφ τη νήσφ.

Georgius Syncellus I p. 516, 15 Dind.: ὁ αὐτὸς (sc. Philadelphus) τοὺς κατ' Αἴγυπτον αἰχμαλώτους 'Ιουδαίους μυριάδας δώδεκα ἐξωνησάμενος ταλάντοις υξ΄ ἐκ τοῦ στρατεύματος ἐλευθέρους ἀνῆκε πόθφ τῆς μετα-15 φράσεως τῶν παρ' αὐτοῖς θείων εἰς τὴν Έλλάδα γλῶσσαν, ὑπὲρ ὧν ἀναθήματα πολυτελῆ χρυσῷ πολλῷ καὶ λίθοις τιμίοις ἐμμελῶς κατεσκευασμένα τῷ θεῷ ἐν 'Ιεροσολύμοις ἐξέπεμψεν Ἐλεαζάρῷ τε τῷ τηνικαῦτα ἀρχιερεῖ δῶρα πλεῖστα, καθὼς ἐν τοῖς Πτολεμαϊκοῖς

3–9 cf. Iren. p. 124, 2–9 || 11 ss. varia doctrina fort. Panodorum auctorem prodit; v. Gelzer, Africanus I 255. II 1 p. 185 ss. || 11–16 redeunt in scholio Leonis Gr. apud Cramerum, Anecd. Paris. II p. 376, 8–12 || 13 dódexa] cf. p. 518, 7, Évõexa Ios. § 24 || numerus 460 docet haec fere a Iosepho (§ 33) pendere || 18 cf. p. 512, 11 'Iovõalav àqueqárevsev d' Elsaágaq Eluavog ádelagóg árt' Ovíov πauðóg Elµavog vηπίου xaraleugdérros, ég' oð al γραφαl έμηνεόονται, ërŋ $\lambda\beta'$ (e Ios. XII 44) || 19 de Ptolemaicis v. incertam Fabricii coniecturam, Cod. pseudep. V. T. I p. 1164. equidem censeo Πτολεμαϊκά esse Aristeae, qui ex Ptolemaei ephemeridibus se hausisse testatur, epistulam. improbo igitur Zahnium (Gesch. des Kanons II 309¹. 317, 7), qui πολεμικά scribit pro Iroðsµaïxá, quae Athanasii Synopsis inter ἀντιλεγόψενα enumerat

γέγραπται, πρεσβευσάμενος σταλήναι τὰς ἱερὰς δέλτους είς 'Αλεξάνδρειαν και άνδρας ίερους άκριβως έπιστήμονάς τε αύτων και της Έλλήνων έμπείοους παιδεύσεως, ώς αν ασφαλώς έχ της Έβραίων φωνής έρμηνευθείεν αὐτῷ. τοῦτο δ' ἦν, οἶμαι, θείας ἔργον ῥοπῆς 5 πόρρωθεν φιλούσης των μεγάλων πραγμάτων τὰς ὑποθέσεις προκαταβαλέσθαι και τοις έθνεσι πρό της θείας σαρχώσεως όδοποιούσης την θεόφραστον παίδευσιν. έβδομήχοντα γὰρ ἄνδρας ίεροὺς καὶ σοφοὺς κατ' ἄμφω τάς γλώσσας δ αύτος σοφώτατος βασιλεύς έξ Ίερου- 10 σαλήμ σύν ταις ίεραις βίβλοις έχουσογραφημέναις άποδεξάμενος και την αύτων έτοιμότητα πρός πάσαν φυσικήν και μαθηματικήν πεύσιν έκπλαγείς, δώροις πρέπουσι φιλοθέω βασιλεί και λόγοις ηπίοις έξελιπάοησε πάση σπουδη ταύτας (ταύτης Dind.) ἀφθόνως 15 έρμηνευθήναι, χωρίον εύχραέστατον αύτοις άφορίσας την Φάρον. οί δε θεοφιλείς όντες και ταις ψυγαίς ήνωμένοι, κατά συζυγίας διαιρεθέντες έν έβδομήκοντα δύο ταις όλαις ήμέραις δμοφώνως έπιπνοία θεου την όλην Έβραίων φωνήν μετέφρασαν. ής έπαναγνωσθεί- 20 σης Πτολεμαίω τω Φιλαδέλφω και τοις περί αὐτὸν σοφοίς, Δημητρίω τῷ Φαληρεί παρ' Έλλησιν άνδρί σπουδαίω και πολυμαθεί Μενεδήμω τε φιλοσόφω και έτέροις άνθοῦσι τὸ (τῷ Dind.) τηνικαῦτα, ὡμολογήθη μόνη θεόπνευστος είναι παρά πασαν γραφήν έγνω- 25 σμένην αύτοις. έπι τούτοις έορτάσας δ βασιλεύς πλείστοις τε δώροις άλλοις φιλοτιμησάμενος αύτούς καί

5-8 cf. Eus. p. 127, 19 ss. || 5 ξοπῆς] προνοίας? cf. infra Cosmam || 7 προκαταλαβέσθαι vulg., corr. Gutschmid || 17-20. 24. 25 concinunt cum Epiphanio || 20 φωνήν] γραφήν Gutschmid

τῷ ἀρχιερεῖ καὶ τῷ ἱερῷ ἐξέπεμψεν εὐχαριστῶν τῷ τῶν ὅλων θεῷ Πτολεμαῖος οὖτος ὁ Φιλάδελφος πᾶσαν πανταχόθεν ὡς εἰπεῖν συμφορήσας βίβλον τῆς οἰκουμένης σπουδῆ τοῦ Φαληρέως Δημητρίου τρίτου 5 νομοθέτου ᾿Αθηναίων, ἀνδρὸς παρ' Ἐλλησι σπουδαίου, ἐν οἶς καὶ τὴν Ἐβραίων γραφὴν ὡς προτέτακται, τὴν ἐν ᾿Αλεξανδρεία βιβλιοθήκην καθίστησιν ρλβ΄ ὀλυμπιάδι, ἦς πληρουμένης τελευτῷ. δέκα μυριάδες βίβλων ἦσαν, ὡς τινές φασιν.

10 Georgius Cedrenus I p. 289, 17 Bekker: τῷ δὲ ἐσιά ἐτει τοῦ κόσμου 'Αλεξανδοείας καὶ Αἰγύπτου Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος ἐβασίλευσεν ἔτη λη', ὅς καὶ τὴν μεταβολὴν τῶν θείων γραφῶν καὶ λοιπῶν Έλληνικῶν Χαλδαϊκῶν Αἰγυπτίων καὶ 'Ρωμαϊκῶν εἰς δέκα μυριά15 δας ἀριθμουμένων βιβλίων (βίβλων leg.) πασῶν τε ἀλλογλώσσων οὐσῶν εἰς τὴν Έλλάδα γλῶσσαν μετεποίησε διὰ τῶν ο΄ σοφωτάτων Έβραίων. ἂς καὶ ἐν ταῖς κατὰ τὴν 'Αλεξάνδρειαν βιβλιοθήκαις αὐτοῦ ἐν-απέθετο. γέγονε δὲ ἡ μεταβολὴ πᾶσα τῶν Έβραϊκῶν 20 βιβλίων ἐν ὅλαις ἡμέραις οβ'. sequuntur de Theopompo et Theodecto (sic) historiae partim Iosephi textum redolentes (= Paris. 1712 apud Cramerum, Anecd. Paris. I 14).

2 omisi quae ipse ex Ios. excerpta esse testatur, cum alia tum de Theopompo et Theodecto (sic) narrationem || 8 cf. lin. 14 et ad p. 129, 25 || 10 de Aristeae fragmento sub falso nomine a Cedreno tradito v. ad p. 33, 4 | cf. p. 340, 4 B. || ad lin. 12-19 verba Chronici codicis Parisini 1712, ex quo hausit Cedrenus (cf. Praechter, *Sitzungsberichte der bayer. Akad. d. Wiss.* 1897 II 1), Gelzer II 1 p. 381 exscripsit, et eadem fere iam Cramer Anecd. Par. II p. 376, 4-8 ex scholio Leonis Gr. ediderat; pendent autem haec ab Epiph.

Ioannes Zonaras I p. 359, 11 Pinder (I p. 310 Dind.): ... ούτω μέν την έρμηνείαν των Έβραϊκών γραφών γενέσθαι ίστόρησεν δ Ίώσηπος. Έτεροι δὲ μη όμοῦ συνελθόντας φασί τοὺς έρμηνεῖς των γραφῶν ποιήσασθαι την παράφρασιν, ἀλλ' ἀνὰ δύο διαιρεθῆναι 5 αὐτοὺς καὶ ἐν ἰδιαζούσαις διαίταις ὄντας ἐκθέσθαι την ἑρμηνείαν καὶ μετὰ τὸ τέλος ὁμοῦ συνελθεῖν καὶ τὰς ἑκάστων συγγραφὰς παραβληθείσας ἀλλήλαις εὑρε-Đῆναι μήτε κατὰ νοῦν μήτε μην κατὰ λέξεις διαφωνούσας, ἀλλὰ συμφώνους ἐν ἅπασιν.

A Symeonis Chronicis ineditis (v. Krumbacher p. 358 ss.) pendent

1. 2. Leo Grammaticus, Anecd. Paris. ed. Cramer Π p. 272, 24 = Theodosius Melitenus p. 42 Tafel: Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος ἐβασίλευσεν ἔτη λη'. οὖτος 15 Έβραίους καταδουλωσάμενος εἰς τὴν Ἐλληνίδα μεταβάλλει φωνὴν ἐκ τῆς Ἐβραΐδος τὰς θείας γραφάς. καὶ ποιοῦνται τὴν ἑρμηνείαν ἄνδρες ἑβδομήκοντα ἐν σοφία παρὰ τοῖς Ἐβραίοις ἐπαινούμενοι. sequitur narratio de Theopompo et Theodecto (sic) Cedreno per- 20 similis.

Julius Pollux p. 148 Hardt (p. 59 Bianconius):
 Πτολεμαΐος — λη' οὖτος προτρέπει τοὺς ἐκ τῶν 'Ιου-

1 praecedit p. 356, 11 — 359, 10 narratio ex Iosephi Epitome hausta (v. Iosephi opera ed. Niese I p. XXIII ss. III p. XIII); cf. argumentum vol. IV p. 298 Dind. \parallel 4—10 cf. Epiph. \parallel 14 ss. haec fere verbo tenus transierunt in Visionem Danielis apud Fabricium, *Cod. pseud. V. T.* I p. 1137 (= Zonaras ed. Dind. VI p. 10) \parallel 16. 17 μεταβάλλειν ἀναγκάζει Theod. \parallel 22 de Iulio Polluce qui dicitur cf. Byz. Z. I 50. 342 ss.

δαίων νομομαθεῖς έρμηνεῦσαι τὰς θείας γραφὰς ἐκ τῆς Ἐβραΐδος εἰς τὴν Ἐλλήνων γλῶσσαν. καὶ — ἐπαινούμενοι ἐν ἑβδομήχοντα ἡμέραις, καθίσας αὐτοὺς ἐν τῆ Φάρῷ ἀνὰ δύο καὶ συγκρίνας τὰς πάντων ἑρ-5 μηνείας.

Haec inde a p. 128, 27 ex chronicis fere proferenda et in uno conspectu ponenda videbantur. denique, ne quid consulto omittam, relego ad brevissimam notitiam Georgii Mo-nachi p. 326, 14 Muralt (ceterum cf. notam ad p. 33, 4), ad Synopsim chronicam p. 18, 8-11 Sathas (Mesalwrin) Biblio-Syn vol. VII), ad Ioannem Siceliotam 1). neque plus novi ex scriptoribus posterioribus latinis discimus. e quibus satis habeo nominare Prosperum (Mommseni Chronica 1 = Mon. Germ. Auct. ant. IX p. 399), Iordanem (MG V 1 p. 8, 31 Mommsen), Isidorum (Chronica 2 = MG XI p. 449. 450), Bedam (Chronica 3 = MG XIII p. 276), Paulum Diaconum (MG II p. 40 Droysen). plura dabit Mommseni Index, Chron. 3 p. 617, pendent autem omnes ab Hieronymo. - e scriptoribus orientalibus²) e. gr. appellentur Barhebraeus I p. 20 Abbeloos-Lamy, Samuel Aniensis p. 13. 20 Zohrab-Mai (ed. Ter-Mikhelian, Valaršapat 1893 p. 34), Mhithar p. 54 Brosset, Stephanos Asolik ed. Malhasean Petropoli 1885 p. 17, Michael Syrus p. 74 Ierusalem (= 78 Langlois) 3), Zacharias rhetor ed, Ahrens-Krüger p. *6, 29 ss., Wardan Wardapet ed. Veneta 1862 p. 28, Albêrûnî p. 24 Sachau⁴). alios suo loco nominavi. et operam iudicandi de his testibus et officium colligendi testimonia e posteriorum temporum Hebraeis litteris⁵) aliis reliqui, cum ipse huic negotio propter linguarum inscitiam impar sperarem alios id, si operae pretium videatur, semel fundamento iacto facile exsecuturos esse.

2 Ellyvinny Bianc.

1) cf. A. Wirth l. c. p. 32, Byz. Z. III 617 ss.

2) cf. Gelzer l. c. II 2.

3) hic negat Phari, contendit in Cypro versionem factam esse.

4) versionis, quam edidit The chronology of ancient nations, London 1879, cf. Schreiner, Z. der deutsch-morg. Ges. XLII p. 600.

5) ea qui persequi volet, multa inveniet apud auctores, quos Eb. Nestle in Herzogii Encyclopaedia Theologiae³ III p. 3 enumerat.

Cyrillus Hier. Catech. IV 34 (P. Gr. XXXIII p. 497): ... Πτολεμαΐος δ Φιλάδελφος φιλολογώτατος γενόμενος βασιλεύς τὰς κατὰ (κατὰ secl.) πανταγοῦ βίβλους συναθοοίζων, παρά Δημητρίου τοῦ Φαληρέως τοῦ τῆς βιβλιοθήκης προνοητοῦ περί τῶν νομικῶν καί 5 προφητικών θείων γραφών έπαχούσας Έλεαζάρω τῷ τότε ἀρχιερεῖ πλεῖστα δῶρα πέμψας εἰς τὸν ένταῦθα τῶν Ἱεροσολύμων ναὸν ἕξ κατὰ φυλήν τῶν δώδεκα τοῦ Ἰσραήλ φυλῶν πρὸς ἑαυτὸν εἰς ἑρμηνείαν έποίησεν αποστείλαι. είτα και τοῦ θείας ή μή τάς 10 βίβλους είναι λαμβάνων ἀπόπειραν καὶ πρὸς τὸ μὴ συνδυάσαι πρός άλλήλους τούς άποσταλέντας ύποπτεύσας έν τη λεγομένη Φάρω τη πρός Άλεξάνδρειαν κειμένη των παραγενομένων έρμηνευτων έκάστω ίδιον οίκον άπονείμας έκάστω πάσας τὰς γραφὰς ἐπέτρεψεν 15 έρμηνεύσαι. τούτων δε έν έβδομήχοντα χαί δύο ήμέραις τὸ πρᾶγμα πληρωσάντων, τὰς δμοῦ πάντων έρμηνείας, ας κατά διαφόρους οίκους άλλήλοις μή προσιόντες έποιήσαντο, συναγαγών έπι το αύτο ού μόνον έν νοήμασιν άλλά και έν λέξεσιν εύρεν συμφώνους. ού 20 γάρ εύρεσιλογία και κατασκευή σοφισμάτων άνθρωπίνων ην το γινόμενον, άλλ' έκ πνεύματος άγίου ή των άγίω πνεύματι λαληθεισων θείων γραφών έρμηνεία συνετελείτο.

Ioannes Chrys. in Gen. Homil. IV 4 (P. Gr. LIII 25 p. 42): οὐ πρὸ πολλῶν δὲ ἐτῶν τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας βασιλεύς τις Πτολεμαῖος περὶ τὴν τῶν βι-

2 edidit haec nuper Th. Zahn, Geschichte des Kanons II 177. 178 || 9-24 Irenaeum potissimum secutus est || 11. 12 πρός τό μή συνδυάσαι cum ἀπονείμας iungendum, quod propter Zahnium moneo, cf. p. 140, 7

βλίων συναγωγήν πολλήν τινα σπουδήν ποιησάμενος καὶ πολλὰ ἕτερα συναγαγών καὶ διάφορα ἕγνω δεῖν καὶ ταύτας τὰς βίβλους συναγαγεῖν. μεταπεμψάμενος οὖν τινας τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις Ἰουδαίων μεταβαλεῖν 5 εἰς τὴν Ἑλλάδα γλῶτταν προσέταξε, καὶ δὴ τοῦτο εἰς ἔργον αὐτῷ ἐξενήνεκται. ἐγένετο δὲ καὶ τοῦτο τῆς τοῦ δεοῦ οἰκονομίας ἔργον, ὥστε μὴ μόνον τοὺς τὴν Ἐβραίων γλῶτταν ἡσκημένους ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς τὴν οἰκουμένην οἰκοῦντας τὴν ἐξ αὐτῶν ἀφέλειαν καρ-10 πώσασθαι et Adv. Iud. Hom. I 6 (P. Gr. XLVIII p. 851) post breviorem eandem narrationem καὶ ἀπέθετο εἰς τὸ τοῦ Σαράπιδος ἱερὸν... καὶ μέχρι νῦν ἐκεῖ τῶν προφητῶν αἱ ἑρμηνευθεῖσαι βίβλοι μένουσι.

in Matth. Hom. V 2 (P. Gr. LVII p. 57): τῶν ἄλλων 15 μᾶλλον ἁπάντων τὸ ἀξιόπιστον οἱ ἑβδομήκοντα ἔχοιεν αν δικαίως· οἱ μὲν γὰο μετὰ τὴν τοῦ Χοιστοῦ παρουσίαν ἡρμήνευσαν Ίουδαῖοι μείναντες καὶ δικαίως ἂν ὑποπτεύοιντο ᾶτε ἀπεχθεία μᾶλλον εἰρηκότες καὶ τὰς προφητείας συσκιάζοντες ἐπίτηδες, οἱ δὲ ἑβδομήκοντα 20 πρὸ ἑκατὸν ἢ καὶ πλειόνων ἐτῶν τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντες καὶ τοσοῦτοι ὅντες πάσης τοιαύτης εἰσιν ὑποψίας ἀπηλλαγμένοι, καὶ διὰ τὸν χρόνον καὶ διὰ τὸ πλῆθος καὶ διὰ τὴν συμφωνίαν μᾶλλον ἂν εἶεν πιστεύεσθαι δίκαιοι.

25 Epiphanius De mensuris et ponderibus 3 p. 155 Lag.: έβδομήκοντα δύο γὰρ ὄντες τὸν ἀριθμὸν καὶ ἐν τῆ

6-10 cf. Eus. p. 127, 19 ss. || 13-23 cf. in Epist. ad Hebr. Hom. VIII 4 (P. Gr. LXIII p. 74), ubi Esdram (cf. ad p. 124, 9) et LXX divinae providentiae ministros, spiritu plenos praedicat. 25 de siglis v. p. 87-89. — uncis () inclusa Lagardius ex S restituit, omissa in I.

Φαρία νήσω, καλουμένη δε άνω γη, άντικού της 'Αλεξανδρείας, έν τριάχοντα καί έξ οίχίσχοις, ζυγή ζυγή κατὰ οἰκίσκον, ἀφ' ἕωθεν ἕως ἑσπέρας συγκλειόμενοι καί τὸ έσπέρας ἐν τριάχοντα ἕξ σκαφιδίοις περαιούμενοι είς το τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου παλάτιον καί 5 μετ' αύτοῦ έστιώμενοι και κατά ζυγήν έν κοιτῶσι τριάχοντα έξ χαθεύδοντες είς τὸ μὴ συνδυάσαι μετ' άλλήλων άλλ' άνοθεύτως έρμηνεύσαι ούτως διετέλουν. τούς γάρ προειρημένους τριάχοντα έξ οίχίσχους δ δηθείς Πτολεμαΐος κατασκευάσας έν τῷ πέραν εἰς τὴν 10 νήσον διπλούς τε αύτούς ποιήσας δύο δύο ένέκλεισεν. ώς έφην, και παίδας δύο ύπηρετείν αύτοις άμα ένέπλεισεν δψοποιίας ένεπεν και ύπηρεσίας μετά και ταχυγράφων. άλλ' οὐδὲ θυρίδας τοῖς οἰκίσκοις ἐκείνοις έχ των τοίγων έποίησεν, άλλ' άνωθεν έχ των 15 δωμάτων τὰς καλουμένας ἀναφωτίδας ἀνέωξεν. οί δὲ ούτως διάγοντες από πρωίθεν έως έσπέρας ύπο πλείδα συγκεκλεισμένοι ούτως ήρμήνευσαν. έκάστη δε ζυγή βίβλος μία έπεδίδοτο, ώς είπειν ή βίβλος της του χόσμου Γενέσεως μια ζυγή, ή "Εξοδος των υίων Ισραήλ 20 τη άλλη ζυγη, (τό) Λευιτικόν τη άλλη και καθεξής άλλη βίβλος τη άλλη. και ούτως αι είκοσι έπτα βίβλοι αί δηταί και ένδιάθετοι, είκοσι δε και δύο κατά την τοῦ ἀλφαβήτου παρ' Έβραίοις στοιχείωσιν ἀριθμούμεναι, ήρμηνεύθησαν 25

1 'Ανωγή ex S Lag., 'Αναγωγή conicio || 3 ἀπὸ φέωθεν Ι || 4 τὸ] secl. vel τῆς scrib. Dind. | post περαιούμενοι add. καὶ ἀναπεραιούμενοι S (om. etiam Arm.) || 7 συνδιάσαι Ι, συνδοιάσαι Ε Pet., sed συνδυάσαντας AT, cf. Cyrillum p. 138, 11. 12 || 9. 10 ὁ ζηθεἰς om. S || 11 ἐνέπλειεν Ι, sed v. etiam E || 13 ὀφοποίας Ι || 14 ούτε ΙΕ || 17 πρωΐ Ε || 18 ss. cf. p. 158, 1 ss. Lag. || 21 τὸ S: om. I (etiam. E)

6 ότε δε έτελειώθησαν, έχαθέσθη ό βασιλεύς έπί θρόνου ύψηλοῦ, καὶ τριάκοντα Εξ ἀναγνῶσται (καὶ αύτοι έκάθισαν χαμαιζήλως) έχοντες έκάστης βίβλου τὰ τριάχοντα ἕξ ἰσότυπα καὶ εἶς ἔχων τῆς βίβλου τῆς 5 Έβραϊκής αντίγραφον. ένος δε αναγινώσκοντος αναγνώστου και των άλλων έπεγόντων (ούγ) εύρέθη διαφωνία, άλλά θεοῦ θαυμάσιον ἔργον εἰς τὸ γνωσθηναι ότι πνεύματος άγίου έγοντες δωρεάν έκεινοι οί άνδρες ώμοφώνησαν έν τη έρμηνεία και όπου προσέθηκαν λό-10 γον, πάντες όμοῦ προσέθηκαν, ὅπου δὲ ἀφείλοντο, πάντες έπ' ίσης άφείλοντο. και ών μεν άφείλοντο ούκ έστι χρεία, ών δε προσέθηκαν έστι χρεία. είς δε το γενέσθαι σοι σαφές τὸ είρημένον, ὅτι θαυμαστῶς κατὰ θεού οίκονομίαν και έκ συμφωνίας πνεύματος άγίου 15 συμφώνως ήρμήνευσαν και πρός αλλήλους ού διηνέγθησαν, παρέξω σοι διὰ μικροῦ λόγου τὴν τούτων ἀπόδειξιν, ώς αν έκ τούτου γνούς και πεισθείς συναινέσης τῶ ήμετέοω λόγω ... ἐπίστηθι τοίνυν ἀπὸ τοῦ βραχυτάτου λόγου τοις δμοίοις αὐτῶν κατὰ τὴν προσθήκην 20 πανταγού ύπὸ τῶν αὐτῶν ἑρμηνευτῶν κειμένοις. ὅτι καλώς οί λόγοι προσετέθησαν είς φράσιν και ωφέλειαν

2 καὶ αὐτοὶ ἐκαθέσθησαν ταπεινότερον S e versione Lagardii, ἐκάθισαν χαμαιξήλως E: om. I || 4 ἰσοἑτυπα I | καὶ εἰς S: ἐξ εἰς I, ἐξ ὑν εἰς Petavius || 5 δὲ om. S Lag., sed v. etiam E || 6 σὐχ S (iam Pet. addiderat): om. I || 7.8 cf. Cyrillum p. 138, 22–24 || 7–12 cf. p. 170 Lag., ubi prophetae dicuntur || 7 γνῶναι Ε || 8 σχόντες S Lag. || 9 ὑμοφώνησαν I | ἑρμηνεία S: ἑρήμο I || 9.10 ὅπου προσετέθειτο λόγος ὑπὸ πάντων εὑρέθη προστεθειμένος I || 11 ἐπ' ἴσης] ὁμοῦ Ε, 'S hatte ausser ἐπ' ἴσης noch einen ziemlich synonymen Ausdruck' | ἀφείλοντο SE: εὑρέθησαν ἀφελόμενοι I || 12 προσέθημαν SE (sic restitui etiam lin. 9.10, προσέθεντο bis Lag., sed cf. TA, Epiph. et activo et medio utitur): οὐκ ἀφείλοντο I || 21. 142, 1 cf. Eus. p. 127, 25 ss.

τῶν μελλόντων έθνῶν εἰς τὴν τοῦ θεοῦ πίστιν ἄγεσθαι καὶ τὴν ἐκ τῶν θείων λόγων τῆς παλαιᾶς καὶ νέας διαθήκης κτᾶσθαι ζωῆς κληρονομίαν....

9 δει δε ήμας και αυτών των ειοημένων την ύπόδεσιν δηλώσαι. χοησιμεύσει γάο σοι και ή περι τού- 5 των γνωσις, έξ αυτής της έπιβολης της περι αυτόν διηγήσεως ύποδεικνύουσα τίς (και) πόθεν και πότε και γένους ποίου ἕκαστος αυτών ύπηρξε και τοῦ έρμηνεῦσαι τίς αυτῷ γέγονεν ή αἰτία. και πρῶτοι μεν έρμηνευται γεγόνασι της αυτής δείας γραφης ἀπό 10 Έβραϊκής διαλέκτου εις Έλληνίδα έβδομήκοντα δύο ἄνδρες τον ἀριθμόν, την αυτήν πρώτην έρμηνείαν ἐπι Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου ἑρμηνεύσαντες· οιτινες έξελέγησαν ἐκ τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ίσραήλ, ξξ ἄνδρες κατὰ φυλήν, ὡς ἐξέδωκεν ᾿Αρισταιος ἐν τῷ αὐτοῦ 15 συντάγματι. (τὰ δε ὀνόματα αὐτῶν ἐστι τάδε·)

קדמיא מן שרבתא דרוביל יוסא הזקיא זכריא יוחנן הזקיא אלישע: דתרין מן שרבתא דשמעון יהודא שמעון אדי מתיתא שלמי: דתלתא מן שרבתא

1 × $\alpha\lambda\epsilon\bar{\iota}\sigma\vartheta\omega$ S || 3 in eis quae sequentur hic memoria digna est Epiphanii prava Origeniani lemnisci \div et hypolemnisci \div interpretatio: illum significare variam quandam lectionem a duobus interpretum paribus ($\xi v\gamma \eta$), hunc ab uno profectam esse; quamquam ne sic mirum consensum interpretum ipse infirmare videatur, affirmat has discrepantias nequaquam ad sensum pertinere; ad rem cf. Field I p. LVII ss. viden eandem theologiam, quae Origenem damnavit et chronologiam corrupit, philologiam criticam artissimis finibus circumscribentem, tollere cupientem? || 4 $\delta \hat{\epsilon}$] $\delta \hat{\epsilon}$ × αi I || 6 $\alpha \dot{v} c \delta r$] $\alpha \dot{v} c \delta v$ conicio || 7 × αi $\pi \delta \tau \epsilon$ om. S || 8 $\dot{v} \pi \eta c g \epsilon$ S || 10 $\tau \delta v$ $\alpha \dot{v} \tau \delta v$ $\delta t \delta v$ $\gamma c \alpha$ $g \delta v$ S || 14 $\dot{\epsilon} \xi \epsilon i \dot{\epsilon} y \epsilon v \sigma x$ I || 15 $\alpha \dot{v} \tau \delta i$ I || 17 de testibus nominum tabulae v. p. 88. 89 || Yōsepos Michael, Salomo || 18 Elisēte tertio loco Michael || 19 Adē tertio loco Michael || Mathē Michael

142

דלוי · נחמיא · יוסף · תאודוסיוס · בסא · אורניא · דקי:
דארבעא · מן שבטא דיהודא · יונתן · אברי · אלישע · תנניא ·
דארבעא · מן שבטא דיהודא · יונתן · אברי · אלישע · תנניא ·
זכריא · חלקיא: דחמשא · מן שבטא דאיסכר · איסחק ·
יעקוב · ישוע · סמבט · שמעון · לוי: דשתא · מן שרבתא
דזבולון · יהודא · יוסף · שמעון · זכריא · שמואיל · שלמי: 5
דשבעא · מן שרבתא דגד · סמבט · צדקיא · יעקוב · איסחק ·
דשבעא · מן שרבתא דגד · סמבט · צדקיא · יעקוב · איסחק ·
דשבעא · מן שרבתא דגד · סמבט · צדקיא · יעקוב · איסחק ·
דשבעא · מן שרבתא דגד · סמבט · צדקיא · יעקוב · איסחק ·
דשבעא · מן שרבתא דגד · סמבט · צדקיא · יעקוב · איסחק ·
דעסוק · מתי: דתמניא · מן שרבתא דאשיר · תאודוסיוס ·
דדן · תאופילוס · אברם · איסון · אנדמיא · דניאיל:
דעסרא · מן שרבתא דנפתלי · ארמיא · אליעזר · זכריא ·
דניא · אלישע · דתי: דחדעסר · מן שרבתא דיוסף · שמואיל ·
דניא · אלישע · דתי: דחדעסר · מן שרבתא דיוסף · שמואיל ·
דעסרא · מן שרבתא יונתן · כלב · דוסיתאוס: דתרעסר · מן שרבתא ·
יוסיפוס · יהודא · יונתן · כלב · דוסיתאוס: דתרעסר · מן שרבתא ·

15 (ταῦτά ἐστι τὰ ὀνόματα ὧν προείπομεν ἑβδομήκοντα δύο ἑρμηνευτῶν). περὶ ὧν ἀνωτέρω διὰ τῶν ἀστερίσκων καὶ τῶν ὀβελῶν καὶ περὶ τῶν ἄλλων (ἑρμηνευτῶν), τοῦτ' ἔστιν Ἀκύλα καὶ Συμμάχου καὶ λοιπῶν, ἀπὸ μέρους διηγησάμεθα, ἐνταῦθα δὲ καὶ τὰς αἰτίας σοι
20 δηλώσομεν. ὁ γὰρ μετὰ τὸν πρῶτον Πτολεμαῖον δεύτερος βασιλεύσας ᾿Αλεξανδρείας Πτολεμαῖος, ὁ ἐπικληθεἰς Φιλάδελφος, ὡς προείρηται, φιλόκαλός τις ἀνὴρ καὶ φιλόλογος γεγένηται, ὅστις βιβλιοθήκην κατασκευάσας ἐπὶ τῆς αὐτῆς ᾿Αλεξάνδρου πόλεως ἐν τῷ

1 ארונרא B (Lag.), Urania Michael, Adonijah Salomo || 2 Abdî Salomo || 3 Ezekia Michael || 5 שרונרארל Salomo || 3 Ezekia Michael || 5 Simeon Michael || 8 Iohannes, Theodotus transp. Salomo || 9 Abraham, Theophilus Salomo | בסיון Idasmos Michael | Eremia Michael, Salomo || 11 sex e tribu Beniamin lin. 11 ante Ioseph pos. Michael || 12 Caleb primo loco Michael, sexto Salomo pos. || 13. 14 2. 1. 5. 3. 4. 6. pos. Michael || 14 בריניס || Ekdi Michael, Abijâh Salomo || 20 post δηλώσομεν add. & φιλόκαλε S, fort. recte (v. p. 157, 47 Lag.) Βρουχίω καλουμένω - κλίμα δέ έστι τοῦτο τῆς αὐτῆς πόλεως έσημον τὰ νῦν ὑπάρχον — ἐνεχείρισε Δημητρίω τινί τω Φαλαρηνώ την αύτην βιβλιοθήκην προστάξας συναγαγείν τὰς πανταχοῦ γῆς βίβλους, γράψας έπιστολάς και προσλιπαρήσας ξκαστον των έπι γης 5 βασιλέων τε και άρχύντων μή κατοκνήσαι άποστείλαι (τὰς ὑπὸ τὴν βασιλείαν καὶ ἀργὴν αὐτοῦ) ποιητῶν τε λέγω και λογογράφων δητόρων τε και σοφιστών καί ίατρῶν καί ίατροσοφιστῶν καί ίστοριογράφων καί λοιπών βίβλους. τοῦ δὲ ἔργου προκόπτοντος καὶ τῶν 10 βιβλίων πανταχόθεν συναγομένων ήρώτησεν δ βασιλεύς τον την βιβλιοθήκην πεπιστευμένον έν μια των ήμεοων, ότι πόσαι δ' αν είεν βίβλοι (αι ήδη) είς την βιβλιοθήκην συναχθείσαι. δ δε άπεκρίθη τω βασιλεί λέγων ότι ήδη μέν είσι μυριάδες πέντε βίβλων και 15 τετρακισχίλιαι δκτακόσιαι, πλεΐον η έλασσον. ακούομεν δε έτι πολύ πληθος έν τω κόσμω υπάρχειν παρά τε Αίθίοψι και Ίνδοῖς, Πέρσαις τε και Έλαμίταις και Βαβυλωνίοις, 'Ασσυρίοις τε και Χαλδαίοις, παρά 'Ρωμαίοις τε καί Φοίνιξι, Σύροις τε καί τοις έν τη Έλ-20 λάδι ('Ρωμαίοις) ούπω 'Ρωμαίοις καλουμένοις άκμήν. άλλά Δατίνοις. άλλά και παρά τοῖς (ἐν) Ἱεροσολύμοις καί έν τη Ιουδαία υπάρχουσι βίβλοι θεϊκαί των προφητών, διηγούμεναι περί θεοῦ και τῆς κοσμοποιίας

1 $\beta \varphi ov z l \omega$ I, sed ov e corr.: $d \varphi z l \omega E \mid \delta \ell$ éori SE: xal énl I || 2 $\ell v \epsilon z s \ell \varphi \eta \sigma \epsilon$ I || 4 cf. Cyrillum p. 138, 3 || 6 $d \varphi z \delta v \tau \omega v$ vel $d \varphi z \delta \omega v$ S (cf. e. gr. Eus. Demonstr. I p. 212, 19 Gaisf.): $\tau \sigma \pi \alpha \varphi z \delta v$ TA fort. recte (cf. Eus. Praep. I p. 11, 13. 209, 12 Dind.); $d \varphi z \eta v$ I || 13. 14 $\tau \delta \beta \iota \beta l \iota o \delta \eta \pi \eta$ I || 15 $\ell \omega s \mu v \varrho \iota d \delta \omega v \epsilon' x \alpha l \delta' z \iota l \iota d \delta \omega v E,$ $\mu v \varrho \iota d \delta \epsilon s \pi \epsilon v \tau \epsilon' \eta u \iota \sigma v$ TA, 40800 Arm. | $\beta \ell \beta l \omega v$ Cohn, $\beta \iota \beta l \lambda \omega v$ I || 16 $\pi \lambda \ell \omega v$ TA, Dind. || 17 $\ell \tau \iota$ om. S Lag., habet etiam TA || 18 Alla \mu \ell \tau \alpha s S || 19. 20 $\pi \alpha \varphi d \cdot P \omega \mu \omega \ell \omega s$ $\tau \epsilon$ In. 21 post Ella d ℓt transp. Petav. || 22 A a t l v o s, tum to \tau \epsilon add., ut vid.

καὶ τῆς ἄλλης πάσης κοινωφελοῦς διδασκαλίας. εἰ οἶν δοκεῖ τῷ κράτει σου, βασιλεῦ, καὶ αὐτὰς μεταστείλασθαι, γράψον τοῖς ἐν Ἱεροσολύμοις διδασκάλοις, καὶ ἀποστελοῦσί σοι, ὅπως καὶ τὰς αὐτὰς βίβλους καταθῆς 5 ἐν τῆ αὐτῆ τῆς σῆς εὐσεβείας βιβλιοθήκη. τότε τοίνυν γράφει ὁ βασιλεὺς ἐπιστολὴν ἔχουσαν τάδε·

10 Βασιλεύς Πτολεμαΐος τοις έν Ιεροσολύμοις των Ιουδαίων (διδασκάλοις) πλεΐστα χαίρειν. βιβλιοθήκην κατασκευάσας και πληθος συναγαγών βιβλίων έξ έκά-10 στου έθνους έν αὐτῆ ἀπεθέμην. ἀκούσας δέ, ὡς καὶ παρ' ύμιν έμφέρονται βίβλοι προφητών περί θεού τε καί κοσμοποιίας δηλούσαι, καί ταύτας ταις άλλαις άφιερῶσαι έπιθυμῶν, γέγραφα ὅπως ταύτας ήμιν ἀποστείλητε. ότι γάρ τιμής ένεκεν και ού περιεργίας γά-15 ριν ούδε κακονοίας της τοιαύτης αίτίας είμι έπιθυμητής, άλλὰ πίστεως ένεκα και της περί ύμας φιλίας τήν τούτων αίτησιν ποιούμαι, έχ τῆς (πρότερον) ὑφ' ήμῶν περί ύμᾶς γενομένης εὐνοίας ἀναμνησθέντες είσεσθε. μέμνησθε (γάρ) που ώς αίχμαλώτων πολλών 20 έκ τῆς ὑμετέρας πατρίδος ληφθέντων καὶ εἰς Αἴγυπτον την ήμετέραν πατρίδα άγθέντων άνηπα καί μετ' έφοδίων πολλών και θεραπείας ού της τυχούσης έπιμελησάμενος αὐτῶν έλευθέρους ἀπέπεμψα. ἀλλὰ καὶ τοὺς έν αύτοις πεπληγμένους Ιασάμενος (δμοίως) άνηκα καί 25 τούς νυανούς ένέδυσα. και νῦν δὲ τράπεζαν γρυσην μετά πολυτελεστάτης λιθίας κεκοσμημένην, έξ όλκης ταλάντων έκατόν, άντι της τραπέζης της ληφθείσης

4 καταθής S Arm. (καταθή Lag.): καταθώ Ι || 8 διδασκάloig habet etiam Arm. ΤΑ || 10 ήκουσα S Arm. (cf. ΤΑ) || 13 ἐπιθυμῶ Ι || 15 οὕτε Ι || 19 που] που τάχα S? || 24. 25 cf. Ev. Matth. 26, 38 || 27 ἑκατόν] φ I et nonnulli codd. Ε

ABISTEAS.

άπό τοῦ άγίου τόπου Ἱεροσολύμων ἀπέστειλα μετά καλ δώρων και κειμηλίων τω ίερω τόπω. τούτων τοίνυν την διήγησιν έποιησάμην, όπως γνωτε ότι ύπεο εύχης εύσεβείας τὰς βίβλους αίτῶ. και ή μεν έπιστολή ἀπεστάλη και τὰ ἀπεσταλμένα δῶρα (ὡσαύτως). αὐτοί δὲ 5 δεξάμενοι την έπιστολην (και άναγνόντες) και τα δώρα θεασάμενοι διὰ χαρᾶς ἔσχον σφόδρα καὶ ἀμελλητὶ χουσέοις γράμμασιν Έβραϊκοῖς τὰς βίβλους μεταγραψάμενοι τάς ήδη μοι προτεταγμένας απέστειλαν, είκοσι δύο μέν τάς ένδιαθέτους, έβδομήχοντα δύο δε τάς άποχούφους. 10 δ δε βασιλεύς πομισάμενος και έντυχων και μή δυνάμενος άναγνωναι των στοιχείων Έβραϊκων ύπαρχόντων και διαλέκτω τη Έβραϊκή γεγραμμένων, δευτέραν έπιστολήν άναγκάζεται αύτοις γράψαι και αιτήσαι έρμηνευτάς τούς δυναμένους αύτῷ φράσαι είς την Έλλη- 15 νικήν διάλεκτον τὰ τῆς Έβραΐδος. περιείχε δέ ή έπιστολή τάδε.

11 Ό βασιλεύς Πτολεμαΐος τοις τῆς εὐσεβείας διδασκάλοις τοις ἐν Ἱεροσολύμοις πλείστα χαίρειν. θησαυροῦ κεκρυμμένου καὶ πηγῆς ἐσφραγισμένης τίς 20 ἀφέλεια ἐν ἀμφοτέροις; οῦτω καὶ ἡ παρ' ὑμῶν ἀπεσταλμένη ἡμιν τῶν βιβλίων ὑπόθεσις. ἡμῶν γὰρ μὴ δυναμένων ἀναγνῶναι τὰ παρ' ὑμῶν ἡμιν ἀποσταλέντα εἰς οὐδὲν ὄφελος ἡμιν γίνεται (τὸ τοιοῦτο). ἀλλὰ

2 ίερατικῷ S? || 3 εύχῆς] εύχῆς καὶ Ι (ὡφελείας χάριν TA), διδαχῆς conicio || 6 τὴν] καὶ τὴν Ι | καὶ ἀναγν. habet etiam Arm. | δῶρα IE (Arm.): ἀπεσταλμένα S? || 7 δεασάμενοι S Arm.: ἀσμένως Ι | ἀμελητὶ Ι || 15 post φράσαι (μεταφρ. Cohn) add. τὰς βίβλονς Ι (om. SE) || 16 τὰ SE: διὰ Ι || 20. 21 Sirach 20, 30 (= 41, 14) σοφία κεκρυμμένη καὶ δησανοδς ἀφανής, τίς ὡφέλεια ἐν ἀμφοτέροις Cant. 4, 12 κῆπος κεκλεισμένος, πηγὴ ἐσφορισμένη (cf. Philocaliae c. 2 p. 36 ss. Rob.) || 23 παθ΄ ὑμῶν ἡμῖν (ἑμοὶ TA) ἀποσταλέντα S TA: γράμματα τούτων Ι || 24 γενήσεται Ι

καταξιώσατε έρμηνευτάς ήμιν αποστειλαι τους (έκ νέας ήλικίας ύμιν) άκοιβως έκπεπαιδευμένους τήν τε των Έβοαίων και των Έλλήνων γλώτταν. τότε τούς (προγεγραμμένους) έβδομήχοντα δύο έρμηνευτάς έχλεξά-5 μενοι οί των Έβραίων διδάσχαλοι αποστέλλουσι κατά τον τύπον, δν ποτε έποίησε Μωυσής, ήνίκα ανήλθεν είς τὸ ὄρος διὰ προστάγματος πυρίου, ἀπούσας ὅτι παράλαβε μετὰ σεαυτοῦ ἄνδρας έβδομήχοντα, καὶ ἀνά-Byou els to doos' (Exod. 24, 1). autos de dià thu apòs 10 τάς φυλάς είρήνην, ίνα μή έξ ένίων (μέν) λάβη πέντε άνδρας, έξ άλλων (δέ) έξ και ποιήση στάσιν έν ταϊς φυλαϊς, διενοήθη μαλλον έβδομήκοντα δύο παραλαβείν καί τῷ ἀριθμῷ προσθείναι. τῷ αὐτῷ δή τρόπω, ὡς έφην, και τούτους απέστειλαν, οίτινες ήρμήνευσαν τάς 15 βίβλους έν τη Φαρία καλουμένη νήσω, καθάπερ άνω προείπομεν (δ τρόπω ύπεδείξαμεν). και ούτως αί βίβλοι είς Έλληνίδα μεταβληθείσαι απετέθησαν έν τη πρώτη βιβλιοθήκη τη έν τῷ Βρουγίω οίκοδομηθείση, (ώς ήδη έφην. έγένετο δε αυτή τη βιβλιοθήκη έτέρα. 20 ή θυγάτηο αὐτῆς ὀνομασθείσα ἀνω ἐν τῷ Σεραπείω. καί παρήλθεν ό χρόνος των δέκα Πτολεμαίων καί Κλεοπάτρας έτων διακοσίων και πεντήκοντα και έννέα).

12 Μετά γάο τὸν ποῶτον Πτολεμαῖον τὸν Λάγου τὸν βασιλεύσαντα ἔτη τεσσαράχοντα (καὶ μετ' ἔτος 25 ἕβδομον τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου τοῦ καὶ Φιλαδέλφου

1—4 eadem supplementa habet Arm. || 13 προσθήναι I || 17 μεταβληθείσαι E (μετενεχθείσαι S vertit Lag.): έπτεθείσαι I || 18 τῶ] τῆ I || 19—22 ἐγένετο — ἐννέα sic S vertit Lag. (cf. E): ἔτι δὲ ὅστερον καὶ ἐτέρα ἐγένετο βιβλιοθήκη ἐν τῷ Σεραπίω μικροτέρα τῆς πρώτης, ῆτις καὶ θυγάτηρ ώνομάσθη αὐτῆς ἐν ἢ ἀπετέθησαν αἱ τοῦ Ἀκύλα καὶ Συμμάχου καὶ Θεοδοτίονος καὶ τῶν λοιπῶν ἑρμηνείαι μετὰ διαποσιοστόν καὶ πευτηκοστόν ἔτος I || 23 γὰρ] δὲ S | ante Λάγου add. υἰδν Ι

δ ἀριθμὸς τῶν Πτολεμαίων καὶ τῶν ἐτῶν οὕτως). Πτολεμαίος Φιλάδελφος ἔτη λη΄, (οὖ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν ἔτει ἑβδόμῷ αὐτοῦ, πλεῖον ἢ ἔλασσον, οἱ προειρημένοι ἑβδομήχοντα δύο ἑρμηνευταὶ τὰς βίβλους ἡρμήνευσαν).

5

Theodorus Mops. in Sophoniam 1, 4 (P. Gr. LXVI p. 452 D): είς δὲ τὴν Ἐλλήνων ἑβδομήκοντα μετενηνόχασιν ἄνδρες πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, ἐπιστήμονες μὲν ἀκριβῶς τῆς γλώττης τῆς οἰκείας, ἐπιστήμονες δὲ καὶ τῶν θείων γραφῶν, ὑπό τε τοῦ ἱερέως καὶ παντὸς 10 τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ δοκιμασθέντες ὡς ἀν πάντων μάλιστα πρὸς τὴν ἑρμηνείαν ἄζιοι...

Cyrillus Alex. Contra Iulianum (P. Gr. LXXVI p. 521 D): Πτολεμαίος δε ούτοσι των ότι μάλιστα φιλολογωτάτων γεγονώς ένα των έπιτηδείων αὐτῷ 15 πέπομφε εἰς τὴν 'Ιουδαίαν 'Ελεαζάοω τῷ τηνικάδε κατὰ νόμους ίερεῖ γράψας, ώστε πάντα τὰ βιβλία Μωσέως τε και τῶν ἀγίων προφητῶν ἀποστείλαί οἰ μαθητιῶντι λίαν, συνεκπέμψαι δε και τοὺς δυναμένους εἰς Έλλάδα φωνὴν αὐτὰ μεταθείναι. ὅ δὴ και γέγονεν. 20

Theodoreti praef. in psalm. (P. Gr. LXXX p. 864) έμοι δοκεί τολμηφον είναι τὰς ἀνέκαθεν ἐμφεφομένας

2 post Πτολεμαῖος add. οὐτος ό Ι, post Φιλάδελφος add. ἐφ' οὖ οἱ ἑβδομήποντα δύο ἡρμήνευσαν ἑρμηνευταὶ ἐπράτησεν Ι || 12 hanc versionem pergit et ab apostolis et ab ecclesia receptam esse, nefas igitur esse interpretes erroris accusare; cf. p. 468 A, 437 C et eundem in Photii codice 177 (P. Gr. CIII p. 513 C) et in Corderii Catena in Psalmos II 96 || 21 s. similiter Anonymus in Corderii Catena in psalmos titulum 90. psalmi defendit, quod LXX διὰ τῆς πρός ἀλλήλους συμφωνίας ἐδήλωσαν τὴν γενομένην αὐτῆς (αὐτοῖς?) χορηγίαν τοῦ πνεύματος

έπὶ Πτολεμαίου τοῦ τῆς Αἰγύπτου μετὰ τὸν ᾿Αλέξανδρον βασιλεύσαντος ἀνατρέπειν ἐπιγραφάς, ἂς οἱ ἑβδομήκοντα πάντες πρεσβύτεροι μετέθεσαν εἰς τὴν Έλλάδα φωνὴν ὡς καὶ τὴν ἄλλην ἅπασαν θείαν γραφήν....
5 εἰ δὲ ... καὶ οὖτοι μὴ δίχα τῆς θείας ἐπιπνοίας μετὰ πολλῆς συμφωνίας μετήνεγκαν ταύτας (scripturas sacras) εἰς τὴν Ἑλλάδα φωνήν, πρὸς δὲ ταῖς ἄλλαις θείαις γραφαῖς καὶ τὰς ἐπιγραφὰς ἡρμηνεύκασιν, τολμηρὸν οἶμαι καὶ λίαν θρασὺ ψευδεῖς ταύτας προσ-10 αγορεύειν καὶ τοὺς οἰκείους λογισμοὺς τῆς τοῦ πνεύματος ἐνεργείας σοφωτέρους ὑπολαμβάνειν.

Basilius Sel. or. XXXVIII (P. Gr. LXXXV p. 421): Φιλάδελφος ἕτη λη'· οὖτος ἀπολύσας τοὺς αἰχμαλώτους τῶν Ἰουδαίων ἐφιλοτιμήσατο μεταγράψασθαι εἰς Ἑλ-15 ληνίδα γλῶσσαν τὰς Ἑβραϊκὰς βίβλους.

[Athanasii] Synopsis scripturae sanctae 77 (P. Gr. XXVIII p. 433): ποώτη έστιν ή τῶν οβ' ἑομηνευτῶν. οὐτοι Ἐβραίοι ὄντες ἐξελέγησαν ἀπὸ ἑκάστης φυλῆς Ἐξ και ἡομήνευσαν τὴν ϑείαν γραφὴν ἐπὶ Πτολεμαίου 20 βασιλέως τοῦ Φιλαδέλφου ποὸ διακοσίων τριάκοντα ἐνιαυτῶν τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

16 cf. de hac synopsi Zahn, Geschichte des Kanons II 302 ss. Robinson, Texts and Studies III 3 p. 106 ss. — de interpretibus caput ex Epiphanio excerptum saepe in catenis aliisve codicibus traditur (v. e. gr. P. Gr. CVI p. 125, Papadopulos-Kerameus in catalogo Smyrnaeae bibl. p. 4, Bandini I p. 87 de Laur. VI 3, Lietzmann, Catenen p. 48, 2, Philologi vol. LVII p. 285) et repetitur in Theodoreti quae falso fertur Médodo én τῶν ὑπομνηστιπῶν (P. Gr. LXXXIV p. 28) || 20 τα' alii, cf. Nestle, Septuagintastudien I p. 12 et infra p. 153, 12. 159, 23

Pseudo-Theodoreti tractatus ineditus. Τοῦ αὐτοῦ μακαρίου Θεοδωρήτου εἰς τοὺς προφήτας καὶ εἰς τὰς ἐκδόσεις, δι' ἢν αἰτίαν ἐκδέδονται ὑπὸ τῶν ἑβδομήκοντα ἔτι τε ὑπὸ ᾿Ακύλα, Θεοδοτίωνος, Συμμάχου καὶ τοῦ ἁγίου Λουκιανοῦ Ἰωσήπου τε καὶ τῶν β' ἀνωνύ- 5 μων, καὶ ἐν ποίοις χρόνοις ἐκδέδονται καὶ εὕρηνται αἱ αὐταὶ ἐκδόσεις.

Τὴν τοῦ ἀνθοώπου ἀεὶ θέλων καὶ ἐφιέμενος σωτηρίαν ὁ δημιουργὸς καὶ δεσπότης θεός, ἀφ' οὖπερ εἰς τὸ εἶναι παρήγαγε, τὴν τοῦ φυσικοῦ νόμου βοή- 10 θειαν παιδαγωγεῖν παρεσκεύασεν. ἀλλὰ τῆ τοῦ ὄφεως ἀπάτῃ τῆς παραδεισιακῆς τρυφῆς ἐκδιαιτηθείς, ποικίλους αὖ πάλιν ὁ ταμίας τῶν ἀγαθῶν παρενθεἰς νόμους διατάξεως σὺν τούτοις καὶ τὸν γραπτὸν ἐπισφράγισμα ἐφίστησιν, ὅπως τῆ τούτων ἐξακολουθῶν διδασκαλίς 15 ἀπαρεμποδίστως τοῖς κρείττοσιν ἐπορέγηται καὶ δι' αὐτῶν ποδηγούμενος εἰς τὴν μακαρίαν καὶ ἄληκτον αὐτομολῆ βασιλείαν. τὸν τοίνυν φυσικὸν πρῶτον ἐν-

1 Tractatum Theodoreti, quem Phelippaeo teste p. 89⁴ laudavi (cf. Field *Hexapla* I p. LXXXV³), inveniri in Phillippico 1405 saec. XVI (olim Pelicerii, tum Nauloti) nunc Berolinensi 1 fol. 318^v—320^v L. Cohn mecum communicavit. neque dubito, quin hunc eundem codicem Phelippaeus adhibuerit. nam quae excerpsit p. III. XI. XIX. XXI, omnia hic inveniuntur non sine codicis vitiis. plane alius est codex Rupefucaldi cardinalis, quem Phelippaeus in titulo Praefationis laudat, 'in quo prophetae omnes continentur'; eundem cum p. 30 dicat vetustissimum et 'collatum cum Tetraplis et cum Hexaplis Origenis ab Eusebio aliisque', Marchalianum-Claromontanum-Vaticanum 2125 (v. Harnack, *Altchristl. Litt.* p. 543) esse puto. — Phillippici lectiones infra notavi. plane eiusdem tractatus initum et finem Lietzmann e Mosquensi 373 (59 Vladimir) saec. . XV (= M), fol. 1. 2 descripsit.

1 αὐτοῦ om. Μ || 2 Θεοδωρίτου | ἐπισπόπου Κύρου ὑπόθεσις ante εἰς add. Μ || 5 Ιωσήππου Μ || 6 εῦρεινται || 14 διατάξεις Μ || 15 τοῦτου Μ || 18 αὐτομολεῖ

150

εφύτευσε τη φύσει νόμον, ίνα μή ό της των γραμμάτων έπιστήμης άλλότοιος δυσχερώς πρός την του άγαθοῦ κατάληψιν ἔγη, ἀλλ', ὅπόταν καὶ παρασφαλῆ τοῦ είχότος, ένδοθεν και οίκείως έχων δικάζοντα τον 5 απαραλόγιστον νόμον της συνειδήσεως καταγνοίη του άπρεποῦς καὶ τῆ ἀναγαιτίσει τῆς μεταμελείας παλινδρομήσει ποός το δέον και θεάρεστον, είτα το άρχικον καί βασιλικόν άναλάβη της φύσεως πρωτον άξίωμα. τοιγάρτοι μετά τοῦτο τὸν γραπτὸν παρεντίθησιν δρί-10 σας καί τιμωρίας. Ίνα δ ύπὸ τοῦ οἰκείου καὶ ἐμφύτου μή παιδαγωγούμενος τῷ άλλοτρίω καὶ παρεγγράπτω αλκιζόμενος σωφοονίζηται. διά τοι τοῦτο καὶ προφήτας ήμιν έφιστα ποτέ μέν έπαπειλούντας, ποτέ δέ καί παραχαλούντας και τὰ έσγάτοις χαιροίς έχβησόμενα 15 προαναφωνούντας, και άπαξαπλώς ποικίλως και καταλλήλως την σωτηρίαν ήμιν επιβραβεύων δια πολλών διδασκαλιών ταύτην ύπέδειξεν. ἀμέλει τοι τὸ μέγα τοῦτο καὶ σωτήριον δραμα μια περικεκλεισμένον τῆ Έβραίων γλώττη ούκ είς τὸ κοινὸν τὴν ἀφέλειαν 20 έφερεν, άλλ' έν μέρει τοῦ ἀγαθοῦ τὴν πρόσοδον ὑπεξέτεινεν. ό πούτανις δε των άγαθων και των χρηστοτέρων δ κηδεμών την προ αιώνων βούλησιν έπι έσχάτων μέλλων δεικνύναι ούκ ήνέσχετο άμάρτυρον ταύτην παραδείξαι. των προφητών γάρ προδιαγορευσάντων 25 τοῦ μυστηρίου τὰ σύμβολα μόνη τῆ Ιουδαία ταῦτα διαγνωστά ύπησαν, έθνεσι δε καί Έλλησι πάντη άδηλα καί κεκουμμένα. άλλ' έξήγειοε το πνεύμα το άγιον

3 παφασφαλείη || 6 ἀναχετήσει || 6. 7 παλινδφομήση vel -σειε leg. || 11 παιδαγογούμενος || 12 σωφφονίζεται || 22 ἐπλ] ἀπὸ || 24 παφαλεῖψαι conicio || 26 ὑπῆφχεν expectes

κύριος Πτολεμαίω τινί βασιλεί των Αίγυπτίων τω καί Φιλαδέλφω καλουμένω και πάσαν γραφήν Έλληνικήν τε καί Ρωμαϊκήν έτι τε και Αίγυπτίων έξασκήσαι παρεσκεύασεν γνούς δε και τούς Ιουδαίους ό αὐτὸς γραφήν ίδίαν έχειν και μάλιστα αυτήν κατ' έξοχήν 5 των άλλων τη πρεσβυγενεία προτερεύειν και τη άληθεία καταστέφεσθαι, έρωτι ταύτης συσχεθείς πρέσβεις τοῖς τὰ Έβραίων λαγοῦσι κατ' ἐκεῖνο καιροῦ διέπειν τε καί διοικείν έπιστέλλει μή στερήσαι τής ώφελείας τον έπιδεόμενον. τοιγάρτοι δώροις τούτους έχμει- 10 λιξάμενος καί σκεύη χρύσεα τω τηνικαῦτα περιβοήτω τεμένει προσαφιερώσας πατρώας τε φειδούς ύπομνήσας καί εύεργεσίας κάμπτει τούτους τη αίτήσει ούτοί τε ώς είκος οἶά τε δηθεν έκ δεσπότου και δυναμένου βλάψαι, εί βούλοιτο, έχλιπαρούμενοι έχ περιγαρείας 15 άμέτρου έσχιρτηχότες χρυσέοις γράμμασι την πάσαν γραφήν ένσημανάμενοι έστειλαν τη ίδία φωνη. δεξάμενός τε ούτος ταύτην και άναπτύξας μη τετυχηκέναι της έφέσεως έφησεν. είτά τ' αῦ πάλιν ἀντιγράφει λέξας. θησαυρού και σοφίας κεκρυμμένων και πηγής άφανους 20 ποία ὄνησις; βουλήν τ' αὐ παραχρημα οὗτοί γε την καλλίστην και θείαν βουλευσάμενοι έκ πάσης φυλής τοῦ όλου έθνους οἶά τινας καρπούς ήδίστους πεπανθέντας τη τε έξω και τη οικεία γραφή έρανισάμενοι έβδομήχοντα τον άριθμον άνδρας κατά τον τύπον, ον 25 πάλαι Μωυσεί κύοιος προστέταχεν, έτι τε καί πνεύματος θείου ένδιαιτήματα πεφηνότας προσαναπέμπουσιν αύτῶ, ὅπως, καθώς βούλεται, τὴν ἔκδοσιν τῆς γραφῆς

1 — 153, 1 ex Epiph. (cf. p. 144, 16 — 147, 15) fluxerunt || 6 ποωτεφεύειν || 11 τινικ. || 14. 15 δυναμένω κλάψαι || 15 πεφιχαρίας || 16 δοκιτηκότες || 28 βούληται ποιήσοιντο. καὶ τούτους ἀποδεξάμενος διώρισεν ἀπ' ἀλλήλων οἰκίσκοις ἐμβαλων προς τῷ ἐν ᾿Αλεξανδρεία καλουμένῷ Φάρῷ, ὅπως μὴ κατὰ τὸ αὐτὸ γενόμενοι συμφωνήσαντες παρακλέψωσι τὴν ἀλήθειαν. καὶ δὴ 5 τοῦτο ποιήσας συνήθροισεν ἄρδην τὰ ἐκδοθέντα καὶ τοσοῦτον εὖρεν αὐτοὺς συμφωνήσαντας, ὡς μηδὲ ἐν λέξει παφηλλαχότας, μή τί γε μὴν ἐν νοήμασι. δεξάμενος τοίνυν τὴν ἔκδοσιν καὶ μειζόνως ἀπευχαριστήσας τοῖς ἡγωνισμένοις περὶ τοῦτο πλείστοις τε ὡς εἰκὸς 10 φιλοτιμησάμενος δώροις καὶ τὸ ἔθνος εὐφημία μεγαλύνας ἐξαπέστειλεν. πρώτη δὲ αὕτη ἡ ἔκδοσις ἐγένετο πρὸ τριακοστοῦ πρώτου ἔτους τῆς μετὰ σαρκὸς πρὸς ἡμῶς ἐπιδημίας τοῦ θεοῦ λόγου καὶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Δευτέρα δὲ ἔχδοσις γέγονεν οὕτως. 'Αχύλας τις ἀπὸ Σινώπης τῆς Πόντου ὑπάρχων Ἐλλην ὢν ἐβαπτίσθη ἐν Ἱεροσολύμοις. και <ἐν?> τοῖς Ἐλληνικοῖς πάλιν ἀναστρεφόμενος ἕθεσιν ἐπετιμήθη παρὰ τῶν κηρύχων τῆς χάριτος και λυπηθείς ὥσπερ χύων ἐπὶ
20 τὸν ἰδιον ἔμετον ἀνθυπέστρεψεν και ἀναθεματίσας τὸν χριστιανισμὸν τοῖς Ἰουδαίοις προσδραμὼν ἡρμήνευσε και αὐτὸς τὴν θείαν γραφὴν ἐπὶ ᾿Αδριανοῦ βασιλέως τοῦ λεπρωθέντος μετὰ τετρακόσια τριάχοντα ἔτη τῆς τῶν ἑβδομήχοντα ἑρμηνείας χαμπύλω και διεστραμ-25 μένω λογισμῷ.

Η γοῦν τοῦ Συμμάχου ἐκδοσις τρίτη ὑπάρχει. οὖτος τοίνυν Σαμαρείτης ὢν φίλαρχός τε ὑπάρχων καὶ

1 fort. ποιήσαιντο || 2 τὸ || 4 συμφον. || 9 ήνων. || 11 — 154, 26 cf. Pseudo-Athanasium et Pseudo-Theodoretum (P. Gr. XXVIII 433 et LXXXIV 28) || 18 ξθνεσιν || 19. 20 cf Prov. 26, 11. II Petr. 2, 22 (SAB 1898 p. 788 ss.)

ύπεροψίαν νοσῶν, μὴ τιμηθείς ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἔθνους τοῖς Ἰουδαίοις προστρέχει καὶ ἐκ δευτέρου περιτέμνεται καὶ πρὸς διαστροφὴν τῶν Σαμαρειτῶν ἑρμηνεύει καὶ αὐτὸς τὴν θείαν γραφὴν ἐπὶ Σεβήρου.

Τετάρτη δέ γε μὴν ή τοῦ Θεοδοτίωνος πέλει ἔκ- 5 δοσις, οὖτος τοίνυν τῆς αἰρέσεως Μαρκιανοῦ τοῦ Ποντικοῦ ἂν ἐξέδωκεν καὶ αὐτὸς τὴν ἑρμηνείαν ἐπὶ Κομόδου τοῦ βασιλέως ἐν αὐτοῖς τοῖς χρόνοις πρὸς διαστροφὴν τῆς αὐτοῦ αἰρέσεως.

Η πέμπτη δὲ ἔκδοσις ἐν πίθοις εὐρέθη ἐπὶ Κα- 10 ρακάλλου τοῦ βασιλέως ἐν Ἰεριχώ καὶ ἡ ἕκτη δὲ ὁμοίως ἐν πίθοις εὑρέθη κεκρυμμένη ἐπὶ ᾿Αλεξάνδρου τοῦ Μαμμαίας παιδὸς ἐν Νικοπόλει τῆ πρὸς ἀρκτίοις.

Έβδόμη τε έκδοσίς έστιν ή τοῦ ἀγίου Λουκιανοῦ 15 τοῦ μεγάλου ἀσκητοῦ καὶ μάρτυρος. ὅστις ταῖς προγεγραμμέναις ἐκδόσεσιν ἐντυχών, ἐγκύψας δὲ καὶ τοῖς Έβραϊκοῖς μετὰ ἀκριβείας τὰ λείποντα ἢ καὶ περιττεύοντα καὶ τοῦ καταλόγου τῆς ἀληθείας πόροω τυγχάνοντα διορθωσάμενος ἐν τοῖς οἰκείοις τῆς γραφῆς 20 χωρίοις ἐξέδοτο τοῖς Χριστιανοῖς ἀδελφοῖς. ἤτις ἔκδοσις μετὰ τὴν ἄθλησιν καὶ τὸ μαρτύριον τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Λουκιανοῦ τῆς τοῦ Διοκλητιανοῦ καταληξάσης μανίας εὕρηται ἐξ ἰδιοχείρου γεγραμμένη ἐν Νικομηδείς ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως παρὰ Ἰουδαίοις 25 ἐν πυργίσκω μαρμαρίνω καὶ κεκονιαμένω. ἐν ἐπιτομῆ δὲ τῆς ἐξηγήσεως τῶν ἐκδόσεων ἐπεμνήσθημεν προς

10. 11 ἀφακάλλου || 13 μαμμαίου || 14 'Απτία recte Epiph. p. 171, 92 Lagarde || 15 τε et ἐστιν om. Μ || 18. 19 πεφιτεύοντα || 23 post Διοκλ. cum M και Μαξιμιανοῦ addendum || 24. 25 νηκομ. || 26 κονιαμένω Μ || 27 πgòs M: διὰ

154

τὸ μὴ πάντῃ ἄμοιφον τὸν ἐντυγχάνοντα τῆ πφοφητικῆ πραγματεία τυγχάνειν.

Ίστέον δὲ ὅτι, ὅπου τὸ Ο μετὰ ἐγκαρσίου διαστολῆς εὑρέθη, τῶν ἑβδομήκοντα ὑπάρχει ἕκδοσις. ὅπου δὲ 5 τὸ Ā, ᾿Ακύλα: ἐν ῷ δὲ τόπῷ τὸ Σ, Συμμάχου καὶ ἐν οἶς χωρίοις τὸ Θ, Θεοδοτίωνος καὶ αῦ πάλιν ὅπου τὸ Ē, πέμπτη καὶ εἰς ἂ τὸ ἀπόσημον ϛ, ἕκτη ἐν οἶς δὲ τὸ ¼ μέσον ἔχον τὸ ō, Λουκιανοῦ. ὅπου δὲ τὸ Ι μετὰ τοῦ ϖ, Ἰωάννου, Ἰωσήπου οἰ δὲ ἀστερίσκοι 10 ※ ※ τὴν συμφωνίαν τῶν ἐκδοτῶν παρεμφαίνουσι. μή τις δὲ ἡμῖν καταγνοίη τοῦτο δράσασι τῶν ἐν πείρα τῆς ἐξηγήσεως καθεστηκότων, προσαποδέξοιτο δὲ τὸν σκοπὸν ὡς συμβαλλόμενον κέρδος οὐ μικρὸν τοῦς ἀγνοοῦσιν.

15 Euthymius Zigabenus in Psalmos (P. Gr. CXXVIII p. 64): μεθηρμηνεύθησαν δε έπι Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου διέποντος τῆς Αιγύπτου τὴν βασιλείαν... πρώτη ή τῶν έβδομήκοντα, οίτινες Έβραιοι ὄντες έξελέγησαν κατὰ ἀριθμὸν τῶν ὑπὸ Μωυσέως ἐκλεγέντων
20 έβδομήκοντα πρεσβυτέρων κατὰ παράκλησιν τοῦ δηλωθέντος βασιλέως και σύμφωνον εἰς ἅπαν ἑρμηνείαν ἐξέθεντο.

Iosephi Hypomnesticum p. 251 Fabricius (Cod. pseudep. V. T. II = P. Gr. CVI p. 124): τίνες είσιν οι τὰς ιερὰς

4 εύφεθη || 5 τύπφ codd. (corr. iam Phelippaeus) || 7 α M: ᾱ | ἐπίσημον conicio || 9 Ίωάννον] ras. in M || 11 καταγνύει || 11. 12 τῶν — καθεστ. om. M || 14 subscribit μέδοντι ἀμῶν χριστῶ πιπλ κλέος. — πέφας τῆσδε δέλτον || 23 ss. de codicibus, quibus hoc fragm. separatim tradatur, v. Lietzmann, Catenen p. 48 n. 14 Pitra, Analecta II 400 nr. 9. 401 (405[±]), si modo is recte de Iosepho, non de Athanasio, loquitur

γραφάς έρμηνεύσαντες; πρῶτον ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου ἐν ᾿Αλεξανδρεία οἱ οβ΄ τῶν Ἰουδαίων σοφοὶ ὑπὸ Ἐλεαζάρου τοῦ ἀρχιερέως εἰς τὸ ἑρμηνεῦσαι αὐτῷ τὰς γραφὰς ἀποσταλέντες et p. 11 Ἐλεάζαρος, ἐφ' οὖ αἱ βίβλοι τῶν ἑβδομήκοντα Πτολεμαίου τοῦ s δευτέρου βουληθέντος ἡρμηνεύθησαν.

Procopius Gaz. Comm. in Oct. P. Gr. LXXXVII 1 p. 28 D: δευτέφα δὲ αἰτία (obscuritatis scripturae) τὸ ἀπὸ τῆς Ἐβραίων εἰς τὴν Ἐλλάδα μεταληφθῆναι φωνὴν τοῦ θεοῦ τοῦτο διὰ Πτολεμαίου γενέσθαι πρὸ τῆς 10 τοῦ Χριστοῦ παρουσίας οἰπονομήσαντος, ὅτε ποινῆ πᾶσιν ἤμελλεν ἐγνῶσθαι τοῖς ἔθνεσιν (cf. P. Gr. LXIX p. 701 D).

Cosmas, Topogr. christ. XII (P. Gr. LXXXVIII p. 460): μετέπειτα Πτολεμαῖος ὁ ἐπίκλην Φιλάδελφος, 15 περιεργασάμενος καὶ μαθῶν παρὰ Τρύφωνος τοῦ Φαληρέως περὶ τῶν Ἰουδαϊκῶν βιβλίων (βίβλων leg.), σπουδαίως ζητήσας παρὰ τῷ ἀρχιερεῖ Ἐλεαζάρῷ, ἀποστείλας δῶρα πολλὰ καὶ τῷ ναῷ καὶ τῷ ἀρχιερεῖ ταύτας ἐδέξατο σὺν ο΄ πρεσβυτέροις, οἶτινες καὶ ἀπὸ τῆς 20 Ἐβραΐδος γλώττης μετέφρασαν εἰς τὴν Ἑλλήνων γλῶτταν καὶ ἐν τῆ ἰδία βιβλιοθήκη ἀνέθηκαν. ἦν δὲ καὶ τοῦτο θείας προνοίας ἔργον, ἕνα πρὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας προητοιμασμένον ἦ καὶ μὴ ὕστερον γινόμενον ἐπὶ τῶν ἀποστόλων ὕποπτον γένηται τοῖς πολ- 25 λοῖς· ὡς πρὸς τὸ κεχαρισμένον ἑαυτοῖς ἑρμηνεύσαντες

10-12 cf. Eus. p. 127, 25 ss., ceterum cf. Polychronium in Catena in Iob a Comitolo edita p. 37 || 23 ss. cf. Hilarium p. 160, 3 ss., Georgium Syncellum p. 134, 5

τὰ παρὰ τῶν προφητῶν πάλαι εἰρημένα περί τε τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κλήσεως τῶν ἐθνῶν.

Ioannes Lydus De magistratibus I 31 p. 144, 8–14 Bekker: (Brutus) ήλευθέφωσε 'Ρωμαίους τυφαννίδος, 5 ἀφχήν ἐξευφών παφ' οὐδενὶ τῶν ἐθνῶν γνωφιζομένην, καὶ εἰ παφ' Ἐβφαίοις Δανιήλ ὁ πφοφητῶν θειότατος ὑπάτων παφὰ 'Δσσυφίοις γενομένων ποτὲ μνημονεύει. οὐδὲ γὰφ οὖτος αὐτὸς ἐπὶ τῆς Ἐβφαΐδος ἀπέθετο φωνῆς, ὡς 'Δφισταῖος λέγει, ἀλλ' οἱ ἑφμηνεύσαντες παφὰ 10 Πτολεμαίφ τὰ λόγιά ποτε ἀντὶ δυναστῶν καὶ βουλευτῶν ὑπάτους εἶπον.

De mensibus IV 47 p. 103, 22 Wuensch (e Parisino 854): λέγει δὲ ὁ αὐτὸς Φίλων καὶ περὶ τῶν συγγραμμάτων τοῦ Μωυσέως, ὅτι ὑπ' αὐτοῦ μὲν τῆ Χαλδαϊκῆ 15 γλώττη ἐγράφη, ὕστερον δὲ ὑπὸ Πτολεμαίου εἰς τὴν Έλλάδα μετεφράσθη, ὅς τρίτος ἦν τῶν ἀπ' Άλεξάνδρου τὴν Αἴγυπτον παραλαβόντων, Φιλάδελφος ἐπικεκλημένος. (v. supra p. 91, 10 ss.)

Iustiniani Novellae, 146 c. 1 (ed. Schoell-Kroll p. 715, 20 25): ... πλήν οί διὰ τῆς Έλληνίδος ἀναγινώσκοντες (sc. Hebraei) χρήσονται παραδόσει τῆ πάντων ἀκριβεστέρα καὶ παρὰ τὰς ἄλλας ἐγκεκριμένῃ διὰ τὸ μάλιστα περὶ τὴν ἑρμηνείαν συμβεβηκός, ὅτι κατὰ δύο διαιρεθέντες καὶ κατὰ διαφόρους ἑρμηνεύσαντες τόπους 25 ὅμως μίαν ἅπαντες ἐκδεδώκασι σύνθεσιν. προς δέ γε τούτοις τίς οὐκ ἂν τῶν ἀνδρῶν κἀκεῖνο θαυμάσειεν, ὅτι πολλῷ πρεσβύτεροι τῆς σωτηριώδους ἐπιφανείας

6 cf. Hatch-Redpath, Concordance to the LXX p. 1407 || 23-25 cf. Epiph.

τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ γεγονότες ὅμως ἐκείνην μέλλουσαν ὥσπερ ὁρῶντες τὴν τῶν ἱερῶν βίβλων παράδοσιν ἐποιήσαντο, προφητικῆς χάριτος περιλαμψάσης αὐτούς; καὶ ταύτη μὲν χρήσονται μάλιστα πάντες.

5

Olympiodori in Nicetae Serrani in Iob catena (P. Gr. XCIII p. 16 A): ... τοὺς ἑβδομήκοντά φημι ἐξ ἐπιπνοίας τοῦ ἀγίου πνεύματος ὁδηγηθέντας τὰ Ἐβραϊκὰ ... εἰς τὴν Ἐλλάδα μεταβαλεῖν γλῶτταν πρὸ τῆς τοῦ κυρίου ἐπιδημίας ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ ἐν Αἰγύπτῷ βα- 10 σιλεύσαντος, θεοῦ τοῦτο οἰκονομήσαντος, ἕνα μή τις εἴπη, ὡς χάριν Χριστιανοῖς κατατιθέμενοι οὕτω τὰς γραφὰς οἱ ἑβδομήκοντα διηρμήνευσαν. multo ampliora et fortasse genuina Olympiodori e Baroccianis eiusdem catenae codicibus edit Hodius p. 330, latine 15 Comitulus in Catena in Iob p. 44.

Nicetae catena in psalmos P. Gr. LXIX p. 700: Φίλωνος και 'Ιουστίνου. — πάλαι μεν 'Ιουδαίοι μόνοι τὰ τῆς παλαίας διαθήκης εἶχου βιβλία κατὰ τὴν έαυτῶν συγγραφέντα διάλεκτον, ήμεῖς δὲ τὴν ἐντεῦθεν οὐκ 20 ἐτρυγῶμεν ἀφέλειαν. ὅτε δὲ μετὰ 'Αλέξανδρον τὸν

6 cf. Lietzmann l. c. p. 66, 2 et de Bononiensi Studi Ital. III p. 467. — cf. etiam brevem notitiam in Anonymi Comm. in Iob P. Gr. XVII p. 373 C || 17 ss. eadem in Mendelssohnii usum Ios. Cozza descripsit e Psalterio codicis Cryptaeferratae A. γ' 11 fol. 11 saec. XI (= C, cf. Pitra, Analecta sacra II 442) et exstant in Pal. Vaticano 247 fol. 1 Harl. 5677 || 18 — 159, 12 et 159, 19—21 cf. Philonem p. 90 ss., 159, 14—19 cf. Ps. Iustinum 122, 11. — 159, 14 falso Philonem testem producit (ceterum de Philone Nicetae auctore v. Philonis Opera II p. XV) || 17. 18 Φ [$\lambda \omega \nu o_{5}$ xal' Iovorivov om. C || 19 avrāv Mai

Μακεδόνα δ Φιλάδελφος Πτολεμαΐος κατ' Αίνυπτον έβασίλευσε, ζήλον λαβών τῆς Ιουδαίων φιλοσοφίας εἰς Έλλάδα γλώτταν την Χαλδαϊκήν μεθαρμόζεσθαι διενοείτο καί πρέσβεις εύθύς έξέπεμπε πρός 'Αζαρίαν τον 5 τότε τῆς Ιουδαίας ἀρχιερέα, τὸ βούλημά τε δηλῶν καὶ προτρέπων αριστίνδην έλέσθαι τον νόμον διερμηνεύσοντας. δ δε άρχιερεύς οία είκος ήσθεις και νομίσας ούκ άνευ θείας έπιφοοσύνης περί το τοιούτον έργον έσπουδακέναι τον βασιλέα, σκεψάμενος τους παο' αύτω 10 δοχιμωτάτους Έβραίων, οι πρός τη πατρίω και την Έλληνικήν έπεπαίδευντο παιδείαν, και έξ έκάστης των δώδεκα φυλών έξ άνδρας έπιλεξάμενος άσμενος άποστέλλει. οί δε έν διαφόροις ολαίσχοις κατά δύο, ώς φησιν δ 'Ιουδαΐος Φίλων, η καθ' ένα, ώς δ θείος 'Ιου-15 στίνος αποφαίνεται, διαιρεθέντες έν Φάρω τη 'Αλεξανδρείας νήσω πάσαν την θείαν γραφήν και αυτούς τούς ψαλμούς ήρμήνευσαν, και πάντες έν τη έρμηνεία συνεφώνησαν ούδεν άλλήλων παραλλάξαντες ούτε κατά τήν έννοιαν ούτε κατά την λέξιν, άλλά τα αύτα όνό-20 ματα καί δήματα ώσπερ ύποβολέως έκάστω ἀοράτως ένηχούντος τοις δηλουμένοις έναρμοσάμενοι πράγμασιν, ώστε θαυμάσαι τον Πτολεμαΐον. γέγονε δε ή των έβδομήχοντα δύο τούτων έχδοσις πρό τριαχοσίων χαι ένος ένιαυτοῦ τῆς τοῦ σωτῆρος ἐπιδημίας.

denique cf. Nicephori Callisti versus in P. Gr. CXLVII 622 B. non novi quae C. Oeconomus, Inel tav o' vol. IV p. 1049 Fla-

4 έξέπεμψεν Mai, sed v. Philonem || 6 παροτούνων Mai, sed v. Phil. || 10 των Έ. C, sed v. Phil. || 14 η και καθ' Mai (Hody p. 153) || 21 πράγμασιν om. C || 23 de numero cf. ad p. 149, 20 et Hodium p. 92 || 24 sequitur narratio de ceteris interpretibus, tum de Esdra (v. ad p. 124, 9)

vium Nobilium secutus ex Hesychio¹) et quae p. 1053 ex Cosma Hagiop. praebere dicitur.

Hilarius Pet., Tract. in II psalm. 3 p. 39, 18 Zingerle: sed perfecta horum septuaginta interpretum auctoritas manet. primum quod ante adventum corporalem domini transtulerunt, nec adulatio interpretandi adhibita tempori arguetur, tanto anteriore interpretationis aetate; dehinc quod ipsi illi principes doctoresque synagogae et praeter scientiam legis per Moysen quoque doctrina secretiore perfecti non potuerunt inprobabiles esse arbitri interpretandi, qui certissimi et gravissimi erant auctores docendi.

idem Instructio 8 p. 9, 27 et Tract. in CXVIII psalm. litt. Ain 16 p. 504, 24 de Ptolemaeo interpretationis auctore breviter refert; cf. p. 38, 12.

Ambrosius, Exameron III 5, 20 p. 73, 12 Sch.: multa enim non otiose a septuaginta viris Hebraicae lectioni 15 addita et adiuncta comperimus.

In psalm. 118 enarratio IX 13: septuaginta virorum sententias magis sequitur ecclesia.

Filastrii diversarum hereseon liber CXLII p. 114 Marx: haec etenim, id est LXX duorum interpretatio, 20

7 hac de re antea (2 p. 38. 39) accuratius agit; cf. Instructio 8 (p. 9, 25 ss. Zingerle), ubi psalmos in ordinem redegisse feruntur (cf. p. 40, 1) \parallel 19 uncis angulatis inclusa addidit Marx. pleraque usque ad p. 161, 16 ex Irenaeo fluxisse videntur, sed ad p. 161, 11 cf. etiam Cyrillum p. 138, 10

1) frustulum, quod e Nobilii libro Hody p. 152 profert, ab Epiphanio pendet. quae idem p. 92. 153 Musculo auctore sub Basilii nomine tradit, alibi non inveni.

160

sub Tolomeo rege Aegyptiorum post Alexandrum Macedonem est edita omnibus, populoque Iudaico in Hierusalem (man)data est, cum habitarent non multi (ibi) Iudaei, velut in subjectione iam positi regis Aegyptii, 5 rogatique ab ipso (sunt) Tolomeo, ut interpretes mitterentur Alexandriam. qui cum venissent Septuaginta 6 duo sapientes ac prudentes viri interpretes, secundum iussu regis Hebream linguam Greco sermone interpretati Grecis litteris ediderunt, sicuti et factum est. 10 cumque suscepisset eos Tolomeus rex Aegypti, temp- 7 tare volens si esset horum divina scriptura quam legebant Iudaei, separatim quemque iussit includi in cubiculum nullumque videre alium nisi solum exceptorem qui interpretem exciperet dictitantem; omnium- 8 15 que accipiens postea interpretationem cottidie, cum consentientem in unum inveniret editionem omnium, iussit conscribi atque poni in templum, ut venientibus de Achaia, de Grecia atque aliis provinciis filosofis, poetis et historiographis cupientibus legendi copia non 20 negaretur. unde et maxime argumenta sumentes filo- 9 sophi, poetae, oratores atque historiographi, sicuti voluerunt, ad suae paganitatis mendacia transtulerunt, aliisque nominibus rudes puerorum animas edocentes legem dei divinam irritam saeculo facere properarunt, 25 impietatisque semina in sono verborum, in periculosis sententiis confirmarunt; quorum causa dicebat et dominus fures atque latrones (Ev. Joh. 10, 8) eos fuisse, in omnibus atque ab omnibus cognoscendos.

28 cf. etiam cetera quae p. 113, 14 — 116, 15 de auctoritate LXX interpretum proferuntur

ARISTEAS.

Rufinus in versione Eusebii Hist. eccl. VI 33 (I p. 369 Cacciari): cui (sc. Africano) Origenes magnificentissime rescribens asserit nequaquam Iudaeorum commentis et fraudibus auscultandum, sed hoc solum pro vero habendum in scripturis divinis, quod septua- 5 ginta interpretes transtulissent; nam id esse solum, quod auctoritate apostolica confirmatum sit.

Apol. II 33 (P. L. ed. Migne XXI p. 612 Å) contra Hieronymi versionem pugnans cum alia tum haec de auctoritate textus graeci profert: ... septuaginta duorum 10 virorum per cellulas interpretantium unam et consonam vocem dubitandum non est spiritus sancti inspiratione prolatam ...

Hieronymi Praef. in Pent. (P. L. XXVIII p. 181): ... et nescio quis primus auctor septuaginta cellulas 15 Alexandriae mendacio suo exstruxerit, quibus divisi eadem scriptitarent (vel scriptitarint), cum Aristeas eiusdem Ptolemaei $i\pi \epsilon \rho \alpha \sigma \pi i \sigma \tau \eta \varsigma$ et multo post tempore Iosephus nihil tale retulerint, sed in una basilica congregatos contulisse scribant, non prophetasse. aliud 20 enim est vatem, aliud esse interpretem

2—7 Rufinus Eusebii textui (VI 31) interpolavit, et postrema inde a lin. 4 ne protulit quidem Origenes in epistula nobis servata, cf. ad p. 126, 6 \parallel 6. 11 cf. Hieron., Anecd. Mareds. III 2 p. 214, 26: loquamur autem et secundum septuaginta interpretes. dicat enim aliquis: quid ad me, quid habet in hebraico? ego ecclesiam sequor \parallel 14 ss haec repetit Contra Rufinum II 25 (P. L. XXIII p. 470), ubi congesta invenies Hieronymi variorum librorum de LXX iudicia. etiam plura collegit Montfaucon, Hexapla I 93 ss., Hody p. 350—390. de cellulis cf. Comm. in Ezech. 33, 23 (P. L. XXV p. 338 B), Praef. in Paralipomena (P. L. XXVIII p. 1393 A = XXIII p. 472 A) \parallel 18 cf. Ios. p. 121, 5. 6

Quaest. in Gen. (P. L. XXIII p. 985, p. 2, 30 Lagarde): ... Iosephus ... quinque tantum ab eis libros Moysi translatos refert.

Comm. in Ezech. 5, 12 (P. L. XXV p. 57 C): quam-5 quam et Aristeas et Iosephus et omnis schola Iudaeorum quinque tantum libros Moysi a septuaginta translatos asserant (cf. etiam P. L. XXIV p. 914 B).

Comm. in Mich. 2, 9 (P. L. XXV p. 1227 D): interpretatio LXX — si tamen LXX est; Iosephus enim 10 scribit et Hebraei tradunt quinque tantum libros legis Moysi ab eis translatos et Ptolemaeo regi traditos ...

August. De civ. dei XVIII 42 (= Eugippius p. 1018 Knoell): Qua dispensatione providentiae dei scripturae sacrae veteris testamenti ex Hebraeo in Graecum eloquium
¹⁵ translatae sint, ut universis gentibus innotescerent? Ptolemaeus qui est appellatus Philadelphus omnes, quos ille adduxerat subiugatos, liberos redire permisit; insuper et dona regia in templum Dei misit petivitque ab Eleazaro tunc pontifice dari sibi scripturas, quas
²⁰ profecto audierat fama praedicante divinas et ideo concupiverat habere in bibliotheca, quam nobilissimam fecerat. has ei cum idem pontifex misisset Hebraeas, post ille etiam interpretes postulavit; et dati sunt septuaginta duo, de singulis duodecim tribubus seni
²⁵ homines, linguae utriusque doctissimi, Hebraeae scili-

2 antea exponit LXX mystica quaedam celasse Ptolemaeum; cf. e. gr. Comm. in Ezech. 16, 13 (P. L. XXV p. 143 B), Praef. in Pent. (P. L. XXVIII p. 181), Praef. in Ies. (P. L. XXVIII p. 826 B), Anecd. Maredsolana III 1 p. 22 cum Morini nota, et similia innuere videtur Filastrius p. 113, 17 ss. Marx || 12-15 cf. Eus. p. 127, 25 ss. || 16-22 cf. Hieron. p. 130, 11 ss.

cet atque Graecae, quorum interpretatio ut Septuaginta vocetur, iam obtinuit consuetudo. traditur sane tam mirabilem ac stupendum planeque divinum in eorum verbis fuisse consensum, ut, cum ad hoc opus separatim singuli sederint (ita enim eorum fidem Ptolemaeo pla- 5 cuit explorare), in nullo verbo, quod idem significaret et tantundem valeret, vel in verborum ordine alter ab altero discreparet; sed tamquam unus esset interpres, ita quod omnes interpretati sunt unum erat, quoniam re vera spiritus erat unus in omnibus. et ideo tam 10 mirabile Dei munus acceperant, ut illarum scripturarum non tamquam humanarum, sed, sicut erant, tamquam divinarum etiam isto modo commendaretur auctoritas. credituris quandoque gentibus profutura, quod iam videmus effectum. 15

[Augustini] De mirabilibus sacrae scripturae I 9 (P. L. XXXV p. 2161): quorum quasi hereditarii successores ad Ptolomaeum Philadelphum Alexandriae regem a pontificibus, Eleazaro scilicet et ceteris qui eodem tempore Iudaeorum populo praeerant, septuaginta 20 sapientes, qui ex Israel stirpe descenderant, missi sunt

15 idem 43 docet hanc versionem propter spiritum divinum, qui mentem interpretum replevisset, praeferendam esse ceteris, etiamsi 'verba interpretationis suae contulissent' (respicit Hieronymum p. 162, 20); itaque etiam quae discreparent a codicibus Hebraeis, non mutanda esse, quippe quae per prophetas interpretes spiritus revelasset, cum Epiphanio affirmat. cf. e. gr. De civ. XV 11. 13. XVIII 44, Quaest. de Genesi 169 p. 89 Zycha et alibi, De consensu Evang. II 66 (P. L. XXXIV p. 1139), Doctrina Christiana II 22. IV 15 (P. L. XXXIV p. 46. 96), Epist. 28, 2 (p. 106 Goldb.). 71, 4 (p. 252 ss. Goldb. et ibid. p. 316 ss. Hieronymi responsum). 82, 34. 35 (p. 385. 386 G.) ceterum v. Hodium p. 391-396 || 16 de Moysi senioribus antea locutus est

et scripturas antiquae legis in Graecum eloquium transtulerunt.

Isidorus Hisp., Etym. VI 3, 5 (P. L. LXXXII p. 236): Ptolemaeus cognomento Philadelphus, omnis littera-5 turae sagacissimus, cum studio bibliothecarum Pisistratum aemularetur, non solum gentium scripturas, sed etiam et divinas litteras in bibliothecam suam contulit. nam septuaginta milia librorum huius temporibus Alexandriae inventa sunt. $\langle 4, 1 \rangle$ hic etiam et 10 ab Eleazaro pontifice petens scripturas veteris testamenti in Graecam vocem ex Hebraica lingua per septuaginta interpretes transferre curavit, quas in Alexandrina bibliotheca habuit. $\langle 4, 2 \rangle$ siquidem singuli in singulis cellulis separati ita omnia per spiritum sanc-15 tum interpretati sunt, ut nihil in alicuius eorum codice inventum esset, quod in ceteris vel in verborum ordine discreparet.

Theonae epistulam (Routh, Rel. sacrae III² p. 443) consulto omisi utpote a recentissimo falsario profectam 20 (cf. Harnack, Altchristl. Litt. p. 790), item Pseudo-Damasi Epist. 5 (P. L. XIII p. 440).

Lietzmannus a me omissam esse monet

Pseudo-Chrysostomi in Pascha Homiliam VII 1 (P. Gr. LIX p. 747): 'Ιουδαΐοι μέν γὰο πάντα τὰ ἀγαθὰ ἐξ-25 εχωρίσαντο' αὐτίκα γοῦν καὶ τὰς γραφὰς δύο καὶ ἑβδομήκοντα σοφῶν μεταβαλόντων ἦθέτησαν. τοσοῦτοι γὰο 'Ιουδαΐοι πρὸς τὴν τοιαύτην ἱστορίαν ἦσχόληντο

3-9 sumpsit e Tert. (v. p. 126), 9-13 ex Hieronymo (v. p. 130, 11), 13-17 ex Augustino (v. p. 164, 3 ss.)

άρχαιοι πρό της του σωτήρος παρουσίας άριστίνδην ύπο αρίστων έξειλεγμένοι πρός την μεταβολήν των γραφών έτι και τότε έν Έβραϊκοῖς χαρακτῆρσιν ούσων εύδοχίμων. και έδοχιμάσθη ή έρμηνεία, και άραι ύπο πάντων των Έβραίων έτέθησαν, εί τις την έρ- 5 μηνείαν παρακινήσειε. και ταύτας διά ταῦτα ἡμεῖς περιέπομεν απούοντες Μωυσέως λέγοντος έπὶ στόματος δύο και τριών μαρτύρων σταθήσεται παν δημα' (Deut. 19, 15), ούκέτι δε δύο, αλλ' έπι εβδομήκοντα δύο μαρτύρων την μεταβολην άσμενίσαντες. άλλ' είς 10 όσον μέν οί σοφοί περιήσαν των Ιουδαίων, τὰ τῆς μεταβολής έχρατύνετο. γενομένης δε τής παρανομίας τῆς κατὰ τοῦ σωτῆρος ἀπεσβέσθη παρὰ Ἰουδαίοις πάντα κάλλη ώς οὖν καὶ τὰς γραφὰς μετεκίνησαν, καὶ την έρμηνείαν των σοφών έκείνων ήθέτησαν, ένός τινος 15 προσηλύτου πεισθέντες μεταβολή έπ' άθετήσει τοσούτων άνδρων και άρων.

2 cf. Philonem p. 92, 8, quem c. 2 de Paschae die testem profert.

INDICES

٠

.

•

•

.

•

Numeri sunt paragraphorum. eorum veritatem spondeo, cum bis verbo tenus editionis textum cum Indice contulerim. — stellula * lemmati praefixa significat non omnia testimonia allata esse. eadem stellula singulis vocibus vel numeris paragraphorum addita est, ubi apparatus vel varias lectiones vel coniecturas praebet dignas quae animadvertantur vel emendationes coniectura inventae in ipsum textum receptae sunt.

Cum eos qui historiam sermonis graeci posterioris aetatis cognoscere velint, scriptores Graecos et Iudaeos, a quibus potissimum xouvijs notitia petenda est, inscriptiones, papyros simul complecti oporteat, operae pretium facturus mihi videor hos fontes cum Aristea conferens:

1. LXX = Hatch-Redpath, Concordance to the Septuagint, unde fere hausi. atque cum insignis animadvertatur consensus cum posterioris potissimum aetatis libris Iudaicis, hos ipsos suis nominibus (Sir., I—IV Maccab., Sap., Iud., Tob., Sus., I Esra graecus) proferre e re videbatur. ceterum in testimonis e LXX afferendis minus parcus fui quam in testimoniis ceterorum fontium.

2. Pol. == Polybius, in quo Schweighaeuseri lexicon fere secutus sum.

3. Pe. = Inscriptiones Pergamenae a Fraenkelio editae¹). saepius brevitatis causa nominavi Schweizerum = E. Schweizer, Grammatik der Perg. Inschriften, Berolini 1898.

4. Ma. = Inscriptiones Magnesiae repertae, quas propediem cum Indice, in quo reperies locorum notitiam a me omissam, O. Kern edet.

5. Pap. = Papyri aetatis Ptolemaeorum. quarum corpus cum U. Wilcken editurus sit, testimonia proferre omisi. pleniorem enim collectionem quam ipse, tiro in hoc litterarum

1) vol. II, quod inscriptiones aetatis Romanae continet, consulto raro adhibui. paginas pro numeris inscriptionum laudavi, ubi editoris commentarius sermonem exemplis aliis illustrat. genere, dare poteram, illius Index praebebit. non sine magna utilitate adii et laudavi Mayserum = E. Mayser, Grammatik der griech. Papyri aus der Ptolemäerzeit, pars I Lipsiae 1898¹).

Quamvis hanc operis mei partem, ut fuit molestissima, ita facile obnoxiam esse sciam eorum vituperationi, qui quae per oblivionem vel temporis angustias omisi opprobrio dare velint, non inutilem eam futuram esse spero, quippe qua aliquatenus discatur, quantus sit in tanta locorum distantia fontium et inter se consensus et ab Attica consuetudine non parvus dissensus, quantum ad hunc communem sermonem excolendum et propagandum sermo, quo reges, magistratus, senatus urbium uti solebant, valuerit. qui sermo non sine mutationibus Athenis per Macedonum aulam ad Diadochos, tum ad Romanos²) migrabat et alicuius momenti erat ad conformandum non modo commune dicendi sed etiam scribendi genus praesertim minus eruditorum scriptorum³). quid noivov sit in hellenistico sermone, discendum potissimum atque accuratius investigandum est, et maior pars fontium, qui omnibus patent, nondum exhausta est. quod priusquam fiat, non sine periculo errandi in negotio suo versabuntur, qui a flumine aberrantes et rivulos solos consectantes proprias zouvás dialectos secundum regiones divisas agnoscere volent.

1) ex eisdem editionibus, quas Mayser p. V enumerat, exempla a me allata collegi. — commemoranda hic quoque est Mendelssohnii prioris libelli nostri partis editio, in cuius commentario nonnullas locutiones e papyris et inscriptionibus illustravit.

2) Viereckii librum qui legerit, facile testimonia, quibus Aristeae sermonem illustravi, augebit. neque pauca docebit inscriptio, quae de mysteriis Andaniae celebrandis agit, cum Hermanni Sauppii adnotationibus, inscriptio Sesti reperta, quam Ierusalem, *Wiener Studien* I tractavit, inscriptiones, quas Strack, *Die Dynastie der Ptolemäer* p. 219 ss. collegit. item chartae parcere coactus Deissmanni libros bonae frugis plenos non laudavi.

3) studium atque consuetudo periphrasis, quae agnoscitur in xouvý, hinc partim explicari videtur.

I. INDEX VERBORVM

άγαθοποιείν 242 (LXX)

άγαθός: cf. s. χαλός. — φύσιν ά. 56 ά. έπινοίας 196 πάντα τὰ άγαθά 185. 207. 229. 248 άγαθά 205. 231 τὰ μέγιστα ά. 293 (197) ά. μέγιστα 212 μεγάλων άγαθῶν 308

άγάλματα 135

άγαπάν 123

- άγάπη 229 (LXX)
- άγάπησις (LXX): φιλίας καὶ ἀγαπήσεως 44 φιλανθοωπία καὶ ἀ. 265. — 270 (opp. δυσvolag)
- τῶν ἀγγείων 91
- άγειν: έπὶ τέλος (Ma.) 9 εἰς ἐλάττωσιν 109 εἰς μετάνοιαν 188 πρός εὕνοιαν 205 τὴν διάνοιαν πρός 247 ἐπιειπεία^{*} 207 erudire (?) 248
- άγιος: νόμου 45 γράμμασιν 98 κατασκευήν 99 (LXX)
- έν ταῖς ἀγνείαις 106 περιέφραξεν ἀγνείαις 142 (LXX Pap.)

άγνοια 130

- άγνός: θεωρίαν 31 επίσκεψιν 144 διάνοιαν 292 κατά σῶμα καί κατὰ ψυχήν 139 συντηρείν άγνῶς 317 (LXX)
- άγορασμούς 9 (LXX Pap.)

άγραφα 56

άγοιος 170 (πτηνά) άγοια 146

άγωγή eruditio, mores 43. 124.

246 bis. 280 παιδείας ά. 8 ταῖς ἀγωγαῖς 235 (LXX) ἀγών: πολεμικοῖς ἀγῶσιν 14 άγωνιούνται περί 273

- άδελφή 41. 45
- άδελφός 7. 120

άδιακόποις χάραξι 139

- άδιάλειπτον χίνησιν 86 άδιαλείπτως 92. 294 (Maccab
- Pol.)
- άδιάλυτος 242 (LXX)
- άδιήγητος 89 99 (var. άνεπδ.)

ส่งเหล้าง 146

- άδικία 162. 212. 277. 292 μεγάλην ά. 152 μετὰ ἀδικίας 146
- άδικον: ούθέν 210
- άδόλεσχόν τι ποιώμεν 8
- άδοξία 269 (Sir.)
- άδωροδόκητος 209
- άεί 2. 196. 248 (cf. Mayser p. 16 Schweizer p. 78)
- åriggovs 116 (var. årigovs)
- ἀένναον μνήμην 279 δόξαν 292 ά. μένοντα 311 (LXX)
- τον άέρα 70
- άήττητος 193

άθέατος 71*

- άθρόαν 26 (III Maccab.)
- αίπίαις περιβάλλειν (ΠΙ Μaccab.) 208 και δανάτοις 167 αΐματα 88. 90

αίε 93

- αίφειν: tollere (LXX Pol.) το δίπαιον 215 (άναιφεῖς B)
- αίρεῖσθαι: optare, malle c. acc. 54 περί 40 καθ' δ ἂν μέρος αίρῶνται (sim. Pap.) 64. 65. — αίρετόν 285

- γνησίαν την αίζεσιν voluntas, favor (Pol. Ma. Pap.) 7 (LXX)
- τῶν αἰσθήσεων 156 ἀλογίστφ αἰ. 213
- αίσχύνη: μεγάλη 206
- altros dyadõr 205 tors alters sontibus 131
- ήχμαλωτεῦσθαι 23 (LXX)
- ηχμαλώτιζε 12 (LXX, cf. Lobeck, Phryn. p. 442)
- αίχμάλωτος 33. 35. 37 (LXX)
- άκαθαρσία 166 (LXX)
- άπάθαφτος: τφόπος 166 άπάθαφτα de vetitis animalibus 128. 147. 169 ά. πφός βρῶσιν vel πρός τὴν ἀφήν 129 (LXX)
- änavdos 70
- άκατάληπτος 160
- άπέφαιος 31. 196. 264 (LXX Pol.)
- τοὺς ἀπμαιοτάτους ταῖς ἡλιπίαις (Pol.) 37 (III Maccab.) ἀποή 142 δι[°] ἀποῆς ἕλαβον 166
- anolovdel c. acc. c. inf. 201
- άκόλουθος είης ἂν αὐτοῖς 240 congruens 84. 108. 219. 259. 320 c. dat. 218
- άπούειν 162 άπούσεσθαι (περί) 5 άπούσας 250 άπήποα 43. 314 cf. συναπούειν
- ή ἄποα arx Hierosolymitana (LXX) 100. 101. 102. 104 regia Alexandrina 181
- άπρατεῖς 277
- μετὰ ἀχριβείας πολλῆς (cf. Sap.) 103
- το άκριβές (Pol. Ma.) 32 άκριβῶς 133. 300 cf. ad p. 81, 19
- άκριβούν: ήκριβωμένως 310 άκροασθαι: των ήκροαμένων
- pass. 239 (LXX)
- άπούασις (opp. άνάγνωσις) 127 (LXX)
- angoarn's 266 (LXX)
- angodova 112 (LXX Pap.)

άλγεινός 253

- άλήθεια 77. 161. 260. 306. (opp. τέχνη) 70 bis. κατ' άλήθειαν (Pol.) 140. — veracitas 206
- àlndãs 219
- älnutos 269 (III Maccab.)
- *άλλά καί post où μόνον 7. 15. 20. 121. 146. 152. 160. 164, solum άλλά 131 οὐθὲν ἔτερον άλλά (Pol.) 154
- πρός άλληλα 62. 176
- *ἄλλος, ἄλλοι, οἱ ἄλλοι. otiose adhibetur ut καὶ τὰ ἄλλα (i. e. praeterea) ἀργυρίου τάλαυτα ἑματόν 40. 33 cf. s. τἰς
- άλλοτριωθήναι 120 (LXX)
- άλογιστεΐν 214

άλογίστω αίσθήσει 213 (LXX)

- μήποτε άλογον ή c. inf. 15 άλόγως 24 ούκ ά. 107
- άλυπία 232
- άλυτος δεσμός 265
- άμα τη πρωία 304
- οί άμαρτάνοντες 191. 207 ούχ άμαρτάνουσι τῆς ἐπιθέσεως 93
- άμάρτημα 297 (LXX)
- αμαρτία 192 (LXX)
- άμέλεια 248
- άμελεΐσθαι 108
- άμελέστεφον 30
- άμιγής c. gen. 197. 292
- άμίμητος 98 τῆ ποιήσει 60 ταῖς τέχναις 72 ἀ. θεωρίαν 67
- àµισθί 258 (LXX)
- άμπελος 70. 79. 112
- άμφοτεφοδεξίου τῆς κατασκευῆς 65 (LXX)
- κατ' άμφότερα τὰ μέρη 64 άμφοτέραις sc. χερσί 93
- άμώμητα 93
- *άν (cf. έάν) in apodosi sententiae irrealis 55 δς άν c. coni. 33. 40 bis. 42. 56. 64. 65. 123. 124. 239*. 258*. 298 δ τι άν 164 ξως άν 175 (cf. s. ώς), sed καθ' δ άν μέρος

ατρέφοιτο^{*} 59 ώς ἄν τις έστημε (leg. ἐστήμη) 78 om. post μέχρις ού 298. — ὅπως ἄν fin. c. coni. 239. — semper additur optativo potentiali, e coni. 246. 250. 252 ἀν έξειν 125^{*}

- άνὰ μέσον (LXX Pol. Ma. Pap.) 60. 67. 73. 75 τῶν ἀνὰ τὸν τόπον 52 ἀνὰ χεῖρα 183
- άναβάντες 100
- avabasis ad aram 87
- άνάγει: μηρυκισμόν 153
- άνεγνώσθη 310 cf. παραναγιγνώσκειν
- avaynager 151. 178. 258
- άναγκαίος 83 άναγκαίον (0m. έστί) c. inf. 197. 205 ά. έστί σε 254 έὰν ἀναγκαίον ἦ κατακαλέσαι 110 ἀναγκαιότατος 209. 265
- κατ άνάγκην 104
- avaylugn 58. 62
- άνάγνωσις 283. 305. (opp. άποόασις) 127 (LXX)
- άναγράφειν 322 pass. 283. 298. 316 med. παρά τῶν ἀναγραφομένων 297 sim. 300*
- άναγραφή 6. 83. 296. 302 cf. ad p. 10, 12 (LXX Pol.)
- άναδείν 63*
- άνάθεσις: τράπεζαν εἰς ἀνάθεσιν 42 πρός ἀνάθεσιν 320
- άναθημάτων 40
- άναιφείν 166
- άναίφεσις: δόξης 269
- άναισθησία 135
- άνάκλασις 68. 105
- άνάκλισις: τὴν πρώτην ἀ. 187 (LXX)
- άναχομισθήναι redire (III Maccab. Pol.) 321
- άνακτῶνται τοὺς βίους τῶν ἀνθρώπων (Pol.) 279 (Pap.)
- άνακύπτοντα: τὰ παρὰ τὴν προαίρεσιν 233 (LXX)

άναλαβούσα (ψυχή) τὰ κάλλιστα 2 είς τὸ βασιλικὸν ἀναληφθήσεται (Pap., cf. Pe. p. 175) 25 avanaorntos 252 bis άναμηρύπησις 154 άνάξιος 205. 217 άνάπαυσις 94 άναπλέκειν 79 άναπληρούν 75 άνάπτωσις 187. 203 άνάριθμος 89 άναρπάζειν 146 (LXX) άναρρίπτουσιν 93 άνασπάστους* έκ. 35 (Pol.) άναστρέφεσθαι έν 252 avasteogn vitae actio (Tob.

- II Maccab. Pol. Pe. 86 B 5 Ma.) 130. 216
- avaraous altitudo (Pol.) 83
- άνατέτανται 144*
- άνατείνει πρός pertinet (cf. Pol.) 169
- άνατιθέντες: χαριστικόν 37 χαριστήριον άναθή* 19
- άναφέρειν έπί mente referre (Pol.) 268
- άνάχωμα: τὸ τῶν ἑπτὰ σταδίων 301
- άνδρεία 281 eius definitio 199 μετὰ άνδρείας 12
- άνειλημάτων volumen? 177*
- άνεκδιήγητος V. 8. άδιήγητος
- άνέκλειπτος 89. 185
- άνέκφευκτος 268 cf. Schweizer p. 49
- άνείλιξαν τούς ύμένας 177
- άνεξήγητος 77. 78. 97
- άνεπαίσθητος 176
- avenueunns 23 (LXX?)
- άνεπίληστος 44
- äveaus remissio et otium (Pol.) 284 morbi 314 (LXX)
- άνεύρετος 71
- άνέφιντος 223. e coni. 283 (Π Maccab.)

- άνήμερος 289
- *ἀνήρ: interdum positum, ubi pronomine uti poterat, ut τοῖς ἀνδράσι 274 τοὺς ἄνδρας 176 cf. 3. 199
- avdenis 75
- avdos 96
- ävdeag 66. 69 (LXX)
- *άνθρωπος: τούς άνθρώπους pro pronomine 126. 174 otiose προσεχέστατος γάρ ών ά. 183. 5 μηθένα ά. 95 πάντα ά. 99 πάντας ά. 108. — sine articulo 2. - DEÓNTIGTÓN έστιν άνθρωπος 201 πρός ... διαμονήν άνθρώπων 283 (cf. 18) ανθρωποι θεού 140 ανθρωποι βρωτών και ποτών nal snénns (sim. LXX) 140. ούκ έστιν άνθρωπον όντα τούτων άμιγή γενέσθαι 197 καθόσον* άνθρωπος έννόει 211 άνθρωπος ών άνθρώπων ήγειται 263 cf. γένος
- άνθυποτιθέναι πρός 239
- άνιέναι: ήχον 96
- άνόητος 136
- oùn avoinelos (Pol.) 16
- άνοιποδομείν: άνωποδομημένων 100 (LXX Pap.)
- άνοπλος 103
- άνόσιος 167 άνοσίων τυράννων 289 (LXX)
- άνοχή 194
- άντάμειψις 259 (LXX)
- άντιβολή 302
- άντιγράφειν 41 (I Esra I Maccab.)
- άντιγραφή* (= μεταγραφή) 28 responsum 51
- avriyeagov 21. 28 bis. 34
- άντιδοξείν (opp. φιλικώς έχειν) 227 (LXX Pol.)
- ฉีขายหล่แลงos 266 (LXX)
- αντιλέγειν 266

άντιπράσσειν 239 πρός έριν 250 άνυπέρβλητος 92 (Iud.)

- άνω: ποδς την άνω ποόσοψιν 62 της άνω διατάσεως 86
- άνωφελές 253 κατ' άξίαν (Pol.) 37 (κ. την ά. Sir. Pol. Pap.)
- άξιοθαύμαστος 282
- ἀξιόλογος 1. 322 (Pe. 160 B 19 Pap.) -ως 72. 184 cf. ἄξιος λόγου
- άξιομνημόνευτος 6
- ἄξιος absol. 188 bis. 192. 264
 τάς ά. χάριτας 238 c. gen.
 10. 43. 98. 122 λόγου 171
 τῆς πίστεως 37 θαυμασμοῦ
 296 φιλίας ἄξιόν τι πράξεις
 40 ἄξιόν ἐστι c. inf. 4. 282
 om. ἐστί 128 ἄξιόν έστι τῆς
 σῆς μεγαλοψυχίας ὅπως 19
 τί καλλονῆς ἄξιόν ἐστιν (=
 άξιώς c. gen. (Pe. Ma.) 32. 39
- άξιοῦν: καθώς ἡξίουν 17 τῶν άξιουμένων precum 18 μικοόν γε ἡμᾶς ἀξιοῖ ποᾶγμα 19 πεοί ῶν ἡξιώκειν Σωσίβιον 12 θεὸν ἀξιοῦν ὅπως (Pap.) 245
- άδρατος πίνησις 156 άοράτως Έχοντα 90 (LXX)
- άπαγορεύειν: περί ων δε άπηγόρευται πτηνων 146 cf. ad p. 46, 9
- άπαγορευτικώς 131
- απάντησις 91 (LXX Pol.)
- άπανταν φιλανθρωπότερον (ΠΙ Maccab.) 36
- άπαραλλάκτως 70 (LXX)
- άπαραλόγιστος 275
- άπάρχεσθαι: έπι τῶν βρωτῶν και ποτῶν 158 (LXX)
- άπαρχὰς ἀναθημάτων 40 (LXX)
- *ἄπας semper post consonantes litteras. τοὺς ἅπαντας 17 τῶν ἁ. 195. cf. s. πῶς

άπαυγάζοντες χρόαν 97 άπαυγάζεσθαι έν 76

- ἀπέφαστος (var. ἀπέφαντος, LXX Pol.) 156
- ἀπέφεισις: τὴν ἀ. πεποίηνται ἐπί 138 ἀπέφεισιν ἔχει ἐπί 151
- ἀπέχειν: οὐκ ἀπέχουσα τούτων πολύ 115 ἀπέχεις τὴν διήγησιν 322 ἀφ' ὡν ἀπεχόμεθα 143 ἀποσχόμενον absol. 315
- άπιστον φανείται 296
- άπλανεί κανόνι 2
- άπό: ἐπιλέγεσθαι ἀπό 39. 46 pro gen. part. 13. 36 ἀφ' ἡς ἡμέφας 24 ἀπὸ ... μέχοι 73. 86 pro gen. rods ἀπ' αὐτῆς καφπούς 232
- άπογλαυκούσθαι 316
- άπογραφή de scriptis ad magistratus vel regem relatis 20. 24 έν ταῖς τῶν πορειῶν ά. 283 (LXX Pol. Pap.)

άποδεικνύς 159

- ἀπόδειξις: τῆ πατρίδι μεγάλας
 ἀ. δεδωπότων (cf. Ma. 53, 60.
 85, 4) 102 (Π IV Maccab.)
- άποδέχεσθαι probare 274 άποδεξάμενος 194. 209. 241. 243. 297. 309 εδ μάλα 207 καλῶς 245 κεχαρισμένως 273 μετὰ φωνῆς 281
- άποδιδόναι: άποδιδοὺς τὴν ἀντάμειψιν 259 ἀπέδωπεν 36. 72* ἀποδόντες 37 τὰς ἀξίας ἀποδώη χάφιτας 238 εἰς τάξιν ἀποδοῦναι et σεβασμὸν ἀποδοῦναι 179 perf. pro aor. ἀποδεδώπαμεν (ἀπεδ.?) 173
- ἀποδοχῆς τυγχάνειν 257 μεγάλης ἀ. ἔτυχον (Pol.) 308
- αποθεούν 137 (Pol.)
- άποκαθιστάναι: reddere (LXX Pól. Pe. 18, 10. 62 b. 216 b. Ma. Pap.) 294 domum resti-

tuere (LXX Pol.) ΐνα πάλιν άποκατασταδώσι ποδς ήμᾶς άσφαλῶς 46 sim. 318 convalescere ἀποκατέστη 316 ἀποκαταστήναι 315

- άπομαλύπτειν 177
- άποκατάστασις (Pol. Pe. 18, 12 Ma. Pap.) 123
- απόκλιμα 59
- άποιρίνεσθαι δεόντως 122 ώς Εδει 269 άποιρινομένων 296 άπειρίθη 189. 206. 212. 228. 263. 268 άποιριθήναι 226. 245 (άπειρίθην fere, perraro άπειρινάμην LXX), sed άπειρίνατο 265. — ώς δέον έστιν άποιέχρινται 200 άποπειριμένων 203 καλῶς άποπειρίσθαι 255 σοφῶς 271 εὖ 279. 282
- άπόκρισις 217. 270. 295
- ἀπελάβομεν: τινὰ παρεύρεσιν 14 ἀπέλαμπε τὰ πάντα κυκλόθεν 78
- άπολείπει deesse (Pap.) 30. τῶν ἀπολιπόντων*εἰς τὴν συμπλήφωσιν 29 τὸν πφῶτον τῶν ἀπολιπόντων πφὸς τὴν ἑξῆς ἐφώτησιν 221 τοὺς ἀπολιπόντας 262 τὸν πφωτεύοντα τῶν ἀπολιπόντων τῆς ἑφωτήσεως 275 carere οἰδέποτ' ἂν ἀπο-
- λίποις δόξης 226 απολελογήσθαι: καλώς 170
- [άπολογία e coni. 161 v. Add.]
- απολύειν 22. 24 απόλυσον 15 απολύσας 175 απολύσαι 174 απολυθήναι 17 απολελυμένοι ματαίων δοξών 139 κακῶν απολελυμένοις 268 abire (Pol. LXX) περί τήν τοῦ σώματος θεραπείαν απελύοντο γίνεσθαι 303 απελύοντο πρός τὸν ἐαυτῶν τόπον 304
- ἀπόλυσις 14. 16. 19 (ΠΙ Maccab.) ἀπολυτφῶσαι 20 (LXX Pol.) ἀπολύτρωσις 12. 33 (LXX)

ลสะเชิรโข 25

άπομερίσαι tribuere 26 (Pol. LXX) άπονέμειν: το δίκαιον 24 άπονιζόμενοι 306 άπονιψάμεvol 305 (LXX) άπορρίπτειν: άπερριμμένως 28 αποστέλλειν 81 bis. 125 απέστειλα 32. 42. 46. 177 απεστάλκαμεν 40 ἀπεσταλμένος 28. 174. 176 aneoralnuev 1 άποστολή 15 άποστρέφεσθαι τάναντία 236 άποτάσσειν 271 τόπος αύτοις έστιν αποτεταγμένος 94 δς ήν έπι τούτων αποτεταγμένος 182 (LXX Pol. Ma. 92 b 14) αποτελείν 67 bis άποτιθέναι: άποτεθειμένοι το τραχύ 122 άποτρέχειν: έκ τοῦ ζην (LXX) 273αποτρίβεται: το κακόν (Pol.) 272άποτυγχάνειν absol. repulsam ferre (Pol.) 191. 192 άπέφαινον 20. 89 καλώς άποφαίνεσθαι 198 απεφήνατο 19. 207. 241. 246. 255. 256. 273. 281 άπεφήναντο 53 άποφήνη 217 άποφήνασθαι 228άποφέρειν: άποίσεσθαι δόξαν 39 άπραγμάτευτος difficilis obsessu (Pol.) 118 (Pap.) angoodsn's de deo 211 (Maccab.) апроблютоз 210 (Sir. III Maccab.) άπταιστος 187 (III Maccab.) απτεσθαι 149 άπώλεια 167 apyupiny runny 37 (I Esra) ágyúgiov de rudi metallo 33. 40. 42 de pecunia 294 άργυρόπους 320 agyvoovs 42. 76. 77 bis. 78 àodeveu 116 (Pol.)

άρετή 122. 200. 272. 277. 278 τὸ κατ' ά. 215 ούδ' άριθμείται 112 άριστος 121 άρίστους ταῖς ήλικίαις 14 άριστον τη φύσει 289 άρμόζοντα (cf. Schweizer p. 176) 43 πῶς ἂν ἀρμόσαι γυναικί (Pol.) 250 sim. 267 άρμός 71 (Sir. IV Maccab.) άρνας 146 ἄρουρα 116 (LXX) άφσενας 152 (LXX) κατά τὸ ἀρχαῖον 116 (LXX) άρχεδέατρος 182* aqueir c. gen. 190. 218. 289 καλώς ά. έαυτοῦ 211 absol. 290 των άρχομένων 286. ήρξατο 204 άρξηται 298 ảoyn 205. 221. 261. 290 để ảo-275 (Ma.) 97 άρχιερεύς 1. 6. 11. 32. 35. 41. 81 (LXX) άρχισωματοφύλαξ 12. 40 (LXX Pap.) άρχοντας καθιστάνειν 281 άρωμάτων 92. 114 (LXX) ασέβεια 166 (LXX) άσελγής 205 aodevns 250 άσκειν δικαιοσύνην 168 80νοιαν 225 την ευσέβειαν 255 πάσαν καταστολήν 285 (II Maccab.) aquevizerv 181 (LXX Pol.) άσμένως 5 (II III Maccab. Pol. Pap.) άσπάζεσθαι 175. 179 μετά μείζονος φωνής ήσπάζετο 235 φιλοφούνως ήσπασάμεθα 173 (LXX) άσπασμός 246. 304 άσπιδίσκοι 75

apeadels tois ondeiouv 224 cf.

συναρέσκεσθαι

176

- άσφάλεια 61. 85 μεγάλην ά. ξχουσα 115 πεφιλαμβάνει την μεγίστην ά. 230 πεφιέχεται άσφαλείαις (Pol.) αὐτοφυέσι 118 μετὰ ἀσφαλείας (LXX) 45 μετὰ ἀ. πολλης 172 διὰ προσταγμάτων καὶ (μετὰ add.?) μεγάλης ἀ. 28
- άσφαλῶς 46. 312
- ήσφαλίσθαι med. 104 (Pol. LXX Pe. 333 A 5 aetatis Romanae)
- άσχημόν τι 211 (LXX)
- άτάραχος 213 (LXX)
- are on c. part. 121 (III Maccab.)
- άτιμασμός 269 (I Maccab.?)
- άττακοί 145 (LXX άττακής)
- άτυχείν 241*
- άτυχήματα 244 cf. ad p. 65, 16 αν 255*
- αὐλή 173. 175. 304 τῆς περλ τὴν αὐλὴν (LXX Pol. Pap.) πίστεως 37
- αὔξει τε (αὔξεται?) 208 cf. Schweizer p. 175
- avrina 22 (IV Maccab.)
- αύτοπελεύστως 92
- *αὐτός ipse 41 bis. 90. 134. 166. 195. 241*. 252 nal avrós 91. 259 avròs ò 2. 15. 26*. 57. 59. 66. 78 cf. s. πράγμα. avrò rovro 76 cf. ad p. 9, 22 έχεῖνος αὐτός e coni. 123. ο αύτός 7. 8. 59 bis. 70. 196. 203. 216. 221. 230 Tà avra 276 ταύτά 247* ταύτόν 163 κατά τὸ αὐτό simul 104 κατά τά αύτά 236. — omissum in gen. absol. μέλλοντος 316 sim. 176. 186. — relatum non ad grammaticum numerum, sed ad sensum ovvαγαγόντες τὸ πῶν πληθος

παρανέγνωμεν αύτοις 42 cf. p. 2, 6. - reflexivi loco ad subjectum enuntiati regentis refertur 1) tòv deòv éninaλοΐτο, ίνα τὰς ἐπιβολὰς αὐτῶ κατευθύνη 193 sim. αὐτῷ 195 avrov et avra 246 avτοῦ 183 αὐτῶν 309 αὐτών et αύτοῦ 318 αὐτόν 321. possessivum autov etc. semper recte extra articulum. qui numquam omittitur, ponitur praeter the autor (ipsius?) βούλησιν 234. - παρ' αὐτά 20 (cf. Lobeck, Phryn. p. 45)

- αύτοφυής 118
- άφαιρεῖσθαι (μηδένα) μηδέν 147 δ θεός άφαιρεῖται τὰς εὐημερίας 244 τὸ ζῆν ἀφελεῖται (idem fut, LXX) πολλῶν 253

άφαίρεσις 311 (LXX)

- άφειδής δαπάνη 85 (LXX)
- αφθονον πληθος 82 (Sap. III IV Maccab.)
- άφή: άφῶν 142 (ἀκάθαφτα) ποдς τὴν ἁφήν 129 τῶν κατὰ τὰς ἁφάς 162 (LXX)
- άφηγεῖται: πολλῶν ὄχλων 245 (LXX Pe. 252, 46 aet. Rom.)
- άφικνεῖσθαι 175
- άφιξις 173 άφίστασθαι 77 τῆς ἐπιβολῆς ἀπέστησαν 313
- αφοβία 243 (LXX)

άφοσιούμενοι παν ἁμάρτημα 297 ἄφοοντις 248

- äzenoros 53. 119. 164
- äzenorov c. inf. *21
- alenorov c. mi. at

βαθύς 118 λόγον βαθύν 143 τὸ τραχὺ καὶ βάρβαρον τῆς διανοίας 122

1) avrov etc. scribendum esse verisimile est, quia multo saepius śavrov cet. adhibet, 309 possessiva vis comprobat.

ARISTEAS.

βάρος: τοῖς βάρεσι 93

- ή βασιλεία 15 bis. 20. 24. 36.
 37. 45. 125. 187. 267. 286
 πφός τὰς βασιλείας 283* sine
 art. 209. 271. 291 μεγάλη 245
 βασίλειον diadema 98 (LXX)
 βασιλεύειν 211 bis. 219. 294
- ²βασιλεύς: praeter vocativum omittitur articulus etiam in inscriptione epistulae 35.41. — βασιλεί 175. 304 τοὺς βασιλείς (Meisterhans p. 110 Schweizer p. 150 Mayser p. 17) 182.279.283 cf.ad p.76,9 βασιλεί μεγάλο 29 βασιλεύς μέγας 290 μέγιστε βασιλεύ δίχαιε 46
- βασιλικής τραπέζης (Pap.) 22 προνοίας βασιλικής 30 βασιλικοΐς τραπεζίταις 26 βασιλικοΐς βιβλίοις 38 βασιλικοί παίδες 186 έν τοῖς βασιλικοΐς φισκοφυλαιίοις (sim. LXX) 80 τὸ βασιλικόν regius thesaurus (LXX Pap. Pe. p. 84) 25
- βασίλισσα 41 (cf. Schweizer p. 140 Pol. Ma. Pap., LXX ubi βασίλεια numquam adhibetur, Lobeckii Phryn. p. 225) βάσες 73. 90
- βία: μηδέν έπιτελείν 148
- ή βιβλιοθήμη 9. 10. 29 έν βιβλιοθήμη 38 (Pol. LXX)
- βιβλία 9. 10. 28. 29. 30. 31. 38. 46. 176. 317. 322

βίβλος 316

δ βίος 130. 209. 260 τὰ τοῦ βίου (Pol.) 147. 284 sine art. κατοφθοῦται βίος et βίος κυβεφτᾶται 251 βίω σύμφοφον e coni. 284 τοὺς βίους τῶν ἀνθφώπων 240. 279 τῶν βίων 273 τῶς τῶν ἀφχωμένων βίοις 286 (de plur. cf. Pol. Sap.) βιοῦν: καλῶς βεβιωνότας 32. 39 τό βλαβερόν 192. - 255*

βλάβη: τὰς βλάβας 131. 256. 266 βλάπτειν 232. 233

- βλαστάνουσιν (χάριτες) εύνοιαν 230
- βλέπειν 192 ὁ δὲ οἶκος βλέπει ποὸς ἕω 88 καλῶς ἔβλεψαν (= ἔγνωσαν) ὅτι 113
- βλιμάζειν 188*

βόρεια μέρη 301

- βότους 63. 70. 75
- βουκόλια 170 (LXX)
- βούλεσθαι 5. 38. 40. 53. 122. 206. 250. 269. 315 τον βουλόμενον προσαγγέλλειν (sim. Pap.) 25 ώς βουλόμεθα (Pap.) 41 βούλει 207 βουλήσομαι (ubi expectes βούλομαι) 180
- βουλεύεσθαι: καλῶς 199*. 243 τὸ βουλευθέν 199 τὰ βουλευθέντα 195 εὖ βεβουλευμένοι 255
- βούλευμα 255
- βουλή 255 καλήν β. 42. 270
- βούλημα 283. 322
- βούλησις 23. 234
- βραχύμετρος 55
- βραχύ δ' ἐπισχών 188, 205 ἐπὶ βραχύ 168 βραχεῖ πλέον 19 <διὰ> βραχέων (Pol.) 128
- βρῶσις: ἀπάθαρτα πρός βρῶσιν 129 (LXX)
- βρωτῶν 169 τὰ βρωτὰ καὶ ποτά 223 τὰ ποτὰ καὶ βρωτά 182 τῶν βρωτῶν καὶ ποτῶν 128. 158 βρωτῶν καὶ ποτῶν 140. 142, 162 (LXX)
- βυσσίνοις χιτῶσιν 87 βυσσίνων δθονίων 320 (LXX)

γαλή 144. 163. 165 (LXX)

*yác: xal yác 19. 112. 137. 158. 167. 170. 194. 205. 207. 208. 209. 212. 228. 229. 235. 289. 314

178

ys 19 cf. ad p. 28, 18

οί γειτνιώντες 116 (LXX Pap.) γεννάται 208

- γένος 63. 66 τὸ τῆς γαλῆς γ. 165 τὸ Ͽῆλυ γ. 250 τοῦ γ. τῶν Ἰουδαίων 6 τὸ τῶν ἀνϑﻮώπων γ. 190. 208. 257. 259 sed τὸ γένος τῶν ἀνϑﻮώπων 17 differre τοῖς γένεσι 75. 97 γέφυρα 301
- γεωργείται πάντα 107 μεγάλη ή των γεωργουμένων φιλοπονία ipsum quoque pass.? 112
- yewgyia 107. 111
- yewgyoi 111 (LXX)
- γη 107. 116 έπι γης 132. 147 ύπο γην 89
- *γίνεσθαι (numquam γίγνεσθαι cf. Schweizer p. 128) 16 al. έγενόμην 21. 22. 33 bis. 45 bis. 46. 53. 77. 83. 101. 103. 191. 197. 204. 232. 236 bis. 238. 253. 262. 275 bis. 310. 314. 318 sed (cf. Schweizer p. 181 Ma. Pap.) yevn deiong 1 yeνηθέντας 35 γενηθείσαν 97 γενηθείσης 221 γέγονα 23 bis. 27. 76. 81. 85. 91. 103. 120. 182. 293. 297. 299. 308. 313. 316 yEyóvaciv 31. 277 ideo cum LBM γεγόνασιν (γέγοvav ceteri) scripsi 197 ysγενημένων 90 γεγενημένου 307 cf. Meisterhans p. 155 Schweizer p. 185. 188 Veitch p. 155. — γίνεσθαι περί τι (Pol.) 303 πόροω της έπιμνήσεως 31 τοῦτο δὲ ἐγίνετο περί την Αλεξάνδρειαν (Pol.) 109 sim. 182 olov ral rad' huãs Eyeyover 103 gen. absol. xaλώς γινομένου και συμφερόντως 298
- γινώσχειν (numquam γιγνώσχειν) δτι 195. 206. 208. 218.

240. 244. 253 y. diori 254

c. acc. 210. 239 absol. 298 γνησίαν ἕχοντι την αίζεσιν 7 φίλφ γνησίφ 41 (Sir. II III Maccab. Pol.)

yváunv: Exav 234

γομφωτός 71

- γονέων 121 τῶν γ. 228 γονεῦσι sine art. 228. 238
- γράμματα: Έβραϊκά 3. 80. 38 ⁷Ιουδαϊκά 121. 176 Έλληνικά 38 ἅγια 98 τῆ τῶν γραμμάτων θέσει 11 de epistula τοῖς σοῖς γράμμασι 43
- γράφειν 40.321 γεγραφέναι 123 γεγραμμένος 176.311 γεγράφθαι 3 γραφηναι 11.33 γραφήσεται c.inf. 32 διά γραπτών (I Esra II Maccab.) 56
- διὰ τῆς γραφῆς sancta scriptura 155. 168
- yvvý 14. 185. 250

γωνία 61

- δακρύειν et δακρύσαι 178
- δάπτυλος 65. 69
- δαπανάν 72 vesci (LXX) 147
- δαπάνη: ἀφειδής 85 δαπάνην* συντελοῖ εἰς 205
- δαπάνησις devoratio 146
- Sapileia 107 (Pol.)
- δαψιλής 112. 115 δαψιλῶς 303. 321 (Sap. I III Maccab.)
- *δέ: καὶ ... δέ 6. 21. 36. 79.
 85. 95. 146. 159. 163. 190.
 195. 270 saepius δὲ καί 40 al.
 δέ in continuanda post parenthesin protasi 14. 18 in apodosi 175 p. 48, 21. 315.
 cf. s. λέγω
- δεικνύναι 161. 285 δτι 133. 134 δετ c. inf. 159. 170. 208. 227 ter.
- 228. 251. 254. 256. 264. 268. 270. 280. 281. 283. 284. 286 ἕδει 72 τί δει και λέγειν 138 c. acc. c. inf. 206. 219. 245.

279. 283. — őre déai 122 παφόντων δάα πρός τὴν χρείαν ἔδει 301 δσον οὖν καὶ περὶ τούτων ἔδει, σεσήμαγκά σοι 120 ὡς ἔδει 269 δέον ἐστί (LXX Pol. Pap.) c. inf. 7. 106. 147. 250 c. acc. c. inf. 31 e coni. 219 δέον (om. ἐστίν) e. inf. 227. 242 cf. ad p. 58, 12 ὡς δέον ἐστίν 200. — τὸ δέον 246. 295 δεόντως 54. 122. 256. 299. — ὧν ἂν δέηται 42* πολλοῦ χρόνου δεομένως 295

- δειπνήσαι 180
- δείπνον 217
- δεισιδαιμόνως 129 bis
- déna 12. 19. 37. 204. 320 bis
- δεκαδύο pro δώδεκα 97 cf. Meisterhans p. 126 Schweizer p. 164. apud LXX Pol. utrumque invenitur
- δέκατος 50. 217. 234. 246. 260
- τήν δεξιάν προτείναι 179
- δεσμός: άλυτος 265
- δεύτερος 47 εν η δεύτερον 143
- $\delta \eta \ 76 \ \delta' \ \alpha v \ (= \delta \eta \ \alpha v) \ 56 \ \delta s \\ \delta \eta \ 4. \ 125 \ \alpha \tau \varepsilon \ \delta \eta \ 121 \ cf. \ s. \\ \lambda \varepsilon y \omega$
- δηλοῦν c. acc. 4. 83 bis. 91. 120 περί 5. 34 καθώς δεδήλωται 91 (LXX)
- δημόσιον χοηματισμόν 81 (Π ΠΙ Maccab.)
- ο τι αν δηποτούν 164 (Pap.)
- *διά: c. gen. διὰ τῆς θαλάσσης 114 de tempore διὰ τῶν συμποσίων 286 δι' δίλου τοῦ ξῆν 130. 141. 168 διὰ παντός 32. 45. 157. 188. 210. 212. 216. 218. 226. 228. 244. 280. 291. 311 διὰ πάντων 152. 193 de persona intercedente et ubi ὑπό expectes φόβον μὴ ἔχη διὰ τούτων 36 ἐπιταγὴ γένοιτο διὰ τοῦ προκαθηγού-

μένου 103 παρακομίζεται δια τῶν Αράβων 114 τὰ δι' ήμῶν έπιζητηθέντα 128 τα δι' αύτοῦ χειριζόμενα 183 οὐδέν κακουργηθήσεται διά τῶν ... 271 προστεταγμένον ... διά τοῦ βασιλέως 304 διὰ θεοῦ γεγονέναι 313 pro instrumentali διά τοῦ πυρὸς έξαναλούμενα 87 τοῦτο δ' ἐπιτελείσθαι διά τής . . . 127 τέρπεσθαι διὰ τῶν ήτοιμασμένων 186 το γάρ ζην διά τής τροφής συνεστάναι 154 διά των ένεργειών φιλοσοφείς 285. - οί διὰ τοῦ χουσού (pro χουσοί) πρατήρες 76 (cf. 74) de re intercedente διὰ τρημάτων κατειλημμέναι περόναις 61 τας έπερωτήσεις τάς διά τοῦ νόμου 122. διά πλειόνων 225 (διά) βραχέων 128 διὰ βρωτῶν etc. 142 δια γραπτών 56 δι' έγγράπτων 110 δι' δρκων 104 126 δια προσταγμάτων 28 διά κρίσεως 252 δι έτέρων τρόπων 276 διὰ τούτων 151. - cum acc. personae (pro gen.) δι' δν ζωοποιούνται τὰ πάντα 16 ού δι έαυτούς έγειν την ύπεροχήν 196 γίνεται δια τον ήγούμενον 292 rei 77. 88. (gen. expecto ut 154) 96, dià τοῦτο 166. 316. (gen. expecto) 107 διά τί 129 διά δε την στρατιωτικήν προπέτειαν την τε χώραν κατεφθάρθαι 23 εί τι κακώς έπραχθη διά τάς των όχλων όρμας 37 τοις διά την εύνοιαν συνούσι και μη διά ... 270 έχάρημεν διά 42

διαβάθραι 106 (LXX Pap.)

διαβάς 301

διαβεβαιούμαι c. acc. c. inf. 99 (Pol.)

- διαβολή 119. 120. 252
- διάγειν έν 283
- διαγλυφή 64
- όσα διηγόρευται 163*
- διαγωγή: cf. s. ποιεῖσθαι (LXX)
- διαγωνιάν 124 (II Maccab. Pol.)
- διάθεσις: de dispositione artificii τὴν αὐτὴν δ. είχεν 59 τὴν τοῦ στεφάνου δ. 64 τὴν τοῦ μαιάνδοου δ. 67 δ. τῶν ποδῶν et τὴν τῆς ἀληθείας δ. 70 λίθων διαθέσεις ordines 60 status reipublicae 196 animi habitus 5. 127. 141. 149 τὴν τῶν φίλων δ. 228 ψυχῆς καθαφὰ διάθεσις 2 φιλομαθῆ δ.1 σιγῆς διαθέσει 92 τῆς ποροσώψεως ἡ διάθεσις 77
- διαίφειν είς έτέφους τόπους 214 (Pol.)
- διαχομίζειν 22 των διαχομιζομένων δια τῆς θαλάσσης 114
- διακόσμησις: ή τῶν αἰσθήσεων 156 (Π Maccab.)
- διηποιβωμένα 31(Sir. IIMaccab.) διαποίνειν de iudicibus 110
- dianoiois iudicium 191. 291
- διαλαμβάνειν iudicare (LXX Pol. Pe. 163 B col. Π 6 Ma. Pap.) δτι 189. 210. 239. 273 διείληφα c. inf. 37 c. acc. c. inf. 25. 215. — διαλαβόντες άμφοτέφαις τῶν μόσχων τὰ σπέλη 93
- διαλεξομένους 40
- διαλείπειν: τῶν διαλελοιπότων (sc. laborem) 94 διαλιπών (cf. ἐπισχών) 224 οὐ διαλείπεις c. part. (LXX Pap.) 274
- διαλήψει (opp. λόγω) 160 διαλήψεως όσίας* 234 (Π Maccab. Pol. Ma. Pap.)
- Sichidos 62
- διαλλάσσοντες τοῖς γένεσι differre 97 διηλλαγμένως 79

- διαλογίζεσθαι deliberare τὰ* πάλλιστα 212 παλῶς ποὸς ἕπαστα 256 (LXX Pap.)
- διαλογισμός 216 μετὰ διαλογισμοῦ 252. 255 (LXX Pol. Pap.)
- διαμένειν 204, 226 p. 62, 3. 246. 258, 259 c. part. 226 p. 61, 24. 310
- διαμερίζειν 183 (LXX)
- διαμονήν άνθρώπων 283
- διαναπύψας 18
- διαναπανόμενοι 94 (LXX Pol.)
- διανισταμένους mane 160 (LXX Pol.)
- διανοεΐσθαι 218 bis. σεμνῶς ἅπαντα διανοούμενος 56 δ. ὡς 259
- διεπεμψάμην σοι 6 (LXX Pol.)
- διαπίπτειν successu carere(Pol.) 189 τὰ διαπεπτωνότα (βι
 - βλία) 29
- διαπλάσσειν 137
- διαπλοκή δόμβων 74
- διάπλοκοι: βοτούων σχοινιαί 75
- διαπουείν 92 (LXX Pol.)
- διαπορεύεσθαι transl. 322
- διαπφεπής 97. 320 τη καλλονή 72 διαπφεπώς έχοντα 301
- διαπυνθάνεσθαι: έτέρου 266 διαράσασθαι 311
- διαρρήδην 159
- διασαφείν 51. 171. 297 δτι 306 (LXX Pol. Pe. 248, 39 Ma. Pap.)
- διασάφησις 305 (LXX)
- διεσήμαναν 16
- διασμενάζειν 311 cf. Lehrs, De Aristarchi stud. p. 334

- διασκευή opus (syn. χατασμευή) 64*. 71. 73. 76 τῆς κατὰ τὸν οἶκον δ. 84 retractatio (cf. διασκευάζειν) 310 (LXX)
- διαστέλλειν όπλης ὄνυχας 150 διαστέλλειν ἕκαστα* τῶν πράξεων ἐπὶ τὸ καλῶς ἔχον 150 παρὰ πάντας ἀνθρώπους διεστάλμεθα 151 ἀπὸ τούτων διεστάλμεθα 152 διαστειλάμενος τὰ τῆς εὐσεβείας καὶ δικαιοσύνης 131 (LXX Pol. Pap.)
- διάστημα: τοῦ λόγου 255* ἐκ διαστήματος (LXX) 187
- διαστολή: distinctio 153. 161 μετὰ διαστολῆς (Pol.) ἄπαντα ἐπιτελεῖν πρός διααιοσύνην 151 ἡ περὶ ἕκαστον μέλος διαστολή (dispositio?) 155 διαστολὰς (decreta) ἕδωπεν (sim. LXX Pol. Pap.) 110
- διαστροφάς λαμβάνειν 142 έπιλαμβάνειν 130 (LXX Pol.)
- διασώζειν 45
- διάταξις ordo 220. 221. 236. 262 κατὰ τὴν . . . δ. 97 κατὰ τὴν αὐτὴν δ. 203 τὴν δ. τὴν ὑπὸ τοῦ θεοῦ 192
- διάτασις: μέχρι της άνω διατάσεως 86
- διατάσσειν 162. 170. 182 τὸ διατεταγμένον 92 οἶς ἡ νομοθεσία διατέτανται 147
- Stateleiv c. part. 187.234 év 322
- διατηφείν 37. 271. 272 την άλήθειαν 206 δίκαιον ποδς ἄπαντας έαυτόν* 189 (LXX Pol. Ma. Pap.)
- διατοφεύειν: φιάλας στεφάνοις 79
- διατρίβειν έν 283
- διατυπούν 75 (Sap.)
- διατύπωσις τῆς ἐνεργείας et τῆς ὡραιότητος 59 καρπῶν 63 τοῦ καταπετάσματος 86

- διαφέφειν c. dat. 28. 145. 200 διαφέφων c. dat. 14. 43. 51. 93. 121. 281 et παφά 124 έν ώφαιότητι 66 διαφεφόντως 92
- διάφορος 97. [176.] διάφορα pecuniae (Sir. II Maccab. Pol. Pap., Sauppe, Ausg. Schriften p. 275) 9
- διαφυλάσσειν 272
- διαχείν: διαχυθείς abs. εὐ μάλα 20 τοῖς εἰρημένοις 253 ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις 288
- διάχυσιν εποίει μείζονα 78
- διδάξας 131 διδαπτόν 236
- διδαχή: σοφίας 207. 294
- διδόναι 197. 223. 249. 270. 271. 282 την έκλογήν 33 άνοχάς 194 διδόντος c. inf. 267. 292. – έδωπε 33. 319 διαστολάς 110 δώη (cf. Schweizer p. 191) c. inf. 185 δόντος 219 δέδωπα 240. 274. 280 παφάσημον 158 (cf. s. άπόδειξις). δοθηναι 181. 294 δοθήσεται 27 cf. έπεδώμαμεν
- διεξάγειν 286 τὸν βίον ἐν ἀλη-Φεία 260 δικαίως πάντα 193 ἰλαφῶς 182 ἡδέως 198 κατὰ τὴν σεμνήν νομοθεσίαν 5 (LXX Pol.)
- όσον έπι βραχύ διεξελθείν 168 (LXX Pol.)
- διέξοδος 105 transl. 251 (LXX Pol.)
- διεφμηνεύειν transferre (II Maccab. Pol. III 22, 3) 15, 308, 310
- διέρχεσθαι: διελθών 301 transl. διέλθωμεν 34
- SLEV D'ÉVELV absol. 188
- διήγησις 1. 8. 322
- διιστάναι: διεστηχνίας 106
- δικαιοπραγείν 231. 279
- δίκαιος 46. 125. 148. 169. 189. 212 p. 58, 20. τὸ δίκαιον (II Maccab. Pol. Ma. Pap.)

24 bis. [189*]. 212. 215. 291 δίκαιον c. acc. c. inf. 318 δίκαιον ήν c. inf. 179 έκ δικαίου 147 τὰ δίκαια πράσσουσι 280 δίκαίως 193. 292

 [†] δικαιοσύνη 43, 131. 232, 306
 sine art, 147. 168 bis. 169.
 209. 267. 278. 280. 281 έκ
 δ. 259 δ. ἕνεκεν 144 μετὰ
 δ. 159 πρός δ. 18. 151

SINTUWTÓS 74 (LXX Pol.)

διμερής 183

- διό semper ante conson. 17. 23. 31. 51. 60. 81. 113. 122. 137. 155. 157. 179. 180. 184. 216 cf. διόπερ
- δίοδος 105. 106
- διοικεί: την εύσέβειαν (?) 2 θεός τόν πάντα κόσμον 254 ύπό του θεού πάντα διοικείται 234 ποονοία των δλων διοικουμένων 201 πάντα διά προσταγμάτων τοίς βασιλευσι διακείτο 28
- διοίκησις: ή της τροφής 155
- διφποδομημένων 84 (LXX)
- διοικοδομή 87
- διόπες ante voc. 55. 297 ante conson. 28 (Ind. II Maccab.)

διοφθούμενοι med. 37

- διόρθωσις 299
- διότι (semper post vocal.): θεωφεῖς τὰς ἀναστφοφὰς ... οἶον ἐργάζονται πρᾶγμα, διότι 130 γινώσκειν δεῖ διότι 254 ἀκηποέναι Θεοπόμπου διότι 314 μετέλαβον ἐγὰ διότι 316 sim. 151*. 168. 206 numquam = guia
- διοτάζειν, μήποτε γένηται 53 δινφή 86
- διυφασμένη 97 (LXX)
- διφθέρα 3. 176
- Sugnier 153 (LXX)
- διχηλεύειν 150 (LXX? var. Deut. 14, 6)

διχηλία 161

- δοκείν: έδοξε putabat? c. acc. c. inf. 312 τοῦ δόξαντος 27 οῦτω δογθὲν ἐκεκύρωτο 26
- δοχιμάζειν 276
- δοπιμαστής 252
- Sonipov: zovolov (LXX) 57
- δόλω τινί* 246
- δόμα: θεοῦ 224 (LXX)
- ἡ δόξα gloria splendor 96. 196.
 211. 218. 223. 224 p. 61, 16.
 230. 290. 292 sine art. 3. 79.
 98. 224 p. 61, 13. 226. 234.
 242. 269. 282 μεγάλην δόξαν
 39 ἐν δόξη τῆ* κρατίστη 37
 ἀνέφικτον δόξαν 283 δόξης 45
 οριπίο ματαίων δοξῶν 139
- δοξάζειν honorare (LXX Pol.) 244 δεδοξασμένος ύπὲς τοὺς ποογόνους 19 πῶς ἂν δοξαζόμενος διαμένοι 226
- δόσις 20. 22. 26. 27. 82. 229 δοᾶμα fabula 316
- δοãν* 194
- δραστικός έπί 250
- δραχμή 20. 22
- δυναμικώτεροι 134 (Pol.)
- ή δύναμις 132. 146 τὴν τοῦ λόγου δύναμιν 297 αἰ δυνάμεις copiae 193. 194. 281 sine art. 282 θεοῦ δυνάμει 248. 268 θεία δύναμις 157. 236. 252 ὑπὸ μιᾶς δυνάμεως 143
- δύνασθαι 7. 37. 77. 101. 123. 213. 224. 276. 286. 322 ήδύναντο 51 (cf. Schweizerp. 173)
- ή δυναστεία 120 dei 132. 141.
 194 δεοῦ δυναστεία 255 τῷ
 τοῦ λόγου δυναστεία 162 πᾶσαν δυναστείαν 201 (LXX)
- δυναστεύειν de deo 168. 195 bis (LXX)
- δυνατός 139 c. inf. 39. 290 τδ δυνατόν 133. 229 δυνατόν

έστι c. acc. c. inf. 230 δυνατόν c. inf. 105 εἰ δυνατόν 9 δύο nom. 50. 73 acc. 76. 103. 273. 319. 320 gen. (cf. Schweizer p. 163 Mayser p. 29) 57. 60. 93 δυσί 307 δυσαπάλλαντος: θεωρία 86 δυσαπολόγητον πράγμα 213

- (Pol.) δυσαποσπάστως έχοντες 123
- δυσείσβολος 118
- δυσνοίας (opp. άγαπήσεως) 270
- δυσγεραίνοντες 182
- δωδέκατος 50
- δωρείσθαι 290
- θεου δώρημα καλόν 276
- δῶρον 172. 176. 234 δῶρον (παρά) 225* θεοῦ δῶρον 231 παρὰ θεοῦ δῶρον τοῦτ' ἔχων 272
- έάν c. coni. et fut. in apodosi 54 έὰν φαίνηται 32 praes. in apodosi 101. 110. 237. 241. 273 (xǎν). 318 aor. gnom. in apodosi 130 potent. in apodosi 133 (ἕνα) κωλύση in apodosi 321 (xǎν)
- έαν: έίασεν είς την οίκετείαν 14 είων c. inf. 102
- έαυτου: άρχειν έ. 211 πρατείν έ. 222 éš é. 242* poss. 170. 183. 205. - έαντῶ 3. 190. 215. 260 όσον έφ' έαυτω 9. έαυτόν 125. 189*. 209. 224. 228. 263. 270. - Éavrāv 217. 248 poss. 32. 159. 164. 304 falso loco positum the vnoληψιν έαυτῶν 160. - έαυτοῖς 121. 170. 227. - έαυτούς 3. 147. 148. 152. 196. 213. 268 bis. 302 έαυτά 71. 89. 146. - ad primam personam relatum έαυτων 217. 248 Éautois 227 Éautoús 3. 213 ad alteram Éauto 215

έαυτόν 228 cf. Schweizer p. 161

έβδομήποντα 33. 50. 84. 273. 307

έβδομος 49. 275

- oi Éyyovoi 196* bis. 248 cf. Schweizer p. 126 (LXX)
- δι' ἐγγράπτων διαστολὰς ἔδωκεν 110 (Pol. LXX) cf. διὰ γραπτῶν
- έγείρονται 94 έγρηγορώς 216 bis
- Eyegois 160
- φόβον έγκατασκευάζει πάση διανοία 194
- Eynlygos 116 (LXX)

έγκράτεια 278

- έγπρατείς σωμάτων Ιουδαϊπῶν 22
- Eyngivet 228

ένεπύλισαν: πακοΐς έτέφους 166

- έγμεμυφότες είς πολλά 140
- ἐγώ 12. 167. 173. 227 abundat 295. 316 ἐμοί 170. 294 ἕμοιγε 215 κάμοί 181 μοι 10. 91. 293. 296
- έδαφος 88 έπ' έδάφους 69 άπ' έ. 86 κατ' έδάφους 90
- έθέλειν: ήθελεν 78 cf. Schweizer p. 173 Mayser p. 41
- έθισμοί 182. 184 cf. ad p. 50, 15 (LXX Pol. Pap.)
- έθνος: τὸ τῶν Αἰγυπτίων 36 ὅπως μηθενὶ τῶν ἄλλων έθνῶν ἐπιμισγώμεθα 139
- ἐθος: ἔθεσιν ἰδίοις e coni. 182 ἔθος ἐστί c. acc. c. inf. 298 ἔθος ἦν c. inf. 184 κατὰ ἔθος εἶναι 175 ὡς δὲ ἔθος ἐστί 305 καθὡς ἔθος ἐστίν (Pap.) 311
- *εl more antiquo c. ind. et opt. (189 ss.) c. opt. iter. et imperf. in apodosi 103 c. fut. pro coni. dubitativo προσεπηρώτησεν, εl κατασκευάσει μείζονα 53 interr. post είπε

236. — καl εί 44 post negat. εί μή 102. 140. 238 post καθηκόν έστι pro inf. 19 εί τις pro relat. 20. 22. 26. 37

είδέναι, ὅτι 124 είδῶ 42. 251 είδείη c. acc. part. 194* εἰδώς 273. 300 τῶν είδότων 30 καθόσον εἰκάσαι δυνατόν 105

sing 51. 161. 162. 168 con-

- iunctum ἀπεροιμμένως 28 είχός έστι c. inf. 223
- είκοσαδραχμία 27 cf. Schweizer p. 164

είκοσι 10. 20. 22. 42. 110 είκών 135

- * Elva: El 282 oratio incongrua σκέλη πλεΐον ὄντα (ὄντος Schmidt) ταλάντων δύο σχεδόν έκάστου 93 περί ήμας Elvai de regiis magistratibus 37 περί possidentem significat 153. 216 είναι περί versari in 245 voñoar 8' nv 123 έστιν εύρειν 163 τυχείν 237 sim. 197 τὸ δ' οὐκ ἔστιν 11 τοῦτο δ' ούκ ἔστιν 238. — in periphrasi adhibetur (Pap.) pro tempore simplici nv έχουσα 34 κεχαρισμένος έση 40 έστιν κατεσκευασμένη 114 ήν αποτεταγμένος et προεστώτες ήσαν 182 ήσαν πεποιημένοι 187 (196, 204) προέχοντες ήσαν 235 ώμεν εύ βεβουλευμένοι 255 προστεταγμένον ήν 304 (sim. 182) cf. δέον, ίδιάζον, ίσχῦον, καθήκον, κωλύον, έχον έστί. - omissum 82. 176 cf. άναγκαΐον, άξιον, δέον, δίκαιον, δυνατόν, καθήκον, καλόν, κενόν
- *είπα ante conson. 167* είπε 10 ss. 184 ss. (om. post ὁ δέ 167) c. interr. indirecta 195. 205 al. — iubere c. inf. 20

είπών (var. είπας) 226. 256. 271. 279. 280 είπόντος 186 είπόντων 178 de είπα cet. cf. Meisterhans p. 147 Schweizer 182

- είρημέναι 260 είρημένος 104. 120. 253. 288. 293. 311 τοῖς ξηθεῖσιν 224
- Ev signy 37. 45. 291
- είοηνικώς έχειν 273 (Ι Π Maccab.)
- *είς (numquam ές, cf. Schweizer p. 45): pro έν ν. έαν. έπανοοθώσεως είς τον βίον έτυχον 130
- είς 198 καθ' Εν έκαστον 143 Εν η δεύτερον 143 μιας 129. 143 μίαν 178
- είσάγειν: είσιν είσηγμένοι 22. 26 (LXX)
- είσδέξασθαι 103
- είσερχεσθαι: είσεληλυθότων 13
- είσδουναι 'Eingabe machen' (Pap. fere ἐπιδιδόναι) περί 28 είσδοθέντος 26
- είσδοσις (Pap.) 28 bis. 33
- είσοδεύειν 102
- eloodos 120
- είτα 74. 77. 199
- sizs* om. altero membro 136
- έκ pro ύπό 23. 39 pro διὰ 32 ἐξ ἀγνοίας ἐπανοφθώσεως ἔνυχον 130 ἐκ δικαίου 147 cf. s. διάστημα, δικαιοσύνη, καιοός, μέρος, πλάγιος
- *ἕκαστος: ἀπαυγάζοντες ἕκαστος 97 ἕκαστα saepe, τὰ ἕκαστα corruptum 189 ἕκαστα* τῶν πράξεων 150 c. gen. part. Εκαστα τῶν συμβαινόντων 256 ἕκαστα τῶν γινομένων 297 καθ' ἑκάστην sc. ἡμέφαν 307 καθ' ἕκαστον μέφος 59. 89 παφ' ἕκαστα (LXX Pol. Pap.) 1 cf. s. εἶναι, είς

INDEX VERBORVM

παρ' έκάτερον utrimque? 96 έκατέραις sc. χερσί 93 έκατόν 33. 40. 42. 320 έκατοντάρουροι 116 (Pap.) έπβαίνειν: τὰς βλάβας τὰς ἐπ τών έπιθυμιών έκβαινούσας 256 χαλεπώτεροι έξέβησαν 289 έκδεχόμενος: την έφώτησιν 205 Exonlos 85 (III Maccab. Pol. Ma.) *Éxeivos, náreivos 190 ss. de modo commemorato. - in epanalepsi enuntiati relat. 179 Engnteiv 24 (LXX) έηθαυμάζειν 312 (Sir. IV Maccab.) έκκειται το πρόσταγμα promulgatum est (Pap.) 24 Exlégeodal 93. 239. - Exle**πτός** 13 έκλέλειπται 119 Exloyn 33 έκπίπτειν: έκπεπτωχόσιν 249 έκπληξις 96. 99 έκπλήττεσθαι τη δόξη 196 єнпошпή 318. 319. 320 (Pol.) έκπρεπώς έχου 84 (II III Maccab.) έκτιθέναι: έκθεϊναι πρόσταγμα (LXX Pap., cf. s. Exnertal et Lobeck, Phryn. p. 249) promulgare 20. - med. (Pol. Μα.) 153 σαφώς έκθέσθαι 1 έξεθέμεθα 161 τροπολογών έπτέθειται 150 Extor 48. 228 tò éxtòs xliua 59 c. gen. 99 φθόνου 224 λύπης 232 θυµov 253 corruptum 304* έκτυπος: άναγλυφή 58 μαίαν-

doos 66 ortégavos 79 cf. ad p. 29, 15 έκτυπούν 98* έκτύπωσις 62. 74 τῶν λίθων 63 (LXX) έκφέρειν: είς κοινούς άνθρώπους 315 έκφέρεσθαι ταις όρμαῖς (sim. Pap.) 256 έκφυγείν πάν κακόν 268 έκφύειν 70 έλαία 63. 79 έλαϊκοίς πλήθεσι 112 (Pap.) έλαιον 92 Elasua pondus 69 tabula 65 (LXX)Elasuós de solido metallo 57 έλαττοῦν: τὰ ταμιεῖα 111 έλαττούσθαι 241 ούκ έλαττον 75¹). 82 extra constructionem (v. Lobeck, Phryn. p. 410) 116. - ovx έλασσον 71. - έλάχιστος 285 έλάχιστον (pro comp.) των ύποχοιτών 219 είς έλάττωσιν άγειν 109 (Sir. Tob. Pol.) έλέγχεσθαι ύπ' αύτῶν τῶν πραγμάτων 15 έλεήμων 208 (LXX) τον έλεον 208 έλευθέριος: άγωγή 246 έλευθερούν 27. 37 ούδεν ελλιπών (Ma.) είς 183 deesse? under Elling 245 έλπίδα: μεγάλην 18 έλπίδες έπι θεώ παλαί 261 έμβάλλει τὸ δεύμα είς 117 έμμελέστερον η μουσικώτερον 286 έμπειρία: τοῦ νόμου 39 έ. καλ τέχνης 70 έμπειοος: των κατά τον νόμον

v- 32

 fort. cum ἀνεπλήφουν iungendum; nam differt hic locus ab illis exemplis Lobeckii.

186

έμπίπτειν: είκη καὶ κατὰ τὸ ἐμπεσὸν εἰς ψυχήν 161 ἐμποιεῖ φόβον καὶ ταραχήν 99

έμπορία 114

έμφαίνειν 74

- έμφανιστής delator 167 (Pap.) έμφασις: πραγμάτων 56 της
- ἀληθείας 77 (Π Maccab. Pol.)
 *έν: de tempore intra έν ήμέφαις τρισίν 24 sim. 26. 110.
 175. 198. 307. 316 cf. s. χρόνος. pro dat. temporis 116.
 180. 198. — pro gen. τήν έν τούτοις έπιμέλειαν 29 τήν έν αὐτοῖς θεωρίαν 31 cf. διαφέρειν, εἰρήνη, ὁσιότης
- έναντίος 255 τάναντία 236 τῶν έ. 231
- έναντιοῦσθαι 254
- τὸ τῆς καλλονῆς ἐναργές 75 ἐναργῶς* πεποιημένα 70
- ένάςχεσθαι: πςος ταῦτα οῦτως ἐνήςξατο 129 (LXX Pol.)
- ένατος 49. 286. 303
- ένδείκνυσθαι: τὸ τοῦ θεοῦ δυνατὸν ἐνδεικνύμενος 133 ἐνδεικνύμενος τὰ* τῆς δυναστείας 194 (LXX)
- ένδειατιαώς (opp. ἀπαγοφευτιαώς) 131
- ένδέκατος 50. 204. 273
- ένδεχομένως (Π Maccab. Pol., ώς ένδ. Pap.) 41 'quoad graece scribere poterat' (?) fort. huius linguae usum in Hebraeo excusat
- ένδοξος 121. 155
- Evovois 96 (LXX)
- Eveilnua v. ad p. 49, 10

ένείναι 285

- Ένεχεν σπάνεως (= διὰ σπάνιν) 55 Ένεχεν ante vocal. 88. 206 ante conson. 144 cf. Schweizer p. 35 Mayser p. 8
- οίον ένεργάζονται (var. έργ.) πρᾶγμα 130

- ένέργεια 159. 306 ή τῆς ἐπιφανείας ἐ. 78 τὴν τῶν τεχνῶν ἐ. 82 διὰ τῶν ἐ. φιλοσοφείς 285 θεοῦ δὲ ἐνεργεία 266 μετ' ἐνεργείας 151 concr. οpus 59
- ένεργεζ 210 τῶν ἐνηργημένων 78 διανοίας ἐνέργημα (= ἐνέργεια)
- καί κίνησις άδρατος 156 (Pol.) ένεργῶς 90 προσειπών 284*
- τῶν ἐνεχομένων ταῖς οἰκετείαις 16
- κατ' ένιαυτόν 180
- ένιέναι: τοὺς πόδας ἐνίεσθαι εἰς 65 ἐνιέντες λίθους 79
- έννόει: καθόσον* άνθρωπος 211 έννοηθη τις c. inf. 133
- έννόημα 189 (Sir.)
- ένοπτρος 76
- τοῦ φανέντος ένόχου 25
- έντασις: ή της ψυχης 178
- τὰ τῶν ἐντεύξεων petitiones 252 (II Maccab. Pol. Pap.)
- έντολή 228 (LXX)
- τα της έντος προσόψεως 68
- έντυγχάνειν: έντυχεϊν de rege admittente legatos 174 (LXX Pol.)
- ένετετύπωτο 67
- έντυχία πρός 1 (III Maccab. Pap.)
- ένυπήρχε corruptum 74
- έξ 32. 39. 46. 198
- έξαπισχίλιοι 116
- έξαπόσιοι 27
- έξαναλούμενα 87 (LXX)
- έξαποστέλλειν 126 έξαπεσταλμένων c. inf. 13 (LXX Pol. Ma. Pap. Pe.)
- έξαρτισμός: τρόπων 144
- πύργοις έξησφαλισμένη 100
- έξεργαζόμενος άπριβῶς 133
- έξετάζειν 32
- έξεύρεσις 136 (LXX)
- τών έξευρόντων τι 135
- έξηγήσομαι 52 έξηγήσασθαι 77.

έξήκοντα 27. 116

- έξής 198* bis ô, ol έξής 193. 213. 220. 221. 226. 239. 245. 248. 252. 264. 270 c. gen. τοὺς ἐξής τῶν ἀποκεκοιμένων 203 sim. 236 τοῦ κατὰ τὸ ἑξής 209. 250 τὰ δ' ἑξής 83 τῆ δ' ἑξής sc. ἡμέρα 262
- έξιέναι τῆς ἄπρας 102 έξεισιν εἰς Φάλασσαν 117
- έξιλασάμενος τὸν θεόν 316 έξιλάσκεσθαι τὸν θεόν c. inf. precari 314 (LXX Pol.)
- ξίς: την τῶν Ιουδαϊκῶν γραμμάτων έξιν (Pol.) 121
- ξουσίαν ἔχειν c. gen. et inf. 253 c. inf. 102. 206 ἐξουσία χρώμενος 215
- έορτή 88 ταῖς ἑορταῖς 102
- έπαγγέλλεσθαι 51. 322 c. inf. fut. 124
- έπαγούπνησις είς 167
- έπαθλον: πομίζεσθαι 322
- ἐπαινέσας 189. 195. 206. 208. 213. 225. 240. 246. 247. 265. 291 καλῶς ἐ. 234
- έπαίνω: συγχρώμενος 266
- έπαλγής 167 (IV Maccab.)
- έπανάγειν: ποὸς εὐσέβειαν 215 πάντα ποὸς τὸ κεοδαίνειν 270
- έπαναγνωσθη 26 (Pol.) cf. παραναγ.
- έπαναίρεσις 147 (Pol.)
- έπανήξομεν: έπι τὸ συνεχὲς τῆς διηγήσεως 8 (LXX Pol.)
- έπανορθοῦν sublevare 274 (Π Maccab.)
- έπανόρθωσις 126. 130. 283 (I Esra I Maccab.)
- έπάνωθεν 105 (LXX)
- έπεί 14. 35. 217. 310 c. plusqu. 72
- έπέςχεσθαι: έπελθών terram bello 12. 22
- ἐπερωτάν 176. 190. 198. 199. 203. 206. 212. 225. 248. 262.

264. 272. 273. 275. 276. 277. 306 (LXX Ma.)

- έπεφώτησις 122 (LXX)
- έπεσθαι: έπομένως 120. 228
- έπέχειν: βραχύ δ' έπισχών 188. 205 πολύν χρόνον 17
- *έπί c. gen. loci 54 al. έπ' έδάφους 69 γης 132. 147 παρεγενήθημεν έπλ τοῦ τόπου 83* de munere, cui quis praeponitur cf. καθιστάνειν. άποτάσσειν, ό. — έπι των καλλίστων πράξεων ούκ αύτοι κατευθύνομεν 195 και έπι τών πνωδάλων δε ταύτον Ectiv evoeiv 163 sim. apud verba dicendi 150, 158, 162 έπι των προσφερομένων έλεγε μόσχων τε καί κριών, ότι δεί 170. - Éni navrós 212. c. dat. έπι πετάλω χουσώ 98 $\epsilon \varphi' \eta 67.74$ de causa $\epsilon \varphi'$ οίς πταίουσιν 231 λυπείσθαι $\epsilon \pi i$ 268 de condicione $\epsilon \pi l$ μείζοσι μισθοφορίαις 36 έφ' ώ ... έξειν (III Maccab. Pol. Pap.) 25 δσον έφ' έαυτω 9. - έπὶ πᾶσι 291. 293. 159, ubi πάντων expecto. έπl τέλει 196. — c. acc. έφ ον έπικειται* 69 προσελθών ώς έπι τα βόρεια μέρη 301 έφ inavóv aliquamdiu 109 énl βραχύ 168 έπὶ πλεῖον fere 216 έπι πλείονα χρόνον 194. 220. 290. 293
- έπέβησαν v. ad p. 34, 5
- ξπιβαλλούσης τῆς διανοίας ἐπί 78 ἐπιβαλλομένων* 313 c. inf. (Pol. Ma. Pap.) ἐπιβάληται* 164 ἐπεβάλετο 312
- έπιβλέπειν έπί 281. 207* c. acc. 244 είς 218 ώς c. ind. 190
- čπιβολή consilium 18. 193. 313 (Pol.)
- έπιγινώσκειν 246

- έπιγνωσις 100. 139 (LXX Pol.) έπιδειανύντα 266 έπεδείξαμεν 42
- έπιδείν: έπιδεδέσθαι 57
- έπιδέσθαι c. acc. et inf. e coni. pro έπιδεϊσθαι 248
- έπιδέχεσθαι 70. 236
- έαυτους έπεδώκαμεν είς (Pol.
- Ma. Pap., cf. Pe. p. 347 Sir.) 3 έπίδοσις sumptus 51
- έπιείκεια 192. 207*. 290
- έπιεικής 211 263 τὸ ἐπιεικές 188 ἐπιεικέστερον 188. 207
- έπιέναι: τῆ ἐπιούση sc. ἡμέρα 236. 299
- έπιζητείν 128
- έπίθεσις 93 impetus 101
- έπιθεωρείν 51 (Sir. IV Maccab.)
- τῶν ἀνεφίντων μὴ ἐπιθύμει 223 ὑπεφήφανον καὶ ἄσχημόν τι ἐπιθυμῆσαι* 211 (accus. etiam in LXX)
- έπιθυμία 256
- έπικαλεϊσθαι deum ίνα 17. 193. 226
- ἐπίπειται* 69 ἐπέπειτο 67. 74 ἐπιπειμένων 101 ἐπιπειμένην* 60
- έπίκλησις: θεού 251
- έπικρατείν 35. 119
- έπικοοτήσας: λίαν φιλοφοόνως 230 (LXX)
- έπικυρούν 270
- έπικωλύειν (var. κωλύειν) 53
- ξπιλαμβάνουσιν: διαστροφάς 130 ξπιλαβούσης τῆς ξσπέρας 202
- έπιλέξας 14. 121. 172 έπελεξάμεθα 46 έπιλεξάμενος 39
- έπιμαρτυρήσας c. dat. 197. 258 έπιμαστίδια τέκνα 27
- ἐπιμέλεια 29. 245. 282* μεγάλη 317 καλῶν ἔργων 18* τῆς γῆς 107
- οίς έπιμελές έστιν (Pol.) 93 έπιμελώς 81 (LXX)

- έπιμελητήν των βίων 273
- έπιμνησθήναι 128. 312 (I Maccab.)
- ἐπιμισγόμενοι absol. 152 ἐπιμισγώμεθα c. dat. 139 (ἐπιμίσγειν Pap.)
- έπίμνησις 31. 154
- έπινεύσαντος 202
- έπινοείν: σοφῶς 107 ἕκαστα 208 ταῦτα 252 πρὸς ἕκαστον 255 c. inf, 15
- έπίνοια 240 ἀγαθὰς ἐ. 196 τὴν σεμνὴν ἐ. 271
- έπιξενούμενοι: είς 109 (LXX)
- έπιπομπάς: τὰς ὑπὸ τοῦ θεοῦ γινομένας τοῖς αἰτίοις 131
- έπιροεούσης 89
- ἐπισημήνας c. acc. 210. 257 ποότφ 274 ποότφ ἐπισημηνάμενος absol. 277 (Pol., cf. Pe. p. 185, LXX)
- έπίσημος 180 (LXX)
- έπισκευή codicum (sim. Pap.) 29 ών ἂν δέηται τὸ ἰερόν 42 ψυχῆς 5 sim. 285
- έπίσκεψις: ἀγνή 144 (LXX)
- έπίστασιν (animadversio Pol.) τούτων λαμβάνωμεν 256
- έπιστολή epistula 28. 34 bis. 41. 42. 51. 173
- έπισυναχθη 29 (Pol. LXX)
- έπισφαλέστερον 314 (Pap.)
- έπιταγή 103. 55* (LXX Pol.)
- έπιτάσσειν: τὰ τῆς λειτουογίας 94 χοηματιστὰς ἐπέταξε 111
- έπιτέλεια 18 p. 6, 19. 282 καλων έργων 272 cf. ad p. 7, 1
- ἐπιτελεϊν 17. 25. 39. 40. 72. 77.
 79. 93. 95. 104. 122. 127. 151.
 199. 203. 227. 249. 252. 255.
 262. 265. 280. 301. 302. 304.
 307 ἐπιτελοϊ* 258. ἐ. τὴν ποραίφεσιν 20 πεφὶ τοῦ ởό-ξαντος ἅπαντ' 27 κακίαν 133 μηδὲν βία 148 πῶσαν ἐνέρ-γειαν 159 ἀχαθαφσίαν 166

την έτοιμασίαν 182 τούς έθισμούς 184 λειτουργίαν 186 έπιτρέχειν: έπιδραμών 143 κατά τὰς έπιτυχίας prosperi eventus (Sap. Pol.) 178 έπιφάνεια 78 κατά έ. 65. θεού δε έ. γίνεται πρός τά τοιαῦτα adventus salutaris, auxilium (LXX Pe. 247 II 4. 248, 52 Ma.) 264 έπιφέρειν: αίσχύνην 206 θάνατον 253 έπιφερομένους* έπί 278 έπιφορά: τῶν ὑδάτων 88 επιφύεται 269 έπιφωνείν c. dat. 196. 211. 244. 283. 311 absol. 200 ovr x00τω πλείονι 261 (I Esra II III Maccab.) έπεχέατο c. gen. 293 έπόπτης: πάντων deus 16 (LXX) έπτά 26. 301 προσκυνήσας σχεδὸν ἑπτάκις 177 (cf. Gen. 33, 3) έπτακόσιοι 95 έργάζεσθαι 63 καταφρόνησιν, övειδος 249 κακόν 210. 306 ό θεός εὐ έ. πᾶσι 281 c. gen. materiae 57 pass. sloyaquéνου 176 κακόν ούδεν είογασται ούθενί 273 έργασία agri cultura 109 έργάσιμος 114 (LXX) έργάτης: άγαθών 231 έργον 81 καλών έργων 18. 272 έργω (opp. λόγω) 168 θείας δυνάμεώς έστιν έργον 252 EQELGIS 69 ποός έριν 250 Equpos 146 έρμηνεία translatio (Sir.) 3. 11. 32. 120. 301. 308 έφμηνεύσαι 39 cf. διεφμ. έρμηνείς 310. 318 έρπετών 138. 169 (LXX) Ερχεσθαι: είς υπνον 160 Els

πρόσωπον 175 εἰς τὸν ... λογον ἕλθης 144 ἕληλυθέναι 99 ἔφωτᾶν 10. 187. 189. 191. 193. 194. 196. 204. 213. 217. 221. 227. 234. 236. 237. 239. 243. 246. 249. 252. 253. 256. 257. 258. 260. 265. 267. 270. 279. 280. 282. 284. 291. 296 ἔφώτησις 200. 205. 221. 275. 296

έσπέφα 202 βλέπει ποὸς ἑσπέφαν 88

2000 280 89

- * ξτεφος: δ ξτεφος de pluribus proximus 194 al. οί μέν... οί δέ... ξτεφοι 92 ξτεφος παφά ξτεφον 60.75.77 ύπεφφέφειν ξτεφος ξτέφου 122 και τοιαῦτα ξτεφα 214 cf. s. τἰς. - ἐτέφως* 16
- έτι 55. 198 έτι δέ 14. 63. 66.
 79. 89. 93. 112. 118. 145. 152
 έτι δὲ καί 35. 151 έτι καὶ νῦν (Pap. cf. Usener, Der heil. Theod. p. 124) 137. 182
- έτοιμάζειν 181. 186. 319 (LXX Pol. Pap.)
- έτοιμασία 182 (LXX)
- έτύμως ν. s. έτέρως
- εὐ βασιλεῦ 178 εὐ κατεπαινέσας 193 βεβουλευμένοι 255 εἰρηκέναι 260 λέγειν 267 λογίζεσθαι 267 ἀποκεκρίσθαι 279. 282 ἐργάζεται 281. εὖ μάλα διαχυθείς 20 παραδεξάμενος 190 ἀποδεξάμενος 207 συγκροτήσαντος 220 φροντίσειν 124*

εύαισθησία 259

- εύανδρεῖν hominibus abundare 108
- sύαφεστείν contentum esse c. dat. 286

εύβουλία 255

- εύδαιμονία 108. 109
- ະບໍ່ຽກλος 21
- εύδοξία 280

εύεργεσία 205

- εδεργετεϊν c. acc. 190. 210. 249. 281 μεγάλα . . . — εδηργέτηκας 44
- εὐεργέτημα 273 (II Maccab. Pol.)
- εύημερία 12 μετὰ εὐ. 242 τὰς εὐ. 244 (II III Maccab. Pol. Ma. Pap.)
- εύθετος 122 (LXX Pol.)
- εὐθύ (Lobeck, Phryn. p. 145)
 24 εὐθέως 45. 158
- εύκαιφος 115 εύκαιφον έγένετο 236 εύκαιφον είναι πρός τό
- c. inf. 203 (LXX Pol. Pap.) εύκαφπία 107
- εύκατάφορος 108
- εύκόπως: μεταπίπτον 250 κολάζειν 208 (Sir. I Maccab. Pol.)
- εύκοσμία 87. 92 (Sir. Ma.)
- εύλογείν = εύ λέγειν 249
- [εύλογία] v. Add. ad p. 45, 16 μετ' εύμενείας 254
- εύμήκης 100 (LXX Pap.)
- εύνοια 205. 225. 230. 264. 265. 270
- πάντας εψνόους ἔχεις 270 εψνόως (Schweizer p. 141. 158 Ma. cf. Lobeck, Phryn. p. 141) 242
- τεχνών εύρεσις 156
- εύρετικώτεροι 137*
- εύρήσεις 146 έστιν εύρειν 163 εύροις 286 εύρεθή 39
- εύσέβεια 2. 24. 42. 131. 210. 215. 229. 255
- εύσεβής 233 εύσεβῶς 37. 261 εύσήμως: τιθέναι 32 (LXX Pol.)
- εύστάθεια 216 ψυχῆς 261 (LXX) μετ' εύσχημοσύνης και καταστολῆς 284 (IV Maccab.)
- εύταξία 246 (Îl III Maccab.)
- εύτύχει (Pap.) δια παντός 32
- εύφημεῖν c. acc. laudare 227 (I Maccab.)
- εύφημίας τυγχάνειν 191

- εύφοοσύνη: τοξπεσθαι ποός εὐ. 202 εἰς εὐ. 294 μετ' εὐφοοσύνης 274
- μετά χαρᾶς εὐφροσύνου 186 (LXX)
- μεγάλην εὐφυΐαν εἶχον πρός 122 εὐχαριστῶ 177 (Iud. Sap. II III
- Maccab. Pol. Pe. 224 A 14) ευχεσθαι ποός τον θεόν 305
- c. inf. 17. 196 ίνα 248 ηὕξατο ίνα 45 absol. εὕχονται 306

εύχοηστος 136

- εψψυχία 197 (II IV Maccab.)
- οίκον πολλής ήσυχίας έφεδρου 301
- οὐκ ἐφικτόν ἐστιν c. inf. 77 ὅσον ἕμοιγε ἐφικτόν 215 var. 283 (II Maccab. Pol.)
- έφιστάναι: έπιστάς 177
- έφοδος: πολεμίων 101
- *Exerv (sixov) 11 al. fut. Egerv (v. Schweizer p. 179) 15. 25. 54. 125. 255. 318. - Exerv άνάπλασιν 105 την άναστροφήν έν 216 απέρεισιν έπί 151 την απόκρισιν έχεις 217 γνώμην 234 έλπίδα 18 έμπειρίαν 39 εύδοξίαν 280 την εύκαρπίαν 107 εύσέβειαν πρός 42 κλίματα πρός 88 την κυοείαν 25 λόγον 15. 143 λόγον τινός 225 μνείαν 157 μνήμην 159 μισοπονηρίαν 280 παραλλαγήν 75 περιεργίαν 128 πλοκήν 60 την προαίρεσιν πρός 3* (14?) πρόσκλισιν 5 την προστασίαν 183 συγγνώμην 295 τάξιν 69 τελείωσιν 255* τερπνότητα 307 τον τύπον 34 την ύπεροχην άπάντων 196 ύπόκρισιν 219 φιλομάθειαν 171. 300 φιλοτιμίαν 227 φόβον 36 φύσιν ayathy sis 56 xaque 54 cf. s. έξουσία, εύφυΐα, νοῦς, ὡφέ-

λεια. - έχειν άοράτως 90 άπαραλλάκτως 70 δεισιδαιμόνως 129 διαπρεπώς 301 δυσαποσπάστως 123 είρηνικώς 273 έκπρεπώς 84 θαυμασίως 67. 76. 93 p. 28, 12. 96 θαυμασίως και άξιολόγως 72 θαυμαστώς 58 τα καλώς έχοντα 55. 80 καλώς αν έχοι 41 το καλώς έχον (Pap.) 24 παρά τὸ καλῶς έγον 23 έπι το κ. έγον 150 καλώς έχου έστιν, ίνα 310 ούτως 310 πολυτέχνως 73 συμμέτρως* 87 έστι συμμέτρως έχον 105 φιλικώς 227 φιλομαθώς 7 στέφανον έν ύπεροχή προδήλως έχοντα βοτούων και σταχύων . . . (sed mindog vid. add.) 63 προχείρως 244 (õτι). 245 et eodem sensu rarallilas έχειν τι 296 παρά πόδας έχοντες την άναισθησίαν 135 τό νῦν ἔχον 198 περί έαυτόν έχων 125 μετά άκριβείας πολλής είχον ... είσδέξασθαί τινας 103. - δ έχόμενος 189. 191.195.224.237.280.281 Tỹ δ' έχομένη sc. ήμέρα 221. 248 Ex Dool 194. 225 βλέπει πρός έω 88 έως έπί 74 έως άν 175

- τό ζῆν (Maccab. Pol.) 135. 154. 195. 212. 253. 273. 281 τὸ καλῶς ζῆν 127 τὸ τῶν ἀνθρώπων ζῆν 208 cf. s. διά... καὶ ζῆν καὶ τελευτῆν 249 καὶ ζῶσι καὶ τελευτήσασι 138 νεκρούς τε καὶ ζῶντας 146
- τῆς ζωῆς καὶ συστάσεως 154 πάντα τὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν χρόνον 180 τὸν τῆς ζωῆς σου χρόνον 185

ζώνη 97 ζῷα: ῆμερα 147 ζωοποιεῖν 16 (LXX)

- η 101. 286. 311 bis. 312 post μάλλον 76. 257 om. post comp. 188 ή post πεφί πολλοῦ (pro πλείονος) 281 cf. 322. — η παί 22 bis. 26 ήτοι ... η παί 2
- y 234 cf. ad p. 57, 6
- ήγεῖσθαι: ἀπάντων ἡ. τε καὶ κυοιεύειν 16 πάντων 278 ἀνθοώπων ἡγεῖται 263 μέγιστον ἡγεῖται τό 124 μέγιστον* ῆγησαι τὴν ἀδικίων 292. — τὸν ἡγούμενον 292 οἱ ἡγούμενοι 309. 310

ήγεμονία 219

τῆς διανοίας ἡγεμών 238 ἤδη 13

αί ήδοναί 108. 223. 245. 277

ήδονοποασία 278 (add. exemplis Lobeckii, Phryn. 524 ss. cf. Pap. Taur. ed. Peyron VIII 67 αύτοπρασία)

ήδείαν 86 ήδέως 198

ήθισμένων corruptum 105

- 700s 290
- παρὰ τὴν ἡιόνα 301
- ηνοντας 175 εlς έκπληξιν ήξειν και δαυμασμόν 99
- καθ' ήλικίαν 187 τοὺς ἀρίστους ταῖς ήλικίαις 14 cf. s. ἀκμαῖος
- *ήμεῖς non solum Ptolemaeus 19. 36. 37 al. et Eleazarus 43 al., sed etiam scriptor 3 al. de se adhibet, e coni. 123. abundat 3. 4 al. ήμῶν poss. recte positum 22. 23. 35. 42. 44. 131. 168. 173. 180. 233 sed τὴν πῶσαν ἐπιτελέσαντος ήμῶν προαίφεσιν, quod diremptione attributi a subst. excusatur, 20

ζηλούν 122

- ήμέρα 110. 116. 180. 198. 275. 298. 301. 314 ἐν ἡμέραις τρισίν, ἀφ ἡς ἡμέρας (sim. Pap.) 24 κατὰ τὰς τῶν ἑορτῶν 88 cf. s. ἐν. καθ ἡμέραν 304 bis. καθ ἑκάστην 307 τῆ προτέρα ἡμέρα 203 τῆ δὲ μετὰ ταῦτα 203 τῆ προτέρα 204 τῆ πρότερον 299 cf. s. ἐπιούση, ἑξῆς, ἐχομένη
- ήμερα 145. 146. 147. 170
- τὴν ἡμετέραν χώραν 35 τῆς ἡ. σπουδῆς 39 multo saepius poss. ἡμῶν adhibet
- ήμιπηχίου 71
- πήχεος καὶ ἡμίσους (Mayser p. 43) 57 τοὺς ἡμίσεις 183 ἡσυχία 301. 307

ήτοι ν. ή

- ήττων (opp. καθυπερέχων) 257 μέλους ήχον Ιδιάζοντα 96
- ή θάλασσα 114. 301. 305 είς θάλασσαν 117
- θάνατοι 233 cf. έπιφέρειν, περιβάλλειν
- δαρσύνας τοῦτον confirmare sententiam eius 272
- θαυμάζειν 282 ώς 295
- θαυμάσιος 89 θαυμασίως 93 bis. 176 cf. s. έχειν
- θαυμασμός v. s. άξιος, ηκειν. μετά θαυμασμού 78
- θαυμαστά 155 (ex Deut.). θαυμαστῶς cf. s. ἔχειν
- τοις δεωμένοις 78 έθεασάμεθα 96
- θεατροειδής 105
- Φείος 160 φόβος 189 πρόσταγμα 279 νομοθεσία 31 νόμος 3 δύναμις 157. 236. 252 θείως
 = όσίως 104 τὰ θεία 3. 315
 θειότης: μεγάλη 95 (Sap.)
 θέιουει post conson. 224 cf. έθ.
 ώς θέμις 318
- DEÓNTIGTOV 201 (II Maccab.)

ARISTRAS.

- *Θεός et δ θεός. attrib. δυναστεύων 168 κατ' άλήθειαν 140 κρατῶν 157 κυριεύων άπάντων 18. 45 (cf. 17) παντοκράτωρ 185 μόνος καὶ δυνατός 139 ἐπόπτης καὶ πίστης 16 μέγιστος 19. 37 θεοί 134
- θεοσεβής 179 (LXX)

Deodein e coni. 136

- θεοφιλής 287
- θεφαπείαν: την τοῦ σώματος 303 θεφαπεύειν τον θεόν, ίνα precari 256
- Degiouós 116 (LXX Pol.)
- θέσις 62. 64. 70. 78. 105 τῶν γραμμάτων 11 τῆς ὅλης χώρας 83
- θεωρείν 65. 67. 83. 100. 214. 258. 284 ώς 160. 208 c. acc. part. 190. 268 θεωρείς ... τὰς ὁμιλίας οἶον ἐνεργάζονται πρᾶγμα 130 θεωροίησαν 190
- θεωρία 31. 59. 67 bis. 77. 86. 99. 103
- 8720 250
- Anola 138
- θιγγάνειν c. gen. 106 (LXX)
- θράσος 281 άληκτον 269
- θρασύ 250
- θυγάτης 152
- θύειν 138
- θύματα 87. 90. 95
- Dvuós 253 bis
- θυμούσθαι 254
- θύρα 158
- θύφωμα 85 (LXX Pe. 237. 239) θύφωσις 86
- θυσία 33. 40. 42. 45. 88. 103. 170 bis. 172. 234
- θνσιάζειν 170 (LXX)
 θνσιαστήριον 87 (LXX)
 θντης 184 (Ma.)
 - ίδιάζειν 96 ίδιάζον έστί 165 ίδιος 11 bis. 182* τὰ κατ' ίδίαν

- $(\varkappa \alpha \tau^2 i \delta$. Pol. Ma.) 126 $i \nu$ $i \delta i \alpha$ sc. $\gamma \tilde{\eta}$ (cf. Ma. 65, a 37 b 29. 101, 62) 249
- ίδιότης 97
- ίδιώτης (opp. βασιλεύς) 288. 289 ίεφεύς 53. 87. 92. 140. 184. 310
- ίεροπήρυπες 184
- *iεęóν* templum 40. 42. 52. 84. 89. 100. 104
- ἰπανός 23. 211 ἰκανόν τι πλῆθος 33 πληθῶν ἰκανῶν 15. 21 ὕψος ἰκανόν 93 ἰκανοί 13. 275 ἐφ' ἰκανόν (Pol.) 109 ἰκετεύειν 197 c. inf. 242 ἶνα
- 233 τὰ ίκετευόμενα 192
- ίλαφῷ τῷ προσώπῳ 18 ίλαφῶς 182 (LXX)
- ilagovodat 108 (Sir.)
- ἕνα (ἕνα μή) semper c. coni. (etiam post pract. numquam opt.) 8. 38. 42. 65. 81. 101. 107. 110. 168. 182. 198. 218. 255. 279. 311. 322 post verba έπικαλεϊσθαι 17. 193. 226 εὕχεσθαι 45. 248 καλῶς ἔχον ἐστίν 310 θεφαπεψειν 256 ἰκετεψειν 233 λιτανεψειν 227 παφακαλεῖν 318. 321 προστάσσειν 46
- πασιν ίσος 191. 257. 282 ίσον τη ψυχη (LXX) 228
- Ισότητα τηφείν 263 (cf. Pe. 252, 45. 46 Ισότητα ην προσηνέγκατο)
- ίστάναι: στάς 184 στάντες 310 έστήμη* 78
- ioroplai 2 (LXX)
- ίστορικοί 31. 312
- ίστοί: βυσσίνων δθονίων (Pol.) 320 (LXX)
- ζοχύς 92. 147. 148. 151. 191. 192 δσον ζοχῦόν ἐστι 241
- καθαγιάζειν 98 (LXX) καθαιρεῖ: τοὺς ὑπερηφάνους 263

- καθάπερ inter vocal. 11
- nadapiter 90 (LXX)
- καθαφιότητι (var. καθαφότητι) 145 (LXX)
- ψυχής καθαρά διάθεσις 2
- καθαρότης: ψυχής 234
- καθηγείσθαι absol. 195. 269 δ καθηγούμενος 122
- καθηγεμών 140 καθηγεμόνα λαμβάνων δικαιοσύνην 267 (II Maccab. Pol. Ma.)
- καθήπε pro praes. (cf. ad p. 97, 24) 54. 149. — καθήπων declivis 88 conveniens 54. 107 το κ. 227. 245 καθήπον έστι (Ma. cf. Pe. 167, 8) c. inf. 297 c. sl 19 καθήπου (om. έστι) c. inf. e coni. 284. — καθηκόντως 181 c. dat. 81 c. πρός 87
- nadizerv 94
- nadiotáveiv (Schweizer p. 177) στρατηγούς 280 έπί c. gen. 281 εls φιλίαν καθιστών 228 oningol natiorarras 289 χοειών καθεστάκαμεν ÉTI (Schweizer 185) 37 rovs xad-EGTAMÉvovs (Schweizer 188) περί τούτων 24 κατασταθείς et κατασταθήναι έπί c. gen. 9. 288 nadéstyne c. nom. 55. 88. 132. 143. 145 Ev 208 ouγη e coni. 95 άξια λόγου καθεστάναι 171 οί σοφώτατοι κ. 137 έν είρηνη 291 μή κ. 214 άδελφώ καθεστώτι 7 sim. 134, 139. 233. 256 natειστήπεισαν 116 παθεστήπεισαν 122*
- nató 'wie' 11* = őti 203*

μαθόλου 80 τδ* μαθόλου 143 μαθοπλίζειν 13. 14

καθόσον quatenus είκάσαι δυνατόν 105 κ. ὑπολαμβάνομεν 214 καθόσου* ἄνθρωπος ἐννόει 211 (LXX Pol. Ma.) **κάθυγρος** 115

καθυπερέχων (opp. ήττων) 257 (Pol.)

καθυπνούν 220* (LXX)

- καθώς 'wie' 14 bis. 15. 17. 30.
 45. 89. 91 bis. 116. 166. 183.
 188. 207. 249. 262. 271. 272.
 279. 280. 282. 287. 290. 292.
 298. 307. 311. 317. 322 cf.
 ad p. 4, 5. 56, 5. 58, 13. —
 'als' καθώς εὕκαιφον ἐγένετο 236 καθώς ἐνεγνώσθη τὰ τεύχη 310 'dass' ὑπομινήσκοι καθώς 263 διαλήφως* δοίας καθώς 234 (LXX Ma. Pap.)
- *παί cf. s. γάρ, λίαν, δέ, μάλιστα, δς, οδν. παί . . . παί saepe invenitur cf. s. τε
- καιρός: τὰ πρός τὸν καιρόν 256 τὰ τῶν καιρῶν 239 καιρὸν εἶναι τοῦ 221 sim. 12 καιφοῦ γενομένου 262. 275 λαβόντες καιφόν 4 sim. 187 τὸν καιρὸν λαβών 248 κατὰ καιφόν 190 ἐκ τοῦ καιφοῦ 200. 295
- καιφοτηφησία 270 (καιφοτηφεῖν Pap.)
- nania 133. 188. 249
- κακοπάθεια malum 208 labor (LXX Pol. Pe. p. 184 Ma.) 92. 259
- κακοπαθείν 241 (LXX Pol.) κακοποιείν c. acc. 164 bis. 168 κακοποιητικός: τρόπος 163
- καποί 130 καπόν 210. 243. 260. 268. 273. 292. 306 τὸ καπόν 272 καπά 166. 268. 289 τὰ καπά 197. 207 καπῶς 37
- καποσχόλως 24
- κακουργείν 271
- xalsiv 174
- καλλονή (numquam κάλλος) 56. 72. 75. 229 bis. 258 λόγου 201 (LXX Pol.)

καλοκάγαθία 3. 272. 285 (IV Maccab.)

- nalos 107. 223. 225* nal aya-Dos 43. 46. 207 cf. s. Bouln, δώρημα, έλπίς, έργον. — τό nalóv 7, 236 nalóv c. inf. 249 καλώς 301 cf. s. άποδέγεσθαι, άποκρίνεσθαι, άπολογείσθαι, άποφαίνεσθαι, άρχειν, βιούν, βλέπειν, βουλεύεσθαι, γίνεσθαι, διαλογίζεσθαι, έπαινείν, έχειν, ζην, λέγειν, λογίζεσθαι, ποιείν, πράσσειν, ύποδεικνύναι. nalãs nal óslas 306. 310 cf. s. μάλιστα. — κάλλιστος 97. 122. 181. 195 bis. 322 κάλλιστον pro κάλλιον 288 τα κάλλιστα 2. 212*. 216. 238. 247. 287 nalliora bis e coni. 189
- καλοφοοσύνη 274 καλύπτειν 87 κάν γ. έάν
- κεκανόνισται πρός 168
- άπλανεί κανόνι 2
- κατά καρδίαν 17
- Ruth Rapolar II
- παρπός 63. 112 transl. 232. 260 *κατά c. gen. κειμένου κατά τής στεφάνης 59 καθ' όλου του πλάτους 65 κατ' έδάφους 90 την κατά πάντων εύσεβειαν 24 πράσσειν κ. 191. c. acc. distr. xatà vouove 111 Rad Ev 143 Rat Ovoua 247 de loco κατά την Αίγυπτον 4 καθ δν αν τόπον 124 κατά иє́сов 66. 79 с. gen. 98* ж. τόν νόμον 32 cf. s. έχαστος. έπιφάνεια, καρδία, κρόταφος, tempore καθ' δν χρόνον 35. 119 κ. τὸ ἀρχαῖον 116 cf. s. γίνεσθαι, ένιαυτός, ήμέρα, καιφός, προσπίπτειν. - secundum cf. s. almoreca, av-

άγκη, άξία, άφετή, διάταξις, ήλικία, λόγος, προαίρεσις, φύσις, έξῆς, συγγενής, ὑγιής, διεξάγειν, πολιτεύεσθαι. pro gen. (Pol. Ma.) ίσχόι τῆ καθ ἐαυτούς 147 λογίας* τῆς κατὰ τὴν διαστολὴν καὶ μνείαν 161 τὸ κατὰ τὴν ἑφμηνείαν ἀκριβές 32 cf. καταβολή, πρᾶγμα, ὅ. — προσμανθάνειν κατὰ τὰς ἱστορίας ῆ καὶ κατ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πεπειραμένον 2 cf. s. αὐτός, ἑμπίπτειν, μηδέν, πᾶς, τρόπος

- καταβάλλεσθαι (ἄκφαν) 104 μνήμην 279 διδαχήν 294 (Π Maccab. Pol.)
- καταβολή: τῆς κατὰ τὸ ἰεοὸν καταβολῆς 89 creatio 129 (Π Maccab. Pol.)
- καταδεικνύντας εύθυ και τὰ σώματα praesentare 24
- καταδυναστεία 23 (LXX)
- καταδυναστεύειν c. acc. 146. 147 p. 42, 9. 148 absol. 147 p. 42, 13 pass. 24 (LXX)
- κατέξωσται 97
- κατακαλέσαι rure Alexandriam 110
- κατακλασθήναι είς 149
- naranleides 61 naranleigev 65 (Pap. cf. Mayser p. 18)
- κατακλίναι 183 κατεκλίθησαν 184
- *катакоцир* 9 *ў* 298
- κατακολουθείν 56 deo 205. 254 τοΐς νόμοις et προστάγματι 279 τῆ δικαιοσύνη 232 (LXX Pol. Ma. Pap.)
- κατακρατούμενος ὑπό 14
- φιλίαν κατακτησαμένους 231 κατακεκτημένον 3 (LXX Pol.)
- κατάκτησις: χώρας 223 (Pol.) κατακύπτειν 91
- καταλαμβάνειν: διά τοημάτων

κατειλημμένοι περόναις 61 intellegere 1

- καταλήγειν 198. 293 (II III Maccab. Pol.)
- καταλλήλως 296 v. s. έχειν (Pol. Ma.)
- καταλύματα 181 (LXX Pol)
- καταμελετάν meditari 256
- **καταμένειν** 109. 110
- κατανοείν 103. 155 τὰ Φεία 3 καταξίως c. gen. (Pol. Ma.) per-
- sonae 81. 95 τῶν τρόπων 219 (absol, Pe. 252, 23 cf. LXX)
- καταξιούν: τιμής μείζονος 175 (Maccab. Pol.)

καταπέτασμα 86 (LXX)

- τόν καταπεπτωκότα λόγον 144 κατεπράχθη 28
- κατερράγη κρότος (Pol.) 186. 293
- κατάρχειν: μεγάλης βασιλείας 245 άπὸ θεοῦ κατάρχεσθαι 201
- καταρχήν (ἀπὸ?) θείου φόβου λαμβάνειν 189 την κ. ποιεϊσθαι 134 ἀπό 200. 235 (Pol.)
- κατασκευάζειν 53. 54. 60. 62. 64. 70. 71. 72. 84. 107. 172. 176. 234. 258. 292. 301 κατεσκεύασται άσθενές 250 πρός την έμπορίαν έστιν ή χώρα κατεσκευασμένη 114 ύπό θεοῦ κατεσκευασμένος εἰς 139 οῦτω κατασκευάζεται ψυχής καθαρά διάθεσις 2 άλυπίαν 232 την διάνοιαν πρός 17 εἰς 237
- κατασκεύασμα 51. 52. 77 (Sir. Iud. II Maccab. Pol.)
- κατασκευή confectio 28. 33. 34 τῆς τῶν Ἐλληνικῶν (γραμμάτῶν) ἐφρόντισαν κατασκευῆς 121 dei creatio 159. 160 σὺν κατασκευῆ praeter creatiohem? 157. — ψυχῆς ἐστι κατασκευὴ διὰ θείας δυγά

μεως έπιδέχεσθαι 236 τη αατασκευη 73 natura 108 sim. qualitas, status 76. 91. 99. 113 opus 8. 63. 65. 71. 78. 80. 87. 136

- κατάστημα status qualitas τδ μέσον 122 λυμαντικόν 165 τδ τῆς εὐσεβείας 210 τδ τῆς ἀφετῆς 278 (cf. ad p. 69, 11) (III Maccab. Pol.)
- 285 cf. περιστολή (LXX)
- κατάστρωσις 319
- ούδὲν εἰκῆ κατατέτακται διὰ τῆς γραφῆς litteris mandatum est (Pol. Ma.) 168 cf. ἀνατάσσειν (LXX)
- κατατίθεσθαι: τὸν πλοῦτον εἰς 321 (II Maccab.)
- καταύγεια 307
- καταφαίνεσθαι 296
- καταφεύγειν έπί pronum esse 141*
- καταφθείςεσθαι 120 κατεφθάςθαι 23 (LXX Pap.)
- narageovoly c. gen. 225
- καταφοόνησις 249 (II Maccab.)
- καταχωρίζειν: εἰς τὸ στρατιωτικὸν σύνταγμα 36 scripto mandare (LXX Pe. 268 D E 19 et p. 94 Ma. cf. Wilcken Philol. LIII 99) 21. 28. 300 κατεπαινέσας 212. 266 εὖ 193 κατεπείγοι: χρεία 126 (LXX) κατεργάζεσθαι 258 φιλίας 225 κατεργασία 119 (LXX Pol.)
- κατευθύνειν: τὰς πράξεις καὶ τὰς ἐπιβολάς 18 τὴν βααιλείαν 15 τὰς ἐπιβολάς 193 τὰ βουλευθέντα 195 τὰ τῶν ἐντεύξεων 252 pass. 266. 287 absol. 216. 243 (LXX)
- κατευφημείν c. acc. 217 cf. εύφ. (III Maccab.)
- κατευχή 184 bis (Ma.)
- χείμαροοι κατίασι 117

- τοῦ Φεοῦ κατισχύοντος αὐτὸν εἰς 21 superare 230 (LXX) κατοίεσθαι 122 (LXX)
- atoreovat 122 (LAA)
- είς την χώραν κατώκισεν έν 13 είς την χώραν κατωκίσθαι 35 κάτοπτρον 76
- κατορθοῦν oratione 256 κατορθοῦται βίος 251
- κείσθαι 54 κείται 100. 115 κείμενος 52. 59. 83 τῆς νομοθεσίας κειμένης πᾶσι 15
- κελεύειν c. acc. c. inf. 28. 33 p. 12, 12. 181. 226. 228 sed c. dat. 184 c. inf. 26. 27. 56 bis. 91. 158. 159. 160. 162. 168. 174. 179. 182. 183. 278. 311. 317. 319 γραφήναι 33 κενόδοξ s 8
- κενός 194 κενόν καl μάταιον c. inf. 137 κενά καl μάταια 205
- **κερδαίνειν** 270
- κεφάλαιον summa(LXX Pol.) 24 κεφαλαιωδώς 120 (Pol.)
- κεφαλή 98 μέχοι της κ. 70
- Repalls 68 (LXX)
- ridaous 98 (LXX)
- έν ταῖς τῶν κινδύνων πράξεσιν 199
- κίνησις 70. 86 διανοίας 156 sim. 160
- RLOGOS 70. 79
- nlíµa 59. 60. 87. 88
- nlinn 320
- κεπλίσθαι ἐπί pronum esse 223 πλισία 183 bis (III Maccab.)
- κνώδαλα 128. 138. 163. 169 (Sap.)
- κοίλην Συρίαν 12
- xowoloyía 204 (II Maccab. Pol.)
- nouvós c. dat. 126 impurus 315 nouvós* (v. Add.) 257 (LXX)
- κεκοινωνηπός: παιδείας* 290 κοιτάζεσθαι 160 (LXX Pol.) κολάζειν 208 κολλάν 97 (LXX)

κόλπωσις 86 κομίζειν 40. 43 med. το δίκαιον 291 Επαθλον 322 pretium 24 add. gen. rei quae venit 20.22 roviadis 90 κορυφή 84. 101 μέχρι κ. 100 τον όλον κόσμον 210 τον πάντα κόσμου 254 είς έτερου έληλυθέναι έπτος τού(του) πόouov e coni. 99 (cf. adnot.) πρατείν δόξης 230 της άρχης 261 έαυτοῦ 222 τὰς διανοίας 227 τὰ πάντα 19 abs. τοῖς κρατούσι 37 cf. s. θεός noatho 33. 42. 73. 77. 320 ταίς τέγναις πρατιστεύοντα 82 χράτιστος 225. 255. 319 δόξα 37 ἀρχή 221 χαρά 261 μετά κραυγής (Pap.) 186 **κοημνός** 118 xonnis 69 κρίνειν 36. 276 κριθείς άξιος 98. (= Eyxoiveiv?) 175 xpivov 68. 75 χρινωτός 68 xológ 170 κρίσει et δια κρίσεως 252 natà nootagov 63 (saepe apud Philonem mech.) Rootos 186.293 Rooto 200.274. 277 σύν κρότω πλείονι 261 πουστάλλου λίθος 67 rovaios 132 (LXX) nénthoal 229. 276. 283 nenthμένου 4 cf. κατακτάσθαι xtnun 88. 112. 150 **κτήσις** 265 xtileiv 36, 115 de deo 185 xrious dei concr. 136. 139 (LXX) πτίσμα θεού 17 (Sir. Sap. III Maccab.) κτίστην θεόν 16 (LXX) πυβερνάν: τὰ τοῦ βίου 147 πάντα 292 βίος πυβερναται

251 δ πυβερνών 251

κυκλόθεν 58.62.70.75.78 πέντε σταδίων κυκλόθεν τής ... 89

κύκλω περί 63

κυλικείου* 319. 320 (I Maccab.) κυμάτια 58. 64* (LXX)

zer p. 56 Ma. Pap.)

κυριεύειν c. gen. 269 cf. s. ήγεισθαι, θεός

κύφιος 253 de deo (ex Deut.) 155 τὸ πάντων κυφιώτατον 2 ἐκεκύοωτο 26

κωλύειν 278. 321 τί τὸ κ. οὖν ἐστι 11 cf. s. ἐπικ.

κώδωνες 96

κώμη 113

laleiv 218. 299 (LXX)

λαμβάνειν 32. 42. 136. 170. 223. 225. 261*. 293 λήψη τον άκροατήν conciliabis 266 άνάκλασιν 68 έπινοίας 196 έρωτήσεις 200 κίνησιν 86 παρεώρεαιν είς 120 πορισμόν 111 πρόληψιν δτι 197 ταραχήν 314 τελείωσιν 11. 308 ὑπόνοιαν ότι 316 cf. s. διαστροφή, έπίστασις, καθηγεμών, παιρός, καταρχή. — δι' άκοῆς λ. 166

λαμπρότης τῆς ψυχῆς (Pol.) 16 (LXX)

λανθάνειν 132. 133. 210

λέγειν 30. 53. 104. 119. 138.
155. 167. 170. 218. 252. 276
ter. — εδ 267 καλῶς 125.
196. 280 ἐλέχθη 300 (v. Schweizer p. 190) τὰ λεγόμενα ταὶ (τὰ 215) πρασσόμενα 215. 298 ὁ λεγόμενος subst. praepositum 38. 67.
97. 98. 116 λεγ. postpositum 107. 117 λέγω δέ 57. 77. 111
λ. δή 233
λείος 76

- λειτουργείν in templo (LXX Ma. Pap., cf. Mayser p. 18) 87*
- λειτουργία in templo (LXX Pap.) 53. 54. 90. 92. 94. 96. 98 in convivio 186
- λειτουργός 95 (LXX)
- 277810 202. 220
- λίαν laudem significans (LXX Pol.) 230. 312 καl λίαν (Pol.) 124
- 2ίθος 33. 60. 63 bis. 66. 67. 69. 70. 73. 75. 79. 82. 96, 97. 100. 114. 135
- λιθόστρωτος 88 (LXX)
- Ligovoyns 70
- 218 00015 74
- Luniv 115
- λιτανεύειν: τον Φεόν, ίνα 227 (LXX)
- LOYELOV 97 (LXX)
- λογίζεσθαι: εὐ 267 καλῶς 211 pass. ἐν οὐδενὶ λελόγισται 141 [λογία corruptum 161* v. Add.] τὰ λόγια 158. 177
- λόγιος 6 bis* (Pol.)
- λόγος oratio 14. 18. 160 (opp. διαλήψει). 166. 169. 191. 200.
 201. 285. 266. 293. 297 cf.
 s. ἄξιος. ratio 162 ὑπογράφει ὁ λ. 268 cf. διάστημα, ξχειν, βαθύς, καταπεπτακός.
 — ὀθθός λ. 244. 161 φυσιπός 143 λόγω (opp. ξογω)
 168 κατὰ λόγων 113 παφὰ λόγων 215 πρός τινα λόγων (Pol.) 55
- δ λοιπός 14. 246 οἱ λοιποί, τὰ λοιπά 10. 22. 64. 79. 134.
 140. 146. 152. 174. 183. 190.
 198. 246. 259. 322
- λύειν 202
- λυμαίνεσθαι 164
- λυμαντικός 165
- λυπείν 238 λυπείσθαι 268 bis λύπη 232. 233. 268

μαίανδρος 66. 67. 74 μαπροθυμία 188 (LXX)

- μάλα cf. s. εδ. μάλλον 177. 257 deest comparatio 'potissimum' 5. 122 apud comp. σαφέστερον μάλλον 76. πολλῷ μάλλον 7. 24. 127. 156. 206. 289 πολὺ μ. 36. 54 om. τέρπειν γὰρ οἶομαί σε ταῦτα ἢ τὰ τῶν μυθολόγων βιβλία 322. — μάλιστα 188. 235. 237. 296 μάλιστα μὲν πᾶσι, πολλῷ δὲ μάλλον σοί 7. sim. 24 ὅτι μάλιστα 56 καὶ μάλιστα 86. 106 pro superlativo μάλιστα καλῶς 32
- μαθήσομαι: παρά 198
- μαρτύριον 306
- μάταιος 138 δόξα 139 μάταια 321 cf. s. κενόν. ματαίως 134
- μάχεσθαι: πρός 13
- μεγαλείως 20 (LXX Pol.)
- μεγαλομέρεια 21. 26. 28. 84 (Pol. Pe. p. 533)
- μεγαλομερής 226 -ῶς 319 (II III Maccab. Pol.)
- μεγαλοψυχία 19. 26 (Pol. Ma.) μεγαλωσύνη: τῆς ἰσχύος 192 (LXX)
- *μέγας τ. s. άγαθά, άδικία, αίσχύνη, ἀπόδειξις, ἀποδοχή, άσφάλεια, βασιλεία, βασιλεύς, δόξα, έκπληξις, έλπίς, έπιμελεια, εύφυΐα, θειότης, εύεςγετείν, τιθέναι. - μεγάλοι τοίς μεγέθεσιν 82 μεγάλως (Pap.) 42. 312. - μείζων v. s. μισθοφορία, τιμή, φωνή. μείζονα 53. 78 μειζόνων res graviores 39. — μέγιστος 197. 208 τα μεγιστα των δπλων 230 v.s.άγαθά, άμέλεια, άσφάλεια, βασιλεύς, έντολή, θεός, φυλακή, χαριστήρια, ώφέλεια, ήγεισθαι. τι μέγιστον έστιν

βασιλείας (δόξης) 291. 234 μέγιστόν έστιν c. inf. 2 μεγίστως 19 μέγιστον pro adv. 177

μέγεθος 91. 108. 223. 224 τφ μ. 84. 109 τοῖς μ. 53. 72. 82 μεθερμηνεύειν ἐn 38 (Sir.)

- μέλει: έκάστφ το διατεταγμένον 92
- μελετάν 160 cf. καταμ.

μελι 112

- μέλλειν c. inf. praes. 314. 316 τὰ μέλλοντα γίνεσθαι 132 πράσσεσθαι 196
- μέλος membrum 155 μέλους ήχον 96
- μέλπειν de convivii hilaritate 247
- *μέν corruptum 182 et fort. p. 68, 1

άένναα μένοντα 311 e coni. 182

- πασι μερίζει δόξαν 224 (LXX Pol.)
- μέριμνα καί φροντίς, ώς 271 (LXX)
- μεριμναν 296 (LXX)
- μέρος 64. 117. 301 τὸ πλεῖον μέρος 209 ἐκ μέρους (Pap.) 102 ἐκ τῶν τριῶν μ. 58 καθ' δ ἂν μέρος 59. [60]. 64. 65 cf. s. ἀμφότερα, ἕκαστος
- μέσος: κεϊσθαι 83. 115 μέχρι τοῦ μέσου 73 cf.s.κατάστημα, ἀνά, κατά
- μετά c. gen. abstractorum v. s. άδικία, άνδοεία (minus recte), ἀσφάλεια, δαψίλεια, διαλογισμός, διαστολή, δικαιοσόνη, δόξα, ἐνέργεια, εψμένεια, εὐσχημοσύνη, εὐφοοσύνη, θαυμασμός, κραυγή, περιστολή, φιλοφοσσύνη, φωνή. — c. gen. personae μεθ' ὑμῶν 180. 181 ἕπεμψε μετὰ τῆς ἐκπομπῆς αὐτῶν κλίνας 320 μετὰ ἀκρι-

βείας δε πολλής είχον pro adv. 103 μετά δε εύημερίας (in rebus secundis) under προσδείσθαι των éxelvwv 242*. - c. acc. μ. την έαυτοῦ πλισίαν 183. 64. 67 μ. τρεί; ήμέρας 301 μ. ταῦτα 20. 22. 26, 179, 198, 203, 235, 261. 303 τοῦ μετὰ ταῦτα (cf s. μετέπειτα) 197 ό μετ' απτόν 208. 279 μετά τοῦτο 258 μετάγειν 12 bis. 13 transi. 227 μεταγράφειν 15. 309 μεταγραφή 9. 10. 45. 46. 307 μεταγωγή 23 μεταδιδόναι 7 μετέδωπαν ήμιν τά παρά σοῦ 43 μεταδοῦναι 309 μεταδοτικός 226 μετάθεσις 160 μεταλαμβάνειν comperire c. acc. (II III Maccab. Pap.) 11. 317* et παρά 6. 297. 300 παρά ... διότι 316 ώς μεταλαμβάνομεν 100. 166 μετείληφα c. acc. c. inf. 125 μέταλλα 119 μεταλλεία 120 μεταλλοιούται και τρέπεται 17 μετάνοια 188 (LXX Pol.) μεταπέμπεσθαι 124. 179 μεταπίπτειν 250 peraridels en ths nanias 188 μετατραπέντα τη διανοία 99 (IV Maccab.) μεταφέρειν mutare 311 έπί de allegoria 306 μετέπειτα 116 ό μ. 38. 229. 255. 288 (LXX) μετέχουσιν c. gen. et dat. 264 μετασχείν c. gen. 197. 224. 248 μετεσχηκότες c. gen. 140. 289 μετέωρος 60. 106 μετοικίζειν 4. 12

μέτοχος c. gen. 207

INDEX VERBORVM

μετοητής 76 (LXX Pe. 13, 4 Pap.) μετριοπαθής 256 (peripat.) μετρίως φέρειν 197 (II Maccab.) μετριότης 223 μέτρα 53. 56 τοις μ. 52. 55 μέχρι (numquam άχρι) 86. 87. 303 cf. s. xegaly, xoovgy, μέσος, τέλος. - μέχρις ου c. coni. 298 * un cf. s. otl μηδέ ν. s. ούδέ undeic 24 bis. 53. 106. 139. 147 bis. 148, 168, 191, 205, 217. 232. 238. 242. 243. 246*. 254. 306. 310 undeis 95. 101. 139*. 142*. 162. 170 bis (v. Add.). 182. 240. 245 (v. Add.). 258 κατά μηδέν 139 κ. μηθέν 182. - cumulantur negationes 24. 147 p. 42, 10, 162, 168, 310 µŋxos 57. 84 μηκύνοντες: περί των προλεγομένων 8 unlov 63 xal µn v xal 158 μήποτε άλογον ή 15 post διστάζειν 53 μηουκισμός 153. 161 (LXX) μήτε . . . μήτε 162. 168 μητράσιν 27 μιανθέντες 166 μικρός 19 ού μικράν 80 μιμεΐσθαι: μιμούμενος 188. 210. 280, 281 μνησθήση (ex Deut.) 155. μεμνημένοι 168 μισθοφορία stipendium 36 cf. Lobeck, Phryn. p. 491 Cobet, Novae lect. p. 741 исопочнога 280 (II Maccab. Pap.) μισοπόνηφος 292 (LXX Pol. Pap.) μίτρα 98 (LXX)

uveia (ex Deut.) 155. 158 bis. 161 Eyeur og 157 μνήμη 153 bis. 159. 279 μνημονεύειν 157 (LXX) μολιβούν 90 uolis 103. 175 uoloverv 152 bis (LXX) μολυσμός: της άσεβείας 166 (LXX)uóvos de deo 132. 139 µóvov 54 ού μόνον ν. ε. άλλά μόσχος 93. 170 μουσικώτερου 286 μυθολόγοι 322 μυθοποιείν 137 μυθωδώς 168 μυριάς 10, 12. 13. 19 bis. 37. 88. 116 bis μυρσίνη 79 uves 144. 163. 164 vaí 201 ναυμαχία 180

veroos v. s. Sñv νέος Υ. 8. πρεσβύτερος νεύειν πρός 2. 322 έπί 108 δοπή και νεύματι 90 νεωτερισμός 101 vñoos Pharus 5. 301 νήφειν 209 VINAV 281 νίκη: τῆς ναυμαγίας 180 voeiv 123. 153 ori 224 νομή 112 vouiserv c. acc. 175 pass. c. nom, 129 c. inf. 18, 99, 122, 137. 170*. 241 c. acc. c. inf. 12. 23. 134. 154. 171. 203. 212 περί ών ένομιζον άξιομνημονεύτων είναι 6 των νομιζομένων άκαθάρτων είναι 128 vouinos 142 (IV Maccab.) νόμιμα: των Ιουδαίων 10 συν-

τηφείν 127 (LXX) νόμισμα pecunia 33 νομοθεσία lex Mosaica 5, 15. 31, 128, 129, 133, 147, 176. 313 (Π IV Maccab.)

- νομοθετείν 240 ταῦτα 144 νενομοθέτηται 161 (LXX)
- νομοθέτης 131. 139. 148. 312 (LXX)
- ό νόμος lex Mosaica 15. 32. 38. 39. 46. 122. 168. 171. 309. 314 τῶν Ιουδαίων 30 τοῦ θείου ν. 3 τοῦ ἀγίου ν. 45. κατακολουθεῖν τοῖς ν. 279 κατὰ νομούς 111 νόσοι 233 νουθετοῖς 207* νοῦν ἔχειν ὀξύν 276 νυπτός ν. ad p. 80, 12 νῦν cf. s. ἔτι, ἔχειν

ξενιτεία 249*, 257 (Sap.) ξενιτεύειν 257 (Pol.) ξυλεία 92 (Pol.) ξύλων 135

*o om. in titulis 29. 35. 41 de articulo nominibus propriis modo applicato modo denegato v. Ind. nominum. - de art. modo posito modo omisso v. e. gr. s. avtownos. βασιλεύς, βιβλιοθήκη, διάνοια, θεός. - (τά) μέτρα? 56 (Tav) noivav 68. - gen. attributivus non raro praedicative ponitur vý laungóτητι τής ψυχής 16 τω στρατοπέδω τοῦ πατρός 20 (sed v. 23) τῆς διατάξεως τοῦ συμποσίου 236 (sed v. 220) cf. p. 2, 9. 4, 13 et s. autov, éavτου, βίος, γένος, ήμων, πάς, mindos. - art. om. in attributis, velut p. 48, 20. more antiquo oneo ras siχοσι 10 sim. 20 πρός τούς έπταχοσίους 95 sed πρός δέχα

12 sim. ὑπέο 37. 76 84. νομίζουσιν των Ελλήνων οί σοφώτατοι καθεστάναι 137. - recte repetitur την κίνησιν καί την υπόληψιν 160 έν ταις άναγνώσεσι και έν ταίς άπογραφαίς 283 (al.) om. non modo apud subst. similis notionis the cone ral συστάσεως 154 τῶν πυλῶν καί θυρών 158 ταις άνέσεσι ral badvulars 284 (sed the σεαυτοῦ δόξαν καὶ τὴν ὑπεοοχήν 218 cf. s. βρωτά, λέγειν. — τὰ τῆς εἰσδύσεως καὶ τὰ τῶν ἐπιστολῶν ἀντίγραφα 28 aut to the (sic Eus.) seribere debebat - una enim elo-Soors est - aut alt. To omittere), sed etiam diversae notionis, interdum etiam diversi generis grammatici The diaστολήν και μνείαν 161 τώ μεγέθει και εύδαιμονία 109 διά την σεμνότητα καί φυσικήν διάνοιαν τοῦ νόμου 171 τούς ίεροκήρυκας καί θύτας nal tobs allovs 184 (cf. p. 10, 3) έν τοῖς ἀσπασμοῖς καὶ ovubovliaus 246. - adverbiis vim nominalem tribuit v. s. άνω, έπτός, έντός, έξης, μετέπειτα, πρότερον. - vim substantivam addit adiectivis: v. s. άκριβές, βάρβαρον, βλαβερόν, δίκαιον, δυνατόν, έναργές, έπιεικές, περισσόν, σύμφωνον, συγγενές, συνεργές, συνεχές, τερπνόν, ύγιές, φιλόπονον, participiis: v. s. έχον, ταπεινούμενον, ύπερreivov. infinitivis saepe adiungitur, ut vel gen. attrib. inde pendeat to tav avooπων ζην 208. - saepe inservit periphrasi nominum

praepositionibus (cf. s. nzoi) adhibitus: of our éauro (αύτω̃) 3. 246 oi παο' ήμων* (Ma. Pap.) 141 sim. 175 of άνα τον τόπον 52 οι έπι των χοειών 110. 174 oi από της χώρας 109 οἱ ἀπὸ τοῦ πολιτεύματος 310 τοὺς ὑπὸ σεαυτόν 281 τον έπι πάσιν 291. - item neutrum το κατ' agerny 215 praecipue pluralis numeri (Pap.) τὰ ἐν τῆ νομοθεσία 128 τα έν τη ατίσει 136 τα κατά την Αίγυπτον (pro simplici την Aiy.) 4 sim. 64 cf. ad p. 50, 4 tà κατά τὸν νόμον 32 τὰ κατ' ίδίαν 126 τὰ κατὰ τὰς ἀφάς 162 τὰ κατὰ τὸ συμπόσιον 181 τα κατά τον υπνον 213 τα κατά την άγωγήν 246 τα κατά τὸ ἐναντίον τοῦ λόγου διάστημα 255 τὰ παρὰ σοῦ 43 (τά) παρ' αύτοῦ 54 τὰ π. του Δημητρίου 317 τά περί τούτων (= ταῦτα) έληξεν 202 τα περί της τραπέζης έξηγήσομαι 52 τα πρός 11. 51, 62, 107, 220, 256, 258, 296. 319. - eadem ratione art. cum gen. coniunctus simplex subst. miro modo circumscribit (Pap.) to the uvnμης 153 τα των κατασκευασμάτων 51 τὰ τῶν ἔργων 81 τά των άρωμάτων et τα της σαρκός 92 τα της λειτουργίας 94 τα τε τοῦ στολισμοῦ και της δόξης 96 τα των θυσιών 103 τα των τόπων 105 τα της έργασίας 109 τα τῶν άλλων άκροδούων και φοινίκων 112 τα της έρμηνείας 120. 301. 308 tà the evoeβείας 131 τὰ τοῦ βίου 147. 284 τα της όμιλίας 171 τα

των ανειλημμάτων 177 τά των κλισιών 183 τα της δυναστείας e coni. 194 τὰ τῆς άναπτώσεως 203 τα τῶν καιρών 239 τά των έντεύξεων 252 τα τής αποκρίσεως 270 τὰ τῆς συνεδρίας 303 τὰ τῆς μεταγοαφής 307 una circumscriptio cum altera coniuncta (τά) κατά την της φοθεσίας διασκευήν (= ή φοθεσία) 64. — δ δέ (cf. s. δg), τὸ δέ et οἰ µév . . . oi dé saepius. τούς μέν ... ούς δέ 12. adverbii loco tò àvà μέσον 75 τὸ νῦν ἔχον 198 τὰ πλείστα 129 τα πρός (?) 62 cf. 68 cf. s. καθόλου, σύνολον, ποίν, τηνικαῦτα

öy8005 49

- rods sine articulo 28 cf. ad p. 59, 5
- odeía 106 bis
- όδός 83, 101
- **δδύνη 208**
- ödev itaque 110. 140. 208
- όθόνια 320 (LXX Pol. Pap.)
- οίομαι 296* ούχ άχοηστον 21* c. acc. c. inf. 167. 200. 322 οίόμεθα c. inf. 39 οίονται.
 - οτι 227
- οίκεῖν: κατὰ τὴν οίκουμένην 9. 38 παο' ὅλην τὴν οί. 37
- οίπετεία 14. 15. 16. 24 (Ma.) οίποδομεϊν 105
- οίπονομεῖν: πακοσχόλως περὶ τούτων μηδέν 24 ὑπὸ μιᾶς
- δυνάμεως οἰκονομούμενα 143 οίκος 301 templum 84. 88. 101 οἰονεί 71. 307 (Pol.)
- οίος 103. 130 οίον τεσσαφάκοντα σταδίων 105 exempli causa 145. 233

όπτώ 69

ούκ όλίγοι 200 έν όλίγω χρόνω 10 σύν έτέροις όλίγοις τισίν 30 6lnn 33 δλοκαυτούν 92 ölos à 37. 62. 63. 65 ölne the [πασαν] 139 cf. s. διά. - δ 6loc 71 bis. 83 bis. 151, 210 τά όλα 201 πόλεις όλαι 152 ολοσχεφώς 27 (LXX Pol. Pe. 163 B II 7) όμιλείν 130. 142 ouiliai 130 sermones 122 bis. 171 όμωμοκέναι c. inf. aor. 104 όμοθυμαδόν 178 (LXX Pol.) биогос 7. 86. 137. 143. 163. 190* όμοίως 64. 110 όμοίως δὲ καί (Pap.) 22, 36, 93, 115, 122 όμολογουμένως* 24 v. Addenda τοις όμονοοῦσι 185 ÖVEL 805 249 δι' όνείρου 315 δι' όνείρων 192 όνομα 97. 98 κατ' όνομα 247 όνομάζειν 124 όνυξ lapis 66 $\delta \pi \lambda \eta \varsigma$ δνυχες 150 δευβελής 101 ógús 60. 276 δέύτης 156 τα όπίσθια 88 (LXX) όπλης 150 οπλα 194. 230 őπου quoniam 149 öπως (cf. ένα) 11. 26. 32. 36. 39. 45 (in priore membro ίνα). 106. 111. 120. 139. 142. 170. 215 post agiov fori 19 άξιουν 245 προστάσσειν 29 öπως άν 239 boas 182 cf. ad p. 54, 5 boaται* 270] είδεν 176 δοασις 142 δογανα 101 deyn 254 δρέγου 211 όφεινός 107. 118 dotos 68 cf. s. 20yog. - 00-9 mg 199. 201

Soizer 157

όσπισμός e coni. 104 (LXX Pol.)

δι' δρκων 104. 126

όσμαται* έπί 270

όρμή: πρός 7 όρμαι 37. 222. 256

δρος 83. 105 δρέων (v. Schwei-

zer p. 153) 119

õpog 211

* δ_{S} (cf. s. obtos, éxeivos): δ_{S} xai 16.43.46.107.182 Ss dr 4.125 δs δ' in codd. (paenitet mutasse) 236. 238. 280 (ceteris locis o de). ous de 12 em o c. inf. fut. 25, cf. s. av. om. demonstr. περί ών προαιρούμεθα δηλούν άσμένως άπούσεσθαι 5 περί ών . . . 1. 12. 40. 146 dv 42. 106 ovs 175 ols 147 πoòs ous 257 etiam pro subiecto ponitur enuntiatum relat. έἀν τὰς καθηκούσας λειτουργίας οίς καθήκε ποιώνται 54. 93. 143 relat. attrahitur tov dyaθων, ών έχτισεν 185 χορηγουμένων αύτοις δαψιλώς ών προηρούντο πάντων 303 δυναμικώτεροι ών σέβονται ματαίως 134 καθ' δν έπεκράτουν χρόνον 35. 119 sim. 6. 14. 24. 96. 124. 171. 190. 250 cf. s. µέρος. - fort. την πρόθεσιν, ήν είχεν, άσφαλώς έδοξε τετελειώσθαι 312 attractio nominis (= $\eta \pi \rho \phi$ -Deous) ad relat. statuenda est, sed v. s. Soneiv. - interdum relat. ponitur, ubi interr. poni poterat, velut post ouvarovoal et rateilnφώς 1 είδύτες 300 φανερός ήν την διάθεσιν ός ην πρός αύτούς 127. - δ (= εί τι) έν δοιότητι νομίζουσιν άνθρωποι ποιείν, κατευθύνει τάς πράξεις . . . θεός 18

204

orios 297 cf. s. Sichnuis. xalws xal doims 306. 310 έν όσιότητι 18

öcog 5. 22. 24. 56 bis. 132. 163. 241. 264. 280. 283. 284. 301. 304 post rà alla 145 post πάντα 44. 153 cf. ad p. 58, 12 post rocovrog 13. 290 (roc. sequitur 182) sequitur avros 56 obros 108, 166 incongrue ώφέλειαν ούκ έχει την αύτήν, δσον (pro δσην) 8 δσον έδει δαπανηθήναι ..., ταῦτα 72*. - δσον ούν και περί τούτων έδει, πεφαλαιωδώς σεσήμαγκά σοι 120 όσον έφ έαυτῶ (Pol. Pe. 224 A 11 Ma.) 9 δσον έμοιγε έφικτόν 215 έν όσφ 12 cf. s. διεξελθείν öσπερ: ante cons. öπερ 2 ante

vocal. 253 απεο 43

- όσπρια 112. 145. 147
- ooris semper ante vocal. (praeter 308) ovtivos 177 oltives 102. 121. 138. 200. 308 Ovtiνούν 24 cf. s. δηποτούν
- όταν 160. 251. 268. 269. 292 ότε 187. 221. 308 c. opt. iter.
- 122. 182* pro opt. # Delev 78 *ori quia 277. 315 cet. locis 'dass' v. e. gr. s. βleneuv, δειπνύναι, αποδειπνύναι, γινώσκειν, διαλαμβάνειν, διασαφείν, λέγειν (είπε, έφη) 125 al., νοείν, οίεσθαι, ύπολαμβάνειν, πρόληψις. - ὅτι c. inf.? 125 cf. ad p. 82, 17. μή ὅτι 133 ὅτι μάλιστα 56
- ού 94. 308 δέπων ού (= οί) βούλεται 269
- *ov: και ov recte 147. 196. 321 v. s. άλλά, άλόγως, άνοιπείως, άχοηστος, έφικτόν, μικρός, όλίγος, έλάττων
- *ovdé (undé) semper recte post negationes ponitur vel ne

... quidem significat. ούδε πολύν χρόνον suspectum 17*. — cumulantur negationes 102 cf. unders

ovdeig 28. 51. 72 (duae negat.). 94. 102 (duae neg.). 114 (duae neg.). 141. 168. 183. 189. [211*]. 224. 233. 271. 273*. 312 ovoris 55. 132. 154*. 210, 225, 273

ούδέποτε 226

ούκετι 231

*ouv quarto loco ti to xalvov ούν 11 μέν ούν 52. 53. 56. 76. 170. 223. 297 xal ... our 168. 171 post parenthesin 133

ous 165

- ours . . . ours 80. 147 (duae neg.). 208. 215
- *ovros modo ante, modo post subst. positum. - ad sequentia pertinet 19. 41. 201. — καί τοῦτο ἐκ μέρους 102 in epanalepsi vocum singularum το δ' έπιδέσθαι ... τοῦτο 248. 227. 259. 267 enuntiati relativi δι' δν ζωοποιούνται τὰ πάντα τούτον 16. 166. 219. 223 και ταῦτα 4* alius protasis 27. 129 cf. s. 6005, avros, μετά, ποός
- *ouros et ante vocal. et ante conson., outo semper ante conson, 2. 16. 26. 182, 215. 266 ourog in epanalepsi 182. 302 c. part. 188. 315 incongrue éxélevos rois édiσμούς, οίς (pro ώς) χρώνται πάντες οί παραγινόμενοι άπο τῆς Ιουδαίας, οῦτως ἐπιτελεῖν 184. - ούχ ούτως ... ώς 14. 248

πού όφθαλμῶν (Pol.) 284 δφούων 98

- όχλοι (= ἐθνη, cf. Pol. LXX)
 37. 190. 193. 245. 267. 271.
 288. 289
- öψις aspectus 77 oculus 316 (LXX)
- όψώνια stipendium 20. 22 (I Esra I Maccab. Pol. Pe. 13, 7. 13. 14 Pap.)
- πάγκαρπος 63

παιδεία 43. 121. 290 cf. s. ἀγωγή παιδεύειν: τὰς διανοίας 287 οἰ

πεπαιδευμένοι 321

παιδία 248

- παίς 186 βασιλικοί π. 294
- παίζεται e coni. 284
- παλαιστιαΐος 58. 69 (Pol.)

πάλιν 17. 46. 77. 78. 203. 230 παμμιγής: πτήνη 112 ὄχλοι 267 (II Maccab.)

παμπληθής 90 (Π Maccab.) παντάπασι 149.166 cf. adp. 37,9 παντελῶς semper c. adi. (Pol.)

23. 77. 78. 136. 164 e coni. 129 (II Maccab.)

πάντοθεν 57. 69. 115. 142 παντοχράτως 185 (LXX)

παρά c. gen. 29. 42. 173 (cf. s. 6) iungitur c. anovew 43 άναγραφής, άποδοχής, πολυωρίας τυγχάνειν 302. 308. 318 cf. s. δώφον, μανθάνειν, $\mu\epsilon\tau\alpha\lambda\alpha\mu\beta\alpha\nu\epsilon\nu$. — c. dat. 31. 38 bis. της παρά σοὶ βιβλιοθήχης 10 τετιμημένος (τιμώμενος) παρά 8. 40. 43. c. acc. iuxta 96 cf. s. Enaστος, έτερος, οίκουμένη, πεδίον, ποῦς. - causam significat παρ' έαυτόν* 224 praeter παρ' ήμας 134 θεόν σεβόμενοι παρ' όλην την κτίσιν 139 cf. s. διαστέλλειν, διαφέοειν. - παρά φύσιν 44 sim. 23. 233 cf. s. Erov, Loyos. παρ' αὐτά (Pol.) 20

παφαβαίνειν modum transire 55 silentio praeterire 297

- παφαβάλλοντας τὸ ζῆν 281 παφαγίνεσθαι 175*. 184*. 304. 318 p. 83, 15 παφεγενόμην 182 [cf. ad 175.184], sed παφεγενήθην 13. 83. 173. 293. 318 p. 83, 17 παφαγέγονα 178. 180. 184 παφαγέγενημέφον 5
- παφαδέχεσθαι 103. 104. 277. 122 probare τοῦτον εὐ μάλα παραδεξάμενος 190
- παραδιδοί 196 παραδέδωκεν 148
- παράδοξος 175
- παραιτείσθαι 184
- παφαίτιος: μεγάλων ἀγαθῶν (sim. II Maccab. Pol. Pe. 224 A 4. 246, 55) 308 (Ma. Pap.)

παφακαλεϊν c. acc. 123 p. 36, 3. 229. 235. 238. 264 et inf. 123 p. 36, 4. 184. 220. 245. 301. 309 Γνα 318. 321

παρακείμενος 100. 118. 119

παφακελεύεσθαι 155 c. inf. 157 c. dat. et inf. 196

παραπομίζεται 114

παραλαμβάνειν 286. 296. 301 regnum 4. 36

παραλλαγή 75 (LXX Pol.)

παραλογισμός 250 (LXX Pol.)

παραναγινώσκειν (semel άνα-

γιν.) 42. 299. 308. 312 (Π III Maccab. Pol. Ma. Pap.) παράνομον* 240

παραπέμπειν neglegere 258

παραπλήσιος 63. 127. 138

παράσημον 147. 158 (III Maccab.)

παρασκευάζειν 190. 304

παρασκευή 275 των δπλων και δυνάμεων 194

παφατήφοῖτο med. 246* παφατιθέντα 255 παφαφέφειν 316 παραχρήμα 22

- παρεδρεύειν 81 (LXX Pol. cf. προσεδρ. Pe. p. 184)
- παφείναι 10, 19, 46, 95 bis, 181, 200, 207, 211, 235, 247, 248, 293, 296, 301, 308 παφημεν corruptum 173 πάφεστι c. inf. 234
- παρεισήχθησαν 20 (Pol.)
- παρεξέβημεν ταῦτα 112 (Pol.)
- παρεπιδημείν 110 (Pol. Ma. Pap.)
- ού παρέργως 29. 121 (Π Maccab. Pol.)
- παρέρχεσθαι 176
- παρέσχεν: ἕκπληξιν 96
- παρεύρεσιν λαβείν 120 απολα-
- βείν 14 (Pe. 13, 46. 63. Pap.) παρίει omittebat 81 παρίεσθαι
- admitti 175 παρειμένοι e coni. 173
- παριστάναι: παρεστώς 19
- πάροδος 118
- παροράν: παριδείν 51
- παροησία 125
- *πας post vocal. et post conson. - πάντες άνθρωποι 24 al. πάντα άνθρωπον 99 παν άμάρτημα 297 sim. — πάντα τα άγαθά 185. 229. 248 τῶν άγ. άπ. 207 τούς άνθρώπους απ. 207 απαντα τὰ βιβλία 9 πάσι τοις Ιουδαίοις 15. 38. 305 των λειτουργιών άπ. 186 πάντες οι λοιποί 134 τούς λ. π. 174 πάσας τὰς πόλεις 109 πασι τοις πολίταις 126 πãv tò xalóv 266 (sed πάν κακόν 268. 292) πάσης τής νομοθεσίας 133 πάντα τον χρόνον 180 πασα ή χώρα 107. 118. - ή πασα διάθεσις 141 το π. έδαφος 88 έλασμα 69 τόν π. κόσμον 254 δλην την [πασαν] κτίσιν 139 δ *πας λόγος 169 νόμος

309 to nav aligos 42 (sed παν το πλ. 45) την π. προαίρεσιν 20 τοῦ π. τρόπου 170 την π. φυλακήν 104 οί πάντες 50 τούς π. 104 τοις πασι 36. 90 τοὺς ἅπ. 17 τὰ π. 16. 19. 78 (cf. Add. p. 58, 17) τῶν ἀπ. 139. 195 τὰ ἄλλα π. 26. — πάντα δια παντός (cf. s. διά) 210 έν πασι 223 κατά πάν 24. 86. 92. 93. 310 κατά πάντα 43. 84. 251 cf. s. τρόπος. - την κατά πάντων εύσέβειαν 24 άδιάλυτον πρός απαντα 242* cf. s. έπί πάσχειν έπί c. dat. 214 πατήρ 4. 12. 20. 22. 35 πατρίς 102 έπαύσατο 293 πάχος 71 bis παγύτης 93

πεδινός 107 (LXX Pol.)

- παρά τὸ πεδίον 23
- πείσαι 266 bis. πειθόμενος διαβολαϊς 252 πέπεισμαι 91* c. acc. c. inf. 5 πεποιθώς c. dat. 147. 148. 193 cf. ad p. 53, 10
- πειθώ 266
- πειρασθαι c. inf. 1. 322 έπειράθην c. inf. 297 πεπειραμένος 2 κακῶν 289 διὰ πολλῶν πραγμάτων 264 πέλαγος 214 (Π IV Maccab.) πελέκινος 71
- πέμπειν 175. 320
- πεμπταΐος 175
- πέμπτος 48
- πένης 249 πενία 289
- πενταχίδιοι 82 πενταχόσιοι 104
- πενταπλάσιος 82 πενταπλοῦς 53
- πέντε 42. 89. 104. 110 πεντήκοντα 10. 33

πέρας 199. 266 πέρδιξ 145 (LXX)

*περί c. gen. άγωνιοῦνται (= ύπεο) 273 περί τούτων είκοσαδραχμία δοθήσεται 27 τον περί θεοῦ (pro gen.) φόβον 159 cf. s. aipeioval, dei, eloδούναι, έπιτελείν, ποιείσθαι, φροντίζειν, δ p. 203, φροντίς. pro acc. iungitur cum verbis, praecipue dicendi, v. s. άπαγορεύειν, δηλούν, μηκύνειν, οίκονομείν, προσαγγέλλειν, φιλομαθώς. - c. acc. de loco 57. 79. 96. 100. 101 oi περί pro una persona (Pol.) 51 π. έαυτον έχων 125 cf. s. είναι, γίνεσθαι. in periphrasi pro gen. (Pol. Ma.) τη περl σεαυτόν ίσχύι 191 (cf. s. nατά) sim. 37. 85. 99. 122. 146. 148. 149. 155. 292

- περιήφθαι c. acc. 159 περιαύγεια 77
- περιβάλλειν cf. s. αίκία
- περιβόλαια 158 (LXX)
- περίβολος 84. 101 bis. 105 (LXX Pol. Ma.)
- περιειλείσθαι c. dat. 70
- περιεργάζεσθαι 315 cum laude 15 (Sir. Sap.)
- περιεργίαν έχειν 128 ποιείσθαι 144 π. cum laude 322 (Sir.)
- περιέργως cum laude 3
- περιέχειν 83. 118 p. 34, 17. 229 απέρωστον περιέχει τρόπον 156 (cf. Ios. XII 228 τοῦτον περιείχε τὸν τρόπον XIII 125, II Maccab. Ma. 105, 51. 84 p. 96 Kern). — pass. c. dat. 118 p. 34, 13. 213

πεφιλαμβάνειν 117. 230 πεφιπατείν 175 πεφιεποίησαν έαυτοῖς 121

- περιπολείν e coni. 214
- περιπτύσσειν 57

περιροείν 117 περισσός 175 το π. 161 περιστερά 145 μετά περιστολής 284 cf. καταστολή περιέφραξεν 139. 142 περόνη 61. 65 πέταλου 98 πετάλωσις 68 πέτασθαι 214 cf. Veitch p. 214 πηγή 89 myling tis 52 πήχεος 57* acc. πήχεις 84 πή-2800 57 πηγυαίος 74 πιμελή 93 πεπρακασιν 22 τίσι δεῖ πιστεύειν έαυτόν; 270 της περί την αύλην πίστεως 37 cf. Pe. 268 C 8. 9 πιστός 36. 102 έπιστώθην 91 δι δρκων πεπιστῶσθαι 104 med. δι δ. έπιorovro c. inf. praes. (Pol.) 126 (LXX) En πlayior 62 (LXX) πλάτος 65. 69. 84 κισσόν ακάνθω πλεκόμενον* 70 πλεονάζειν 273. 295 πλεονεκτείν 270 πλεονεξία 277 πλήθος 28. 31. 33. 42. 45. 82 90. 95. 114. Iudaeorum civitas 308 p. 81, 12. 310 tò πληθος των Ιουδαίων 308 p. 81, 9 τοσούτοι τῶ πλ. 13 πλήθη ίκανά (cf. Ma. 61, 18) 15. 21 έλαϊκοίς πλ. 112 πλή-8 EGL 118 πλήν 90. 215. 223 c. gen. 26 πληφούν 10. 116 c. gen. (var. dat.) 132. 185 dogns 98* ths χαρᾶς 178* χαρᾶς 261*, 294 πλησίον c. gen. 181 πληγέντες: ύπο του θεου 313 πλοΐον 214

πλοκή 60. 67

- πλούσιος 204. 249 πλουσία ψυχη
- πλούτος 196. 211. 224. 282. 290. 321
- πνεύμα ventus 70. 86
- πodnons 96 (LXX)
- *ποιείν: άδικον 210 άδόλεσχόν τι 8 διάχυσιν 78 την έπιτέλειαν 18 την κατασκευήν 136 χαριστήρια 19 c. duplici acc. 52. 68. 71. 183. 302 xalos noisis (noinseis) c. part. (Ma. Pap.) 228. 39. 46 ralãs ποιών άναιοεί 166. - ποιείσθαι: άγορασμούς 9 την άνάπτωσιν 187 την απέρεισιν 138 τάς άπογραφάς 20. 24 τάς άποχοίσεις 295 άπόλυσιν 16 τον ασπασμόν 304 αφαίρεσιν 311 διαβολήν ώς 119 την διαγωγήν 216 τάς δ. 284 την διέξοδον 251 έντολήν 228 έπίδοσιν 51 την έπιμελειαν 29 μεγάλην έ. 317 θυσίαν 172 την καταρχήν 134. 200. 235 κατευχήν 184 τας κατευχάς 184 την ποινολογίαν 204 λειτουργίας 54 την όδείαν 106 οδόν 101 περιεργίαν 144 (πρεσβείαν) 4* πρόνοιαν (Pe. Pap.) 80. 190 την προσφοράν 170 συνέδριον 301 χρείας 14 πάντα ύποχείρια 12 περί πολlov c. inf. 1. 174. 292. 321. (το c. inf.) 281. absol. ποο πολλοῦ 111*
- ποίησις opus 57. αμίμητον τη π. 60 σεμνά ταις π. 258 ποιητής 31. 312. 316 ποικιλία 56 ποικίλλειν 96 ποικίλος 74. 78. 101 πολλαχώς nal noinilas 17
- ποίμνιον 170 (LXX)
- πολεμικός 14. 193

ARISTEAS.

πολέμιος 101

- πόλεμος 273
- *πόλις Alexandria 4. 22. 111
- κατ' αὐτὰ πεπολιτευμένων [καὶ πολιτευομένων] 31 (LXX Pol. Pe. 18, 5. 156, 16)
- πολίτευμα 310 (Schürer III p.
 - 43, II Maccab. Pol. Ma.)
- πολίτης 3 bis. 36. 44. 126
- πολλάκις 12. 81. 285
- πολλαχώς 17
- πολυανθρωπία 113
- πολυδάπανος 119
- $\pi o \lambda v \epsilon i \delta \eta \epsilon 66^*$
- πολυμαθής 137
- πολύρουτος 89
- *πολύς: χρόνος 17. 177. 208*. 295 χώρα 107 πλήθος 114 πολύ τι πλ. 90, 95 οί πολλοί 128. 223 more antiquo nolλήν τῆς γῆς 116 πολλά παρεκάλεσε 123 ώφελημαι 294 πολύ ματαίων* 138 απέχουσα 115 προέχοντες 235 δυναμικώτεροι πολλώ 134 πολλώ φανεφωτέρα και εύδηλος 21 cf. s. μάλλον, ποιείσθαι. πλείον 19. 27. 93. 104. 200. 209. 314 πλείον τι 274 πλέον 91. 110 τι πλ. 198 πλείονος 274. 275 πλείονι 261 έν πλ. χρόνω 276 έπι πλείονα χρόνον 194. 220. 290. 293 τον πλ. χρ. 322 πλ. χο. 186 τον πλείω χρόνον 283 of *alsioves* 152. 277 πλειόνων 32. 39. 275 πλείοσι 100 πλείονας 35. 36 πλείονα 72 διά πλειόνων 225 έπι πλεΐον 216. — τὰ πλείστα 138 adverbii loco 129 πολυτέλεια 80

πολυτελής 60. 66. 79. 114 πολυτεχνία 51. 78 πολύτεχνος 114 -ως 73 πολυχούνιος 268

INDEX VERBORVM

- πολυωρείν c. acc. 259 (LXX Ma. 63, 27) πολυωρία 270. 318*
- πόνος cf. ad p. 57, 11
- πορειῶν ἀπογραφαί 283 (cf. Wilcken Philol. LIII 80 ss.)
- πορεύεσθαι 160
- ποοισμός 111 (LXX Pol.)
- πόρρω 31
- πορφύρα 320
- πόσος 19 πόσαι τινές 10
- ποταμός 116. 117
- ποτέ cf. μήποτε
- ποτήριον 293
- ποτά v. s. βρωτά (LXX)
- πότος 262 (LXX)
- πούς 64. 65. 68. 69. 70 παρά πόδας 135
- πρᾶγμα 19. 86. 130. 213. 250 πράγματα 56. 140*. 216. 264. 283. 312 τὰ πρ. respublica (Pol. Pe. 13, 33. [62] et p. 109. 110 Ma.) 25. 32 in periphrasi τοῦ κατὰ τὸν ὁρμισμὸν πράγματος 104. — κατ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα 2 cf. s. ἐλέγχεσθαι
- πράξις 18. 150. 168. 195. 216. 239 cf. s. κίνδυνος. — ἢ δι' δνείφων ἢ πράξεων (προστάξεων? v. Addenda) 192
- *πράσσειν (rarius πράττειν): άχόλουθόν τι 259 άχόλουθα πάντα 219 φιλίας ἄξιόν τι 40 sim. 205. 217 τὰ δίκαια 280 δόλφ τινὶ πρός 246* μηθὲν είκῆ 162 κακὸν πεπρα χέναι 243. 260 εἶ τι κακῶς ἑπράχθη 37 καλῶς ἅπαντα 255 cf. ad p. 68, 10 κάλλι στα* ἕκαστα 189 bis καλῶς τοῦτο πράσσοντες (cf. s. ποι είν) 311 τὰ πρός τὸν καιρὸν δεόντως 256 μηθὲν παράνομον 240* κατά c. gen. 191 τὸ πεπραγμένον 299 τὰ πε-

- πραγμένα και λελαλημένα 299 cf. s. λέγειν, μέλλειν
- τὸ πρέπον 267 πρεπόντως 302 πρεσβεία 3. 122
- πρέσβεις 275
- ποεσβύτεοος 184 -οι 32 39. 46. — 310 (Schürer III 51). ποε-
- σβυτέφων και νεωτέφων 14 τῶν ποίν 137
- *ποό cf. s. ποιείσθαι, όφθαλμός ποράγειν 91 είς τὸ τιμᾶσθαι
- 244 προήγμαι et προήχθη c. inf. (Sir. Pol.) 171. 178 έναργώς πεποιημένα καί προηγμένα* 70
- ποοαιοείσθαι 33. 45. 303 c. inf. 5. 72. 215. 321 c. acc. c. inf. 38
- προαίρεσις 3. 14. 20. 32. 42 κατὰ τὴν πρ. 72 κατὰ πρ. 265 παρὰ τὴν πρ. (Pap.) 233
- τῶν προαποκεκριμένων 236
- ποοβάλλοι*: τὸ δίκαιον 212
- πρόβατα 93
- πρόγονοι 19
- πρόδηλα 133 -ως 63
- προδηλοῦν 14. 131* (III Maccab. Pol. Ma. Pap.)
- προδότης 270
- ποοείναι 20. 22. 26. 36. 52
- προείπου 290. 317. 14 προειρήπαμεν 60. 307 προειρημένος (Pap. Ma.) 8. 11. 31. 63. 93. 99. 101. 107. 112. 115. 146. 147. 149. 153. 157. 165. 226. 286
- προερμηνεύειν 314
- είς τό φιλοφοονείσθαι προήλθε 235
- προέχοντες ήσαν 235 προσχών 290
- πρόθεσις 9. 312 κατὰ πρόθεσιν (Pol.) 199. 307 (LXX Ma.)
- προθυμείσθαι c. inf. 52
- προθυμία 20. 226
- πρόθυμος 94
- προίεσθαι med. 126

210

- προϊστάναι: προεστῶτες (LXX Pol. Pap.) 182
- τοῦ προκαθηγουμένου 103 cf. καθηγ. (I Esra)
- τό προκείμενον 307 κεφάλαιον 24
- καl δόξα και προκοπή 242 (Sir. Π Maccab. Pol.)
- ποολαμβάνειν διότι 206 (Sap. Pol.)
- προλεγόμενα 8
- πρόληψιν λαμβάνειν δτι 197 (Pol.)
- πρόνοια 30 divina 201 cf. s. ποιεΐσθαι
- προπέμπειν 172
- στρατιωτικήν προπέτειαν (Pol.) 23
- προπίνων 274 προπιείν 261* πρόποσις 235
- *πρός adv. 33. solum accus. recipit, etiam είναι πρός την Bágiv 90. — ante numeralia cf. s. d. - post yeageiv 11. 33. 40 νεύειν 2. 322 την προαίρεσιν έχειν 3* όσα πρός έπισκευήν ψυχής υπάρχει 5 καλώς διαλογίζεσθαι πρός έκαστα 256 sim. 255 εύσεβεια πρός 42 cf. s. συμφέeov, zensuluos. - consilium significat 56. 61. 63 $\pi \rho \delta g$ την χρήσιν πεποιήσθαι 64. 77 πρός αύτό τοῦτο θαυμασίως έχουσαν, ώστε 76 πρός δικαιοσύνην ποιείν τι 18 sim. 151 πρός τινα λόγον 55 πρός έριν 250 άδιάλυτον πρός άπαντα 242* ποός τοῦτο iungitur verbis respondendi 206. 240. 246. 248. 253. 258. 271. 291 πρός ταῦτα 129. 268* προσαγγέλλειν 10 περί 25 προσnyyéhn περί 173 (II III Maccab. Iud. Pol. Pap.)

προσάγειν [70*] 76 sacrificia

(LXX) 45. 88. 95. 170 intr. 59 πρός άρσενας 152* προσαγωγή θυσιών 42 προσαναφέρειν 30 de magistratu ad regem referente (cf. II Maccab. Pol. Pap.) 27 c. part. 29 προσβλέπειν 18. 78 προσδείσθαι 11. 113. 242 cf. ad p. 15, 9 (LXX Pol. Pap.) ποοσδέγεσθαι 257 δ τοις λοιποίς ού πρόσεστιν 140 ένεργῶς* προσειπών 284 προσεπερωτάν 53 προσεπινεύειν 239 προσέρχεσθαι: προσέλθοι 233 προσελθών 301. 99 προσεχέστατος diligentissimus 183 cf. ad p. 20, 3 προσήκων 29 ποοσημαίνει 212 προσιόντων 77 προσιστορείν 314 προσκαλεσάμενος 182 πρόσκλισις 5 (Pol.) προσπυνείν 177. 317 с. асс. 137. 138 c. dat. 135 προσλαμβάνειν 2 προσμανθάνειν 2 προσονομάζειν 16. 140. 147. 228 προσοράν πρός 78 πρόσοψις 59. 74. 77 την άνω πρ. 62 τῆς έντὸς πρ. 68 κατὰ τήν πρ. 69 ποοσοχής* 62 προσπαραγίνεσθαι 275 προσπεπτωκέναι κατά 180 (LXX Pol.) πρόσταγμα 20. 21. 24. 26 θείον 279 διά προσταγμάτων 28 πρόσταξις cf. s. πράξις προστασία 183 (Pol. Ma.) προστάσσειν: προσέταξε cet. 22. 183 c. inf. 52. 110 c. acc. c. inf. 294 δπως 29 ίνα 46 προστετάχαμεν c. acc. c. inf.

14*

24 προστέταχε c. inf. 158 προστεταγμένον ήν 304 προστατείν 81. 119 (I Maccab.) προστάται 111 προστιθείς 311 προσέθηκε 26 προσθείναι 20. 72 τὰ προσυντελεσθέντα 77* τà προσυντετελεσμένα 55 διότι προσυποδειηνύναι 136 168* (Pol. Pap.) προσφάτως 5 (LXX Pol. Pap.) $\pi \rho o \sigma \phi \epsilon \rho \epsilon \iota \nu$ 170 bis $\pi \rho o \sigma \phi o \rho \alpha$ sacrificium 170 (LXX) τὰ τῆς γεωργίας πρόσφορα* 111 (cf. Flinders Petrie Pap. II p. 56?) προσφωνηθέντων τούτων τῶ βασιλεΐ 312 είς πρόσωπον ἔρχεσθαι 175 ίλαρῷ τῷ προσώπφ 18 mimi 219 προτείναι: την δεξιάν 179 πρότερον 6. 13. 119. 262 cf. s. ήμέρα προτιθέμενος ταῦτα 127 ὅτι 249 λόγον περί (cf. Pol.) 18 τὸ προτεθέν 255 (LXX) ποοτιμαν 209. 278 δόξη ποοτετιμημένον 3* προϋπέδειξε: δτι 132 [προφυλακήν corruptum 104 (LXX Pol.)] $\pi \varrho o \chi \epsilon l \rho \omega \varsigma$ cf. s. $\ell \chi \epsilon \iota \nu$ (LXX) Pol.) αμα τη πρωία 304 πρωτεύειν 229, 275 *πρώτης φυλής 47 δ πρῶτος 187 al. of πρώτοι 16. 107 πρῶτον 52 al. πρ. . . . μετὰ ταῦτα 179 πρ. . . . πολλῷ δὲ μᾶλλον 155 πρῶτον πάντων 132* πρώτως 4 $\pi \tau \alpha i \epsilon i \nu$ 230 bis. 231 bis πτηνά 145. 146. 147 πυκνός 62. 90 πυκνότερον saepius 318

πύλη 158 πυνθάνεσθαι 129. 204. 228 τί τινος 203. 221 έπυνθάνετο c. gen. 197. 209. 229. 250. 255. 288 πυθέσθαι c. gen. 52 πεπυσμένος? 91 πῦρ 87 πύργος 100. 101. 102. 105 πυρόν 145 *πῶς ἄν c. interr. indir. 187 al. δπου γάς . . ., πῶς οὐ 149 *δάβδωσις* 64. 74 ραβδωτός 62 δαθυμία 245 plur. (Pol.) 284 δέπειν: πρός τι την διάνοιαν 222 δέπων ού βούλεται 269 δεύμα 89. 117 διπίζειν 70 (LXX) *δισ*κοφύλακες 33 έν τοις βασιλικοις δισκοφυλακίοις 80 (cf. νομοφυλάκιον Pe. Ma., βιβλιοφυλάκιον, γαζοφυλάπιον LXX) δοά 63 богоног 96 (LXX) δόμβος 74 δομβωτός 67 δοπη και νεύματι momento temporis et ad nutum 90 *δ*ώμη 14. 92 εί αύτός τε έρρωσαι 41 έρρωσο 40. 46 έρρῶσθαι 35 σαρκοφάγος 146 σάρξ 92 σαφής 189. 314 σαφῶς 1. 153. 159 σαφέστερον μαλλον 76 σεαυτού 279 poss. 218 σεαυτώ 207 σεαυτόν 191. 281. 292 σεβασμός 179 σέβεσθαι 16. 134. 139. 140 σεμίδαλις 92 (LXX) σεμνός 5. 31. 313 ταις ποιήσεσιν 258 έπίνοια 271 σεμνῶς 56. 81. 144

×.,

k

σεμνότης 5. 171 σεμνύνεσθαι έπί c. dat. 152 σημαίνειν: σημάναντα 33 σεσήμαγκά σοι 120 σοι σημανώ 143 pass. 30. 192 ori 315 κρότω σημηναμένων 200 σημεΐον 44. 150. 159. 270 σημειούσθαι 148. 151. 234 (Pol.) σημείωσις 161. 170 (LXX) σήμερον 180 oryn 92. 95. 204 σίδηφος 119 σιδηφοίς τείχεσιν transl. 139 σιτικοίς καρποίς 112 oxern 93. 151 σκέπη 140 onevázer de cibis 182 onewig 39. 141 ox2noos 289 σκοπός 251 σμάραγδος 66 σμήξις 88 o cóg 15, 19, 32, 36, 43 bis oopia 207. 260 σοφός 130. 139 σοφώτατοι 137 oopãs 107. 271 ούθεν έσπάνιζε 55. 114 (LXX) σπάνις 55 (Iud.) έσπαρκας: χάριτας 230 σπονδεία 33 (LXX) σπουδάσω τὰ λοιπά 10 σπουδή 39 σπουδή 4 στάδιον 89. 91. 105. 301 στάχυς 63 στενός 118 στερεός 57. 65 στέφησις 212 στεφάνη 58. 59. 62. 64. 65. 75 (LXX) στέφανος 63. 64. 79 bis. 320 δικαιοσύνης 280 othog 97 στολή 319. 320 oroliouos 96 (LXX) στόμα 165 mensae 71 crateris 74. 75 aquarum στόματα 90

στράτευμα 37 στρατηγός 280 (Pap. cf. Wilcken apud G. Droysen, Kl. Schriften II 437) στρατιώτης 14. 22. 23 στρατιωτικός 23. 36 στρατόπεδον 20 στρέφοιτο 59*. [60] στρεπτός 58 στρωμνή 182 *ov 40 al. oov poss. 15. 42. 185 ooi 1 al. os 1 al. συγγένεια 241 τό συγγενές 241 κατά τό σ. 7 ovyysvinog 147 (Pol.) συγγνώμη 295 συγγραφείς 31 συγκαταφέρεσθαι ταις όρμαις 222 (LXX Pol.) συγκροτείν 247 εύ μάλα 220 (LXX) συγχοήσθαι: δικαιοσύνη 147 τοῦ λόγου δυναστεία 162 έθεσιν ίδίοις* 182 έπαινω 266 súnusola 12 lozúr 92 cibo 143, 158, 181 (Pol. Ma.) συγγώρησις 150 συζήν 130 συλλαμβάνειν concipere 165 συμβαίνειν c. acc. c. inf. (Pap.) 35. 60. 120 c. dat. et inf. (Pol.) 108 to ovuβaivov 314 τὰ συμβαίνοντα 197. 239. 241. 256. 268 συμβολή 71. 176 συμβουλευόντων παροησία πρός τό συμφέρον 125 ovubovlia 246 (LXX Pol.) σύμβουλος 264 ovunaziai auxilia 13* συμμετρία 107 συμμέτοως 105. 87* συμμίσγεσθαι e coni. 142 (LXX) των συμπαρόντων 178 (LXX Pol. Ma. Pap.) σύμπαντας άνθοώπους 16 συμπέρασμα 194

- σύμπηξις 155
- συμπλήρωσις 29 (LXX Pol. Pap.)
- συμποσία 203. 220. 297 (Sir. III Maccab. cf. Lobeck, Phryn. p. 517)
- συμπόσιον 181. 202. 236. 286. 294
- σύμπτωμα 316 (LXX Pol.)
- συμφάνεια 99
- συμφανής 91 (Pol. Pe. 160, 52 Ma. Pap.)
- συμφέρειν 44 c. inf. 239 c. dat. et acc. c. inf. 25 τδ συμφέρου 125 έαυτοῖς 227 τὸ πρὸς ἑαυτοὺς σ. 268* βίφ σ. e coni. 284? συμφερόντως 45. 199. 298
- σύμφορον e. coni. 284
- συμφωνία 302
- σύμφωνος 302 τό σ. 32. 39
- σύν: έαυτῷ 3 sim. 13 bis. 27. 30. 38. 70 bis. 74. 75. 176. 184. 246 σὺν κατασκευῇ 157 σὺν χειραγωγία Θεοῦ 239 σὺν κρότω 261
- συναγαγείν 9. 42. 308 pass. 90 είς 307
- συναινέσας c. dat. 226 (III Maccab. Pol.)
- συνακούειν 5. 122. 261 c. gen. 91 περί 1
- συναλισγόμενοι corruptum, ut vid., 142
- συναναγκάζειν c. inf. 17. 20 (Pol. Pap.)
- συναναστροφή 169. 246 (Sap. ΠΙ Maccab.)
- συναναφέρειν έαυτούς 213
- συνανθομολογησάμενος c. dat. assentiri 252
- συναντιλαμβάνεσθαι 123
- τῶν συναπτόντων c. dat. intr. 107 ἑαυτὰ συναπτόντων 89
- ouvageodeis c. dat. 232
- συναρμοζόμενα 71
- σύνδενδρος c. dat. 112 (Pol.)

σύνδεσις 73

- σύνδεσμος 85
- συνεδρία 303 (Iud. Pol.)
- συνέδριον 301 (LXX Ma.)
- ovvetval hominibus 270. 274.
- 321 δ δη σύνεστι τοίς ... 125 συνεπιμαρτυρείν c. dat. 191 (Pol.)
- συνεπιφωνείν 235. 294
- τό συνεργές 242
- συνέρχεσθαι: συνελήλυθα 20.35 συνετός 148 (LXX)
- ovvézeiv 223 pass. év (Pol.) 15
- συνεχής 62* το συνεχές (Pol.) 8 συνεχῶς 78. 107. 167. 212. 249
- συνθεωρεΐν 139. 219 (Pol.)
- συνιέναι πλεΐον 200
- συνίστασθαι 119. 96 συνεσταμένης (Pap.) 1 συνεστάναι διά c. gen. 154 συνεστηκέναι 55
- μηδέν ύπερήφανον έαυτοϊς συνιστορώσι 170 έαυτφ συνιστορης, δτι 215 συνιστορούσης της διανοίας μηδέν κακόν πεπραχέναι 243* μη συνιστορείν έαυτφ κακόν πεπραχότι 260 (Pap.)
- τό σύνολον omnino 311
- συνομολογεΐν 237 c. dat. 228 (IV Maccab.)
- ovvideiv 56
- συνοχή 61
- στρατιωτικόν σύνταγμα (cf. Pol.) 36
- σύνταξις 186
- συντείνειν πρός 237
- συντελείν 51 bis. 81. 234 bis. 258. 312 δύο πήχεων τὸ ΰψος . . . 57 ἀδικίων 152 δαπάνην* 205 τὰ βουλήματα 283 τὰ ἰκετευόμενα συντελείσθαι 192 cf. ad p. 23, 20 (LXX)
- συντηρείν 122. 317 ἀκέραια

άπαντα 196 έαυτον άδωροδόκητον 209 το κατ' άφετήν 215 την εύνοιαν ακέραιον 264 τα νόμιμα 127 de deo 157 bis (LXX Pol. Ma.) συνέθηκαν 136 συνέτυχε ούτως, ώστε 307 συνέτυχε* c. acc. c. inf. 180 συνυποκοινόμενος: τὸ πρέπον 267 (Pol.) overyyes aquarum 89 σύστασις 154 ύδατος 89 (LXX) συστρατεύεσθαι 22 συνέστρωσε 183 συσφίγγειν 61. 97 (LXX) έσφίγχθαι 65 σφυρόν 87 oyedov 120 apud numer. 93 177 (II III Maccab.) σχήμα 105 oziorós 67 (LXX) cf. ad p. 31, 10 57.01VIai 75* ozowides 58*. 60 σώζειν 281 ψυχήν ανθρώπου 292 σώζεσθαι τους βίους των άνθρώπων 240 σώμα 151. 155. 303 κατά σώμα καl κατά ψυχήν 139 persona (LXX Pap. Pol.) 20. 22 bis. 24 bis σωματοποιείν 166 (Pol.) σωτηρία 18. 21 σωφροσύνη 237. 248 (LXX) σώφρων 125 (IV Maccab.) τάγμα 26 (LXX Pol.) ταλαιπωρίαι 15 (LXX) ταλαίπωρος 130 (LXX) τάλαντον pondus 33 bis. 93. 319. 320 pecunia 20. 27. 33 p. 12, 15. 40. 42. 294. 319 ταμιεία 111 τάξις 266 έχειν τάξιν 69 cf. s. άποδούναι ταπεινός 263 τὸ ταπεινούμενον 257

ταραχή cf. s. έμποιεῖν, λαβεῖν τάσσειν: είς τὸ στράτευμα 37 ταχέως 291 την ταχίστην 40 *τε initio novae sententiae 26. 37. 60. 86. 87. 95*. 165. 166*. 183 TE xai 3 al. - male positum 4 oidnoois reizeow transl. 139 τέπνα 27. 41. 45. 185. 248 τεπνοποιείν 165 (LXX) τελείν 242. 259. 308 τελεία ψυχη 15 τελειούν 195. 199. 307. 312 (LXX) τελείωσις 239 v. s. έχειν, λαβείν (LXX)τελευτάν 268 cf. s. ζην μέχρι τέλους 187 cf. s. έπί, άγειν τέρπειν 322 pass. 198 διά c. gen. 186 τεοφθήναι 274 (LXX) τὸ τεφπνόν (Pol.) 77 (LXX) τεοπνότης* v. s. έχειν (LXX) τεσσαράχοντα 105 τεσσάρων 65. 70. 91 τέταρτος 48 τετραδάκτυλος 75 τετραπόσιοι 20 τεύχη 179. 310 τέχνη 28. 70. 74 plur. 56. 72. 82 bis. 156 τεχνίτευμα 78 τεχνίται 33. 51. 63. 81 τεχνουργία 80 Tide corruptum 213 τηλικοῦτος 312 (Maccab.) τό τηνικαῦτα (Pol.) 179. 186. 306 (IV Maccab.) τήν ίσότητα τηφοί 263 τιθέναι 158 πρό δφθαλμών 284 θώμεν 32 πρόδηλα θείς 133 Dein corruptum 136 TEDELκότος τον νόμον 15 τεθέντων 77. - παράσημον έθετο 147 την κατασκευήν της πόλεως έθεντο κατά λόγον 113 μεγάλην τέθειμαι 180 TINTELV: TENOVOUS matres 152

- τιμῶν 183 τὸν θεόν 234 pass. 244, 285, 19 τῶν τιμ. ὑπὸ τοῦ βασιλέως 186 cf. s. παρά et ad p. 2, 2
- τιμή 178. 228. 272 ἀργυρική 37 cf. s. καταξιοῦν

τίμιος 82

τιμωρίαι 208

- *τίς: τίνα ἄνθρωπον 282 διὰ τί 129 al. τίνος ἕνεκεν 206 cf. s. χάφιν. — είδη, ποός τίνα 251 cf. s. δς. — τί δεϊ και λέγειν 138
- *ris: rives c. gen. part. 19 al., item τινά 136 al. τινών μέν ... τινών δέ 107 έάν τινες 321 cf. s. el. - éπισκευή τις 285 καλλονή τις 229 ψυχαγωγία τις 78 κατά πρόθεσιν TIVA 307 iungitur cum pronom. TIS ällos 8. 80 πηλίκη τις 52 πόσαι τινές 10 πολύ τι 90. 95 τι πλέον 198 πλείον τι 274 τις έτέρα 126 έτερον τι 245 ετέροις όλίγοις τισίν 30 cum adi. άγνήν τινα 31 άδόλεσχόν τι 8 άπόλουθόν τι 259 φιλίας άξιον τι 40 άσχημόν τι 211 ήδειάν τινα 86 θεία τις 160 ίκανόν τι 33 υπέροπλόν τι 52
- τοιούτος sine art. 14. 21. 51. 80. 200. 321 καὶ τὰ ἄλλα ὅσα τοιαῦτα 145 καὶ τοιαῦτα ἔτερα 214 καὶ τὰ τοιαῦτα 233 ὁ τοιοῦτος 22. 25. 26. 144. 148. 166 bis. 183 bis. 209. 242. 258. 264. 307 τὸ τοιοῦτον 104 τοιαύτην είχον τὴν κατασκευήν 76
- TOTZOS 90 (LXX Pol. Pap.)
- *τόπος 52 al. τοὺς κατὰ Συρίαν τόπους 22 τῶν περὶ τὸ ἰερὸν τόπων 100
- τοφεία 58. 73. 79 τοσούτος cf. s. όσος

τότε 119. 158

- τραγωδία 316
- *τράπεζα 33. 52 ss. βασιλική (Pap.) 22
- τραπεζίτης 26 (Pap.)
- τραχύς 118 τὸ τραχύ 122
- τοέπεσθαι 17 ἐπί 162 εἰς et ἐπί 245 πρός 305 ἀπρατεῖς μαι ἐπι τὰς ἡδονὰς τρεπόμενοι γεγόνασιν 277 sim.? 216* πρός τὸν ἐλεον τραπήση 208 sim. 217 τραπήναι πρός 186. 198. 202. 261. 274* ἐπί 220. 247 εἰς 262. 294
- τρεῖς 13. 84. 301. 319 τρία 294 τριών 58 τρισίν 24
- τρήμα 61
- τριάκοντα 42. 175. 314. 320
- τρίγωνος 58. 60
- τρίπλινον 319 (Pol.)
- τοιμερής 71
- τρίπτυχου 71
- τρίτος 47
- τοοπολογείν 150
- τρόπος 153. 209 cf. s. περιέχειν.
 mores 7. 163. 166. 170.
 plur, 144. 149. 219. 264 πρόπος dialecti 11 πούτω τῶ τρ.
 227 καθ' όντινοῦν τρ. (Pap.)
 24 κατὰ πάντα τρ. (Pol.) 215.
 248 κατὰ πολλοὺς τρ. (Pap.)
 44* δι' ἐτέρων τρόπων 276

τροφή 145. 154. 155. 164. 190 τρυβλία 320 (LXX)

- τουγόνες 145 (LXX)
- τυγχάνειν ἀναγραφῆς 302 ἀντιγραφῆς 51 ἀποδοχῆς 257 et (ἔτυχον) 308 διορθώσεως 299 ἐπανορθώσεως ἔτυχον 130 τύχη... ἐπισκευῆς 29 εὐφημίας 191 πολυωρίας τεύξεσθαι 318 προυοίας τέτευχε 30. — τετευχότας 121 τυχεῖν 237 c. part. 30. 283 πόσαι τινὲς μυριάδες τυγχάνουσι 10 οὐ τὴν τυχοῦσαν 166

τύπος epistulae 34 τυπούν 70 (Sir. Sap.) τύπτειν de deo (LXX) 192 τύπωσις 75 τών άνοσίων τυράννων 289

- ύγεία 190. 237. 259 cf. Schwei-
- zer p. 101
- ύγιαίνειν 41
- κατά τὸ ὑγιές 250
- ύδωο 89 ύδάτων 88. 91
- ὑμῶν 180, 181, 293, 294 pro poss, 38, 166 ὑμῖν 38*, 177, 179, 181* ὑμᾶς 179
- ύμήν 176. 177
- ύπαχουσόμεθα: πάντα 44
- ὑπάρχειν 31. 38. 60. 80. 84. 86. 89. 207. 242. 290 ἐν 15 πρὸς ἐπισκενὴν ψυχῆς 5 c. part. 193 οἰχ ὡς ὑπάρχει 30 τὰ ὑπάρχοντα possessio (LXX Pol. Pe. 13, 12. Ma. Pap.) 25
- ύπές c. gen. 45 c. acc. numeri v. p. 202 ύπὲς τὸ δέον 295 δεδοξασμένος ὑπὲς τοὺς πεογόνους (cf. Pol.) 19
- υπεραίρειν c. acc. 16. 290 (LXX Pol.)
- ύπερβαίνειν 122
- ύπερβάλλων 84 с. асс. 109
- ύπερηφανία 262. 269
- ύπερήφανος 170. 211. 263
- ύπερθείν c. acc. 55
- ύπέρθυρα 85 (LXX)
- ύπέροπλος 52
- ύπεφοχή superficies 60 ἐν ὑπεφοχῆ 63. 66 e coni. 74 ἐμπειφίας καὶ τέχνης 70 δόξης 79 cf. 218 ἀπάντων 196 πόλεων ἐν ὑπεφοχαῖς (sc. οὐσῶν, cf. II Maccab. Pe. 252, 20 Pol.) 175. — 175 p. 49, 1
- μηδέν ύπερτείνοντας τοῦ δέοντος 246 τὸ τῆς τιμῆς ὑπερτεῖνον 178
- ύπερφέρειν c. gen. 122 (LXX)

ύπερφρονείν c. acc. 122 ύπήμοος 254

- ύπηρετείν с. асс. (Ма.) 92
- ύπηφέται τῶν ταγμάτων (Pap. cf. Wilcken AAB 1886 p. 17. 57) 26 χοηματιστὰς καὶ τοὺς τούτων ὑπηφέτας 111
- ύπνος 160 έν ύπνω 216 έν τοις ύπνοις 213 καθ' ύπνου 216 τὰ κατὰ τὸν ῦπνου 213
- *όπό non solum post formam, sed etiam post sensum passivum ἐτύγχανεν ἀντιγοαφῆς ὑπό 51 sim. 191 αἰ τῶν πράξεων τελειώσεις ὑπ' αὐτοῦ 239 cf. s. διάταξις. — c. acc. 'sub' 63. 68. 89. 106 τοὺς ὑπὸ σεαυτόν 281 ὑπὸ μίαν φωνήν 178
- ύπέβησαν c. gen. 116* τῶν ὑποβεβημότων inferiorum 147
- ύπογράφει ... ό λόγος 268 (LXX) ύπόδειγμα 143 (LXX Pol.)
- καλῶς ὑποδεδειχέναι 112 τῶν ὑποδειχθέντων 128 (LXX Pol.)
- ύποδοχείον 89. 91
- ύποδοχή 183
- ύποδρομή 86 bis
- ύποκείμενος 105
- ύποκρίνεσθαι: πρόσωπον 219 (II IV Maccab.)
- ύπόκρισις 219 (II Maccab.)
- υποκριτής 219 (LXX)
- δπολαμβάνειν c. acc. c. inf. 19.
 83 e coni. 95. 214 p. 59, 10*.
 221. 227 c. inf. 214 p. 59, 7
 δτι 201 δπολαμβάνονται c.
 inf. 11
- υπόληψις 160 (Sir.)
- ύπομένειν 175
- ύπομιμνήσκειν 1 c. acc. 286 καθώς 263
- ύπόνοια 316
- ύποπίπτειν de somniis 214 (LXX Pol.)

- ύποτέτα πταί σοι 11 τους ύποτασσομένους 257 διὰ τῆς ὑποτεταγμένης (Pe. p. 173 Pap.) τάξεως 266, οἱ ὑποτεταγμένοι (Pol.) 205. 207. 265. 273. 289. 291 (LXX)
- ύποχείριος 12
- ύψηλός 83. 100
- ΰψος 57. 74. 93 (LXX)
- ύψουν 263 (LXX)
- φαίνεσθαι 105. 155. 175. 219. 241. 249. 257. 296 c. inf. 55 τοῦ φανέντος ἐνόχου 25 ἐἀν ουν φαίνηται (Pe. 5, 9 Pap.) 32 *φάναι: φησίν 31 φασίν 135 έφη 19. 195 ss. al. έφησε 197
- al. φήσας (Pap.) 249. 255. 260. 267. 269. 282 & dé om. Égy 167
- $\varphi \alpha \nu \epsilon \rho \delta \varsigma$ 21. 132 bis $\varphi \alpha \nu \epsilon \rho \delta \varsigma$ ήν την διάθεσιν δς ην 127
- φαράγγων 118 (LXX)
- φαύλος 142
- φείσασθαι 258
- μετρίως φέρειν 197 pass. 214 τῷ πλούτφ καὶ τῆ δόξη 211 cf. ad p. 74, 21
- oùn av goavoiev* c. part. 137 φθόνος 224
- φιάλη 33. 42. 79. 320
- φιλάγαθος 124. 292 (Sap.)
- φιλαλήθης 206
- φιλανθρωπείν c. acc. (II Maccab. Pol.) 257
- φιλανθρωπία 265. 290 (LXX Pap.)
- φιλάνθρωπος 208 φιλανθρωπότερον απαντωμεν 36 (I Esra Sap. II IV Maccab. Pol. Ma. Pap.) φιλήποος 239 (Pol.)
- φιλία 40. 44. 225. 228. 231
- φιλικώς έχειν 227
- φιλοδίκαιος 209
- gulodožeiv els 80 (Pol. Ma.)

- **φιλομάθεια 171. 300**
- φιλομαθής 286 διάθεσις 1 -ῶς έχειν περί* 7 (Sir.)
- oilonatois 249 bis (Pol.)
- φιλοποιείσθαι c. acc. (Pol.) 209
- φιλοπονία 112 (Sir.)
- τό φιλόπονον 74
- qílog 41. 125. 190. 228 bis. 268. 318 titulus vid. 45
- φιλοσοφείς: διά των ένεργειων 285
- φιλοσοφία 256
- φιλόσοφος 201 οἱ φιλ. 200. 235. 296 φιλοσοφωτέραν de lege Mosaica 31
- φιλοτιμείσθαι c. inf. 79 (IV Maccab)
- φιλοτιμίαν χαριστικήν έχειν 227 (Sap. Ma.)
- φιλότιμος 227 (Sap. II III Maccab.)
- φιλοφρονείσθαι 274 διά των προπόσεων 235 φιλοφρονηdeis c. acc. 198. 268
- έν ταῖς φιλοφρονήσεσι 246
- μετά φιλοφροσύνης 220
- φιλοφρόνως ήσπασάμεθα 173 έπικροτήσας 230 (Π IV Maccab.)
- φλιά 85 (LXX)
- φοβερός 194
- φόβος 36. 99. 194. 270 φόβω 12. 95 θείου φ. 189 τον
 - περί θεού φ. 159
- φοΐνιξ 63. 112
- φολιδωτός 73 φολίς 73
- φορείν 96. 97
- φρονείν 236
- φρόνησις 124
- *φοόνιμος* 130
- φοοντίζειν c. gen. 121. 245 εδ φροντίσειν περί τούτων 124* φροντίς: ή περί τούτων 8 cf. 8. μέριμνα
- φρούριον 13. 36 (II Maccab.)

INDEX VERBORVM

- τὰ φυόμενα 147 προδότης πέφυκε 270 άδικία π. 277
- φυλακή 100. 104 bis*. μεγίστη 125
- φυλάρχων 97 (LXX)
- *φυλάσσειν* 102. 311 *φυλαπτέον* c. acc. c. inf. 149
- φυλή 32. 39. 46. 47
- φύλλα 70
- φυσικός 97. 222 διάνοια 171 λόγος 143 -ῶς 89. 277
- φύσιν ἀγαθήν εἰς 56 τῆ φύσει 250. 289 κατὰ φύσιν 257 παρὰ φ. 44
- φωνή 30 φ. ίδίαν έχουσιν 11 μετὰ φωνῆς 281. 293 μ. μείζονος φ. 235 cf. s. ὑπό
- χαίφειν in epist. 41 χ. και έφφῶσθαι 35 μεγάλως έχάφη 312 μ. έχάφημεν 42
- χαλεπός 289
- zalnos 119
- χαφά: πρατίστη 261 μετὰ πραυγῆς παὶ χαφᾶς 186 sim. 274. 293 cf. s. πληροῦν
- zaganthoss linguae 11
- χαφαπτηφίζειν c. acc. c. inf. 153 χάφαξ 139
- χαρίζεσθαι abs. 215. 319 c. acc. 196 c. dat. 38. 228 κεχαρισμένος έση (Pap.) 40 κεχαρισμένως 273
- χάφις 226 χάφιτα 272 χουσοῦ χ. 8 πρός πάντας 249 χάφιν έξειν 54 χάφιτας έσπαφκας 230 cf. s. ἀποδιδόναι. τίνος χάφιν 254, 306, 314 ὦν χάφιν 179, 277 μυῶν . . . χ. 144 χ. ὑποδείγματος 143
- χαριστήφιον 19 μέγιστα χ. 19 (Π Maccab. Pe. p. 528)
- χαφιστικόν* 37 cf. s. φιλοτιμία κεχαφιτώσθαι πρός 225 (Sir.) χείλη 79
- zeiuagooi 117 (LXX Pol.)

xexvodal 90

- χείο 159. 305. 306 bis cf. s. ἀμφότερος, ἐχάτερος. — ἀνὰ χεῖρα 183
- σύν χειραγωγία θεού 239
- χειρίζειν 183 (LXX Pol. Ma.) χήν 145
- ziµagos 170 (LXX)
- χιτών 87. 96
- χοφηγείν 115. 259. 303 κεχοφηγημένος δόξη (cf. Pol.) 282 (LXX)
- χορηγία υπερβαλλούση 84 (LXX)
- χφεία necessitas 126 munus (cf. s. ό, καθιστάνειν) 271. 301 τὰ πφός τὴν χο. (Pol.) 11. 258 πολεμικαί (Pol.) 193 cf. s. ποιείσθαι (LXX)
- χοημάτων δαπάνη 85
- χφηματίζειν de rege 298 (Pol. Ma. 37, 24. Pap. cf. Pe. 160 B 27). — έχφηματίσθη (Pap.) πολλά διάφορα 9 (LXX)
- χοηματισμός regis 191. 297. 299 δημόσιος 81 (LXX Pol. Ma. 93, c 20 Pap.)
- χρηματιστής 111 (cf. Wilcken apud G.Droysen, Kl.Schriften Π 436. 437)
- χρή c. inf. 231. χρῆσθαι 11 bis. 56. 250 (ἐθισμοῖς) 184 ἐξουσία 215 ἐπιεικεία 192 θυμῷ 253 κανόνι 2 λόγοις 14 μακοοθυμία 188 μεγαλομεοεία 26 παρασκευῆ 194 μεγαλείως τῷ προθυμία 20 σημειώσει 170 συμβούλοις 264 cibo 145 bis
- χρήσιμος: πρός 135 τῆ βασιλεία 286* τὰ χρήσιμα 300 corruptum 175

zenous 64. 65. 143

- ήθος χρηστόν 290
- χρόα (var. χροία) 63. 96. 97
- roovos 157. 295 roovos corrup-

tum 208 cf. s. ζωή, κατά, όλίγος, πολύς revolov 63 de rudi metallo 33. 57. 78 de pecunia 319 χουσογραφία 176 χουσός 8. 55. 57. 76. 82. 97. 114 χουσοῦς 42. 61. 73*. 77 bis. 79. 96. 98. 320 cf. Schweizer p. 141 χ**ρῶμα 97** γύμα πρεσβυτέρων και νεωτέρων 14 τὸ τῆς πλεονεξίας 277 (\mathbf{LXX}) χώρα 12. 22 p. 8, 8. 23. 35. 83. 107 ter. 108. 112. 114. 115. 117 bis. 118. 120. 152. 223 de Aegypto 13. 109 την πόλιν καί την χώραν 22 p. 8, 10 χωροῦντες ὑπὲρ δύο μετρητάς 76 χωρίς c. gen. 165. 254 τοῦ c. inf. 123 ψεῦδος 206 ψεύσασθαι 206. 297 ψόφος 91 (LXX)

- ψυχαγωγία 78 (II Maccab. Pol.) ψυχή 15. 282. 292 τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς τοῦ παυτὸς τρόπου 170 cf. 8. διάθεσις, ἐμπίπτειν, ἔντασις, ἐπισκευή, εὐστάθεια, ἰσος, καθαφότης, κατασκευή, λαμπρότης. — κατὰ ψυχήυ 14. 17. 108. 139. 147. 273 cf. ad p. 76, 2 κατὰ τὴν ψ. 214
- *ὦ Φιλόκρατες 1. 120. 295. 322 sed Φιλόκρατες 171 ὦ βασι-

z

- $\lambda \epsilon \tilde{v}$ 15. 252. 254 sed multo saepius $\beta \alpha \sigma i \lambda \epsilon \tilde{v}$ 10 al. — (om
- *ω*) *ανδρες* 177, 179
- ώμος 151
- ώοθεσία 62. 63. 64
- ѽοα 303 e coni. 298
- ώραιότης 59. 74 (LXX)
- *ώς wie 30 al. νοήσαι δ' ήν, ώς ήγάπησαν 123 ώς ... οΰτως 210 cf. s. οΰτως. — ώς αν έστήκη* 78. - προσελθών ώς ἐπί (Pol.) 301 ώς έξ ἑαυτοῦ ἀδιάλυτον 242* c. part. causam significat 40. 249 item bs äv c. part. 31. 89. 105. 235. 287. 308. — ώς dass v. s. διανοείσθαι, έπιβλέπειν, δαυμάζειν, δεωρείν, μνεία, ποιείσθαι, διαβολήν, opovis (falso traditum 252 et p. 79, 4), — ώς als c. aor. 28. 58. 77. 83. 96. 173. 176. 177. 184. 220. 261. 293 ώς αν c. coni. aor. ($= \delta \tau \alpha v$, LXX Pap.) 34. 46. 217. 305*. --- == ῶστε 90
- ώσανεί c. part. 102 (LXX)
- ώσαύτως 158. 197. 309 ώσαύτως έχείνοις 243
- ώσει τρείς μυριάδας 13
- ώστε c. acc. c. inf. 59. 64. 65. 70. 71. 76. 78. 82. 91. 307 om. accus. ώστε νομίζειν 99 ύπολαμβάνειν 95
- ώφέλεια 241 μεγίστη 3 ώ. έχειν 8 praeda (II Maccab. Pol.) 23
- ώφελεϊν 232 διάνοιαν 7. 322 πολλά ώφέλημαι 294

II. OBSERVATIONES GRAMMATICAE

Artis criticae periti facile intellegent me non omnes has observationes ita ponere, quasi liceat etiam de eis proprietatibus, quae semel vel bis inveniuntur, certo iudicare. quod quam difícile sit in scriptore non satis erudito, in libello satis parvi ambitus, in tanta codicum corruptela, patet.

- adiectiva in -ωτός ν. γομφωτός, δικτυωτός, κοινωτός, ξομβωτός, φολιδωτός. — adi. neutrum substantivi vice fungitur v. p. 202. — neutrum post aliud genus δεόκτιστόν έστιν άνδφωτος 201 μετριότης καλόν 223
- adverbia notabilia aneooinusνως, διηλλαγμένως, ένδεχομένως, έπομένως, όμολογουμένως, κεγαρισμένως. - άσμένως, αύτοκελεύστως. — μεγάλως, μεγίστως, πρώτως. ubi adjectiva expectes τỹ ποιπιλία των τεχνών ... ότι μάλιστα χρήσασθαι 56 τας λοιπάς τορείας διηλλαγμένως* έπετέλεσαν 79 ίσχύι διαφεούντως συγχοώμενοι 92 cf. s. άπαραλλάκτως et p. 7, 17. 18, 7. — respondent inter se μάλλον et μέγιστον 177. adverbium situs et motus confunditur benav ov Bovλεται 269 cf. s. είς, πρός
- articulus v. p. 202 ss.
- attractio v. p. 204
- comparativus cum positivo coniunctus φιλοσοφωτέραν καλ

anéoaiov 31 sim. 21 sine altero comparationis membro φιλανθρωπότερον άπαντωμεν 36 (cf. p. 55, 17) om, v. s. uällov, de *n* omisso p. 192. — cumulatur σαφέστερον μάλλον 76 cf. p. 35, 23 de $\pi \alpha \rho \alpha$ et $\dot{v} \pi \epsilon \rho$ apud comp. v. p. 206. 217 inconcinne μάλιστα ..., πολλώ δε μάλλον 7 (cf. 24) gen. a notione comparativa verbi pendet µηδέν ύπεοτείνοντας του δέοντος 246. - μάλιστα καλώς 32 (alibi κάλλιστα). — de superlativo pro comp. adhibito v. έλαχιστος, κάλλιστον

- directa oratio subito indirectam excipit 55, 125, 198, 223.
 224 ex mixtione utriusque orationis fortasse explicatur p. 36, 14 ψπ' αὐτοῦ (pro ὑπ' ἐμοῦ) et p. 75, 11 αὐτοῦ (pro σου) cf. p. 69, 3
- hiatus: ob hiatum vitandum praetulisse videtur διότι, ξνεκεν, καθόσον, καθώς, καθάπες, μέχοι. toleratur post articulum, pronomen relativum, post εί, ή, καί, μή, ὅτι,

 $\pi \epsilon \varrho i, \, \delta \eta, \, \text{post verborum for-}$ mas in $\alpha \iota$ executes, in pausa, ut omittam locos, quibus per elisionem in legendo hiatus facile tolluntur (quo fortasse etiam pertinet πατρί ήμῶν p. 8, 7. 13, 2); neque numerandi sunt hiatus ante e, qui aphaeresi facile vitantur¹): p. 5, 16 y έλέγχεσθαι 15, 2 σοῦ ἐπιστολήν 75, 21 εἶ έργάζεται. accedunt quidam hiatus eis locis, qui certe corrupti (p. 65, 20 ώς έξ έαυτοῦ ἀδιάλυτον) vel dubitationi non plane exempti (p. 5, 21 πλουσία ψυχη άπολυσον 52, 11 διατηροί έαυτόν 57, 8 έπιεικεία άγει 58, 4 λάθοι άδικον 73, 8 ετέρφ $\epsilon l \pi \epsilon$) sunt; restant denique pauci hiatus graves, quos ipsi scriptori sine ulla dubitatione tribuo: p. 12, 19 Έλεαζάρω άργιερεῖ 18, 17 ή ἄγραφα 26, 1 δμοιοτάτη ύπηρχε 29, 4 ποδήρη είσιν 35,23 βουλόμενοι ύπερφέρειν. – alibi hiatus vitandi ratio valet ad diiudicandas varias lectiones: v. p. 9, 21. 14, 9

infinitivus (cf. s. δ p. 202) pro imperativo, ubi subauditur verbum regens 22. 25. 233*. 295. 245 p. 66, 18 fortasse $\delta \epsilon t$ ex lin. 16 subaudiri potest. — pendet ab $\epsilon \phi$ ϕ 25 ab $\epsilon \pi \iota \delta \epsilon \delta \sigma \alpha \iota$ 248 ab $\epsilon \xi \alpha \pi \epsilon$ - $\sigma \tau \alpha \lambda \mu \epsilon \nu \alpha \nu$ 13 inf. passivi pro activo $\pi \varrho o \eta \rho (\mu \epsilon \partial \alpha \tau i \nu \nu \phi \mu o \nu \dot{\nu} \mu \bar{\omega} \nu \mu \epsilon \partial \epsilon \rho \mu \eta \nu \epsilon \nu \partial \eta \nu \alpha \iota$ 38 sim. 11. 33 cf. s. $\pi \rho o \sigma \tau \dot{\alpha} \sigma$ $\epsilon \epsilon \iota \nu$, post $\delta \tau \iota$ v. p. 205. — inf. cum acc. iungitur, cum idem subiectum sit εί τὸ ξῆν ἀφελεῖται πολλῶν διὰ τὸ κύφιον εἶναι 253. — ὅσον ἐπὶ βραχὸ διεξελθεῖν 168

nomina in -ωσις amat, v. θύοωσις, κόλπωσις, λίθωσις, πετάλωσις, όάβδωσις (cf. etiam ἀγάπησις, ἀπάντησις, δαπάνησις, θύφωμα), notanda etiam συμβουλία, συνεδεία, συμποσία, ήδονοκεασία, καιοστηρησία

nominum syntaxis:

genetivus: de collocatione v. p. 202. — gen. pro adiectivo (more Hebraico?) adhiberi videtur την διατύπωσιν τής ώραιότητος 59 τής ίδιότητος την φυσικήν χρόαν 97 έπτύπωσιν προσοχής 62 aliter explicari potest év rais τῶν κινδύνων πράξεσιν 199 qualitatis έλασμα δακτύλων τεσσάρων 65 sim. 57. 69. 71. 79 al. partitivus (cf. s. ἀπό) κατασκευή τις αλλη τῶν τετιμημένων 8 omisso pronomine regente 'Ανδοέαν τῶν άργισωματοφυλάκων 40 'A. τῶν τετιμημένων 43 έν οίς ήσαν καί τῶν τιμωμένων 186 cf. etiam τῶν διαλελοιπότων έγείρονται πρόθυμοι 94 et p. 21, 7. 83, 21. — part. sine causa ponitur τη έβδόμη των ήμερῶν 275 τὰ τῶν προειρημένων πτηνῶν ῆμερα ζῷα (pro τῶν πρ. πτηνῶν τὰ) τὰ φυόμενα τῶν ὀσπρίων (pro ὄσπρια) έπι γής δαπανα 147 τί μέγιστόν έστι δόξης 234 sim. 291 (= $\tau i \varsigma \mu \epsilon \gamma i \sigma \tau \eta \delta \delta \xi \alpha$?) cf.

1) v. Petersen, In Galeni De placitis Hippocratis et Platonis libros Quaest. p. 44. p. 62, 22. gen. loci πέντε σταδίων κυκλόθεν της κατά το ίερον καταβολής 89

- dativus relationis in plurali numero invenitur, v. s. βάgos, γένος, ήλικία, μέγεθος, μ eroov, τ ervn. — praep. pro instrumentali adhibetur τῶν διαφερόντων έν ώραιότητι 66 dat. temporis (cf. s. nuéoa) ταις έορταις 102 ethicus εί τις έτέρα χρεία αύτω ... κατεπείγοι 126 ήμιν 180 dat., ubi praep. (έν vel αμα) expectes τη των δψωνίων δόσει 22 την πόλιν συμμετρία καθηκούση κατεσκεύασαν 107 (cf. p. 4, 5?)
- accusativus verbi actionem accuratius describit μεγάλα καl άνεπίληστα εύηργέτημας 44 εύχαριστώ μέγιστον (praecedit µallov) 177 adverbii loco ponitur (cf. s. o p. 203) τά πρός την άνω πρόσοψιν ώοθεσία κατεσχεύαστο 62 et si adverbii loci positum statuamus τὰ τῆς έντὸς προσόψεως 68, ibi έχόντων scrib. cf. p. 203. - per objectum anticipatur subjectum sententiae pendentis 130
- nomen cum praep. vno, dia coniunctum την διάταξιν την ύπό του θεού 192 κατασκευή διὰ θείας δυνάμεως 236 (239* verbum subauditur)
- participium pendet a προσαναφέρω, καλώς ποιήσεις. - vice adject. fungitur rosmóusvos (cf. p. 25, 2), substantivi προεστώτες, τεκούσαι. — ούτω Soy 9 20. - genet. absol. eodem subjecto atque verbum fin. 38. 316 ubi eiusdem rei casus obliquus di-

versus exstat 100. 116 gen. personae vel rei omisso v. s. avros, de nominativo absol. v. ad p. 67, 5 part. non habet quo referatur éxélevosy γραφήναι . . . σημάναντα 33

- periphrasi nominis inservit neutrum plur. articuli cum gen. vel cum praep. coniunctum v. p. 203 periphrasim genetivi quodammodo efficiunt praepositiones, v. s. ano, xara, παρά, περί, obiecti praep. $\pi \epsilon \varrho i$. — periphrasi simplicis verbi inserviunt είναι (ὑπάρχειν 193) c. part. et έχειν, άγειν, λαμβάνειν, ποιείσθαι, τυγχάνειν
- plurali vocum aywyn, alua, βίος, βάρος, γένος, ήλικία, θάνατος, μέγεθος, μέτρον. πληθος, όαθυμία, τέχνη, ύπερozn utitur. — plurali maiestatis utitur Ptolemaeus 22-25. 35-41 idem in colloquiis 177 ss. fere singulari (sed ήμῶν, ήμĩν 180), plurali Eleazarus 41-46 singulari Demetrius 29 pluralide sua persona scriptor 1-6 (intermixto singulari p. 1, 5. 2, 12. 18). 307. 123* an se solum intellegat, dubitari potest 17. 96 (fort. etiam 1. 3. 4), contra vix dubium est 128. 129, ut evincit p. 37, 11. 41, 9. - pluralem numerum nominis neutrius singularis verbi ubique sequitur praeter ζωοποιούνται τὰ πάντα και γίνεται 16 ήλευθερούντο 27 άναρπά-Lovoi 146, quod postremum excusatur, quia subiectum quod subauditur procul abest repetitur praepositio sirs yào κατ' έκεινό τις θεωθείη, κατά

την έξεύφεσιν 136 om. καὶ διὰ βρωτῶν καὶ ποτῶν καὶ ἀφῶν... 142 ἢ δι' ὀνείρων ἢ πράξεων 192 de articulo repetito vel omisso v. p. 202. — λιμένας τόν* τε κατὰ την ᾿Ασκάλωνα καὶ (τὸν κατὰ addere debebat) Ἰόππην... 115 singularis collectivus τῷ Πέφση 13

- syntaxeos abundantia (cf. s. οδros): post digressionem verba similia repetuntur, quibus is qui legit ad priora revocetur, ut monstra periodorum evadant 14. 18. 133. 134. 139. — πολλά παφεπάλεσε... παφαπαλῶν 123
- syntaxis laxior: nadig of bovλει . . . εί τοῦτο (pro οῦτως) 207 8 pro si τι 18 cf. s. 8005, outos, adverbia. — $\dot{\eta} \delta'$ αύτη διάθεσις ήν των ποδών, πάντα έναργῶς πεποιημένα nal noonyuéva 70 cf. ad p. 22, 9, - transit ab inf. ad verbum finitum 25 cf. 57. asyndeton p. 1, 13. 19, 16 vix ferendum. - de particula dé in apodosi adhibita v. s. Sé. - anacoluthon p. 35, 9. 78, 23. - incongrue έκαστα(?) τῶν πράξεων 150 post size om. alterum membrum 136^{**} miscet tempora διαλεξομένους σοι και κομίfortas 40 pluralem et singularem yalns nai uvār 163 sim. 144. 63. 66. 112 µúες, tum έπιβάληται 164 έν ois ad συντάξεως relatum 186 παο avrois non habet quo referatur 3 sim. περί τούτων 8 ένέργημα, cum propter no-

mina vicina ένέργεια expectes 156 intricata (nisi scribas γραμμάτων) έγκεκυφότες είς πολλά και μετεσχηκότες πραγμάτων (pro sis πολλά πράγματα καί μετ. αύτῶν?) 140 more antiquo extra constructionem positum (v. Lobeckii Phryn. p. 410 ss.) πλεΐου 27. 93* (cf. Addenda), oux Elarrov 116 (de 75 v. Addenda). - enuntiata consecutiva conjunctione Sore (semel ws) inducuntur et semper infinitivo, numquam indicativo enuntiantur. de aliis constructionibus v. p. 225 'verborum modi' et 8. ÖTL

verborum declinatio: de augmento v. s. Everysteiv, svyeσθαι, δύνασθαι. - raro verba in ut cedunt formis verborum in ω: cf. καθιστάνειν, καθιστών, έπιμίσγειν, συμμισγόμενοι^{*}. — optativi formae παραδιδοί 196 νουθετοίς* 207 έπιτελοί 258 διατελοί* 187 συντελοί 205 τηροί 263 διατηροί 189*. 206 ώφελοί 232 sed rarappovoly 225 Iswοοίησαν 190. - δώη 185 άπο-Son 238. - notabilia ovvré-TVZE corruptum 1) 180 (v. Ind. s. τυγχ.), ἀπεκρίθην, ἀφελείται, έγενήθην (cf. s. παραγ.), συνέθηκαν, έπεδώκαμεν, μετέδωκαν (173 fort. ἀπεδώzausv scrib., ceterum breviores pluralis formae non occurrunt), έπανήξομεν, έστήκη, καθεστάκαμεν, καθεσταμένους, συνεσταμένης, έλέχθη, πέτασθαι, σημάναντα et διε-

1) v. G. Schmidt, De Iosephi elocutione p. 468.

σήμαναν (sed σημηναμένων, έπισημήνας, έπισημηνάμενος), έφησε

- verbi genera: e mediis praecipue notanda άναγράφεσθαι (et άναγράφειν), άσφαλίζεσθαι. διαστέλλεσθαι, διοςθοῦσθαι, ἐκλέγεσθαι, ἐπιλέγεσθαι (al. έπιλέγειν), έκτίθεσθαι, ένδεί πνυσθαι, έπιχεισθαι, καταβάλλεσθαι, παρατηρείσθαι*, πιστοῦσθαι, προτίθεσθαι cf. adnot. ad p. 7, 9. 30, 24. 58, 18, Addenda ad p. 8, 1 Ind. s. yewoyeiv. --perfecti passivi formae adhibentur verborum áxooãodai. έξασφαλίζεσθαι, έργάζεσθαι, *λογίζεσθαι*
- verbi modi: coniunctivus $\mu \eta$ - $\pi \sigma \tau \varepsilon \, \tilde{\kappa} \lambda \circ \gamma \circ \nu \, \tilde{\eta} \, 15 \, (cf. p. 18, 5).$ — de $\tilde{\kappa} \nu$ c. coni. v. s. $\tilde{\kappa} \nu$, $\delta \varsigma$ ($\delta \varsigma \, \tilde{\kappa} \nu = \tilde{\sigma} \tau \alpha \nu$). p. 14, 14 $\pi \varepsilon \varrho l$ $\delta \nu \, \tilde{\epsilon} \alpha \nu \, falso codd. (<math>\tilde{\kappa} \nu \, Eus.$). — de enuntiatis finalibus v. s. $\tilde{\epsilon} \nu \alpha$, $\tilde{\sigma} \pi \omega \varsigma$ (semel $\tilde{\sigma} \pi \omega \varsigma$ $\tilde{\kappa} \nu$). — de optativo potentiali v. s. $\tilde{\kappa} \nu$, de opt. iterativo (182 coniectura restituto) s. ϵl , $\tilde{\sigma} \tau \varepsilon$

verbi tempora: imperfectum иад η иє, бінаю $\dot{\eta}$ pro praesenti, cf. ad Ios. p. 97, 24. ήρώτα, ἐπηρώτα saepe pro aoristo. — futurum βovlήσομαι, ubi praesens expectatur 180 pro imperativo άναληφθήσεται 25 γραφήσεται 32 in dubitativa sententia p. 18, 1 in transitu ad aliam libelli partem (numquam conjunctivus) 8. (34 ad remotiorem orationis partem spectat). 52. 120 itaque etiam διασαφήσω 51 δηλώσω 83 futura videntur. — inf. aoristi post δμωμοκέναι 104 (cf. p. 36, 15). — junguntur έκόμιζον* et μετέδωκαν 43. - perfecti pro aoristo positi dubia exempla ήσπασάμεθα καί άποδεδώκαμεν 173 άποδέδωκε Schard damnavit 72 pro praesenti oùn äzonστον οίομαι κατακεχωρίσθαι πεχρημένη 2. — plus-21 quamperfectum pro aoristo in sententia primaria éxexúρωτο 26 έγεγόνει 27. 103. 182 post énel 72

L

ARISTRAS.

III. INDEX NOMINVM

δ 'Aβδηρίτης (Hecataeus) 31 **'Αβιήτης** 50 Άβοαῖος 48 "Αβραμος 49 'Αδαΐος 47 'Αζώτιοι 117 Αίγύπτιοι 11. 138. 140 τῶν Al. 36 είς Αίγυπτον 4. 12 είς την Αι. 23. 35 κατὰ τὴν Αἴ. 4. 6 τῶν Αἰθιόπων 13 είς 'Αλεξάνδρειαν 173 c. art. 109 'Ανανίας 48 ('Aν. codd.) Ανδρέας 12. 19. 40. 43. 173 c. art. 123 τῶν Ἀράβων 114 Άντίγονος 180 τῆς ἀραβίας 119 Άριστέας 19. 40. 43 et titulus libri Αρσαμος 49. 50 Άοσινόη 41 κατὰ τὴν Άσκάλωνα 115 Βαναίας* 50 1) **Βασέας*** 47 Γάζα 115 πρός τὴν Γ. 117 **Δαθαΐος** 50 ⊿άκις 47 Δανίηλος 49

Δημήτριος δ Φαληρεύς 9 παρά ⊿. 29 c. art. 11. 28. 301. 302. 308. 309. 312. 317 **Δοσίθεος** 50 Δωρόθεος 182 c. art. 183. 184. 186. 304 **Εβραϊκός 3**. 30. 38 **Ἐξέ**κηλος `50 'Εζεκίας 47 bis* Έκαταΐος δ Άβδηρίτης 31 'Ελεάζαρος 1. 35. 41 c. art. 33. 41. 51. 83. 96. 112. 123. 172. 173. 320. — unus e LXX 50 cf. ad p. 51, 12 **Έλισσαΐος 47. 48. 50. 184*** τῶν Ἐλλήνων 137 **Έλληνικός 38.** 121 'Eνδεμίας* 49 δ 'Eqετριεύς (Menedemus) 201 'Εσχλεμίας* 47 idem nomen aliter transscriptum Seleμίας 48 Ζαχαρίας 47. 48. 50 cf. ad p. 16, 15 Ζεύς: Ζῆνα καὶ Δία 16 Θεοδέπτης 316 Θεοδόσιος 47. 49. 50 Θεόδοτος 49 Θεόπομπος 314 Θεόφιλος 49 .

1) aut Bavalas, Basalas aut Bavéas, Baséas scribere debebam.

'Ιάπωβος 48. 49 'Ιάσων 49 bis τῶν ἰδουμαίων 107 **Έρεμίας 50** [•]Ιεροσόλυμα 32. 52 τῶν [•]Ι. 35 **'**Ιησίας 49 'Iησοῦς 48. 49 'Ιόππη 115 'Ιορδάνης 116 ή Ιουδαία 4. 12. 83. 184. 318 cf. ad p. 4, 4 Ιουδαϊκός 22, 24, 28, 121, 176 **'Ιουδαΐοι 11*** c. art. 1, 6, 10, 11. 12. 15. 22. 23. 30. 35. 38. 305. 308 **ἰούδας 4**7. **4**8. 50 Ισάηλος 50 Iσακος 48, sed ^{*}Ισαχος 49 **ἰωάννης 47. 49. 50** Ίωνάθας 48. 49, sed **'Ιωνάθης** 50 'Ιώσηφος 47 bis. 48. 50 τοῦ Λάγου 13 Λευίς 48 Ματταθίας 47 Μενέδημος δ 'Ερετριεύς 201 Μωνσης 144 Νατθαΐος 49 Νεεμίας 47 δ Νετιος 116 Νικάνως 182

Οονίας 47

σύν τῷ Πέρση 13 Πέρσαι 35.119 Πτολεμαίς 115, incolae Πτολεμαέων 117* Πτολεμαΐος δ τοῦ Λάγου 13 de eodem v. 4. 12. 22. 35 Πτολεμαΐος(Philadelphus) 35.41 Σαββαταίος 48. 49 κατὰ τὴν Σαμαρεῖτιν 107 Σαμούηλος cf. s. Σομόηλος Σεδεχίας 49 Σελεμίας cf. s. 'Εσχλεμίας Σίμων 47. 48 bis Σομόηλος 47. 48, sed Σαμού**ηλος 5**0 κατὰ Συρίαν 22 κατὰ κοίλην Συρίαν 12 Συριακός 11 Σωσίβιος δ Ταραντίνος 12.19 Ταραντίνος ν. s. Σωσίβιος Φαληφεύς **v**. s. Δημήτφιος Φιλοκράτης 1. 120. 171. 295. 322 et titulus libri Φοινίκη 12. 22 Xαβεῦ corruptum 50 Xαβρίας corruptum 48 Xαléβ cf. ad p. 17, 6 Xelnías v. ad p. 16, 16

Ψαμμήτιχος 13

IV. INDEX SCRIPTORVM IN TESTIMONIIS LAVDATORVM

Numeri sunt paginarum. ubi linearum numeros addidi, ad apparatus notas relego.

Africanus, Iulius 125 (162. 121 adnot.) Albêrûnî 137 Ambrosius 160 Anatolius 126 Pseudo-Aristobulus 124 Pseudo-Athanasius 149 (133, 19. 153, 11) Augustinus 163. 164 (165 adnot.) Pseudo-Augustinus 164 Barbari excerpta 130 Barhebraeus 137 Basilius Sel. 149 Beda 137 Cedrenus, Georgius 135 (131, 16) Chronicum Paschale 132 Chronicum Parisini 1712 p. 135 adnot. Clemens Alex. 124 Cosmas 156 Cyrillus Hier. 138 (140, 7. 141, 7. 144, 4) Danielis visio 136, 14 Pseudo-Damasus 165 Pseudo-Dionysius Telmaharensis 131

Ecloga historiarum Parisini 854 p. 128 Epiphanius 139—148 (87—89. 131, 19. 134, 17. 136, 4) Eusebius 127—130 (124, 9. 132, 12. 134, 5. 139, 6. 141, 21. 162, 2. 163, 12) Euthymius Zigabenus 155 Eutychius 131 Filastrius 160 Georgius Monachus 137 (33, 4) Georgius Syncellus 133 (156, 23) Historymus 130, 162, 163 (137

Hieronymus 130. 162. 163 (137. 163, 16. 164, 15. 165, 9) Hilarius Pet. 160 (156, 23)

Ioannes Chrys. 138 Pseudo-Chrysostomus 165 Ioannes Lydus 157 Ioannes Siceliota 137 Iordanis 137 Iosephus 96—121 (87. 126, 7. 133, 13. 18. 135, 2. 136, 1) Iosephus Christianus 155 Irenaeus 123 (125 adnot. 133, 3. 138, 9. 160, 19) Isidorus 137. 165

1

INDEX SCRIPTORVM IN TESTIMONIIS LAVDATORVM 229

Iustinianus 157 Iustinus 121 Pseudo-Iustinus 121 (158 adnot.)

Leo Gramm. 136 scholia ad eum 133, 11. 135 adnot.

Malalas, Ioannes 132 Manasses 130 adnot. Mhithar 137 Michael Syrus 137 (142. 143 adnot.)

Nicephorus Callistus 159 (123 adnot.) Nicephorus Patriarcha 123 Nicetas Serranus 158

Olympiodorus 158

Paulus Diaconus 137 Philo 90—95 (158. 159 adnot. 166, 2) Pollux, Iulius 136 Procopius Gazensis 156 Prosper 137 Πτολεμαϊκά 133 adnot.

Rufinus 162 (123 adnot.)

Salomo, Mar 142. 143 adnot. Samuel Aniensis 137 Stephanus Asolik 137 Symeo 136 Synopsis chronica ed. Sathas 137

Tertullianus 126 (165, 3) Theodoretus 148 Pseudo-Theodoretus 150—155 (149, 16. 153 adnot.) Pseudo-Theonas 165 Theodorus Mopsv. 148 Theodosius Melitenus 136. Tzetzes 89

Wardan Wardapet 137

Pseudo-Zacharias 137 (131, 16) Zonaras, Ioannes 136

. •

. · ·

۰ •

